

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	3163
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	3163
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	3165
Dr. Schiffer András (LMP).....	3166
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3168
Harrach Péter (KDNP).....	3169
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	3170
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	3172
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3174
Rogán Antal (Fidesz)	3175
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3177
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	3179
Bejelentés képviselői mandátumról történő lemondásról:	
dr. Navracsics Tibor (Fidesz).....	3179
Bejelentés összeférhetlenségi ok megszüntetéséről	3179
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában	
Gelencsér Attila jegyző.....	3179
Határozathozatal	3180
Az ülés napirendjének elfogadása	3180

Interpellációk

Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen felhalmozás?” címmel.....	3180
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	3181
Viszontválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP)	3182
Határozathozatal	3183
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Rossz koncepció, alacsony színvonal, hibás pedagógia - hogy lesz ebből jó tankönyv?” címmel.....	3183
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3184
Viszontválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik)	3186
Határozathozatal	3186
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ha uniós pénz, akkor nem számít, hova folyik el? II.” címmel	3187
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3188
Viszontválasz:	
Ikotity István (LMP)	3189
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen eredményei vannak a tűzifarezsi-csökkenési programnak?” címmel	3190
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	3190
Viszontválasz:	
Pócs János (Fidesz)	3192

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tízezreket vesznek ki százazrek zsebéből, avagy mi is az igazság a családok terheiről?” címmel.....	3192
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3193
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	3194
Határozathozatal	3195
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hány új adófajta található még?” címmel	3195
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3196
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	3197
Határozathozatal	3198
Korózs Lajos (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Új év, új szokások: jövőre már magunk áshatjuk a sírokat?” címmel.....	3198
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	3199
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	3201
Határozathozatal	3201

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	3201
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi folyik a NAV-nál?” címmel.....	3201
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3203
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	3203
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3204
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	3204
Sneider Tamás (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nem tartja be a kormány a családoknak tett választási ígérét?” címmel.....	3205
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3206
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	3206
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3207
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ki mit tud?” címmel.....	3207
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3208
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	3209
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3210
Dr. Tiba István (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarországon bővül legjobban a foglalkoztatottság egész Európában. Hogyan támogatja a kormány a további munkahelyteremtést?” címmel	3210
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	3211
Viszonzválasz:	
Dr. Tiba István (Fidesz)	3212
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3213

Heringes Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Van-e kettős mérce?” címmel	3213
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3214
Viszónvázat:	
Heringes Anita (MSZP).....	3215
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3215
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miniszter úr, ez ismét az új adók és régi megszorítások költségvetése lesz?” címmel.....	3215
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3216
Viszónvázat:	
Volner János (Jobbik)	3217
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3218
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ez a stratégiai megállapodás miről szól?” címmel.....	3218
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	3219
Viszónvázat:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	3220
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	3221
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A héten megalakul a Fővárosi Közgyűlés, de vajon meddig?” címmel	3221
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	3222
Viszónvázat:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	3223
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	3223
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Beszéljünk végre az elbukott szabadságharc áldozatairól is!” címmel	3223
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	3224
Viszónvázat:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3225
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	3226

Kérdések

Dr. Szakács László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány, hogy végrehajtsa a határozatát?” címmel	3226
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	3227
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikorra és miképp tervezi a kormány a cukorbeteg gyermekek óvodai és általános iskolai ellátásának részletes szabályozását?” címmel	3228
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3229
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kinek jó a káféteria-rendszer kivérezetése?” címmel	3230
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3231
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Befejeződnek-e 2015. augusztus végéig a Gyórt keleti irányból elkerülő 813. számú főút I. ütemének építési munkálatai, majd ezt követően mikor kezdődik a II. ütem kivitelezése?” címmel	3231
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	3232

Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Közfoglalkoztatotti vagy minimálbér?” címmel.....	3233
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	3234

Bana Tibor (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Soha nem látott fejlesztések az egészségügy területén?” címmel.....	3235
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3236

Kulcsár Gergely (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Ebben a ciklusban sem lesz megoldva a debreceni menekülttábor ügye?” címmel.....	3236
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	3237

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	3238
Felszólalók:	

Dr. Völner Pál (Fidesz).....	3239
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	3239
Gyüre Csaba (Jobbik).....	3240

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	3240
Felszólalók:	

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	3241
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	3242
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	3242
Dr. Galambos Dénes (Fidesz).....	3242
Szelényi Zsuzsanna (független).....	3244
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	3244
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	3247
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	3248
Kepli Lajos (Jobbik).....	3250
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	3251
Tukacs István (MSZP).....	3253
Kepli Lajos (Jobbik).....	3254
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) előterjesztői válasza.....	3255

A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	3256
Felszólalók:	

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	3256
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	3257
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	3258

Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	3258
Felszólalók:	

Novák Előd (Jobbik).....	3259
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	3261
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	3261
Novák Előd (Jobbik).....	3262

Döntés tárgyalóbizottság felkéréséről beszámoló határozathozatalára	3263
--	------

Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat határozathozatala.....	3263
Magyarország Kormánya és az Osztrák Szövetségi Kormány között a közös államhatáron lévő határátkelőhelyekről és határátlépesi pontokról, valamint a közúti és vízi közlekedésben a határforgalom ellenőrzésében történő együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat határozathozatala.....	3264
Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat határozathozatala.....	3264
A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	3264
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3265
Zárószavazás	3265
A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	3265
Zárószavazás	3266
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről.....	3266
Mentelmi ügy:	
Dr. Simon Miklós (Fidesz) mentelmi ügye	3266
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	3266
Határozathozatal	3267
A központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	3268
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	3268
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3271
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3273
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3278
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	3281
Szabó Sándor (MSZP)	3285
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	3288
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	3289
Demeter Márta (MSZP)	3292
Kiss László (MSZP)	3294

Az európai területi társulásról szóló törvényjavaslat általános vitája	3297
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	3297

Felszólalók:

Gyopáros Alpár , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3302
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3303
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	3305
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3306
Demeter Márta (MSZP)	3308
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	3309

Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	3312
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	3312

Felszólalók:

Vantara Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	3315
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	3317
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3321
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	3325
Kiss László (MSZP)	3327
Demeter Márta (MSZP)	3330
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3331

A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat általános vitája	3336
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	3336

Felszólalók:

Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	3341
Dr. Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3346
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3351
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	3355
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	3358
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	3362
Szabó Szabolcs (független)	3366
Dr. Pószán László (Fidesz)	3369
Szilágyi György (Jobbik).....	3373
Sallai R. Benedek (LMP)	3378
Ikotity István (LMP)	3381
Dr. Pószán László (Fidesz)	3382
Szilágyi György (Jobbik).....	3383
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	3385

Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Eu- rópai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló Megállapodásban meghatározott nyilatkozatok megtételéről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	3393
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	3393

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3395
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3396

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	3396
<i>Szávay István</i> (Jobbik).....	3398
<i>Kiss László</i> (MSZP)	3400
<i>Ikotity István</i> (LMP)	3402
<i>Bodó Sándor</i> (Fidesz)	3404
<i>Demeter Márta</i> (MSZP)	3405
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	3408
Az ülés bezárása	3408

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS és DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ államtitkárok, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
10. ülésnapja
2014. november 3-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és
Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállva köszöntik a választópolgárok közösségét.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 10. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Játsszunk egy kicsit, ha már ezt még nem sújtja jelenleg különadó!

Találják ki, hogy kitől fogok idézni most! Hadd segítsék annyit: egy államtitkárról van szó. De pontosan kiről, és mikor mondta ezt? Idézem: „Ha ez így folytatódik tovább, ahogy most jelen pillanatban az internetszolgáltatások területén állunk, akkor Magyarország súlyos versenyhátrányba kerül. A román hegyi pásztorok a fogarasi havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza, és egyébként bizonyos helyeken már nagyobb az internet-hozzáférés, mint nálunk az ország számos területén. Hosszú évek óta probléma ez. Franciaországban, Németországban, Ausztriában sokkal magasabbak a jövedelmi viszonyok, mint nálunk, és valójában olcsóbban lehet hozzáférni a szélessávú internethez. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk. A miniszter urat is kérjük, és javasoljuk, hogy a kormány hathatós eszközökkel avatkozzon be a piac folyamatába, és igenis el kell érni azt, hogy sokkal olcsóbb legyen az internet-hozzáférés, és sokkal szélesebb rétegekhez jussunk el, és azt a versenyhátrányt, ami már most érezhető, leküzdjük.”

Tisztelt Országgyűlés! Nem más mondta ez, mint L. Simon László, a Miniszterelnökség jelenlegi államtitkára. Ő mondta ezt néhány hónapja a reklámadó előterjesztői zárszavában, arra a jobbikos követelésre válaszol, hogy vezessék be az ingyenes internetet, és csökkentsék az internethasználati díjakat. Most képzeljék el, ha már L. Simon László is ilyen szinten igazat ad nekem, akkor milyen szinten lehet igazunk ebben a kérdésben.

Bizony, nagyon komoly versenyhátrányt jelent hazánk számára, hogy a környező országokhoz képest nagyon drága nálunk az internet. Itt, az Országgyűlésben a legutóbb tárgyalt NMHH-jelentés szerint - tehát a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság jelentése szerint - Magyarországon a hozzáférés mediánára 54 euró, ami a hatodik legmagasabb az Uni-

óban, a régi nyugati tagállamok mediánárának több mint kétszerese. Sőt, ha a jövedelmi viszonyokat is tekintjük, akkor még durvább a helyzet. Például Dániában, az ottani jövedelmi viszonyokhoz képest több mint 2200 százalékkal drágább az itthoni internethasználati díj. Bizony!

A rezsicsökkentés folytatása lehetne normális esetben az internethasználati díjak csökkentése, és ezzel párhuzamosan az ingyenes alapszintű internet bevezetése, azonban rendkívül félrevezető az a kormányzati bejelentés, hogy 2018-ra mindenhol lesz szélessávú internet. A közszolgálati médiumokból ez a hír ömlik a nyakunkba, azt már nem tesz hozzá, hogy lényegében csak ott lesz mindenhol szélessávú internet, ahol meg tudják fizetni. De ilyen internetárak mellett hiába technikailag bár elérhető, de valójában nem megfizethető a magyar emberek számára.

Amúgy épp az NMHH előbb említett jelentése szerint az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen, tehát legalább havonta használók aránya. Tehát valóban van feladat e téren bőven, de nemcsak technikai fejlesztésre, hanem díjcsökkentésre is szükség volna.

A reklámadó bevételéből, ebből az évi 8-10 milliárd forintból bőven megvalósítható volna az ingyenes alapszintű internet, és reális is, hogy a kormány elsajátítsa ezt a felvetésünket, hiszen a főként multicégeket sújtó reklámadó is a Jobbik ötlete volt 2010-ben, bár itt még leszavazták a plenáris ülésen, azonban később ezt elfogadták. Most már csak azt kéne elsajátítaniuk, amit továbbra is kérünk, hogy ennek bevételéből az ingyennetet valósítsák meg. Ez irányú módosító javaslatunk egyébként az adótörvények módosítása kapcsán az Országgyűlés előtt van most is.

Látjuk azonban, hogy félnek önök. A kormánypártok félnek az internettől, mert nem tudják azt bedarálni, nem tudják úgy korlátozni, mint ahogy a gumiparagrafusokból álló médiatörvénnyel a média többi szegmensét. Nem tudják megvalósítani jelenlegi állás szerint a kínai típusú internetcenzúrát sem, ezért próbálják ellehetetleníteni az internetet.

Azonban engedjék meg, hogy felhívjam néhány előnyére a figyelmet, csak címszavakban. Az ingyenes internet fellendítené a távmunkát, a távügyintézt. Ezzel csökkenthetnénk az autóforgalmat is például, így nem kellene például, hogy a dugódíj napirendre kerüljön itt az Országgyűlésben néhány hónapon belül, hanem egészen más eszközökkel is lehetne csökkenteni az autós forgalmat. Bizony!

Az ingyennet országos bevezetésével szeretnénk egy jó példával is szolgálni. Ezért a jobbikos önkormányzatok elindították az internetbarát települések mozgalmát. Ingyen wifi-elérést biztosítanak településük főterén, ami egyszeri néhány százezer forintból tulajdonképpen kiépíthető. Élettel tölti meg a településeket, és ezért a települések bevezető útjain *(Mirkóczki Ádám Novák Elődnek odanyújt egy táblát. A táblát Novák Előd maga elé tartja, rajta a*

felirat: „Internetbarát település - Ingyen wifi”. - *Moraj a kormánypártok soraiban. - Lázár János közbeszól.*), a településnév-táblák mellett ki is helyezzük ezt a pozitív üzenetet, a közútkezelővel egyeztetett szabványos formában, így indítva útjára az internetbarát települések mozgalmát.

Arra kérjük önöket, hogy vegyék észre, hogy a világ az ingyenes internet irányába halad, ezért kérjük, hogy csatlakozzanak az ingyenes wifielérést biztosító jobbikos települési önkormányzatok mozgalmához, csatlakozzanak az internetbarát települések mozgalmához. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, a kormány nevében ki kíván válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először talán, ha megengedi, az időrendről.

Nagyon örülök, hogy önök meghirdették ezt a mozgalmat. Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy számos, eddig fideszes irányítás alatt álló településen ez megvalósult, s az emberek ezt használják. Ha az önök által irányított településeken ez megvalósul, annak, gondolom, mindnyájan csak örülhetünk; az emberek azokon a településeken is hozzáférnek ezekhez a szolgáltatásokhoz.

A másik, amire a napirend előtti hozzászólása megválaszolásánál előljáróban szeretnék kitérni, az pedig, azt hiszem, egy gondolkodásmód-beli különbség. Ön egy meglévő rendszer használati lehetőségeiről, a hozzáférhetőségéről beszél, jómagam, és bízom benne, hogy a kormány is ennél sokkal gyakorlatiasabb: előbb meg kell csinálni valamit, és utána lehet használni.

Úgyhogy azt kérem, hogy azt az indokolást, amelyet ön eleve elvetett, hogy ne arról beszéljünk, hogy mikorra és hogyan szeretnénk a nagy sebességre képes szélessávú hálózatot megcsinálni, kérem, ne becslje le, hiszen meg kell csinálni ahhoz, létre kell hozni ahhoz a rendszert, hogy azt használni lehessen, és akkor utána lehet azon polemizálni - ha van arra kellő alap -, hogy annak a hozzáférése mibe kerül, és ki és milyen módon tud hozzáférni.

(13.10)

A kormány egyébként elkötelezett arra - és ön ezt kifogás tárgyává tette, hogy mindenhol ez szól -, igen, igyekszünk a lehető legszélesebb körben tájékoztatni erről az ország lakosságát, hogy elkötelezettek vagyunk abban, hogy a nagy sebességre képes szélessávú hálózatok elérhetők legyenek minden állampolgár és minden vállalkozás számára.

Önnek abban tökéletesen igaza van, csak ismétlem, előbb ezt meg kell csinálni, hogy ez lehetővé teszi az állampolgárok otthoni ügyintézésétől kezdve a vállalkozások napi kapcsolataig nagyon sok, számos, a mindennapokkal együtt járó dolgunk intézését és egyszerűsítését. Mi ezt, ahogy ön is mondta, 2018-ra szeretnénk megvalósítani, két évvel az európai célkitűzés előtt, hiszen az Európai Unió ezt 2020-ra tervezi megvalósítani. Amennyiben ez a fejlesztés megvalósul, Magyarország lehet az első vagy nagyon az elsők között olyan uniós ország, ahol az állampolgárok a legmodernebb technológia segítségével intézhetik ügyeiket, nem beszélve arról, hogy az állam is jelentős összegeket takaríthat meg.

Jó lehetőséget jelent a kormánynak az a terve is, hogy minden i-Magyarország ponton és más közösségi internet-hozzáférési ponton nyílt elérésű, ingyenes wifi-hálózatokat hoz létre, amely hozzáférési lehetőséget teremt a hátrányosabb helyzetű állampolgárok számára is. Mint talán ön előtt ismert, biztos vagyok benne, hogy ön ismeri, a kormány „digitális közösség” néven egy felzárkóztató programot indított, melynek első helyszínén, Miskolcon több mint 14 ezer digitális eszközt és hozzá tartozó internet-előfizetést biztosított a pályázaton nyertes állampolgároknak. A pályázat sikere azt bizonyítja, hogy érdemes ilyen jellegű programokat indítani, ezért a kormány annak kiterjesztését határozta el, újabb helyszíneket megjelölve.

Az internet használatának ösztönzése nemcsak kormányzati feladat, abban minden érintett szereplőnek komoly felelőssége van. Ezért a kormány és a piaci szereplők között élénk és folyamatos párbeszéd van annak érdekében, hogy minél többen használják, minél több ember számára nyíljon ki az internetes világ.

Tisztelt Képviselő Úr! Meggyőződésünk, hogy az internet nemcsak a versenyképességet erősíti, hanem jelentősen hozzájárul az egyéni életminőség növekedéséhez is. Internet nélkül - és ebben egyetértünk - ma már nincs munkahelyteremtés, nincs innováció, nincs ügyintézés, nincs gazdasági bővülés. A kormány ennek szellemében fektet be a jövőbe, és ezért szeretné minden állampolgár számára, akár ingyenes wifi-pontokon keresztül is, az internetelérést biztosítani.

Köszönöm a felvetését, elnök úrnak meg a türelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport: „Nincs vége” címmel. Ön a szó, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Az elmúlt hetekben ennek a ciklusnak a legnagyobb tüntetéssorozatán vagyunk,

voltunk túl, köszönhetően egy ostoba adótervnek, köszönhetően annak, hogy miközben már az ország nagy része látja, hogy egy adóterv ostoba, a kormány államtitkára kevélyen védi a védhetetlent még az adótörvények vitájában is.

Ha azt hiszik, hogy a három megnyert idei választás, a másodjára megnyert kétharmad azt jelenti, hogy bármit megtehetnek ebben az országban, akkor nagyon tévednek. Ez az üzenete az elmúlt hetek tüntetéssorozatának. Talán elmondhatjuk azt, hogy Magyarország mégsem egy következmények nélküli ország - bár ez az állítás akkor lenne teljes, ha a múlt keddi adótörvényi vita után Tállai államtitkár úr benyújtaná a lemondását. *(Derűtség és moraj a kormánypárti padsorokból. - Dr. Rétvári Bence: Eggyel megelégszel? - Lázár János Tállai András felé fordulva: Mondtam neked, hogy ez lesz belőle!)* S természetesen köszönetet kell mondani azoknak a tízezreknek, akik voltak bátrak, kimentek, és nem engedtek, és szembeszálltak a hatalmi önkénnel.

A miniszterelnök azzal válaszolt pénteken a tiltakozássorozatra, hogy nemzeti konzultációt indít. A nemzeti konzultáció az elmúlt hetekben megtörtént. Ha arra gondolnak, hogy hasonlóan 2012 nyarához, egy bő egymilliárdos büdzsét újra el kell költeni a haveroknak, akkor beszéljenek nyíltan! 2012 nyarán a nemzeti konzultáció 1,2 milliárd forintjába került az adófizetőknek. Ez ötszáz pedagógus egész évi bére és körülbelül kétszáz mentőautó ára. Ez nem egyéb, mint kifizetés a haveroknak. Nem szégyen belátni azt, hogy szembementek az emberekkel, és meg kell hátrálni!

Tisztelt Országgyűlés! A tüntetéseken, Budapesten és vidéken is folyamatosan elhangzott az, hogy az emberek nem kívánnak azért adózni, hogy az ő adóforintjaikat mások egyszerűen ellopják. Tavaly novemberben, amikor a parlamentbe behoztuk a NAV-botrány ügyét, és arról beszéltünk, hogy van egy jelentés, ami 2007 óta feldolgozta a NAV működését, és arról szólt, hogy a Gyurcsány-kormány óta, 2007 óta ezermilliárdok vándorolnak ki ebből az országból láncolatlan áfacsalások miatt, akkor önök, illetve a nemzetgazdasági miniszter közölték, hogy egy hétvége alatt átvizsgálták mindent, mindent rendben találtak, nincs itt semmi látnivaló.

Erre a jelentésre az LMP egy éve kíváncsi. Most kaptuk meg az ítéletet: 15 napon belül be kell mutatni az országnak, hogy mi volt ez a bizonyos hétvégi jelentés.

Az embereknek jó régóta az az érzésük ebben az országban, hogy az adóhatóság a kicsiket sarcolja, a kisvállalkozásokat zaklatja, közben pedig a nagyokat futni hagyja. Éppen ezért lenne fontos, hogy a kormány, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a miniszterelnök világosan nyilatkozzon a kitiltási botrány ügyében: az adóhatóság vezetője ott van-e az érintettek között?

Szeretném elmondani, hogy a jogállási törvény, az államtitkárok jogállásáról szóló törvény, a nemzetbiztonsági törvény, illetve a kormány-tisztviselői

törvény világos eszközöket ad a kormány vezetőinek a kezébe, hogy abbahagyja a bujkálást, és előjőjön a farbával: az emberek adóforintjaira utazó hatóság vezetője hírbe lett-e hozva, avagy sem?

(13.20)

Tisztelt Országgyűlés! A költségvetést benyújtották a múlt héten, és azt láthatták a magyar adófizetők, hogy a kafetéria adóterhe 35 százalékról 51 százalékra nőtt. Ez azt jelenti, hogy nehezebben tudnak az emberek hozzájutni helyi bérlethez, Erzsébet-utalványhoz, iskolakezdési támogatáshoz, a munkahelyi étkeztetéshez. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Ez újra egy olyan intézkedés, amely az alacsony jövedelműeket sújtja. Az elmúlt hetek után ne bízzanak abban, hogy az emberek ezt szó nélkül el fogják tűrni!

Szintén híre ment annak a múlt héten, hogy a gimnáziumi férőhelyek számát 50 százalékkal kívánják csökkenteni, továbbá a jövő évi költségvetés tökéletesen el fogja lehetetleníteni az alapítványi iskolákat. Eközben a szak- és felnőttképzési támogatások összege 53 milliárd forintról 30 milliárdra csökken. Ne gondolják azt, hogy akik ebben az országban tudáshoz, jó minőségű tudáshoz akarnak jutni, akár szakmunkások, akár diplomások, akár olyan családok, akik a gyermekeiket oktatni kívánják, iskoláztatni kívánják, ezt a végtelenségig el fogják tűrni! Az emberek nem hagyják, hogy az ő verítékükkel megtermelt adóforintokat egy korrupt adóhatóság szedje be, a hatalom ellopja vagy hivalkodásra költse.

Ez a tanulsága az elmúlt hetek tüntetéssorozatának. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném leszögezni, hogy a távközlési adó kibővítésének ügye lezárult. Volt egy kormányzati cél, amely az adótörvényekkel került a parlament elé benyújtásra, amelynek egyértelműen az volt a célja, hogy a telefonszolgáltatások és az SMS-szolgáltatások adóját bővítsük ki azokra, akik interneten keresztül veszik igénybe ugyanezt a szolgáltatást. Ezt a társadalom nem így értelmezte, hanem a teljes internet adójának értelmezte, és innentől kedve a kormány, illetve miniszterelnök úr úgy döntött, hogy ez az adó így nem vezethető be. Ennek a technikai lebonyolítása a kormány kezdeményezésére az e heti bizottsági ülésen meg fog történni, tehát a törvényjavaslatból ez a rész kikerül, s innentől kezdve erről a kérdéstről nincs mit beszélnünk, tisztelt frakcióvezető úr.

Nagyon érdekes módon a felszólalásában még több eseményt is említett. Újra felhozta a kitiltási

botrány ügyét. Erről sem tudok önnek sok újat mondani. Azt tudom mondani, amit az amerikai ügyvivő mondott, aki ma az Egyesült Államokat lényegében nagykövetségként képviseli Magyarországon, hogy ez az Egyesült Államok és az adott személy magánügye, és a kormánynak ezzel kapcsolatban semmi teendője nincs. Ha pedig az Amerikai Egyesült Államok úgy látja, hogy van teendője, akkor megkeresi a magyar kormányt, és a magyar kormány elindítja a vizsgálatokat, ha az szükséges. Ez a kezdeményezés nem történt meg, tehát innentől kezdve ez az ügy sem kormányzati és politikai ügy.

Tisztelt Képviselő Úr! Felszólalásának a harmadik betétje pedig a költségvetés maga volt. Erről pedig azt tudom önnek mondani, hogy a költségvetési törvény vitája november 17-én kezdődik el, úgy gondolom, hogy több napon keresztül. Tehát az ön által felvetett néhány kérdés megvitatására is bőven lesz lehetőségünk.

Köszönöm szépen a napirend előtti felszólalását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP: „Szabad vasárnap” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem állnék itt a szabad vasárnap kérdésében, ha lenne Magyarországon egy hiteles és hatékony szociáldemokrata párt, hiszen ezt a kérdést a baloldaliak szokták felvetni.

A munkavállalók védelméről van szó. Az sem baj persze, ha egy szociáldemokrata párt nemzeti elkötelezettségű, és megszabadul a pénzvilág képviseletétől, illetve a liberális dogmáktól. *(Gúr Nándor: Elbocsátások!)* Higgyék el, hogy mindenkinek, aki felelősen gondolkodik ma Magyarországon, érdeke az, hogy egységes, jól működő, hiteles pártok legyenek a baloldalon is. Nem hosszú távú öröm számunkra, hogy ilyen állapotban van az az oldal, amelynek lennének feladatai. *(Lukács Zoltán: Annyi szavazatot még így is kaptunk, mint ti! - Az elnök csenget.)*

Miért kell erről beszélni? Azért, mert azt tapasztaljuk, hogy azok a kereskedelmi láncok, amelyeknek az üzleteiben kizsákmányolják a dolgozókat, csak a maguk érdekét, az extraprofitot szolgálják, alacsony béren és túlfoglalkoztatva alkalmazzák a munkatársaikat. *(Gőgös Zoltán: És a közmunkával mi van?)*

Mi a célja ennek a törvénytervezetnek, amelyet ismét benyújtunk, és amelyet reményeink szerint majd a parlament elfogad? Egy mondatban úgy lehet ezt megfogalmazni, hogy egy közös pihenőnapot szeretnénk a családok tagjainak. Éppen ezért talán az sem árt, ha egy keresztényszociális párt nyújtja be ezt a javaslatot és nem egy szociáldemokrata, hiszen így egy sajátos megközelítésben a családok szempontjából nézi a munkavállalók érdekeit.

Hosszú egyeztetéseken ment keresztül ez a tervezet, szakszervezetekkel, baloldali elkötelezettségű

szakszervezetekkel is, civilekkel, munkaadókkal tárgyaltunk. Három szereplője van ennek a történetnek: a munkaadók az egyik, a munkavállalók a másik, és ne hagyjuk ki a vásárlókat sem. Hozadéka a törvénynek, ha megvalósul, a kiskereskedők versenyhátrányának a csökkentése.

Hogyan valósul meg a családok védelme és a vásárlók érdeke? Az eredeti javaslatunk - talán emlékeznek sokan rá, három évvel ezelőtt nyújtottuk be - arról szólt, hogy nemcsak a kereskedelemben, hanem minden munkahelyen a közös pihenőnapot fontosnak tartjuk. Most a kereskedelemre korlátozódik ez a kezdeményezés.

Hogy mi a lényege? Azokban az üzletekben, ahol alkalmazottak vannak, ott a pihenőnapot be kellene tartani. Plusz a 400 négyzetméter alatti üzletekben lehetne nyitva lenni, tehát a fölötté lévőkre érvényes ez a zárvatartási rendelet. Itt meg kell jegyezmem, hogy a szakszervezetek véleménye szerint munkaerőhiány és túlfoglalkoztatás van ezekben a nagy bevásárlóközpontokban, illetve szupermarketekben.

Hogyan érvényesül a szabad vásárlás lehetősége? Mert ez is egy érték. Vannak kivételek. Kivételek például a családi vállalkozások, hiszen aki tulajdonosként vagy családtagként dolgozik az üzletben, az nem kényszerből teszi ezt, annak az üzlete önként lehet nyitva. A kisüzletek mellett természetesen a szolgáltatásokat képviselők is nyitva tartják üzleteiket; például az idegenforgalmi ellátásban, a benzinkutak, virágüzletek, pékáruüzletek, pályaudvarok, s a többi természetesen nyitva lesznek.

És még valamit megemlítenék. Az egyedi kérelmek elbírálására a törvénytervezet egy bizottság létrehozását dönti el, amely aztán véleményt és döntést hoz az igények szerint.

Még meg kell említenem, hogy európai példák is vannak arra, amit mi bevezetni szeretnénk. Igaz, hogy a profitéhes cégek megújuló támadása ellenére tudtak ezek fennmaradni, bebizonyítva, hogy ez egy életképes dolog, és az egészséges társadalmi viszonyok sajátja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan javaslatról beszélünk, amelyben a kormány még döntést nem hozott, de valóban előkészítése folyik egy ilyesfajta javaslatnak, és a kormány majd a következő napokban, a következő hetekben el fogja dönteni, hogy mennyiben és hogyan támogatja ezt a javaslatot. Ugyanakkor mégis egy olyan javaslatról van szó, amely nem pusztán a KDNP felvetése, hiszen az Európai Unió tagállamainak a felében van ilyesfajta szabályozás. Tehát az ön által felvetett nagy iránya sok tekintetben más euró-

pai uniós országban is hasonló, és ott is az európai uniós joggal természetesen teljes mértékben egyező.

(13.30)

Magyarország Alaptörvénye is minden munkavállaló számára biztosítani akarja a pihenéshez, a szabadidőhöz és a rendszeres fizetett szabadsághoz való alkotmányos jogot. Ennek a jognak az érvényesülése lehet az önök által felvetett javaslat. Abban az esetben, ha ez a közös fizetett pihenőnap ebben az ágazatban is mindenki számára, akik ilyen nagyobb boltokban, üzletközpontokban dolgoznak, a vasárnap, akkor az állam számára is ennek a jognak a betartatása, ennek ellenőrzése, hogy minden munkavállaló számára biztosítják-e ezt, és megfelelő arányban biztosítják, könnyebbé válik.

Szintén, ahogy mondtam, sok európai uniós országban is van hasonló javaslat, és nemcsak a KDNP élt ezzel három évvel ezelőtt, hanem támogatta ezt a javaslatot akkor a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége, a Munkástanácsok Országos Szövetsége, a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezete, a Magyar Szociális Fórum kerekasztala, a Kereskedelmi Dolgozók Független Szakszervezete. Tehát azok a szervezetek, amelyek ebben az ágazatban a munkavállalókat képviselik, akikről a frakcióvezető úr által említett javaslat is szólna, ők emellett szóltak, és nem azokat az ellenérveket hangoztatták, amiket általában ezeknek a nagy üzletláncoknak a tulajdonosai mondanak, hogy ez álláshelyek elvesztésével jár. Ők emellé álltak, hiszen úgy gondolják, ahogy frakcióvezető úr is mondta, hogy olyasfajta munkarendben dolgoztatják ezeket az embereket és olyan béréért, ami mellett a vasárnapi kötelező zárva tartás a nagy boltok esetében nem jelentene elbocsátásokat.

De nemcsak a magyar szakszervezeteknek van ilyen véleményük. Olasz szakszervezetek is az üzletek vasárnapi nyitva tartásával kapcsolatban azt mondták, hogy ez a nyitva tartás nem teremtene új munkahelyeket, hanem a már meglévő dolgozókat terhelné újabb turnusokkal, és a túlzott rugalmasság nevében arra kényszerítené őket, hogy lemondjanak pihenésükről. Ezt nem Magyarországon és nem magyar szakértők, hanem olasz szakértők mondták ezzel a rendszerrel kapcsolatban, hogy valóban 6 vagy 7 napig legyenek nyitva a nagy kereskedelmi láncok, a nagy bevásárlóközpontok.

Sokan azt látják ebben, hogy a nagy, sok esetben külföldi tulajdonban lévő cégek agresszív terjeszkedése nyomán törték át a vasárnapi szabadnap szociális vívmányát, amit korábban egyébként, akár még évszázadokkal korábban vívtak ki a szakszervezetek a munkavállalók számára. Egyfajta verseny van a különböző nagy bolthálózatok között, amelyben így próbálnak előnyre szert tenni, és a másik csak azért vállalja, mert az egyik mögött nem akar lemaradni a konkurenciaharcban. De azok, akik döntenek ezekről a vasárnapi nyitva tartásokról mint vállalatvezetők, utána nem ők dolgoznak vasárnap, hanem azok a

munkavállalók, akiket valamelyest ilyen helyzetbe hoznak, és akik nem merik megkockáztatni, hogy ne vállalják a vasárnapi turnust, hiszen félnek, hogy akkor a többi napon is elveszítik munkalehetőségüket.

Szintén a kormány számára fontos szempont, hogy a kereskedelemben dolgozók több mint háromnegyede hölgy. Tehát a nőket sokkal inkább sújtja ez a vasárnapi munkavégzés, mint a férfiakat, sokkal inkább őket vonja el a pihenőidőtől, sokkal inkább őket vonja el a gyermekeiktől, sokkal inkább őket vonja el a családjuktól. Tehát ez a most fennálló helyzet, ami 15 éve talán még nem volt így, de valóban, a nagy hipermarketek, bevásárlóközpontok elterjedésével valamelyest általánossá vált, ez a nőket háromszor nagyobb mértékben sújtja, mint a férfiakat Magyarországon. Erre is figyelemmel kell lennünk.

Ahogy mondtam frakcióvezető úrnak, a kormány ebben egyelőre még döntést nem hozott, de készül arra, hogy hamarosan, megfelelő előkészítés után dönt ennek a javaslatnak a támogatásáról vagy elvetéséről, és utána, bízom benne, itt a parlamentben folytathatjuk ezt a beszélgetést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP-képviselőcsoportból: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A strucc és a beton - a múlt héten ezzel a címmel mondtam napirend előtti felszólalást Lukács Zoltán képviselőtársam. Arra próbálta felhívni az önök figyelmét, hogy ha önök az internetadó és a kormányukat ért korrupciós vádak tekintetében ugyanazt a struccpolitikát folytatják, mint öt éven keresztül minden kényes ügyben, akkor bizony észre fogják venni, hogy nem a homokba dugják a fejüket, hanem a népakarat betonfalába verik azt. És így is lett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit önök és a kormány képviselői az elmúlt héten internetadó és a korrupció vádjának témájában előadtak, az származás, nevetség és egyben mélységesen elszomorító. Önök napokon keresztül védték az internetadó bevezetésének szükségességét, és hetek óta hallgatnak az önöket ért korrupciós vádakban. Az emberek pedig világosan üzentek önöknek: eddig és ne tovább. Tízzezrek vonultak utcára békésen, de annál nagyobb erővel álltak ki védendő értékeik mellett.

És tévedés ne essék, ezek az értékek nem a 700 forintról szóltak. Idősek és fiatalok, munkavállalók és cégvezetők együtt álltak ki az internet által megtestesített szabadság, szabad véleménynyilvánítás és az európai értékek mellett, pokolba kívánva minden állami korrupciót. *(Heringes Anita és Bangóné Borbély Ildikó behozták az ülésterembe a magyar és az európai uniós zászlót.)* Évtizedek múltán újra

megtelt a Kossuth tér, és tízezer ember egyként kiáltotta, hogy az európai uniós zászlónak ott van a helye a magyar Parlamenten.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután Orbán Viktor miniszterelnök kipihente fáradalmait Svájcban, péntek reggel rászánta magát, és visszakozott az internetadó ügyében. Arról tájékoztatta a közvéleményt, hogy az internetadó jelen formájában nem bevezethető, és hogy nemzeti konzultációt kell tartani ebben az ügyben. A helyzetet azzal súlyosbította, hogy ki-nevezte ennek az álkonzultációnak a levezénylésére Deutsch Tamást, régi harcostársát, korunk egyik fideszes erkölcsi mércéjét.

Tisztelt Országgyűlés! Ha azt gondolják, hogy ezzel a kérdés el van intézve, nagyon tévednek. Újra figyelmeztetjük önöket, ha megint becsapják az embereket, akkor meg nagyobb tiltakozásnak nézhetnek elébe. Sokan vagyunk itt jogászok, akik pontosan értjük ugyanis Orbán Viktor szavait. Ebben a formában nem fogják bevezetni - mondta. Tehát más formában igen; és majd nemzeti konzultációt báboznak, ahol pár százezer fideszes támogatójuk visszaküldött levelei alapján önök majd a népakaratra hivatkozva újra nekifognak az internet korlátozásának.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérjük, ne ezt az utat válasszák. Ne akarják becsapni az embereket, ne haragítsák őket még jobban magukra. Deutsch Tamásnak pedig engedjék meg, hogy először számoljon el a minisztersége alatt beszerzett stadionbelépető kapuk sorsával és árával, utána bízzanak majd rá ilyen komoly közzeladatokat. A megoldás, ha a miniszterelnökük őszinte volt, itt fekszik a parlament asztalán. A mai napon benyújtottunk egy politikai nyilatkozatot és az Alaptörvény hatodik módosítását, hogy ezek elfogadásával a Magyar Országgyűlés adjon visszavonhatatlan garanciát a miniszterelnöki bejelentésnek.

A politikai nyilatkozat, amit a Ház kétharmados többséggel fogadhat el, a „Véleménynyilvánítás új közteher bevezetésével való korlátozásának kizárásáról” címet viseli, és egyértelmű garanciát ad arra, hogy ez a parlament nem fog a jövőben egyetlen ezzel ellentétes törvényt sem támogatni, no persze, ha önök megszavazzák. Az Alaptörvény módosítása pedig megoldást ad a civilek és minden magyar ember azon jogos elvárására, hogy az őket érintő legfontosabb kérdésekben beleszólhassanak a politika alakításába, ha tetszik, tüntetések és sztrájkok nélkül is. Azt indítványozzuk, hogy költséges és ellenőrizhetetlen álkonzultációk helyett adják vissza a népnek a jogát a népszavazáshoz. Önöknek ugyanis, akik a választópolgárok 25-30 százalékának szavazatával kétharmados parlamenti többséghez jutottak, semmilyen erkölcsi és politikai alapjuk sincs, hogy ennek majd' a dupláját írják elő egy népszavazás érvényességéhez.

Tisztelt Országgyűlés! Itt az idő! Itt az idő, hogy tisztázzák a korrupciós vádakat. Itt az idő, hogy nyilvánítsák egyértelmű szándékukat az internet és ezen keresztül a szólás- és információs szabadság

megvédésére. És itt az idő, hogy visszaadják a népnek a beleszólási lehetőséget életük alakításába. Higgyék el, ha ezt nem teszik meg, az emberek majd kikényszerítik maguknak.

Itt az idő, tisztelt fideszes és KDNP-s képviselőtársaim! Éljenek a lehetőséggel, amíg nem késő! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Jól érezhető, hogy az ellenzéki pártok arra rendezkedtek be, különösen az MSZP, hogy a távközlési adó kibővítésével kapcsolatos politikai támadásuk a végtelenségig el fog menni. Látható, hogy némi zavar van az ellenzéki pártoknál, hiszen a pénteki nap reggelétől tudjuk, hogy nem lesz távközlésiadó-kibővítés, ahogy önök mondják, nem lesz internetadó.

Szeretném fölhívni az ön figyelmét, hogy nem Orbán Viktor miniszterelnök az, aki a szavát nem szokta betartani, hanem, ha megengedi, akkor mondok két példát, hogy melyik az a miniszterelnök, aki nem tartotta be eddig a szavát. Például az önök miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc azt ígérte a 2006-os választásokon, ha még emlékeznek a kampányra, hogy adócsökkentés lesz Magyarországon. Ehelyett mi történt? *(Nagy moraj az MSZP soraiban.)* Ehelyett mi történt? Adóemelések történtek. Például az alapvető élelmiszer áfáját önök 12 százalékról 25 százalékra emelték. Akkor ki nem tartotta be a szavát?

(13.40)

De ugyanezt ígérte még korábban Medgyessy Péter, szintén MSZP-s miniszterelnök *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, aki azt mondta, hogy a lakáshitelezés, a lakástámogatási rendszer, amit a Fidesz vezetett be, az jó. *(Egy hang az MSZP padsoraiból: Egymillió munkahely!)* Ehelyett mi történt? Ehelyett megszüntették a kedvezményes lakáshitelezést *(Gógös Zoltán: Te hány lakást vettél?)*, és az embereket arra kényszerítették, hogy devizahitelt vegyenek föl *(Gógös Zoltán: Hány lakást vettél?)*, és ezzel több mint egymillió családot adósítottak el. De van egy harmadik példa is, amikor azt mondták, hogy a családi adókedvezmény rendszerét megtartják, és lényegében apró példa arra, hogy az önök nyolcéves kormányzása alatt ki volt az, aki nem tartotta be a szavát.

Ami pedig a korrupciós vádakat illeti. Tisztelt Képviselő Úr! Jó lenne, ha ezeket bizonyítékokkal együtt tudná mondani, mert ez egyelőre egy gyenge kis ellenzéki vádaskodás. Mondok rá egy példát. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* A parlamenti

vita megkezdődött az adótörvények tekintetében, és éppen az MSZP-s vezérszónok, Burány Sándor azt mondta, micsoda dolog az, hogy a mézes pálinka adója kedvezményes, és rögtön megvádolta a kormány láthatatlan tagját, hogy biztos valamelyik kormánytag lobbija révén a mézes pálinka csökkentett adóval adózik, és hogy ez micsoda korrupció (*Gógös Zoltán: Különben mi az indoka?*), már az adótörvényekben is megjelenik a kormányzati korrupció!

Ehelyett a következő történt: Burány Sándor MSZP-s politikus elnézte az adótörvényt - vagy inkább nem is olvasta el -, ugyanis a mézes pálinkát összekeverte a mézes süteménnyel. (*Derűtség a kormánypárti padsorokban.*) Ugyanis valóban, a mézes sütemény, ha a cukrot mézzel váltják ki 20 százalékgig (*Zaj. - Az elnök csenget.*), az kedvezményesen adózik, ezért kedvezményes chipsadót fizetnek ez után a termék után.

Csak azért mondtam el ezt a példát, hogy itt rögtön kiderült, hogy az MSZP-s politikus hazudik, és alaptalan korrupciós váddal fenyegeti a kormány valamelyik tagját. Még mondta is, hogy egészségére a pálinkát! (*Dr. Harangozó Tamás Attila: Szégyelléd már magad a múlt hét után!*) Ennyit az ellenzéki korrupciós vádokról, ugyanis Burány Sándor rögtön megbukott, mert bizonyíték volt rá, hogy hazudik (*Derűtség és közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hazajött már a NAV-vezető?*), ön pedig nemsokára meg fog bukni (*Derűtség az MSZP padsoraiban.*), mert a korrupciós vádjai alaptalanok és nem igazak. (*Nagy zaj az ellenzéki pártok padsoraiban. - Lukács Zoltán: Ildikó hazajött már? Ildikó hol napozik? - Gógös Zoltán: Mi van a földekkkel? - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt javasolom önöknek, hogy inkább saját magukkal foglalkozzanak. (*Gógös Zoltán: Mi van a borsodi földekkkel?*) A minap hallottam a rádióban éppen az önök pártelnökétől, hogy három és fél év alatt olyan pártot szeretnének, amit az emberek elfogadnak és támogatnak. Azt kívánom önöknek, hogy inkább induljanak el ezen az úton. Köszönöm szépen. (*Gógös Zoltán: Azt csináljuk. - Taps a kormánypártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Közös dolgainkról” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő héten kezdődik el a Magyar Országgyűlés bizottságaiban a 2015. évi költségvetés vitája. A 2015. évi költségvetés a bankok elszámoltatásának költségvetése lesz. Azért is érdemes ezt mondani rá, hiszen egy költségvetés legfontosabb kérdése mindig az, hogy mitől marad több pénz az embereknél.

2015-ben a magyar családok túlnyomó többsége, több mint egymillió magyar család azért jut több

pénzhez, azért marad meg neki több a havi fizetéséből, mert a bankok elszámoltatásának eredményeként mind a devizahitelek, mind a forintbitelek kamat- és törlesztőrészelei csökkenni fognak. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) A devizahitelek esetében ez a mérték elérheti a havi törlesztőrészlet 25-30 százalékát is, a forintbitelek esetében pedig szintén bőven meg fogja haladni a havi törlesztőrészlet 10 százalékát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért nyugodtan mondhatjuk, hogy a következő évben, 2015-től a magyar családoknál, a devizahittel rendelkező magyar családoknál február és április között 25-30 százalékkal csökkenni a törlesztőrészek, azaz február és április között be fog következni az a helyzet, hogy egy átlag magyar devizahiteles család havi 20 ezer forintot is spórolhat a bankok elszámoltatásának eredményeként.

2015-ben, szintén a bankok elszámoltatásának eredményeként, valamikor 2015 szeptembere és novembere között a forintbitelek kamat- és törlesztőrészelei is csökkenni fognak, ennek eredményeként azt mondhatjuk tehát, hogy egy átlagos magyar forintbiteles család 2015 szeptembere és novembere között havi 10 ezer forinttal kevesebb törlesztőrészletet, illetve kamatot fog fizetni, ami azt jelenti, hogy ennyit fog spórolni az éppen rendelkezésére álló havi jövedelemből.

Ez azt is jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar családok jelentős része könnyebben és nagyobb mértékben fogja tudni igénybe venni a családok számára járó, gyerekek után biztosított adókedvezményeket. Biztosan fog bővülni azok köre, akik 2014-ben már szélesebb körben tudtak élni - például a kis jövedelmű családoknál - a kibővített családi adókedvezménnyel, ezek köre bővülni fog azért is, mert a következő esztendőben a bankok elszámoltatásának eredményeként több pénz marad a magyar családoknál, így összességében nagyobb adókedvezmény érvényesítésére lesznek képesek.

Ugyancsak elmondhatjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a következő esztendő egyben a béremelések költségvetése is. A 2015-ös esztendőben a kormány folytatja - és ennek a költségvetésben megvan a fedezete - a pedagógusok életpályaprogramját, ami azt jelenti, hogy egy átlagpedagógus 10 százalékos béremeléssel számolhat 2015 szeptemberétől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szintén a béremelés éve lesz a rendvédelmi dolgozók számára a 2015-ös esztendő. 2015-ben a rendvédelmi dolgozók az elkezdődő életpályaprogramnak köszönhetően - a magyar rendőrök, illetve a magyar katonák - 25-30 százalékkal magasabb fizetéssel kalkulálhatnak 2015 júliusától.

Ez szintén egy olyan program, amit már évek óta terveztünk. Most érkezett el ez ideje annak, hogy a magyar gazdaság kitermelje az ehhez szükséges forrásokat, és elkezdődhessen végre a rendvédelmi dolgozók, a rendőrök és a katonák fizetésének rendezése, az ő anyagi megbecsülésük növekedése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében azt tudjuk mondani, hogy 2015-ben ellenzéki képviselőtársaim hiába keresik azokat a tételeket a költségvetésben, amelyekről csökken a magyar családok jövedelme. 2015-ben bővülő családi adókedvezményekkel kell számolni, 2015-ben még az első házások is - elsőként - kedvezményhez fognak jutni. (*Gógös Zoltán közbeszól.*) A 2015-ös költségvetésben előre meghirdetésre kerül 2016-tól a családi adókedvezmény további bővítése mellett egy otthonteremtési program is, és elindulnak a béremelések, megtörténik a bankok elszámoltatása.

Ennek eredményeként kimondhatjuk tehát, hogy 2015-ben a magyar kormány úgy tudja megvalósítani azt a célját, hogy egyben növeli a béreket, növeli az adókedvezményeket és ráadásul javítja a gazdaság teljesítményét, hogy, tisztelt képviselőtársaim, ehhez nincs szükség a költségvetés hiányának növelésére. A magyar kormány 2015-ben béremelések és növekvő adókedvezmények mellett is képes arra, hogy nem egész egyszerűen 3 százalék alatt, hanem 2,5 százalék alatt tartsa a költségvetés hiányát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért mondhatjuk azt, hogy 2015 a gyarapodó Magyarország első éve lesz. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padosorokban. - Gógös Zoltán közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Lázár János miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, igen tisztelt elnök úr, de a félreértés okán mégiscsak Tállai Andrást javasolnám, elnök úr, hogy válaszoljon a kérdésre. (*Dr. Harangozó Tamás Attila, Lukács Zoltán: Még egy esélyt! Még egy esélyt!*) Valószínű, hogy rossz mozdulat volt.

Köszönöm szépen. (*Közbeszólás az MSZP padosoriból: Ki ért hozzá?*) Hogyan tételezed fel rólam?

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Mindenesetre, mivel nem történt jelzés, hogy ki ad választ, figyeltem miniszter úr mikrofonját.

Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! (*Zaj.*) Tisztelt Frakcióvezető Úr! Képviselő Úr! Valóban, nagyon fontos feladat előtt áll az Országgyűlés, hiszen az év két legfontosabb törvényét, az adótörvényeket, amely a 2015. évi költségvetés bevételi oldalát alapozza meg, illetve ezt követően a költségvetési törvényt fogjuk elfogadni.

Mindezek előtt szeretném elmondani, hogy érdekes politikai helyzet van, hiszen a rendszerváltozás óta másodjára fordul az elő, hogy ugyanaz a kor-

mány lényegében tudja folytatni a munkáját, legalábbis ugyanaz a kétharmados többség van a parlamentben.

(13.50)

Ha visszaemlékszünk, a szocialistáknál 2006-ban először - emlékezzünk vissza - a kampányban nagy ígéretet, miután pedig megnyerték a választást, teljesen ellenkezőjét hajtották végre, mint amit a kampányban ígértek. Szó volt már róla, hogy adócsökkentés helyett például adóemelészt végeztek. (*Lukács Zoltán: Ez az előző papír. - Derűtség az MSZP soraiban. - Az elnök csejnet.*)

A Fidesz-kormány megkapta a történelmi lehetőséget, és az első olyan kormány lesz, aki folytathatja, aki azt fogja tenni, amit ígért az embereknek. (*Gógös Zoltán: Nem ígért semmit. - Derűtség az MSZP soraiban.*) Azt ígérte az embereknek, hogy folytatja a megkezdett munkát. Folytatja az adózás terén, folytatja a jövedelmek adójának a csökkentését, és ezáltal is az embereknek több jövedelmet fog biztosítani. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Földmútyi, trafikmútyi.*) Ez a 2015. évi adótörvényben, illetve költségvetési törvényben is teljes egészében megjelenik.

Nagyon fontos dolog, hogy a rezsicsökkentés is tovább folytatódik (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), hiszen hiába mondják bizonyos elemzők, ellenzéki politikusok, hogy a rezsicsökkentés hatása most már kimúlik, ez nem igaz. Hiszen az emberek 2015-ben is annyi kedvezményhez jutnak, mint 2014-ben, vagy többhöz, mert ha, mondjuk, a szocialisták kormányoznának, akkor a rezsidijak emelkedése helyett most lényegében stagnáló rezsidijakkal találkozunk. Tehát amit 2014-ben egy család megtakarított, azt 2015-ben sem fogja majd kiadni rezsiköltségekre. A harmadik - amit Rogán frakcióvezető úr is hangsúlyozott - a devizahitelek kérdése, ahol mintegy ezermilliárd forint fog visszajutni rövidebb, hosszabb távon az emberekhez.

Úgy gondolom, ha összeadjuk a kormány családpolitikáját, a kormány adózási politikáját és ezt a két történelmi fontosságú intézkedést, a rezsicsökkentést és a devizahitelek kérdését, akkor úgy gondoljuk, hogy megalapozzuk a családok hosszú távú jólétét, a hosszabb távú gyarapodását és gazdagodását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetés vitája nyilván ezt követően fog elkezdődni. A 2015. évi költségvetés azon túl, hogy biztosítja a családok jobb létét, a gazdaság területére is nagyon fontos injekciót fog jelenteni. Hiszen az európai uniós források megjelenése és az európai uniós források több mint 60 százalékának a gazdaságba való pumpálása azt fogja jelenteni, hogy munkahelyek fognak megmaradni, munkahelyek fognak létrejönni, és a foglalkoztatás tovább fog bővülni, a gazdasági növekedés a terveink szerint 2,5 százalék vagy attól magasabb is lesz, ami azt fogja jelenteni, hogy a növe-

kedésből nemcsak a gazdálkodók, a munkáltatók fognak részesülni, hanem a munkavállalók is.

Ez párosul alacsony személyi jövedelemadó-kulccsal, mert terveink szerint egykulcsos lesz majd a személyi jövedelemadó és egy növekvő családtámogatási rendszerrel, akkor teljesen egyértelműen az egymásra épülő és következetes gazdaságpolitika eredménye az lesz, hogy a családok élete napról napra jobb lesz, és több fog jutni a gyarapodásukra, az életfeltételeik javítására.

Tisztelt Országgyűlés! A jövő évi adótörvény és a jövő évi költségvetés ezt fogja biztosítani Magyarországon, a magyar társadalom számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Szávay István, Jobbik; Kiss László, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Sallai Róbert Benedek, LMP; Iktóty István, LMP; Bodó Sándor, Fidesz; Demeter Márta, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy **Navracsics Tibor** úr október 30-án arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy európai bizottsági tagságára figyelemmel képviselői **mandátumáról lemondott**. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is új megbízatásához eredményes munkát és sok sikert kívánjak.

Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma jelenleg 197 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Farkas Flórián képviselő úr arról tájékoztattott, hogy október 31-én az **összeférhetetlenségi okot megszüntette**, így a továbbiakban gyakorolhatja képviselői jogait.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről, a vezérszónoki felszólalásokról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, ismertesse ezt.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés a Házbizottság 2014. október 30-án kelt javaslatában nevesített beszámolókat tárgyaló bizottságok határozathozatalra történő felkérése során úgy térjen el a határozati házzsabályi rendelkezésektől, hogy a fenti beszámolókat tárgyaló bizottságok határozathozatalra történő felkéréséről egyetlen szavazással határozzon; azzal, hogy a határozati házzsabályi rendelkezéstől való eltérést elrendelő döntés meghozatalától

számított egy órán belül bármely képviselőcsoport vezetője vagy legalább öt független képviselő írásban kérheti azt, hogy az Országgyűlés legfeljebb két beszámoló esetében a beszámolót tárgyaló bizottság határozathozatalra való felkéréséről külön döntsön.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a Házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a Házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a Házzsabálytól való eltérést 150 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most 13 óra 57 perc van, egy óra áll rendelkezésére mindazoknak, akik külön szavazási indítványt kívánnak előterjeszteni.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 13 óra 58 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Milyen felhalmozás?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy tűnik, a kormánynak semmi nem elég. Nem elég, hogy kiszolgálja saját oligarcháit, a Mészáros Lőrincet, nem elég, hogy tönkreteszi a hortobágyi állattenyésztőket és az sem, hogy az állami korrupció érdekében lerombol egy nemzetközi híri biogazdaságot. Itt a kormány és a Fidesz nem áll meg, most már a kicsi is kell nekik.

Ismert, hogy a földtörvényi lehetőséggel élve a helyi földbizottságok híján a megyei agrárkamarák döntenek Záhonytól Zalaegerszegig, hogy élnek-e vétőjogukkal a megyéikben a földvásárlások során. Az orbáni kormányzás következtében a döntéseik ellen fellebbezésnek, jogorvoslatnak helye nincs.

Egyszerre megdöbbenő és felháborító, hogy a függetlennek hívott, ám mégis fideszes politikusokból álló agrárkamarák visszaélnék a bizalommal és kiszolgálják a baráti kört. Döntéseiket ma már minősíteni sem lehet, főleg nem az olyan esetekben, mint például a zirci ügy, amelyben egy 100 hektáros családi gazdálkodó a vele szomszédos és meghirdetett 1 hektáros földterületet szeretne

volna megvásárolni. Gondolta, elég, ha él elővásárlási jogával. Nem volt elég, mert azzal nem számolt, hogy egy fideszes család, amelyben mind a férj, mind a feleség, más-más településeken ugyan, de agrárgazdasági bizottsági tag, bejelentkezett ugyanerre a földterületre. Így a megyei agrárkamara felhalmozásra hivatkozva el is utasította az egyszerű és Fidesz-tagsággal nem rendelkező családi gazdálkodó vásárlási szándékát.

(14.00)

Tekintettel arra, hogy nem egyedi esetről van szó, hiszen az FM másik államtitkárának a választóközében, a Szigetközben egy kisnyugdíjast utasítottak el ugyanezzel az indokkal, az látszik, hogy a korrupt fideszes állam megeremtette annak a lehetőségét, hogy barátok kiszolgálása jogszerű legyen. Lehet, hogy jogszerűen jártak el, de erkölcstelenül.

Mindezek miatt kérdezem, hogy milyen felhalmozás az, ha valaki a meglévő 100 hektárjához szeretne vásárolni még 1 hektárnyi területet. Hogyan tekinthetik felhalmozásnak azt, hogy ha egy kisnyugdíjas a meglévő 0,9 hektárjához szeretne vásárolni még fél hektárt? Nem érzi-e erkölcstelennek, államtitkár úr, ezt a jogszabályt, és nem érzi-e, hogy visszaélnék egy jogszabállyal, csak azért, hogy barátokat segítsenek? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Az interpellációra Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy kicsit olyan érzésem volt, mintha nagyon sok mindent megpróbált volna ebben a három percben előadni *(Gógös Zoltán: Két dolog!)*, és egy kicsit összecsúsztak akár a „Földet a gazdáknak” program, akár pedig a földtörvény szabályai. *(Lukács Zoltán: Van, amikor már két dolog is sok!)*

Az az igazság, hogy eddig nem voltam hozzászokva ahhoz, amikor önnel vitatkoztam, hogy jogszabályhelyeket kellett az ön figyelmébe idéznem, általában, ne vegye hízelgésnek, de úgy tűnt, hogy ezeket a jogszabályokat ön elolvassa és ismeri. Ehhez képest most feláll, és azt állítja, hogy a földforgalmi törvényben a helyi földbizottságok döntésével szemben jogorvoslatnak nincsen helye. Holott kinyitja a földforgalmi törvényt - 2013. évi CXXIII. -, a 68. § (5) bekezdése a következő mondattal indít: „A helyi földbizottság állásfoglalása ellen kifogás terjeszthető elő a települési önkormányzat képviselő-testületénél.” Tehát alapvető tárgyi tévedésben van, képviselő úr, amikor azt az állítást fogalmazza meg, hogy nincs helye jogorvoslatnak ezeknél a döntéseknél. De van helye!

Sőt, a földforgalmi törvény továbbmegy, a 103/B. § (1) bekezdésében azt mondja: „A helyi föld-

bizottság felett a fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felügyeletet gyakorol.” Sőt, még tovább megy, és azt mondja, hogy a teljes eljárással szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye. Tehát az az állítás, amit ön megfogalmaz, hogy nincs a földbizottság fölött semmilyen kontroll, az egyszerűen nem igaz, nem ezt fogalmazza meg a földforgalmi törvény, nem ez van benne, amit ön itt most nekünk előadott.

Egyébként az interpellációban szintén van egy másik tévedés is, amire szeretném felhívni a figyelmét. Ön azt állítja, hogy az elővásárlási joggal jogosan élni kívánó személyt nem engedett a földbizottság, hogy éljen a jogával, annak reményében - fogalmaz ön -, hogy esetleg valaki más beelőzi majd őt. Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudja beelőzni, mert az elővásárlási sorrendben, aki megelőzi a mögöttest, azt mindig elsősorban illeti meg a földtulajdon megszerzésének a joga. Tehát attól, hogy a földbizottság elutasítja, adott esetben egy újabb eljárásban ő újra élhet az elővásárlási jogával, és ha tetszik, az idők végezetéig játszhatják ezt a játékot *(Gógös Zoltán: Igen, mert nem lesz vége sose.)*, de törvényben előírt elővásárlási sorrend jogosultját senki nem tudja megelőzni, hiába is próbálja ön ezt a látszatot kelteni.

Ha pedig még azt is hozzáveszem, hogy itt a 100 hektáros gazdával kapcsolatosan tett említést, hogy ő plusz 1 hektárt nem tudott megszerezni: hogy is mondjam, megértem, szenitív vagyok a problémára, de azért örülök, hogy ez okozza a legnagyobb gondot, hogy van egy 100 hektáros tulajdonos, aki plusz még 1-et szeretett volna megszerezni, és valahogy úgy alakult a helyi földbizottság döntése, hogy ezt nem tudta megtenni. Bár én lennék ilyen helyzetben, hogy ez lenne a legnagyobb problémám, de ellenzéki képviselőként nyilván nagyon sok mindenre jut idő, ami adott esetben államtitkárként nem adatik meg. *(Derűltég a Fidesz soraiban.)*

Hozzáteszem, hogy a számok egyértelműek: 1 százaléka az összes földbizottsági döntésnek - amit egyébként megkérdőjeleztek -, tehát hivatalosan objektív szám, ahol fellebbezés volt, és majd következő eljárásokban újabb döntések születnek.

A számokról már csak egyet szeretnék elmondani: amikor önök kormányoztak, akkor az állami földeket 600-an használták, amióta mi kormányzunk, több mint 6 ezren használják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Gógös Zoltán képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Az államtitkár úr félreértett valamit, én azt kérdeztem alapvetően, hogy a minisztérium szerint egy hektár föld megvásárlása felhalmozás-célú-e; vagy fél hektár föld megvásárlása, államtitkár úr. Azt gondolom, hogy nem. Tehát ha ilyen indokkal utasítanak el

valakit, akkor annak az lényege, hogy azért tették be azt a paragrafust a földtörvénybe, hogy bármikor bárkit elutasíthassanak. Mert ennél nagyobb ökörséget én még a világon nem láttam, hogy felhalmozási célúnak tekintenek - még egyszer mondom, hogy mindenki értse - egy, illetve fél hektár termőföld megvásárlását.

A felhalmozás, államtitkár úr, az spekuláció. Tehát önök spekulánsnak tekintenek minden olyan kistermelőt, aki 0,9 hektáron még fél hektárt szeretne vásárolni.

Egyébként én azt javaslom, hogy foglalkozzanak ezzel az üggyel, mert ebből úgyis botrány lesz, mert azt ön is mondja, hogy lehet fellebbezni, és akkor a végtelenek sorozata indul el. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A mai leg-rövidebb ügyintézés a földtörvénynél nyolc hónap egy adásvételénél. *(Az elnök ismét csenget.)*

ELNÖK: Képviselő úr, választ kérnénk!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Államtitkár úr, nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Rossz koncepció, alacsony színvonal, hibás pedagógia - hogy lesz ebből jó tankönyv?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A tankönyvpiac és -terjesztés átalakításával számos olyan hátrány érte az oktatás szereplőit, aminek a kijavítása rendkívül nehéz lesz. Egyrészt olyan adminisztratív és anyagi nehézségek elé állították több évtizedes tapasztalattal bírót, a pedagógusoknak minőségi és korszerű segítséget is nyújtó, népszerű kiadványokkal dolgozó kiadókat, ami miatt kénytelenek a felhalmozott tapasztalatukat külföldön kamatoztatni. Ezen kiadványok helyébe olyan könyvek kerültek, amelyek szakmai színvonala nem megfelelő ahhoz, hogy a jövő generációi ezekből tanuljanak, szerezzenek tudást.

Pedagógusok, akik részt vettek a kísérleti tankönyvekről szóló előadásokon, arról panaszkodtak például a természetismeret tantárgy egyik kísérleti tankönyvével kapcsolatban, hogy az egyes tanítási egységek túl hosszúak, a betűk mérete kicsi. A lényeg kiemelése félkövér betűvel csak néhány szóra korlátozódik; sem logikai, sem didaktikai szempontból

nem áttekinthető. A megfogalmazás sokszor nem igazán értelmezhető egy 11-12 éves gyermek számára. Az egyes tantárgyakkal való összehangolás sem sikerült, hiszen hivatkozik például matematikából olyan ismeretre, amit még nem tanultak abban az osztályban a gyerekek. Az ábrák felhasználása nem következetesen illeszkedik a tananyaghoz. Emellett hibás, illetve hiányos magyarázó szövegre is akadhatunk. A szöveg elrendezése, a képek minősége is kifogásolható.

De említhetjük emellett Lackfi János versét is, ami úgy került bele egy kilencedikes tankönyvbe, hogy maga a költő sem oda szánta. Ironikus versét teljesen komolyan véve a képzők használatáról szól az a feladat, amit ezzel kapcsolatban meg kell oldaniuk a tanulóknak. Érzékeltetésként egy versszak a költeményből: „depizik a szaniban/a Mutterchen/dobi cigi dugiban/a farzsebben”. Ebben az esetben tehát nem arról van szó, hogy görbe tükröt tartunk a fiatalok elé nyelvhasználatukat illetően, ez a vers nem a szlengről szóló órán kerül elő, hanem ezt a stílust teljesen komolyan állítva be, találkoznak a középiskolások ezzel.

Korábban, amikor szembesítettük a kormányt a tankönyvek minőségének hibáival, akkor azt mondták, azt válaszolták, hogy a szakértők véleményének figyelembevételével sikerült a bakikat kijavítani, azonban az általam felhozott példák is azt támasztják alá, hogy erre mégsem került sor.

Ki a felelős mindezért, államtitkár úr? Miért avatkoztak be ennyire durván a tankönyvpiac rendjébe, ha csak ilyen színvonalú kiadványokra futja? Miért nem adnak a pedagógusok véleményére is? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy kinek-kinek néha át is kell gondolni praktikus és eszmeileg is, hogy melyik politikai oldalon áll, melyik politikai oldalon ül itt a parlamenten belül, hiszen amit itt az előbb hallhattunk, azt Magyar Bálint is megirigyelhette volna, mert egy-egy percében, amikor egy felszólalást, mondjuk, vázlatzerűen a papírra vetett, akár egy hasonlót is mondhatott volna, hiszen a liberális iskolák legjobbjait hallhattuk, hogy a piac a legjobb a tankönyvellátás rendjében is; azok a nagyon jó, nemzetközi tulajdonban lévő vállalatok mennyire jó tankönyveket csináltak, és most, az új rendszerben, amikor kiszorúlnak ezek, akkor külföldön fogják eladni a magyarnyelvtan-könyvet, meg a magyar történelemről szóló könyvet majd külföldön fogják árusítani, és ez mennyire káros a gyermekek számára.

(14.10)

Először is, szerintem fontos, hogy nem tankönyveket tanítunk, hanem gyermekeket, tanulókat tanítunk az iskolákban. Másrészről pedig a képviselő asszony azért arról elfeledkezett, hogy előtte 150 évig mindig is volt magyar állami tulajdonú tankönyvkiadó, amely magyar közösségi tulajdonban állt, így adta ki a tankönyveket, és ez a rendszer mindaddig jól működött, amíg a szocialista-liberális kormányzat el nem kezdte a privatizációs hullámba belevonni a tankönyvterjesztést is, és a legfontosabb nemzeti értéket is képviselő tankönyvkiadókat adta privát kézbe, ahol aztán nagyon jó profittal értékesítették a különböző tankönyveket; nem közkinccsé tették a tankönyveket, mint ahogy az most látható, hanem a profitjuk forrásaként tekintettek rájuk, hiszen a könyveket így is, úgy is meg fogják venni az iskolásoknak.

Ezzel szemben az új, állam által fejlesztett tankönyvek teljes mértékben közkinccsé váltak, feltettük őket az internetre, és mindenki ingyenesen hozzájuk férhet. Az előző években a különböző privát tankönyvkiadók óriási jogdíjkövetelésekkel álltak elő, ha valaki felhasználta azokat a tankönyveket, mi viszont mindenki számára ingyenesen hozzáférhetővé tettük. *(Bangóné Borbély Ildikó: Most, novemberben még nem kapták meg.)*

Maga a kísérleti tankönyvalkotásnak a folyamata azért annál bonyolultabb, mint amit a képviselő asszony itt leírt. Ön is nagyon jól tudja, csak nem szólt róla, hogy létezik egy Nemzeti Tankönyvtanács, ez dolgozott ki egy igen összetett eljárást: ebbe belevonta egyrészt a pedagógiai tanszékeknek és kutatási műhelyeknek a legjobb képviselőit, pontosan azért, hogy egy olyan tankönyv-applikációs eljárás jöjjön létre, ami csak minőségi tankönyvet enged át. És ez nyilvánvalóan a korábbi tankönyv-engedélyezési eljárásokra alapozódott, tehát mindaz a kritérium, ami korábban megvolt a privát kiadók tankönyveinek engedélyezéséhez, itt is megvan, csak még szigorúbbá tettük ezeknek a jóváhagyási eljárását.

Ön is nagyon jól tudja, hogy olyan mértékű a fejlesztés a tankönyvek területén, a kísérleti, megújult tankönyvek területén, ami a privát tulajdonú kiadók esetében elképzelhetetlen volt. A pedagógusokat vontuk be százszámra és ezerszámra ebbe a fejlesztési folyamatba, nem ingyen, ön is nagyon jól tudja: egy évben körülbelül 400 ezer forintot kaphat plusz-jövedelemként egy pedagógus, ha vállalja, hogy ebben a tankönyvfejlesztésben részt vesz, munkanaplót vezet arról, hogy miként tudja tanítani az egyes fejezeit a tankönyveknek, mit kell rajta javítani, akár hasonlókat, mint amiket ön mondott; bár ha ezek a legnagyobb hibák a tankönyvekkel kapcsolatban, amelyek itt elhangzottak, akkor azt hiszem, nincs okunk különösebben szégyenkezni.

Nos, tehát ezek a pedagógusok nagyon nagy számban külön pénzt kapnak azért, hogy segítsék ezt a közös munkát, hiszen a korábbiakban soha nem

volt az, hogy a pedagógusokkal és így a gyerekekkel együtt jöttek létre az új tankönyvek, mindig egy műhelyben elkészítették, akkreditálták, és utána használták őket. De az, hogy itt egy év múlva több száz pedagógusnak a véleménye lesz meg egy-egy tankönyvről, és az alapján tudják az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet munkatársai kijavítani esetlegesen ezeket a hibákat, azt hiszem, egy magasabb színvonalú tankönyvkészítésnek a példáját mutatja.

Ráadásul ön is nagyon jól tudja, hogy ebben az új rendszerben sikerült a tankönyvek árát leszorítani, a kísérleti tankönyvek esetében is 450 forint környéki árnál magasabbat *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* nem talál; illetőleg felmenő rendszerben most már 730 ezer gyermek szüleinek nem kell fizetni az ingyenes tankönyvekért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Ön olyan mondatokat tulajdonított nekem, amelyeket egész egyszerűen nem mondtam. Én nem védtem az előző rendszerét a tankönyvterjesztésnek *(Dr. Rétvári Bence: De igen!)*, illetve a tankönyvpiacnak. Nem gondolom azt, hogy az kifogástalanul működött volna *(Dr. Rétvári Bence: Szó szerint ezt mondta!)*, de úgy gondolom, önök úgy tették azt tönkre, hogy annak az értékeit is - amit egyébként szerintem nem lehet elvitatni, hogy voltak értékei - sajnos a kukába dobták.

Úgy gondolom, nem az a kérdés a tankönyvpiac esetében, hogy egy szereplő állami vagy piaci, hanem az a kérdés, hogy színvonalas, a gyerekek és a tanárok körében népszerű és olcsó tankönyveket előállít-e vagy nem, segít-e a pedagógusoknak a taníthatóság szempontjából vagy nem. Ha egy piaci szereplő megfelel ezeknek a szempontoknak, úgy gondolom, az a piaci szereplő akkor jogosan része lehet a tankönyvpiacnak.

Az, hogy milyen eljárást folytattak le a tankönyvekkel kapcsolatban, az nem garancia semmire; a szocializmusban is lefolytatták a koncepciók pereket, mégis tudjuk jól, hogy koncepciók voltak. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát önmagában ez az eljárás semmire nem garancia, ezért a választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ha uniós pénz, akkor nem számít, hova folyik el? II.”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az Öveges-program a természettudományos képzés megújítását segíti, az uniós forrásból finanszírozott kezdeményezés céljait az LMP is nagyon fontosnak tartja. Ugyanakkor hiába a képzési és innovációs célkitűzések, a források felhasználása komoly visszaélések gyanúját veti fel.

A projekt során több tízmillió forintot fordítottak tanterem-felújításokra, de ami feltűnő: ennél a nagyságrendnél nagyobb összeget költöttek különböző tanulmányok megírására, a tananyag elkészítésére, munkafüzetek és szaktanári segédletek kidolgozására; nem csupán a pályázat volt drága, hanem a megvalósítás is pazarló.

Az LMP utánajárt, hogy miről is van szó. Több mint félszáz magyar településen és fővárosi kerületben fut az Öveges-program; nem mellékes, hogy döntő többségük fideszes vezetésű önkormányzat, és az sem mellékes, hogy ezek az önkormányzatok sok esetben referencia nélküli cégekkel kötöttek megbízásokat.

Mi megkerestük az összes helyszínt és bekértük az összes dokumentumot. Annak ellenére, hogy a biológia-, kémia- és fizikakísérletek természetesen minden városban ugyanúgy zajlanak le - az LMP látványos demonstráció során ezt be is bizonyította -, minden város és kerület külön-külön megrendelte a maga munkafüzetét, sokszor ezek betűről betűre ugyanolyan munkafüzetek voltak; a szaktanári segédletet is kikértük - egyenként több millió forintért készültek ezek. Ez már eleve sántít, de ami felháborító: nem egy esetben láttuk, hogy ezek a dokumentumok nemhogy szóról szóra megegyeznek, hanem az értük kifizetett összeg is hatalmas. A munkafüzetek megrendelésénél az uniós pénzek hatalmas százaléka feleslegesen került kifizetésre, ez talán európai rekord is.

Az LMP kiderítette azt is, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ ugyanúgy részese volt a pazarlásnak. A KLIK úgy tett, mint ha nem tudná, mi zajlik az iskolákban; mint ha az intézmények nem egy fenntartó alá tartoznának: ugyanazon feladatok elvégzésére ők is egyesével elköltötték ezeket a súlyos összegeket.

Tisztelt Miniszter Úr! Az Öveges-program pontosan megmutatja, hogyan működik Magyarországon a szocialista kormányok alatt kialakított, majd a Fidesz által tökéletesített uniós pénzfelhasználó rendszer: túlázott munkák, szűk kedvezményezett kör, a kommunikációs, jogi és tanácsadói szerződéseknél ismeretlen és referencia nélküli cégek milliós megbízásai - ez az intézményesült korrupció, ami a források 50-80 százalékát magánzsebekbe szivattyúzta.

Eltelt több hónap, nem történt semmi azóta, hogy ezt a nyár elején felvetettük. Az LMP lefolytatta a maga vizsgálatát, és bebizonyítottuk *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy többmilliárdos pazarlás történt. Mi van ezzel a vizsgálattal? És ki a felelőse ennek a programnak? Várom a választ. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először azzal kezdeném, hogy 2014. június 19-én Schmuck Erzsébet képviselőtársunk interpellált ebben a kérdésben, amelyben azt kérte a kormánytól, hogy egy független vizsgálat kerüljön lefolytatásra azoknak a sajtóhíreknek a megerősítésére vagy cáfolására, amelyek az Öveges-program megvalósításával kapcsolatos visszaélésekre vonatkoztak.

Ennek kapcsán jeleztem képviselőtársamnak a válaszban, amelyet a kérdésre adtam, hogy a kormány belső vizsgálatot rendel el, ezt a Miniszterelnökség belső ellenőrzési főosztályán el is rendeltem. A vizsgálat első írásos változata, amely itt rendelkezésre áll, október 14-ére készült el, tizenhárom programot vizsgáltunk meg részletesen. Az egész program egy 18 milliárd forintos programként indult, és 17 milliárd forintra került megkötésre a szerződés.

Először talán azzal kezdeném, hogy azok az általános megállapítások, amelyek a szocialisták kormányzásának európai uniós pénzfelhasználására vonatkoznak, nem állnak túlzottan messze a valóságtól, ugyanakkor szeretném jelezni azt, hogy az elmúlt években kemény lépéseket tettünk ezeknek a folyamatoknak a visszaszorítására.

(14.20)

Természetes jelenségnek tartom azt, hogy ahol kiosztanak 8200 milliárd forintot, ott egy viszonylag szegény országban előfordulhatnak visszaélések és visszaélésekre való törekvések. Az a kérdés, hogy a kormányzat az európai uniós pénzek fölhasználása kapcsán megtesz-e mindent annak érdekében, hogy ezt megakadályozza vagy pedig a jogosulatlan pénzfelhasználást föltárja.

Amikor átvettem először - államtitkári minőségben - ennek a hivatalnak a vezetését, amelyet a kormány 2012-ben és '13-ban teljes egészében lecserélt - talán nem véletlenül -, akkor az első lépések közé tartozott a belső ellenőrzés megerősítése. A jelenlegi belső ellenőrzést nem 2010 után, hanem még előtte, az Európai Unióval konzultálva nevezte ki a magyar kormány. Szeretném jelezni, hogy képviselőtársam mostani kérdése kapcsán fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy nem lezárt vizsgálati eredményeket fogok ismertetni. A vizsgálat eddigi, írásos

anyagát átadtuk az Emberi Erőforrások Minisztériuma irányító hatóságának és közreműködő szervezeteinek, akik a programot szakmailag fölügyelték, hogy véleményezzék.

A mi megállapításaink és véleményünk szerint a vizsgálatnak ebben a szakaszában fölmerült, hogy szabálytalanul került fölhasználásra a pénz. Néhány okot említenék: először is a pályázat kiírása, amely az Öveges-programot megelőzte, fölveti annak a gyanúját, hogy nem járt el jó gazda módjára és körültekintően a pályázat kiírója. Nem állítom, hogy ez súlyos szabálytalanság vagy bűncselekmény, hiszen a szabályrendszer, amit az Európai Unió hagyott jóvá, lehetővé tette, hogy infrastrukturális beruházás a programon belül 30 vagy 50 százalék legyen. Magyarul: az Európai Unió fölhatalmazása alapján 100 millió forintból 70 milliót vagy 50 milliót lehetett költeni nem infrastrukturális típusú kiadásra, kommunikációra, jogi tanácsadásra és projekt-előkészítésre. Én ezt helytelen dolognak tartom. Emlékeztetem önöket arra, hogy tájékoztattam a parlamentet, hogy az úgynevezett soft költségek tekintetében 12,5 százalékra szorítja le a 2014-20 közötti időszakban a kormány a kiadási lehetőséget az 50 és 30 százalékos tartományból; tehát a 30 és 50 százalékhoz képest 12,5 százalékot lehet majd fölhasználni.

A mi vizsgálataink alapján fölmerül annak a lehetősége, hogy túlárazás történt a program kapcsán, fölmerül annak is a lehetősége, hogy több beszerzésnél sérültek az átláthatóság és a közbeszerzési törvény szabályai is. Ezeket a vizsgálati megállapításokat, amelyek általánosságban nem tudják megcáfolni az ön állítását, mely szerint ebben a konkrét ügyben szabálytalanság történt, ezeket egyelőre az érintett minisztériummal véleményeztetjük, ezt követően fogom teljességében a nyilvánosság elé tárni.

Szeretném megadni az esélyt az előkészítő minisztériumnak és a bonyolító önkormányzatoknak, hogy az általunk is fölített kérdésekre, amelyek egyeznek az önével, válaszolni tudjanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Mindenképpen azt szeretném elmondani, hogy nagyon örülünk, hogy a vizsgálat ennyire előrehaladt, és reméljük, hogy mielőbb nyilvánosságra is kerülnek majd ezek az anyagok, és reméljük azt is, hogy itt a felelősök is meglesznek nevezve. Úgy érezzük, hogy ez egy olyan ügy, amelyben az LMP lépett, és sikerült felderíteni egy ilyen ügyet, és köszönöm, a választ elfogadom, igen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr elfogadta az interpellációra adott miniszteri választ. *(Zaj, moraj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: *(Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Az elnök csenget.)* „**Milyen eredményei vannak a tűzifarezsi-csökkentési programnak?**” címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

Egyben - mielőtt megadom a szót, képviselő úr - kérem képviselőtársaimat, csendben hagyja el az üléstermet, aki távozni kíván. Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hét óta, úgy látszik, végleg beköszöntött az igazán hideg időjárás, elindultunk a tél felé. Időben beindultak a távfűtési rendszerek, és már azok is befűtötték a lakhelyüket, akik eddig, a spórolás okán még kitartottak. Ilyenkor, a fűtési szezonban látszik igazán a kormány rezsi-csökkentési programjának eredményessége. A villany, a gáz, a távhő árának csökkentése eddig 334 milliárd forint megtakarítást eredményezett a lakosság számára, és ez a kedvező folyamat az idén tovább folytatódik, sőt bővül.

Öröndetes hír volt, hogy a gáz és a távhő felhasználói után az idéntől már azok is elérik a rezsi-csökkentést, akik fával fűtenek, hiszen beindult az állami erdőgazdaságok programja, amely 10 százalékkal olcsóbban értékesíti a tűzifát. Ez a program ráadásul a szociális tűzifa-támogatással párhuzamosan zajlik, így a korábbi évekhez képest az idén is jelentősen olcsóbban lehet hozzájutni majd a tűzifához. Az állami erdőgazdaságoknál rendelkezésre álló 170 ezer köbméteres keret árusítása már három hete zajlik országszerte.

Kérdezem tisztelettel az államtitkár urat, milyen eredményekkel zajlik a program. Mekkora az érdeklődés az olcsó tűzifa iránt a lakosság részéről? Milyen feltételekkel lehet hozzájutni az olcsóbb tűzifához? A szociális tűzifa-támogatással együtt milyen mértéket ér el a tűzifarezsi-csökkentés?

Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol, öné a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, ebből a szempontból is egy új korszak kezdődött. Nem arról beszélgetünk, hogy mennyivel emelkedett és minek az ára, hanem arról beszélünk, hogy mennyivel és minek csökkent az ára, és ez a rezsi-költségek vonatkozásában, azt gondolom, nagyon fontos tétel a magyar családok életében, hogy nem egyre többet és többet kell fizetni ezekért a kiadásokért, hanem a kormányzati politikának köszönhetően egyre kevesebbe kerülnek ezek a szolgáltatások.

Azt gondolom, úgy érzem, hogy logikus sorrend a kormány rezsicsökkentő politikájában, hogy a gáz, a távhő, az elektromos áram - és még lehetne sorolni, hogy minek csökkent az ára - után a lakossági tűzifának az ára is csökkenjen. Magyarországon nagyon sokan, jellemzően vidéken nagyon sokan élnek olyanok, akik részben vagy egészben az otthonuk melegét a tűzifával biztosítják, ezért nagyon fontos volt, hogy az ő számukra is valami érezhető hatása legyen a fűtési szezon megkezdésekor a rezsicsökkentés politikájának, ezért a 22 állami erdőgazdaság összesen 170 ezer köbméter lakossági tűzifával megindított egy programot. Azt is mondhatnám, hogy ez a 170 ezer köbméter nem egy kőbe vésett szám, ennek a méretét vagy mennyiségét tudjuk tovább növelni, de elindítottunk egy programot annak érdekében, hogy ezek az emberek, a vidéken élő emberek is részesülhessenek a rezsicsökkentés eredményéből. A 170 ezer köbméter - tekintettel arra, hogy 10 köbméter/háztartást határoztunk meg, ennyit lehet vásárolni a csökkentett árú tűzifából - így ebből kifolyólag nagyjából 20 ezer családnak nyújt lehetőséget, tekintettel arra, hogy az eddigi tapasztalatok szerint nem használják ki a 10 köbmétert, valahol alatta van, amit igényelnek.

Nagyon fontos volt az is, hogy lehetőség szerint minden kiskaput próbáljunk bezárni. Az volt a cél, hogy ez a lakossági tűzifa valóban az emberekhez kerüljön, ne pedig kereskedőknek a kezébe, ezért az állami erdőgazdaság minden egyes rendelést ő maga vesz föl, és saját maga szállítja ki, a családnak, a háztartásnak az udvarába letéve ezt a tűzifát. Nem lehet elszállítani, nem lehet összevásárolni, mert vezetett rendszereink vannak, amivel kapcsolatosan egyértelművé válik, hogy nem az a cél, hogy betelefonálok, megigényelem, kiküldöm az autót, és valahova elviszik, hanem az állami erdőgazdaság viszi az igénylő család udvarára ezt a fát.

A tűzifarezsi-csökkentési program mellett van a szociális tűzifaprogram - ahogy azt a képviselő úr is említette -, a kettő merőben különbözik egymástól. A rezsicsökkentett tűzifából bárki vásárolhat, nincsen semmilyen korlátozás e tekintetben, a szociális tűzifa vonatkozásában azonban az arra rászoruló, jogszabály alapján meghatározott rászoruló kaphatnak ingyenesen, és a Belügyminisztérium segítségével, az önkormányzatok bevonásával jut el ez a tűzifa a magyar családokhoz. Csak szeretném jelezni, hogy 2012 előtt nem volt ilyen program, 2012-ben 1 milliárd forint állt rendelkezésre, 2013-ban 2 milliárd, az idei évben pedig már 3 milliárd forint áll rendelkezésre a szociális tűzifa kapcsán, hogy hozzá lehet jutni ehhez a termékhez.

Nagyon szeretnénk, hogyha tovább lehetne bővíteni ezeket a programokat. Végig kell gondolni, milyen lehetőség nyílik arra - felhasználva az állami erdőgazdaságok piaci potenciálját, ami nagyjából a 60 százalékát jelenti a tűzifapiacnak -, hogyan tudnánk még inkább érvényt szerezni a kormány rezsicsökkentő politikájának.

Köszönöm szépen a kérdését, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem Pócs János képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Úgy gondolom, hogy a válaszában is meggyőzött arról, hogy akár a fővárosban, akár nagyobb városokban és a vidéki településeken a kormány komplex rezsicsökkentési programja visszaadta az embereknek, a családoknak azt az egyhavi fizetést, azt az egyhavi nyugdíjat, amit az előző kormány elvett.

Ezen családok nevében is a kormány programját tisztelettel köszönöm, és a választ elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Tízezreket vesznek ki százezrek zsebéből, avagy mi is az igazság a családok terheiről?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A családi adókedvezmény emelését többször megígérték idén. 2014 májusában az uniós választások előtt jelentették be, hogy jelentősen emelkedhet a két gyermeket nevelők családi adókedvezménye. Többször emlegették ezt a nyár folyamán is, aztán az önkormányzati választások előtt is elhúzták a mézesmadzagot. Önök valójában egy választási ígéretet szegtek meg azzal, hogy jövőre mégsem emelik a családi adókedvezményt. Atvágták a családokat, választási blöff volt az egész, pedig 350 ezer család számított arra, hogy jövőre többet kap. Keresettől függően 13-20 ezer forinttal kaptak volna többet. A kormány számításai szerint mindez összesen 55-60 milliárd forint. Mennyivel vágták át a magyar családokat? Ellenben kitalálták, hogy pénzzel növelik a házasodási kedvet, azt hiszik, hogy 5 ezer forintért majd házasodni fognak azok a fiatalok, akik, ha tehetik, inkább elhúznak ebből az országból. Ez a javaslatuk is diszkriminatív, mert csak a munkával rendelkező családok kaphatják, és csak addig, amíg nem jogosultak családi adókedvezményre.

Úgy látszik, önök már nemcsak a gyermeknevelést, hanem a házasodást is munkaviszonyhoz kötik. De akármennyit is csepegtetnek néhány ezer embernek, attól még a többség jövőre rosszabbul jár. Rosszabbul jár, mert adóemelésekkel, új adóikkal jelen-

tős terhet raknak a családok vállára. Sorolom: kafetériaadó, szappanadó, samponadó, mosószeradó, útdadó, egy átlagos család akár tízezer forintot is bukhat havonta. Bár hozzáteszem, ma még a gazdasági szakemberek sem tudják megbecsülni, hogy az új adónemeknek köszönhetően mennyivel fog nőni a családok kiadása. Egy dolog biztos, hogy ők is azt mondják, hogy brutális terheket raknak a magyar családokra.

Mindez azon felül jön jövőre, amiket már bevezettek: tranzakciós adó, baleseti adó, telefonadó. Önök kinyírják a béren kívüli juttatások rendszerét is, jövőre már nem 35,7 százalékkal, hanem 51,17 százalékkal adóznak ezek a lehetőségek. Számítások szerint havi szinten 4 ezer forinttal kap majd kevesebbet egy kereső. Hat év alatt nulláról 51 százalékra sikerült emelniük a kafetériát sújtó közterhek mértékét. Ezzel nemcsak a munkavállalókkal szúrunk ki, hanem azokkal a rászoruló gyerekekkel is, akik ennek köszönhetően mentek táborozni. Az Erzsébet-program ugyanis elsősorban az utalványból befolyt haszonból működik.

Összességében azt lehet mondani, hogy önöknek sikerült teljesen lenullázni a rezsicsökkentés látszólagos hasznát is. Ahogyan látjuk az utcára vonuló tömegek elégedetlenségét, már magukat is lenullázták. Ezek miatt kérdezem: miért nem vonják vissza a benyújtott törvényjavaslatot? Miért akarják újabb terheket sújtani a magyar családokat, miért nem látják be, hogy az embereknek elégük van már az újabb adókból és önökből is? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)* Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is köszönöm szépen, hogy interpellációjában véletlenül három dicsérő jelző is elhangzott, ugyanis azt vettem ki szavaiból, hogy ön követeli, hogy a családi adókedvezmény mértékét emeljük és növeljük. *(Gúr Nándor: Nem kellett volna megszüntetni!)* Tehát én úgy gondolom, hogy ez mindenképpen pozitív dolog, és lényegében üdvözölte a házastársi adókedvezményt is, bár ugye, csekély hatást vár tőle, de azért üdvözölte.

A harmadik pozitív elem, ami az interpellációjában elhangzott, az az Erzsébet-program maga és az arra rászoruló gyermekek táboroztatása. Én elhiszem, hogy van mit üdvözölni a Fidesz programjában, hiszen, bár ön még nem volt képviselő, nem tudom, egyáltalán szocialista párti volt-e akkor, amikor önök kormányoztak, de azért mondok néhány intézkedést, amit önök tettek a családokkal szemben, ha megengedi. Például a gyedet és a gyest három évről kettő évre korlátozták. Vagy például megszüntették a forint alapú hitelezést, és rákényszerítették a

családokat, hogy devizahiteleket vegyenek fel lakásvásárlásra, lakásépítésre. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Vagy például egyszerűen megszüntették az úgynevezett szocpolt. De például befagyasztották a családtámogatási rendszert, vagy megszüntették az egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét, de még az is megfordult a gondolatukban, hogy a családi pótlékot megadóztassák. Ezt az Alkotmánybíróság gátolta meg önök részére.

A harmadik elemére az interpellációjának hadd mondjam azt, hogy bizony van benne olyan elem, ami riogatásnak minősül, mert például az ön által felsorolt szappanadó, samponadó, mosószeradónak azért a mértékéről hadd beszéljek. Például egy Baba szappan - a környezetvédelmi terméké, ha bevezetésre kerül, akkor - darabja 1 forint 50 fillérrel lesz majd drágább, de egyébként egy samponért és egy mosószerért is valóban flakonként majd 20-30 forinttal többet fogunk fizetni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból, az elnök csenget.)* De azt azért el kell ismerni, hogy mégiscsak környezetet szennyező termékek ezek.

És ha most megengedi, hadd cáfoljam, a Fidesz nem emeli a családok terheit, éppen hogy csökkenti, például a családi kedvezmény növelésével, emelésével, ami 2016-tól 2019-ig a duplájára fog majd emelkedni, és ezáltal több mint egymillió család fogja ezt igénybe venni. De nagyon fontos kedvezmény, ami 2014-től került bevezetésre, hogy nemcsak az adóból, hanem most már a járulékból is igénybe lehet venni a családi adókedvezményt, ami több, sok tízezer családnak jelent kedvezményt. Vagy beszélhetnék például a gyed extráról, ami tovább fog folytatódni 2015-ben is, ami azt jelenti, hogy munkavégzés mellett is járni fog ez a juttatás.

De nagyon fontos a munkavédelmi akció is, hiszen itt is a kismamáknak jelent majd kedvezményt a munkáltató szempontjából, ha a teljes adókedvezményt igénybe fogják tudni venni. 2015. július 1-jétől pedig új otthonteremtési programok fognak majd indulni, amelyek után 700 ezer forinttól 1 millió 170 ezer forintig kedvezményt lehet majd igénybe venni és nemcsak újlakás-vásárlásra és újépítésre, hanem használt lakás felújítására és bővítésére is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Állításával szemben mi igenis a családoknak juttatunk, és a családokat támogatjuk, és nem pedig elveszünk tőlük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr, és elég volt ma a hazudozásból *(Dr. Rétvári Bence: Akkor csüccs!)* úgy, ahogy a múlt héten egyik nap bejelentették, hogy 2,2 százalékkal emelik a nyugdíjat, másnap meg 1,8 lett belőle. Hadd mondjak egyetlenegy tételt, államtitkár úr: 29 milliárd forintot vesznek el a gyermekétkeztetés-

től, az önkormányzatoktól, 9 milliárdot adnak a rendőrségnek, 20 milliárdot annak a KLIK-nek, akinek mai napig nem sikerült normálisan a tankönyvellátást megvalósítania. (Dr. Rétvári Bence: Azt a Kello csinálja!) A héten derült ki, hogy még mindig vannak iskolák, ahol novemberben nincsen tankönyv a gyerekeknek úgy, hogy augusztusban kifizették.

Tudják, ezek után nyomják meg az igen gombot, hogy még mindig a szegény és éhező gyerekektől vesznek el 29 milliárd forintot! (Taps és közbeszólás az MSZP soraiból: Igen, igen! - Felzúdulás a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen, 32 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hány új adófajta található még?**” címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

(14.40)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat az utóbbi öt választást megelőző időszakban jellemzően azzal kampányolt, hogy újabb megszorításokra nem kerül sor, sőt, a korábbiakban a 2010-ig regnáló kabinetek által bevezetett vagy emelt adók kivezetését, illetve csökkentését is előrevetítette. Ezzel szemben 2010-től tucatnyi új vagy új formában kivetett adó került bevezetésre, és a 2014-es országgyűlési választásokat követően is újabb emelésekre került sor, egészen odáig juttatva el ezt a rendszert, hogy most már a családi adókedvezmények mértékénél is nagyobb terhelés érhet egyes családokat, pontosabban a családok többségét. A múlt heti, adócsomagnak nevezett megszorításarc-gyűjtemény pedig nagyobb terhelést foganatosít egy-egy családra nézve, mint amennyi kedvezményt biztosított az úgynevezett rezsicsökkentés. Látható tehát, hogy a szektorális különadók áthárításával együtt ez egy olyan adócsunamit produkált, ami Magyarország lakosságát minden korábbinál súlyosabban érinti, talán csak a Bokros-csomagnak voltak ilyen mélyreható hatásai.

De már 2010-től látható volt, hogy - konkrétumokban beszélve - az adójóváírás megszüntetése által, a béren kívüli juttatások drasztikus csökkentésével, a kafetéria már akkor, első körben történő megadóztatásával, az áfaszint 25-ről 27 százalékra történő emelésével, az ingatlanadó de facto bevezetésével - ugye, a kommunális adót érthetjük ide -, az üzemanyagok jövedéki adójának emelésével, az autó-

pálya-használat minimumának négyről tíz napra történő emelésével, a táppénz csökkentésével és az elektronikus útdíj bevezetésével mind a polgárokat, mind azok kis- és mikrovállalkozásait elképesztő mértékben terhelték. Szőnyegbombázás volt ez a magyar családokkal szemben. Most pedig azt látjuk, hogy a múlt héten tárgyalt adócsomag újabb, még egyszer mondom, az úgynevezett rezsicsökkentés mértékét meghaladó módon terheli a családokat. Sőt, talán mindenki láthatja, hogy nem az elfogultság beszél belőlem, de a samponadó és egyéb tekintetben kijelenthető az is, hogy értelmetlen terhelési szinteket is hoztak be ebbe a rendszerbe.

Látható, hogy 2015-től már több mint 51 százalékra emelkedne az Erzsébet-utalvány, a Széchenyi-pihenőkártya, az önkéntes nyugdíjpénztári, egészségpénztári hozzájárulás, a helyi bérlet, az iskolakezdesi támogatás és a munkahelyi étkeztetés közterhe is. Még egyszer mondom, szőnyegbombázás ez a javából jellemzően a kiskeresetűekkel, jellemzően a nagyon nehéz helyzetben lévőkkel szemben.

Adódik tehát a kérdés: várható-e bármelyik adótípus megszüntetése, tolerálható mértékre történő csökkentése, vagy pedig vannak újabb ötletek a kormány tarsolyában? Hiszen - még egyszer mondom - rekordszintű új adót, rekordszintű adónövekményt kell lenyelnie most a magyar lakosságnak. Adódik tehát a kérdés: hol a cunami vége? Várom érdemi válaszát. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Tállai András államtitkár úrnak. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, úgy gondoljuk, hogy egy ország adórendszerében nem az a legfontosabb kérdés, hogy hány adó van, tehát hogy darabszámra mennyi adó van, hanem az a fontos kérdés, hogy a megtermelt jövedelem, a GDP hány százalékát vonja el az állam adóként. És ha Magyarország teljesítményét így vizsgáljuk az elmúlt négy évben, akkor bizony büszkék lehetünk. Azért lehetünk büszkék, mert amikor átvettük a kormányzást 2010-ben, akkor a gazdasági növekedés, a megtermelt jövedelem 41 százaléka lett elvonva adóként, ezt követően pedig ez az arány 38-39 százalékra csökkent, és ez ez évben is ennyi lesz, a múlt évben is ennyi volt, és a következő évben is erről fogunk beszélni.

Lehet, hogy darabszámra több adó lett bevezetve, de a társasági adó és a személyi jövedelemadó, ami az emberek és a vállalkozások megtermelt jövedelmét illeti, az viszont csökkent. Csökkent a társasági adó vonatkozásában, hiszen az 500 millió forintos adóalapig mindössze 10 százalék társasági adót kell fizetni, ami Európában az egyik legalacsonyabb. És csökkent a személyi jövedelemadó vonatkozásában, hiszen az egykulcsos adó bevezetésével, a családi adókedvezmény növelésével a gyermeket nevelő

családok adóterhei eleve jelentősen, de akik nem nevelnek gyermeket, azon családoknak az adóterhe is alacsonyabb lett. Igen, mert a kormány azt mondja, hogy újfajta adórendszert vezetett be, amelynek a lényege, hogy a hangsúlyt a fogyasztási és a forgalmi adókra helyezte, tehát a kormány azt mondja, hogy aki jövedelmet szerez, az adózzon alacsonyan, hogy többet tudjon költeni, viszont azzal, hogy többet fogyaszt, több adót fog az államnak majd fizetni. Ezért van az, hogy az általánosforgalmiadó-bevétel a kormányváltás óta évek óta folyamatosan növekszik ennek a koncepciónak, ennek a filozófiának a mentén.

Természetesen vannak más típusú adók is, a különadók. A különadók lényege az, hogy olyan szektorok, olyan ágazatok, amelyek eddig nem vettek részt kellő mértékben a közteherviselésben, járuljanak hozzá, egyrészt a válság hatásaként, másrészt pedig, úgy gondolom, hogy egy természetesen működő, egy egészségesen működő országban ez természetes dolog, hogy mindenki részt vállal a közteherviselésből. És a különadóknak pontosan ez a lényegük. De a különadók bevezetését, például a bankadót vagy a tranzakciós illeték bevezetését, a szektorális adók bevezetését még önök is egyébként támogatták.

Az pedig, hogy átterhelik az adókat a fogyasztókra, nagyon érdekes, ha azt a statisztikát vizsgáljuk meg, hogy hogyan lehetséges az, hogy Magyarországon lényegében most az infláció alig haladja meg a nulla százalékot. Ha igaz lenne, hogy minden átterhelnek, akkor az infláció nem tudna ilyen alacsonyan maradni, és nem tudnának a reáljövedelmek 2,6-3 százalékkal növekedni. Tehát az a probléma, amit ön felvet, lehet gond, mert valószínűleg van ebben igazság, de nem olyan mérvű társadalmi probléma, mint amelyet ön itt a parlamentben ezáltal hangsúlyoz.

Én úgy gondolom, hogy a kormány helyes adófilozófiát folytat, amikor ezt kialakította, és még helyesebbet akkor, amikor azt üzeni a társadalomnak, hogy a következő négy évben az adórendszer alapvetően nem fog változni, csak a jövedelemadók mértéke fog csökkenni, mert a társasági adó és a személyi jövedelemadó kulcsát is egy számjegyre szeretnénk ebben a ciklusban levinni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Azért elfogadhatatlan a válasza, mert ha csak a számok szintjét nézzük, az Orbán-kormány 2010-ben - az akkori - 34 központi adóval vette át a kormányzást, az ideai választások előtt tavasszal már 41 ilyen adót találtunk, azóta pedig új adótípusokat és emeléseket találtak ki nekünk kizárólag. Még egyszer mondom: nem az elfogultság beszél belőlem, amikor mondjuk, a samponadó emeléséről vagy a művirágadó bevezetéséről beszélek, vagy az irodai papír kü-

lönböző illetékeinek a növeléséről, de el kell mondjuk, azért igencsak elképesztő, amivel indokolja az állítólagos sikereit.

Azt mondja, hogy az önök kormánya büszke lehet arra, hogy GDP-arányosan - állítólag, az önök statisztikái szerint - némiképp kevésbé terhelik a polgárokat. Közölném önnel, államtitkár úr, hogy ha többen találunk elhalálozni, és ez növeli a temetkezési vállalkozók forgalmát, átmenetileg ettől is magasabb lesz a GDP, tehát a lehető legrosszabb mutatószámot választotta ki e tekintetben. Családonként több tízezer forinttal nő az a terhelés, ami indokolatlanul sújtja a családokat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hiszen az áthárítások megakadályozásával a multikat és a bankokat kellene hogy sújtja. Erről beszéljen legközelebb, és akkor talán az érdemi válasz... *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszát kérném, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el, ha jól érzékeltém, az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Új év, új szokások: jövőre már magunk áshatjuk a sírokat?**” címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Államtitkár Úr! Alig két hónap múlva, a tél közepén, január 1-jétől életbe lép a szociális temetés rendszere, amely a szegényeket halálukban is elkülönítené a nem szegényektől. Külön szociális parcellát kell majd létrehozni az önkormányzatoknak a temetőkben. Ingyenes sírhelyért és koporsóért cserébe pedig személyes közreműködést várnak el az elhunyt hozzátartozójáról.

A szociális temetés először 2013 májusában került reflektorfénybe egy jogszabálytervezet kapcsán. Eszerint a temető fenntartója köteles lesz külön parcellát kijelölni a koporsós vagy urnás, úgynevezett szociális temetkezési helyek számára, az állam pedig biztosítja a kellékeket, a koporsót, az urnát s a többi.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Már a tervezetben is szerepelt, hogy a szociális temetés feltétele az lesz, hogy az eltemettető vagy az általa felkért személy vállaljon személyes közreműködést a temetés során, például felöltözteti az elhunytat, kiássa a sírhelyet, felravatalozza vagy elbúcsúztatja a megboldogultat, esetleg leengedi a koporsót vagy behantolja a sírt.

(14.50)

A szociális temetkezés ötlete a legékesebb bizonyítéka a Fidesz-kormányzat embertelenségének és cinizmusának. Embertelen, mivel az emberi méltóságot sértő módon semmibe veszi az elhunytak és a hozzátartozók kegyeleti jogát is. Cinikus, mert csak azoktól vár el közreműködést, akiknek semmijük sincs, mintha móresre kéne őket tanítani még gyászukban is.

A tavaly elfogadott törvényjavaslat szerint már az idén januárban hatályba lépett volna a szabályozás, de egy évvel ezelőtt, ősz végén különféle indokokkal többször módosították az elfogadott szöveget. Végül a fejlesztéspolitikával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatban tolták el a hatálybalépést egy évvel. Ez az utolsó mondat már önmagában is vérlázító. A lényeg, hogy 2015-től, azaz alig két hónap múlva már valóban áshatják a sírokat azok a szegény emberek, akiknek nincs pénzük eltemettetni a szeretteiket.

Mi már felkínáltunk egy valódi alternatívát jelentő megoldást. Még az előző ciklusban benyújtottuk a kegyeleti járandóság bevezetéséről szóló országgyűlési határozati javaslatunkat, mivel az eltemetés költségei a lakosság számára ténylegesen egyre nagyobb anyagi terhet jelentenek. Ezt a javaslatunkat lesöpörték az asztalról, pedig annak célja a valódi segítségnyújtás volt, szemben az önök ötletével, ami az önkiszolgáló szociális temetésről, megalázásról és embertelenségről szól.

Éppen ezért kérdezem, lát-e esélyt arra, hogy mégsem vezet be az önök által szociálisnak nevezett, szerintünk embertelen temetés rendszerét, és valóban azt szeretnék, hogy a hozzátartozók maguk ássák és hantolják el a halottaikat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szociális temetésről szóló törvénytervezet előkészítésekor, majd a törvény elfogadását követően is a szocialista frakció többször vetette fel kérdéseit, illetve kétségeit a szociális temetkezés ezen formájával kapcsolatban. Ennek válaszára a kormányzat részéről is számos esetben elhangzott már, hogy ez a temetkezési forma egyáltalán nem idegen a hazai hagyományoktól, és ami lényeges, senkinek a számára sem jelent kényesert, hanem egy lehetőség, egy kiegészítő forma a hagyományos szociális támogatások, a hagyományos temetési formák mellett.

A kormány az elmúlt évek tapasztalatait, különösen a temetkezési költségek megnövekedését figyelembe véve döntött a szociális temetés bevezetésének lehetőségéről. A szociális temetés jogintézmé-

nyének célja, hogy egy alanyi jogon járó ingyenes temetési választás lehetőségét megteremtse. Itt tájékoztatom arról, nincs szándék arra, hogy a szociális temetés intézményéről rendelkező jogszabály hatálybalépését késleltetnénk vagy visszavonnánk.

A részletekről ismételtelen szükséges elmondani, hogy a szociális temetési csomag igénybevétele során a hozzátartozó számára a temetési helyet, a temetéshez szükséges kellékeket az állam biztosítja, és az elhunyt szállítását, egészségügyi intézményben történő öltöztetését, kérs esetén a hamvasztását, illetve a hamvak visszaszállítását szintén a költségvetés finanszírozza.

Figyelembe véve, hogy ennek a temetkezési formának, ennek a lehetőségnek a bevezetése számos többletfeladattal járt - a szociális parcellák kijelölése, illetve a kellékek elkészítése -, ennek figyelembevételével a rendelkezés hatálybalépésének időpontját valóban meghosszabbította a törvényalkotó.

Még egyszer mondom, valóban igaz az, hogy a szociális temetés során a hozzátartozónak a személyes közreműködésről gondoskodnia kell, de - ezt egyébként ön is elmondta - amennyiben ezt saját maga nem tudja vagy nem kívánja ellátni, erre külső segítséget igénybe vehet.

A személyes közreműködés mértéke tehát a hozzátartozó választásától is függ. A szociális temetési csomag a hozzátartozónak ingyenes, hagyatéki terheként sem jelenik meg, így a lakosság terhei nem növekednek. Ahogy az interpellációra adott válaszomban már említettem, a szociális temetés során felmerülő költségeket az eljárásban részt vevő szervek vállalják át, a hozzátartozók terheinek csökkenése érdekében.

A szociális temetés intézményét a temetőkről és temetkezésről szóló törvény módosításával az Országgyűlés elfogadta, így az 2015. január 1-jétől bevezetésre kerül. Azt meg kell ismételnem, hogy ez a választható forma a hazai viszonyokhoz és a magyar állam teherbíró képességéhez is illeszkedik.

A szociális temetkezés lehetősége mellett továbbra is rendelkezésre állnak a már megszokott temetési segélyezési formák. Egyrészt az elhunyt személy eltemetésének a költségeihez az önkormányzatok segély formájában nyújthatnak támogatást, ami a helyben szokásos temetési költségek 10 százalékát el kell hogy érje, de amennyiben ez szükséges, a temetkezési költségek akár 100 százalékát is elérheti.

Másrészt az elhunyt személyek közkölségen történő eltemetéséről gondoskodnia kell az önkormányzatnak, ha nincs vagy nem lelhető fel a temetésre kötelezett, vagy senki sem gondoskodik az elhunyt eltemetéséről.

A rászorulóknak számára tehát a szociális törvényben foglalt lehetőségek továbbra is rendelkezésre állnak majd, és ezzel együtt képezik az elhunyt személyek méltó eltemetéséhez biztosított állami segítségnyújtás rendszerét. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Előrebocsátom, hogy nem fogadom el a választ. Itt széltében-hosszában a Ház is arról beszél, hogy a segélyek tömkelegét fogják a jövő évben eltörölni. Államtitkár úr, arra hivatkozni, hogy majd a temetési segélyből az emberek egy jelentős része el tudja a halottait temetni, hát ez igazságszerű megmosolyognivaló.

Nézze, Budapesten, ahogy tájékoztam, körülbelül két kilométeren keresztül kell a halottat gépjármű segítségével nélkül a sírba helyezni. Hát nem gondolják tán, hogy erre nem azt mondjuk, hogy ez egy embertelen, ez egy gyalázatos elképzelés?! Már szinte két éve könyörgünk, hogy legalább a halottakat ne alázzák meg!

Ha életében megalázzák emberek millióit ebben az országban a kormányzati intézkedések kapcsán, legalább a halottakra lennének tekintettel. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az interpellációs időszak végére értünk.

Most az azonnali kérdések órája következik. Kettő perc technikai szünetet rendelék el. Mindazon képviselőtársaim, akiknek halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása miatt most el kell hagyni az üléstermet, ezt zavartalanul tegyék meg. *(Rövid szünet.)*

Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, **azonnali kérdést** kíván feltenni a belügyminiszternek: „Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszter úr jelenlétét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Megvárnám a miniszter urat. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Köszönöm szépen.

(15.00)

Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök

úrnak: „**Mi folyik a NAV-nál?**” Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e válaszára Lázár János miniszter urat.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Bár azt gondoltam, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a nemzetgazdasági miniszterhez, azaz Varga Mihály pénzügyminiszterhez tartozik, neki tettem volna fel a kérdést, de elfogadom Lázár miniszter urat, neki tenném föl a kérdést.

Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Én elfogadom a választ, képviselő úr, de ugye, a házszabály szerint igennel vagy nemmel kell ilyenkor válaszolni; de hát hagyta, hogy elmondja. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Hetek óta lázban tartja a magyar közéletet az a botrány, amely az amerikai kivitiltási ügygel kapcsolatos, hiszen hat magyar állampolgárnak, köztük kormánytisztviselőnek is megtiltották az Egyesült Államokba való beutazást. Ezenkívül ezt indokkal is tették, mégpedig azzal az indokkal, hogy korrupciós ügyek vannak Magyarországon, és emiatt ez a hat magyar állampolgár, köztük kormánytisztviselő nem léphetnek be az Egyesült Államok területére.

Mérhetetlenül felháborító az, hogy ilyen körülmények között, amikor kiderül, hogy valakik lopnak a közösből, és valakik ehhez asszisztálnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke, illetve elnökhelyettese szabadságra megy, és több vezető NAV-kollégát egyszerűen nem lehet elérni, nem lehet nyilatkozatra bírni, amellett, hogy az Országgyűlés itt tárgyalja az adótörvényeket is. Most zajlik a vita és majd a szavazás is, és az adóhivatal vezetői nem tartózkodnak Magyarországon.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény azt írja, hogy a nemzetgazdasági miniszter gyakorolja a munkáltatói jogokat. Ezért, ha ön tud erre válaszolni, önnek teszem föl ezt a kérdést, hogy engedélyezte-e a kormányzat azt, hogy a NAV elnöke szabadságra utazzon. Figyelembe vette-e azt a törvényi rendelkezést, hogy a kormány-tisztviselői hivatásügyi alapelvek, amelyek vonatkoznak rájuk, különösen a hűség, elkötelezettség, nemzeti érdekek előnyben részesítése, az igazságos és méltányos jogszolgáltatás, méltóság, tisztesség, előítéletektől való mentesség, pártatlanság, ezek az alapelvek hogyan egyeztethetők össze azzal, hogy jelen körülmények között szabadságra ment a NAV elnöke? Megkérték-e arra, hogy szakítsa meg szabadságát, és jöjjön haza Magyarországra? Várom válaszát. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A válaszra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Az első kérdés, amely az embernek eszébe jut a válasz kapcsán, hogy honnan tudta kiválogatni a NAV tisztviselőit ön, amikor az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője kormánytisztviselőkről beszélt, akikből 457 ezer van Magyarországon. Milyen információja van önnek, képviselő úr, arra vonatkozóan, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz tartoznak a vizsgálattal érintett vagy adott esetben a kitiltás alá eső kormánytisztviselők?

Arra szeretném önt kérni, kedves képviselő úr, hogy nevezze meg itt a parlamentben, hogy ön honnan tudja, miért vélelmezi, honnan veszi azt, hogy NAV-ügymintézokról vagy NAV-vezetőkéről van szó. Nem tudunk továbblépni ugyanis a válaszokban mindaddig, amíg a 457 ezer kormánytisztviselő vonatkozásában ön nem tesz szűkítést, magyarul, nem mondja meg, hogy honnan tudja, vagy miért gondolja, hogy ezek NAV-osok, és nem más 457 ezer kormánytisztviselőről beszélünk.

Az is elég válasz, ha az európai és a magyar zászló közé behozzák az Amerikai Egyesült Államok zászlóját, mert akkor érteni fogjuk, hogy az MSZP-frakció mögött esetleg az Amerikai Egyesült Államok budapesti ügyvivője is ott áll. Nekem az is elég válasz a szimbolikus válaszok tekintetében. De hadd hívjam föl arra a figyelmét, hogy önök konkrét információk nyilvánosságra kerülése, megerősítése és egyértelmű bizonyítékok nélkül megvádolnak 470 ezer kormánytisztviselőt, 250 ezer önkormányzati tisztviselőt és körülbelül 950 ezer embert, aki a magyar állami szektorban az adófizetők pénzéből dolgozik.

Ráadásul megvádolják a legfontosabb szervezetet, amely az adót gyűjti be, és azt tudom önnek mondani, hogy az elmúlt 25 év legsikeresebb adóéve lesz a 2014-es. Soha ennyi áfabevétel a NAV tevékenységének is köszönhetően még nem jött össze az elmúlt 25 évben. Kérdezem, hogy miért érdeke az MSZP-frakciónak a NAV gyöngítése. Mért érdeke az egyébként büntetőügyekben is nyomozást végző szervezet gyöngítése? Honnan vannak önöknek pontos információik? *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ez furcsa, én nem vagyok a kormány tagja, mégis egy csomó kérdést tett föl nekem, de a kérdésekre nem tetszett válaszolni. Én nem vádoltam senkit, a bizonyíték nélküli vád az önök kenyeré, ahogy sok-sok ügy mu-

tatja. Varga Mihály maga hozakodott elő olyan áfacsalási botrányral, amit úgymond politikai válaszként fogalmazott meg a különböző megjelent hírekre. Ugye, itt a korrupciógyanú kapcsán is a sajtóban is sok mindenki nyilatkozott, hogy áfacsalási ügyekkel lehet összefüggésbe hozni ezt a kitiltási ügyet. Nyilván ebből következtethető, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak, amely hivatott arra, hogy üldözze ezeket a bűncselekményeket, valamilyen köze kell hogy legyen. És az a sok-sok kérdés, amit föltettek a NAV vezetőinek, soha nem cáfolták, hogy ők nincsenek közte, az ő vezetőik e között a hat személy között.

Kérem tisztelettel, hogy válaszoljon a kérdésre, hazarendelték-e a NAV elnökét a botrány közepette. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslasz illeti meg miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Sokkal egyszerűbb lenne, ha megmondaná képviselő úr, hogy kik írják a Magyar Szocialista Párt frakciójának kérdéseit, hogy be tudjuk azonosítani pontosan, ki melyik oldalon is áll valójában. Egyszerűbb volna ezt így rendezni.

A második megjegyzésem: azt nem gondolja komolyan, képviselő úr, hogy a végrehajtó hatalom egy szereplőjének, bár kétségtelenül igen fontos szereplőjének a szabadságolási kérdése a parlament plenáris ülésén komoly témaként szóba jöhet. Egy komoly parlamenti képviselőhöz méltatlan az, hogy a 470 ezer kormánytisztviselő szabadságolási ügyét hozza a parlament elé. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Természetesen Vida Ildikó, föltételezem - fogalmam sincs, föltételezem -, hogy a munka törvénykönyvére és a kormány-tisztviselői jogállásra vonatkozó összes jogszabályt betartva bejelentette és szükség szerint engedélyeztette a távolmaradását. És miután, ahogy már ebben a Házban mondtam, szerintem mind a 950 ezer kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek Magyarországon joga van szabadságra menni, kérem, ezt tartsa tiszteletben. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Melyik a Fidesz igazi arca?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** a válaszádra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök urat.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Kellő türelemmel és nyugalommal megvárnám miniszterelnök urat, hogy válaszoljon a kérdésemre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Miért nem tartja be a kormány a családoknak tett választási ígéretét?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Látom, hogy alelnök úr elfogadja államtitkár urat a válaszára. Alelnök úr, ön é a szó.

Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A nemrég benyújtott adótörvények joggal borzolják a polgárok kedélyét. Itt nemcsak az internetadóra gondolkodik vagy arra, hogy az önkormányzatoknak szinte korlátlan jogai lesznek a lakosok bármilyen mértékű megadóztatására, hanem arra is, hogy a kormány az önkormányzati választások előtt határozottan megígérte, duplájára emelik a kétgyermekes családoknak járó adókedvezményt. A Jobbik már többször elmondta, elengedhetetlen a családi adókedvezmény rendszerének igazságosabbá tétele. Egyszerű nyelvezetre lefordítva: jelenleg az állam a második gyermek születését 10 ezer forinttal, míg a harmadik gyermek születését 80 ezer forinttal támogatja. Ez nyilvánvalóan túlzott különbségtétel a két- és háromgyermekes családok között.

Tisztelt Államtitkár Úr! 50 milliárd a tét. Ezt akarják a jövő év utáni évben bevezetni úgy, hogy akkor is csak nagyon apránként, adagolva. Államtitkár Úr! Kifújta a lendület? Már nem égető kérdés, hogy eltűnik-e nemzetünk a Föld nevű bolygóról? Már nem égető kérdés, hogy mielőtt eltűnünk, összeomlik a társadalombiztosításunk, a nyugdíjrendszerünk? Mert ha ez továbbra is számít, akkor elengedhetetlen, hogy gyorsan kell cselekedni. Mindenkinek tisztában kell lenni azzal, hogy ha nem születik elegendő gyermek, akkor nem lesz, aki a nyugdíjak értékét megteremtse.

Ha nem születik elég gyerek, akkor lehet, épp önök fogják nemsokára megemelni a nyugdíjkorhatárt, vagy az MSZP-hez hasonlóan csökkenteni a nyugdíjkat. Márpedig nem lehet tovább emelni a nyugdíjkorhatárt. A Jobbik benyújtotta az adótörvény módosítását annak érdekében, hogy választási ígéretüket megtartsák, és 2015-ben duplájára emeljék a családi adó- és járulékkedvezmény mértékét.

(15.10)

Nagyon határozottan követeljük, hogy vegyék komolyan ígéretüket. Ne azért, mert az önök szavahihetősége foszlik szét újból, hanem azért, mert ez a nemzetünk legfontosabb kérdéséről szól: életet adni, jövőt adni a nemzetnek, a gyermekes családoknak és a most nyugdíjba vonulóknak. Várom válaszáat. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KDNP parlamenti többsége és a kormány teljesíteni fogja a választási ígéretét. Tehát a családi adókedvezményt az egy- és kétgyermekes esetében ebben a ciklusban duplájára fogja emelni, 10 ezer forint/hóról 20 ezer forintra fogjuk emelni. Ez a program 2016-tól fog indulni, és 2019-ben fog befejeződni. Ezt már tartalmazza a jelenlegi adótörvény is.

Mindamellet a Fidesz volt az a 2010-es kormányváltást követően, aki teljes egészében átalakította a személyi jövedelemadó rendszerét, és azt mondta, hogy egységes közteherherviselés mellett azok részesüljenek előnyben, akik gyermeket nevelnek. Ezért a családi adókedvezményt visszaadta az egy- és kétgyermekes családok számára, illetve a lehetőségekhez mérten az elmúlt négy évben is emelte. De az adókedvezményt olyan értelemben is kiterjesztette, hogy most már nemcsak az adóból, hanem a járulékokból is igénybe lehet venni az adókedvezményt 2014. január 1-jétől. Úgy gondoljuk, hogy ezt az üzenetet a társadalom megértette, és azok a családok, akik gyermeket nevelnek, üdvözlnek és támogatják a Fidesz családi adókedvezményre vonatkozó rendszerét. Természetes, hogy várják, hogy a következő években a gazdaság teljesítményétől függően ez az adókedvezmény kiterjedjen, illetve növekedjen.

Azt gondolom, egy átgondolt és következetes adórendszer része a személyi jövedelemadó-rendszer és ezen belül a Fidesz-KDNP-többség családi adókedvezmény-rendszere. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra alelnök úré a szó. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Államtitkár úr, önök kétszer ígérték meg, hogy 2015-től - ismétlem: 2015-től - duplájára emelik az adókedvezményt és a járulékkedvezményt a kétgyermekes családok számára. Mind a kétszer választás volt, egyszer az uniós választás előtt közvetlenül, egy nappal előtte ígérték meg, majd az önkormányzati választás előtt megint. Gratulálni tudok a kommunikációs ámító csapatuknak, hogy sikerült kétszer is elsütni választások előtt ezt a javaslatot, amit most nem hajlandók betervezni a parlament elé.

Őn azt mondta, hogy meg fogják valósítani ezt az ígéretüket. Akkor nem tehetnek mást, mint megszavazzák a Jobbik módosító indítványát, amely arról szól, hogy jövőre ígéretükhöz híven, amit kétszer megjelentettek a médiában és kijelentettek államtitkári, miniszteri szinten, megvalósítják. Úgyhogy nagyon határozottan kérjük, tegyék ezt meg. Ne ötezer forintjával adogassák ezt a pénzt majd vala-

mikor, amikor már lehet, nem is önök lesznek kormányon, hanem most, amíg lehet tenni, tegyék meg! 50 milliárdról van szó. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)*

Önök egyszer már bátrak voltak, 180 milliárdot adtak, adják meg ezt a lehetőséget is a családoknak, pont a kétgyermekes családoknak, akikből a legkevesebb van ma már Magyarországon, mert éppen az ő számuk fogy a legnagyobb mértékben a statisztikák szerint. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai András államtitkár urat illeti a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök annak, hogy a Jobbiknak ennyire tetszik a Fidesz családtámogatási rendszere. Lényegében azt üzeni a szavazóinak, hogy szavazzanak a Fideszre, mert mégiscsak *(Felzúdulás, közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Dr. Apáti István: Ne szavazzanak, mert hazudtok! - Az elnök csenget.)* a Fidesz alapozta meg és találta ki ezt a családtámogatási rendszert, nem pedig a Jobbik.

Egy ellenzéki pártnak persze abban semmilyen felelőssége nincs, hogy a költségvetési egyensúlyt egy országban hogyan lehet tartani. Semmilyen felelőssége nincs abban *(Szilágyi György: De a választások előtt volt ígéretés!)*, hogy a 3 százalékos hiányt hogyan lehet tartani, hogy alig várja az Európai Unió, hogy Magyarországot újra túlzottdeficit-eljárás alá vonja. Önöknek ebben semmi felelőssége nincs, sőt talán még örülnének is neki. Nekünk viszont van felelősségünk, és csak azt tudjuk megígérni és törvénybe tenni, amit az ország elbír. *(Zaj a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)* Úgy látjuk, hogy ebben a ciklusban ezt fogja elbírní, hogy a családi adókedvezményt az egy- és kétgyermekesek vonatkozásában négy év alatt a duplájára fogjuk emelni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* Ezt az ígéretünket teljesítjük. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Szilágyi György: Lelkes közönség! - Apáti István: A maradék!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyugalmat kérek, tisztelt képviselőtársaim! Nyugalmat! Majd amikor eljön az ideje, bejelentkeznek kétperces hozzászólásra, és annak rendje-módja szerint fogok adni szót.

Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ki mit tud?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét. Elfogadja? *(Dr. Szél Bernadett: Elfogadom!)* Nagyon szépen köszönöm. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Két hete merült fel a gyanú, hogy az Egyesült Államok bizonyos, a kormányhoz közel álló személyek beutazását korlátozta az Egyesült Államokba, és láthatóan a kormány nem tett semmit azóta, hogy megvédje azt a több százezer kormánytisztviselőt és köztisztviselőt, aki most gyanúba keveredhetett és azt a több száz, teljesen ártatlan NAV-alkalmazottat, akinek szintén most a gyanú árnyéka lengi be az életét.

Önök azzal, hogy ködösítenek és összevissza vádaskodnak, megkockáztatják, hogy teljesen ráég a korrupció bélyege a magyar államigazgatásra és a NAV-ra is. Összevissza beszéltek, tisztelt miniszter úr, ön sem kivétel ez alól. Emlékszünk rá, ott ültünk a bizottsági ülésen, kiderült, hogy önök még nem kérdezték meg ezt, de azt mondta, hogy majd konzultálnak róla. Aztán utána kijelentette, hogy mégsem fogják megkérdezni. Ott volt Varga Mihály, aki azt mondta, nem hajlandó megkérdezni Vida Ildikót, mert elképzelhető, hogy magánemberként lett kitiltva, ami teljes nonszensz, hiszen akár magánemberként, akár szakemberként van kitiltva, az mindenképpen nemzetbiztonsági kockázatot jelent erre az országra.

De ott van a miniszterelnök úr, aki nyilván tudja, hogy kikről van szó. Hadd idézzek fel egy riportot; a riporter azt kérdezte: „köztisztviselőkről van szó?”. Orbán Viktor: „Ezt tudjuk?” A riporter: „Ezt mondta a Magyarországra akkreditált amerikai ügyvivő nagykövet Budapesten”. Orbán Viktor válasza: „Akkor ez nem esik egybe a valósággal, is-is a válasz, magánszemélyek és állami alkalmazásban állók.”

Tisztelt Miniszter Úr! Teljesen nyilvánvaló, hogy a miniszterelnök úr pontosan tudja, ki az a hat ember, akiket az Egyesült Államok kitiltott az országba való beutazástól, ráadásul törvényben garantált joga van a miniszterelnök úrnak ahhoz, hogy ezt megkérdezze. A Ksztv. 18. §-a tér ki arra, hogy a miniszterelnök az Alaptörvényben meghatározott feladatkörében eljárva a kormány irányítása alatt álló, illetve a miniszter irányítása vagy felügyelete alá tartozó szervek vezetői számára feladatokat határozhat meg, továbbá tájékoztatást kérhet tőlük.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelettel kérdezem önöktől, hogy Orbán Viktor miért nem él ezzel a lehetőséggel, és miért hagyja, hogy a korrupció ráégen úgy a NAV-ra, mint a teljes közigazgatásra. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Azt hiszem, a miniszterelnök úr világosan fogalmazott több alkalommal is ebben a kérdésben, és ez a kormány egységes álláspontja. Ami azt illeti, Magyarországon egy

ilyen súlyos kijelentés, mint amit az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője tett, mármint hat kormánytisztviselőre vonatkozóan, azt igényli, hogy aki állít, az az állítás mellé felsorakoztassa a bizonyítékait is. Nagyon csodálkozom azon, hogy Magyarország Országgyűlésében az esküt tett parlamenti képviselő nem az Amerikai Egyesült Államok ügyvivőjét kérdezi. Miért nem kérdezi meg őt, képviselőtársam, a magyar kormánytisztviselőket kollektíven megvádoló Amerikai Egyesült Államok ügyvivőjét (*Dr. Bárándy Gergely: Mert őt nem lehet idehívni!*), hogy vajon mi az a vád, az az állítás, ami alapján bármelyik magyar polgártársunkat, akiknek a jogvédelmére esküt tett minden magyar parlamenti képviselőtársunk, bármelyik magyar polgártársunkat kitiltják az Amerikai Egyesült Államokból?

Nekem az a véleményem, hogy mindaddig, amíg nem áll elő az Amerikai Egyesült Államok egyértelmű és világos bizonyítékokkal, amelyek legalább a bűncselekmény alapos gyanúját előrevetítik vagy legalábbis megalapozzák, addig a magyar kormány-nak nincs mit tennie az ügygel. Mint ahogy egyébként maga az ügyvivő is megjegyezte, hogy ez nem közügy, az Amerikai Egyesült Államok és az érintettek magánügye, ebben a magyar kormánynak, ahogy Tállai András itt a múlt héten szó szerint idézte, nincs további tennivalója. Ezt mondta az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője.

Azt szeretném kérni önöktől, ha már az Amerikai Egyesült Államok nem hajlandó szövetségesként segíteni a magyar kormánynak, tegyék meg önök, mint esküt tett magyar parlamenti képviselők, legyenek szívesek, forduljanak az Amerikai Egyesült Államok budapesti ügyvivőjéhez. Talán ön ismeri, képviselőtársam, talán találkoztak már. (*Dr. Schiffer András: Nem, nem!*) Talán önök beszéltek már az Amerikai Egyesült Államok ügyvivőjével, képviselő asszony. Kérdezze már meg tőle, mint esküt tett magyar képviselő, hogy vajon kit és mivel vádol az Amerikai Egyesült Államok, és ezek után sem önnek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.*), sem az Amerikai Egyesült Államoknak nincs akadálya, hogy feljelentést tegyenek. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Lázár Úr! Érdekes figyelni az ön kommunikációját. A bizottsági ülésen még ugyancsak vékony volt a hangja, amikor kijelentette, hogy mennyire szereti az Egyesült Államokat, azóta meg folyamatosan az Egyesült Államokra mutogat, és nem veszi észre, hogy ezt az országot nem az Egyesült Államok vezeti, hanem jelenleg önök. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Ez itt a probléma, tisztelt miniszter úr,

ugyanis én öntől tudom megkérdezni, hogy konkrétan kik azok az emberek, akik korrupció vádjával ki lettek tiltva az Egyesült Államokból, és ez az a kérdés, amire sem ön, sem a kollégái, sem a miniszterelnök úr nem válaszolnak.

Miről van itt szó, miniszter úr? Arról van szó, hogy van egy kőkemény vád, amivel kapcsolatban önök nem képesek megvédeni az országot, mert önöknek egy dolga lenne: a legfontosabb dolga az lenne, hogy átvilágítsák például a NAV-ot, és megkérdezzék azokat az embereket, akik a kormányhoz közel állnak. Ha 900 ezer ember, 900 ezer ember; ha 1 millió ember, 1 millió ember; ha 30 ember, 30 ember. Meg kell tenni, mert beláthatatlan következményei vannak annak, ha ebben az országban a korrupció úgy tud elharapózni, hogy a tengerentúlról látszik, viszont a saját kormányuk semmit nem tesz annak érdekében, hogy ezt felderítse. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra a miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Talán kérdezze meg a frakcióvezetőjét, tisztelt képviselőtársam, hogy mennyire fontos az, hogy ha valaki állít valamit, akkor annak a bizonyítékait is tárja a nyilvánosság elé. (*Dr. Szél Bernadett: Én a miniszterelnök urat kérdezem!*)

A magyar kormány, illetve a rendőrség egyetlen dolgot vélelmez a Horváth András-ügyben, amelyről már tájékoztattuk a Nemzetbiztonsági bizottságot és a nyilvánosságot is. Ez az egy dolog bűncselekmény alapos gyanúját vetíti előre, és ebben az ügyben, a Horváth András által állítottak ügyében jelen pillanatban nyomozás zajlik, amely a lezárásához közeledik. Mi ennyit tudunk. Mi ennél többet nem állítunk. A nyomozás a magyar törvényeknek megfelelően zajlik.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy önnek attól kellene megkérdeznie, aki állít valamit, hogy miért állítja ezt. Semmi nem akadályozza meg, képviselőtársam, hogy bejelentkezzen az Amerikai Egyesült Államok ügyvivőjéhez, és kérdezze meg mint esküt tett magyar parlamenti képviselő, aki egyébként köteles a NAV-dolgozókat is képviselni, hiszen mindenkit kell képviselnie, hogy vajon miért állítják ezt. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Schiffer András közbeszólása.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tiba István képviselő úr, a Fidesz képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Magyarországon bővül legjobban a foglalkoztatottság egész Európában. Hogyan támogatja a kormány a további munkahelyteremtést?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Czomba Sándor államtit-

kár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, elfogadja. Képviselő úr, ön é a szó. Parancsoljon!

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ország gazdasága csak akkor lehet sikeres, ha támogatja a munkát, és segíti, hogy a polgárai minél nagyobb számban dolgozhassanak. Ezért is örömteli, hogy továbbra is dinamikus növekszik a foglalkoztatás hazánkban.

A KSH múlt heti jelentése szerint már 4 millió 182 ezren dolgoztak a 2014. július-szeptemberi időszakban, ami 192 ezerrel több, mint egy évvel ezelőtt. A munkanélküliség újabb mélypontra, 2,4 százalékponttal, 7,4 százalékra esett egy év alatt. A foglalkoztatás növekedéséhez ráadásul egyre jelentősebb mértékben járul hozzá a versenyszféra, ami a kormányzat jól működő, aktív foglalkoztatási programjainak köszönhető.

A korábbi szocialista kormányok foglalkoztatáspolitikájával szemben 2010 óta a kormány a munka-alapú gazdaság felépítése mellett kötelezte el magát annak érdekében, hogy minél több embernek legyen tisztességes megélhetése Magyarországon. Az elmúlt években munkahelyteremtés kapcsán meghozott intézkedéseknek köszönhetően mára jelentős eredményeket sikerült elérni. Ma több mint 430 ezerrel több ember dolgozik, mint 2010 elején. Csupán az elmúlt egy évben közel 200 ezer fővel emelkedett hazánkban a foglalkoztatottak száma, ráadásul az európai uniós tagállamok közül Magyarországon nőtt a legjobban, 3,1 százalékkal a foglalkoztatás 2014 második negyedévében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Véleményem szerint a foglalkoztatás növekedésében jelentős szerepe van a munkahelyvédelmi akcióprogram járulékkedvezményeinek, valamint a gyed extra bevezetésének, hiszen az idei évtől kezdődően már a gyed megtartása mellett munkát is vállalhatnak a kisgyermekes édesanyák. A munkahelyvédelmi akcióprogram következtében az elmúlt időszakban csökkentek a foglalkoztatás terhei, így új beruházások és munkahelyek jöhetnek létre hazánkban.

Ezért kérdezem az államtitkár urat: hogyan támogatja a kormány a további munkahelyteremtést? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, az elmúlt négy évben foglalkoztatás és munkanélküliség tekintetében óriási eredményeket sikerült elérni. Valóban, az Eurostatnak a legfrissebb adatai is azt bizonyítják, hogy év/év alapon megint Magyarországon csökkent a legnagyobb mértékben a munkanél-

küliség a teljes Európai Uniót figyelembe véve, azonban látnunk kell, hogy ezekkel a pozitív adatokkal is nagyságrendileg most az Unió kétharmada környékén tartunk, tehát rengeteg még a teendőnk.

Azt kérdezi, hogy mi lesz azokkal a programokkal, amelyeket eddig vittünk. Visszük tovább - röviden, tömören ennyit tudnék mondani. Sőt, kiszélesítjük a munkahelyvédelmi akciótervben részt vevők lehetőségét és minden más programot. Emlékeztetnék az „első munkahely” garanciaprogramra vagy adott esetben a fiatalok vállalkozóvá válására, tehát minden programot viszünk tovább. Emellett talán a legfontosabb üzenet az, hogy a 2014-2020 közötti időszakban az összes rendelkezésre álló forrás mintegy 60 százaléka kifejezetten gazdaságfejlesztésre, ezen belül is a legvastagabb láb a munkahelyteremtésre fog koncentrálni; az úgynevezett gazdaságfejlesztési innovatív program első és ötödik lába fog arról gondoskodni, hogy a foglalkoztatás bővülése a versenyszférában a következő időszakban is fennmaradjon, sőt bővüljön.

Hamarosan, azt gondolom, elérkezünk oda, hogy mennyiségi és minőségi problémáink lesznek munkaerő szempontjából, ezért a szakképzésre és a felnőttképzésre is nagyon komoly hangsúlyt kell a következő időszakban fektetnünk, hogy ha egy befektető érkezik, akkor ne legyen gát adott esetben a megfelelő, jó szakképzett munkaerőnek a hiánya adott térségben vagy adott területen.

A legnagyobb probléma a fiatalok körében van, ezért az ifjúsági garanciaprogram keretében nagyon jelentős fejlesztéseket, forrásokat kívánunk a következő években bevonni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra az Országgyűlés jegyzőjét, Tiba István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr. A szocialista kormányok által elvesztegetett évek során folyamatosan emelkedett a munkanélküliség, hiszen 2002 és 2008 között 238 ezer főről közel a kétszeresére, 474 ezer főre növekedett a munkanélküliek száma, ráadásul a foglalkoztatás terén nemzetközileg is komoly versenyhátrányba kerültünk. A lakossága tekintetében Magyarországhoz hasonló méretű Portugáliában vagy Csehországban is közel egymillió fővel többen dolgoztak, mint hazánkban.

A polgári kormány intézkedései révén azonban Magyarország nemcsak a foglalkoztatottság javulása terén, de a munkanélküliség csökkentésében is élvannak számít Európában. Az elmúlt egy évben Magyarországon csökkent egész Európában az egyik legnagyobb mértékben a munkanélküliségi ráta, 2,4 százalékponttal.

Kérem az államtitkár urat, hogy a továbbiakban is kövessenek el mindent ennek érdekében. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra az államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Ez egészen biztosan így lesz, képviselő úr. Az előbb az ifjúsági garanciaprogramot említettem. Első körben mintegy 36 milliárd forint értékben 2016-ig hat hónapon túl 24 év alatti fiatalokat szeretnék a rendszerbe bevonni képzéssel, átképzéssel, különböző munkához jutási lehetőséggel.

Illetve van itt még egy nagyon fontos dolog: szeretnék azt, ha a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való átmenetet a következő időszakban megkönnyítenénk, és azokban a térségekben, területeken, ahol jelen pillanatban csak a közfoglalkoztatás keretében tudunk lehetőséget biztosítani, a kilépés lehetőségét is megteremtve, akár több tizezres vagy százezres nagyságrendben is a következő 3-4 esztendőben képesek legyünk arra, hogy minél több honfitársunk a versenyszférában találja meg a munkalehetőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Van-e kettős mérce?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Ismert tény, hogy 177 ezer olyan tisztességes és felelősségvállaló állampolgár volt, aki 1,1 milliárd forintot ajánlott fel a személyi jövedelemadója 1 százalékából azért, hogy segítsen a parlagfü-allergiával küzdő társain.

Végül azonban a Földművelésügyi Minisztérium visszaélt az adózók bizalmával. Az Orbán-kormány a magyarok parlagfü-mentesítésre felajánlott adóforintjainak nagy részét teljesen másra használta fel, többek között végkielégítésekre, gépkocsivásárlásra, fesztiválon való részvételre és még sok más dologra. Ez felháborító és elfogadhatatlan.

Miniszter úr, ezzel szemben a hazai civileket vegzáló koncepciók eljárásokhoz hasonló Kehi-jelentés többek között az alábbiakat tartalmazza.

(15:30)

„A kedvezményezettek több esetben a pályázati céllal összefüggésbe nem hozható költségeket is elszámoltak a támogatás terhére. A feltárt körülmények több esetben megalapozzák az új Btk. 396. § (7) bekezdésébe ütköző költségvetési csalás elkövetésének gyanúját.”

Tekintettel arra, hogy az egykori Vidékfejlesztési Minisztérium cselekedete, az 1,1 milliárd forintból 642 millió forint elköltése az eredeti célokkal összefüggésbe nem hozható intézkedésekre kísértetiesen hasonlít a Kehi törvénytelenésekre vonatkozó meg-

állapításaira, ezért kérdezem önt, a Kehi-jelentés alapján indul-e vizsgálat a Földművelésügyi Minisztériumban a parlagfüvel kapcsolatos 1 százalékok kapcsán. Ki a felelős azért, ami történt a Földművelésügyi Minisztérium jogelődjénél, vagy csak egyszerűen kettős mérce van-e, mint sok minden másban? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársam! Két dolgot mondanék önnek. A törvényhozói és a lassan néhány éves kormányzati tapasztalat alapján ilyen ügyekben mindig a gazdasági minisztérium vagy a pénzügyminisztérium a felelős, tehát soha nem a szaktárca, tekintettel arra, hogy 2011-ben a mintegy 1,1 milliárd forintot, amelyet valóban az adófizetők címkéztek a parlagfü elleni küzdelemre, ezt a Gazdasági Minisztérium előterjesztése alapján a kormány zárta. Ez akkor összesen 542 millió forintot, plusz később egy százmillió forintos tételt jelentett, ebből állt össze a 642 millió forintos zárolás, amely miatt az érintett civil szervezetek nem tudtak hozzájutni a 2011-es forrásokhoz.

A múltkor alaposan figyeltem az ön felszólalását, amely, ha jól emlékszem, ugyanerről szólt, és akkor Nagy István államtitkár kollégám válaszolt. Ezt követően kértem tájékoztatást a Gazdasági Minisztériumtól az akkori zárolásról. Nem bonyolult a helyzet, hiszen a hiánycsökkentés oka volt a zárolás apropója, amit a Gazdasági Minisztérium rendelt el.

Miután Magyarország 2004 óta az Európai Unió tagja, így az eljárást azokkal szemben lehetne elkezdeni, akik Magyarországra 3 százalékos kötelező költségvetési hiánycélt kényszerítenek a magyar európai uniós társulási megállapodás alapján. Ha a hiánycélt nem kellene tartanunk - mint ahogy egyébként, ha jól olvastam, 2015-ben a franciák nem nagyon foglalkoznak az európai uniós hiánycéllal -, akkor természetesen nem lett volna szükség 2011-ben sem az akkori zárolásokra. Mi 10 százalékos hiánnyal vettük át a Magyar Szocialista Párt kormányzásának romjait, és ezt tartjuk 2,5-2,9-es tartományban.

Summa summarum, azt tudom önnek mondani, kedves képviselőtársam, hogy a kormány a holnaputáni ülésén a Gazdasági Minisztériummal közösen, a Miniszterelnökség és a Földművelésügyi Minisztérium alap-előterjesztése alapján dönt a 642 millió forint visszavizsgálásáról, és azt eljuttatja az érintett civil szervezeteknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A képviselő asszonyt illeti a szó egy percre. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Ami miatt Lázár Jánost kérdeztem ebben a kérdésben: igaza van államtitkár úrnak, ezt a kérdést én már fölvettem, de akkor ön nagyon biztatta államtitkár urat, hogy válaszoljon érdemben a kérdésre, ezért gondoltam, hogy akkor ezek után Lázár Jánost is megkérdezem ebben a dologban.

Csak egyetlenegy dolog van. Várjuk akkor a holnapi döntésüket. Viszont ha ez a döntés nem úgy fogalmazódik meg, ahogy ennek lennie kell, akkor az állampolgárok adófizetése és az állampolgárok bizalma önökben megrendülhet. Adókérdésekben önökre így is rájár a rúd. Hiszen adótörvényeket módosítunk, költségvetést fogadunk el akkor, amikor a NAV vezetése éppen külföldön nyaral. Netadó akarnak bevezetni; amikor látják, hogy teljes a felháborodás, korosztálytól függetlenül, akkor egy kicsit ültetik ezt az ügyet. Szappanadót, kafetéria megadóztatását, művirágadót vezetnek be, amikor a vezetők éppen kint nyaralnak.

Miniszter Úr! A választópolgárok nem erre hatalmazták fel önöket. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Egy európai demokráciát kéne önöknek fenntartani, ezt várjuk el önöktől. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egy percre miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Először is jó hírt tudok közölni a Földművelésügyi Minisztérium és a Gazdasági Minisztérium gyümölcsöző együttműködése okán, hiszen a parlaffü ellen küzdő társadalmi szervezetek, akik, azt hiszem, hogy minden parlamenti képviselőtársamat és a tárcákat is megkeresték ennek a 642 millió forintnak a sorsa miatt, ezt a pénzt vissza fogják kapni. Szerdán a Gazdasági Minisztérium pénzügyi rendelkezései alapján a kormány meghozza ezt a döntést. Tehát képviselőtársam múltkori kérdése nem volt hiábavaló, sikeres a képviselői tevékenysége. Örül a kormány, hogy helyrehozhatja ezt a hibát.

A második megjegyzésem, hogy ebben a világban, amelyben élünk 2004 óta, az úgynevezett Európai Unióban adószakértőként mindig a baloldali pártokat lehet felsorolni. Az európai adórendszer, amely a teljesítményt, a sikert, az eredményt bünteti, egy totálisan baloldali találmány. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Ha valakinek van elszámolnivalója adóügyben, adózási ügyben, az kifejezetten a baloldali pártok európai tömörülése, benne az MSZP is. Érdemes megnézni, hogy 2002 és 2010 között *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* milyen adókat vezettek be, és hogyan gyakorolták az adópolitikát önök. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Job-

bik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miniszter úr, ez ismét az új adók és régi megszorítások költségvetése lesz?**” címmel. Miniszter úr, halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt, válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Frakcióvezető-helyettes úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány benyújtotta a jövő évi költségvetést, amit nagyjából úgy lehet jellemezni az eddig megismert számok és tendenciák alapján, hogy az új adók és a régi megszorítások költségvetése.

Hogy miért mondjuk? Amióta a Fidesz kormányra került még 2010-ben, nem volt olyan év, amikor ne vezetett volna be különböző új adónemeket; az adók száma, és hozzáteszem, az adók mértéke folyamatosan nőtt az elmúlt években.

És hogy miért mondjuk azt, hogy nemcsak az új adók, hanem a régi megszorítások költségvetése: amikor megkérdeztük itt az Országgyűlésben még a kormány képviselőit arról, hogy az általuk nevesített hat, szocialista kormányok alatt meghozott megszorító intézkedéscsomagból melyiket helyezték hatályon kívül, akkor egyetlenegy ilyen hatályon kívül helyezett, még a szocialista kormányok által hozott megszorító intézkedést nem tudtak említeni. Egyetlenegy sem. Ehhez képest egymás után érkeznek az új megszorítások.

Ajánlom egyébként államtitkár úr figyelmébe a tavalyi költségvetés zárszámadásáról szóló állami számvevőszéki jelentést, amelyből teljesen nyilvánvalóan kiderül az, hogy még több adót fizettek az emberek Magyarországon, mint korábban. Tehát önök azzal kampányolnak, hogy az adócsökkentés kormányát alakították meg, a számok pedig pont az adóemelések kormányára utalnak.

Mi azt kérjük, államtitkár úr, nagyon hangsúlyosan, a legszegényebb emberek érdekében, hogy legalább az alapvető élelmiszerek áfakulcsát, legalább a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfáját legyenek kedvesek lecsökkenteni 5 százalékra, mert az a gazdaságpolitika, amit önök követnek, egyre nagyobb szociális válsághelyzetet okoz Magyarországon, sok embernek már gyakorlatilag nincs mit ennie.

Tehát kérjük a kormányt az 5 százalékos áfacsökkentésre az alapvető élelmiszereknél és a gyermekneveléshez szükséges cikkeknél. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Tállai András államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön a kérdésében a költségvetésről beszél,

majd a felszólalásában pedig az adótörvényekről. Úgyhogy én visszatérnék egy pillanatra a költségvetéshez.

Ez nem az adóemelések költségvetése, hanem a bankok elszámoltatásának a költségvetése, mert mégiscsak nagy horderejű és nagy jelentőségű egy országban az, hogy a bankokkal visszafizettetik a több mint egymillió embernek okozott kárt, amelynek mértéke és összege meg fogja haladni az ezermilliárd forintot.

Azért van ez összefüggésben a költségvetéssel és az emberekkel, hiszen az így megtakarított források, pénzek meg fognak jelenni a háztartásokban, meg fognak jelenni a családoknál, és majd meg fognak jelenni a fogyasztásban és a gazdasági növekedésben. Így áll össze a bankok elszámoltatásának költségvetése.

Ami pedig az ön kérdését illeti, az adók révén eljutott az áfakulcs csökkentéséhez. Úgy gondolom, hogy alapvetően az áfakulcs, a fogyasztási forgalmi adók csökkentésének az alapelvét mindenki elfogadja. Természetes, hogy mindenki azt szeretné, hogy a lakosság, az emberek olcsóbban tudjanak vásárolni, és ezáltal több mindent tudjanak a maguk javára fordítani.

(15.40)

Úgy gondolom azonban, hogy ezt nagyon megfontoltan kell tenni, mert a szocialista kormányok próbálkoztak az át nem gondolt áfacsökkentés módszerével, amelynek a lényege az lett, hogy kommandót állítottak fel, és amikor csökkentették az áfakulcsot, akkor az infláció nemhogy csökkent volna, hanem növekedett, és a végén visszaállították ezt.

A gazdaság teljesítményének kell megalapozni azt, hogy valós áfacsökkentést lehessen egy országban elvégezni. Remélhetőleg nemsokára ez az idő is el fog jönni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Volner János képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Hadd hívjam fel a figyelmét egy olyan gazdasági összefüggésre, ami talán elkerülte az ön figyelmét. A közkiadások fedezetének forrását az adók jelentik tipikusan. Tehát hogy miért beszélünk a költségvetés kiadásaival összefüggésben az adókról, egész egyszerűen ezért, mert meg kell teremteni ezeknek a kiadásoknak a forrását. Államtitkár úr pedig, azt kell hogy mondjam, erre egyáltalán nem válaszolt.

De nagyon fontosnak tartanánk, hogy mégiscsak erre a válaszra sor kerüljön, államtitkár úr, mert az ön kormánya volt az, amely az egykulcsos adórendszerrel több mint 500 milliárd forintot a legjobban kereső 10 százaléknyi munkavállaló zsebébe rakott bele. 500 milliárd forintot meghaladó összeget! Mi

ennek a harmadát kérjük az alapvető élelmiszerek-nél, kifejezetten arra a célra, hogy a legszegényebb embereken lehessen segíteni, hogy egyáltalán túl tudják élni azt a politikát, amit önök folytatnak; és hozzáteszem, ugyanúgy a gyermeknevelést is támogatni kell hasonló eszközökkel, hiszen ott is óriási a baj. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Önnek is elmondom, mint a frakciótársának már a mai napon szintén azonnali kérdésre elmondtam, hogy a kormányban nincs szegyenkeznivalója abban a tekintetben, hogy mekkora az adóterhelés az országban. Egyrészt az európai uniós országokat tekintve is megállja a helyét, mert a középmezőnyben vagyunk, másrészt pedig az önmaga teljesítményéhez viszonyítottan is, hiszen a gazdasági növekedés mértékéhez viszonyítottan 41 százalékos terheléssel vettük át az adóterhelést, és most ez 38-39 százalék közötti összeg. Az elmúlt évben is ennyi volt, és a következő, 2015. évben is ennyi lesz.

Amikor tehát ön azt állítja, azt próbálja beállítani, hogy itt egy jelentős összadóteher-növekedés volt az országban, az egyszerűen nem igaz. Különösen nem igaz ez a személyi jövedelemadó rendszerére, hiszen lényegesen többen fizetnek kevesebb adót; egyébként a költségvetés bevétele már majdnem utolérte azt az akkori magas szja-összegű bevételt. Úgy gondolom, hogy a kormányzat jó irányban halad a személyi jövedelemadó-rendszer átalakítása tekintetében is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Ez a stratégiai megállapodás miről szól?**” címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladat-ellátása miatt Nagy István államtitkár urat bízta meg a válasszal. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Van itt egy olyan kérdés, amire igazából én már valamennyire tudom a választ, de most van két perce, hogy meggyőzőzök arról, hogy nem erről van szó.

Úgy látom, önöknek sikerült egy olyan stratégiai megállapodást kötni, amely tulajdonképpen egy bújtatott pártépítés, ami arról szól, hogy a Fidesz új hűbéreseket toboroz éppen magának. Alig pár napja annak, hogy Fazekas miniszter úr úgymond stratégiai együttműködési megállapodást írt alá nem mással, mint a CÖF-fel, és a CÖF rögtön odafordult a CBA-

hoz és a Coophoz, és velük is aláírt egy ilyen megállapodást, és azt mondták, hogy majd a vidéki gazdálkodókat segítik, és a közösségeket fogják ilyen módon szervezni. Tekintettel arra, hogy ezen ügylet tekintetében - a napnál is világosabb - itt arról van szó, hogy a Fidesz és a holdudvara a közérdekre hivatkozva egy szerződést kötött egymással, fontosnak tartom, hogy pár kérdést a nyilvánosság előtt, az ülésteremben tisztázzunk egymással.

Kezdem ott, hogy ez a történet, ha jól értetem, úgy indult, hogy a CÖF megkereste a kormányt, és ennek az lett az eredménye, hogy ezentúl kereskedelmi és kormányzati támogatást fognak kapni ahhoz, hogy megszervezzék a vidéki gazdálkodókat. Na most, ez nyilván adóforintokból fog menni. A CÖF azt nyilatkozta, hogy „az átláthatóság, a hitelesség és a konszenzusra törekvés jegyében kívánnak dolgozni”. Kezdjük akkor azzal, tisztelt államtitkár úr, hogy tisztázzuk, mégis mennyi pénzről van szó, és milyen pénzek ezek, magyar adófizetők forintjai, uniós források vagy egyéb források, mégis hogyan áramlanak itt a pénzek a kormánytól, az adófizetőktől a CÖF irányába.

Azt is szeretném tudni, hogy hogyan folytatódott ez a történet. Értem, hogy önöket megkereste a CÖF - de mi volt az oka annak, hogy pont a CBA-t és pont a Coopot sikerült kiválasztani arra, hogy ezt a történetet betetőzzék? Tételesen szeretném tudni, hogy ezek az aktorok, ezek a szereplők mit fognak csinálni mint a kormány partnerei, mit csinál a CÖF, egész pontosan mit csinál a Coop, és mit fog csinálni a CBA.

Nézze, nekem nincs sok kétségem afelől, hogy ezekből a megállapodásokból nem a valódi gazdálkodók jönnek ki jól, hanem majd azok fognak belőle hasznot húzni, akiktől majd lehet kérni valamit cserébe. A Lehet Más a Politika azonban nem fogadja el, hogy a kormány a közérdekre hivatkozva ismét magán- és pártérdekeket szolgáljon, mint ahogy a CÖF-től már megszoktuk. Úgyhogy elvárom, hogy a kérdéseimre pontos választ adjon.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra Nagy István államtitkár urat kérem. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Azt kell mondjam, hogy semmi esetre sem szolgálhat egyetlen megállapodás sem semmilyen pártérdeket, hanem mindenképpen azt az érdeket kell szolgálja, ami az együttműködést, az együttgondolkodást jelenti.

Miről is szól egy stratégiai megállapodás? Ez a megállapodás egy olyan határozott időtartamra szóló szerződéses viszony, amely megteremti a közvetlen társadalmi egyeztetés lefolytatásának lehetőségét az adott tárcát érintő jogalkotási és stratégiai jellegű kérdésekben. Nem szól másról, csak ezekről a kérdé-

sekről. A Földművelésügyi Minisztérium jogelődje, a Vidékfejlesztési Minisztérium is az előző kormányzati ciklusban is élenjárt a stratégiai partnerségek megkötésében és bővítésében, hiszen igen fontosnak tartjuk a társadalmi párbeszédet, a társadalmi szféra előzetes véleményét, illetve utólagos visszajelzését is. Így lesz ez a jövőben is, ez a megállapodás is ezt a célt szolgálja, ugyanúgy, mint nagyon sok szakmaközi szervezettel és több más civil szervezettel együtt.

Nyilván ön is tisztában van vele, hogy a jogszabályok és az azokat megalapozó koncepciók előkészítéséért felelős miniszter stratégiai partnerségi viszonyt alakíthat ki azon szervezetekkel, amelyek készek a kölcsönös együttműködésre, amelyek az adott jogterületek jogszabályozásának előkészítésében és a jogszabályok utólagos véleményezésében széles társadalmi érdekeket jelenítenek meg.

A stratégiai partnerség célja a hatékonyság, a nyitottság, az érdemi együttműködés elveinek szem előtt tartása, a szorosabb együttműködés, a kötelezően lefolytatandó társadalmi egyeztetésnek a legközvetlenebb megvalósítása. Az ön kérdésében említett szervezettel kötött megállapodás is erre fókuszál, és természetesen a már elfogadott szabályozók hatásainak értékelésében való közvetlen részvételre is kiterjed annak érdekében, hogy javuljon az érintett ágazatok (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) jogszabályi kereteinek minősége.

Köszönöm szépen a kérdését. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Én viszont nem tudom megköszönni a válaszát, mert nem válaszolt a kérdésre. Én azt kérdeztem, hogy mennyi pénzt kapott a CÖF. Ön nem mondta meg, hogy mennyi pénzt kapott a CÖF. Én megkérdeztem, hogy milyen forrásból. Nem mondta meg, hogy milyen forrásból. Én megkérdeztem, hogy miért a CBA-t vagy miért a Coopot választották ki. Ön nem mondta meg, hogy miért ezt a két láncot választották ki. Azt is megkérdeztem, hogy tételesen mit fognak csinálni. Nem mondta meg, hogy mit fognak csinálni.

Azt viszont világosan látom, hogy a CÖF képében egy olyan szervezettel kötnek megállapodást, ami egész mostanáig nem volt hajlandó elszámolni azzal, hogy milyen pénzből mennyit költött a „civilség” jegyében arra, hogy a Fidesz negatív kampányát lebonyolítsa. Egy ilyen szervezettel kötöttek megint megállapodást, és nem tudjuk azt, hogy az adófizetőknek ez mibe kerül. Hozzáteszem rögtön, hogy anno, amikor még NCA volt, akkor 7,7 milliárd volt benne, most a NEA-ban 1,5 milliárd van, tehát a civilekre nincs elég pénz, de önök feltehetően megint kitömködik a saját civiljeik zsebébe. Számos más civil szervezet alkalmas lenne arra ebben az országban,

hogy ilyen feladatokat lebonyolítson. Miért pont a CÖF-öt választották, és mennyit kap a CÖF, tisztelt államtitkár úr? *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egy percre államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Képviselőtársam, én óvnék attól, hogy a civil szervezeteket minősítsük. Ennek már sokféle következménye volt házon belül és házon kívül is.

A kulcsszó a társadalmi egyeztetés, valamint az ehhez kapcsolódó folyamatos kapcsolattartás és együttműködés. Nem hiszem, hogy a szerződésből idézett célok fontosságát illetően véleménykülönbség állna fenn a képviselő asszony és a tárca között, ezért is kérem, hogy ne lássanak bele a megállapodásba olyan dolgokat, amelyek nincsenek, és tartózkodjanak a minisztérium partnerségi megállapodásainak és partnereinek minősítésétől, mert az sohasem vezet jóra.

Azt kérem öntől, bármilyen kérdése van ezzel kapcsolatban, nyitva áll az irodám, amit én tudok róla, azt nagyon szívesen önnel is megosztom. Jelen pillanatban ennyit tudok erről a kérdéstről. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„A héten megalakul a Fővárosi Közgyűlés, de vajon meddig?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki válaszára. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, a képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A híradásokból tudjuk, hogy a Fővárosi Önkormányzat pénteken tartja majd meg az alakuló ülését.

(15-50)

Persze, ilyenkor az emberben fölmerül több kérdés. Elsősorban is például az, hogy meddig tart majd a megbízatása, illetve hogy kerülünk-e még majd abba a helyzetbe, hogy új Fővárosi Közgyűlést válasszunk öt év múlva.

A sajtóban ugyanis két hír jelent meg ezzel kapcsolatban. Az egyik, hogy a főpolgármester úrnak lesz vétőjoga a Fővárosi Közgyűlésben. Kérdezném államtitkár urat arról, hogy igaz-e ez. Tehát tervezi-e a kormány, hogy ilyen tartalmú jogszabály-módosító javaslatot nyújt be? A másik pedig, ami ennél talán fajsúlyosabb kérdés, hogy létezik önkönnél egy úgyne-

vezett city-konceptió, de illeték ezt már többféle más jelzővel is, amely gyakorlatilag arról szólna, hogy a belső kerületek kormány alá rendelésre kerülnének, ezzel megszűnne a fővárosi önkormányzat, és a peremkerületekből alakulnának kerületi önkormányzatok.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azért kérdezem ezt most meg, mert ugyan a felvetés meglehetősen abszurdnak tűnik, de talán azért nem az mégsem, mert az elmúlt négy évben tanúi lehetünk annak, hogy a kormány, ahol lehet - legyen az az államrend, legyen az az oktatás vagy legyen az bármi más, az egészségügy s a többi -, centralizál. Márpedig, ha ezt a törekvést vesszük alapul, akkor elképzelhető, hogy ez a terv is valósággá válik. Másrészt pedig sajnos azt tapasztaltuk, hogy amiről ennyi szó esik önkönnél, az általában igaz szokott lenni.

Ez természetesen megbontaná a főváros egységét, és egy egészen más felfogás alapján rendezné a fővárosi viszonyokat. Az Alaptörvény rögzíti azt, hogy a fővárosban egy önkormányzat kötelezőn felállításra kerül. Tehát kérdezem azt, hogy van-e ilyen terv, kívánják-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az Alaptörvényt módosítani és ilyen tartalmú törvénymódosítással élni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Pogácsás Tibor államtitkár urat kérem. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Az idén lezajlott a három választás, lezajlott az önkormányzati választás is. Az ön kérdésére roppant egyszerű ezáltal a válaszom: öt évre került megválasztásra a Fővárosi Közgyűlés is, tehát ebben az elkövetkezendő öt évben fogja a Fővárosi Közgyűlés Budapestet irányítani.

Azok a találgatások, azok a kérdések, amelyeket ön felvetett, az önkormányzati törvény, az Möt.v. megfogalmazása előtt és akkor voltak aktuálisak, és akkor vizsgált meg a kormány több lehetőséget, mielőtt a jelenlegi önkormányzati törvény kialakult volna. Az való igaz, hogy a főváros önkormányzati struktúrájának átalakítását is vizsgálta akkoriban a kormány, és az ön által felvetett koncepciók is szóba kerültek. Ugyanakkor az önkormányzati törvény elfogadásra került, az önkormányzati törvény rendelkezései a mostani őszi önkormányzati választással teljes egészében hatályba léptek, így mi azzal számolunk, hogy ennek az önkormányzati törvénynek a szabályai szerint folyik le ez az ötéves ciklus, és nem tervezzük sem az önkormányzati törvény jelentős, az önkormányzatok szerkezetét, struktúráját, egyáltalán a Fővárosi Közgyűlés hatáskörét változtató szabályok meghozatalát, és nem tervezzük az alkotmány módosítását sem ebben a kérdéskörben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Bárándy Gergely képviselő úr következik, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Először is köszönöm államtitkár úrnak, hogy - az utóbbi időben szokatlan módon - legalább igyekezett választ adni valóban az általam feltett kérdésre. Azt megnyugvással hallom, hogy a következő öt évben a Fővárosi Közgyűlés ezek szerint ilyen módon fog működni.

Államtitkár úr azonban azt a kérést elkerülte, vajon öt év múlva is így fog-e működni, azaz a Belügyminisztérium, a tárca, illetve akár a Fidesz képviselőcsoportja véglegesen letett-e arról a tervről, hogy esetleg öt év múlva bevezet egy ilyen új koncepciót, és több választásra már nem kerül sor, vagy pedig az államtitkár úr válasza csak erre az öt évre vonatkozott, és találgathatunk a vonatkozásban tovább, hogy önöknek lesz-e egy ilyen tervük. Örülnék annak, ha államtitkár úr erre egyértelmű választ adna, azaz hogy véglegesen letettek erről a tervről vagy nem.

A másik, államtitkár úr, amire emlékeztetném, hogy a kérdésem másik fele az volt, hogy a polgármester vétőjogával kapcsolatban terveznek-e (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) bármilyen változtatást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre államtitkár úré a szó.

Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen azt az előzetes bizalmat, hogy öt év múlva is majd én akár államtitkárként ebből a székéből reflektálhatok arra, hogy az önkormányzati választás során a Fővárosi Közgyűlés hogyan alakul meg, és milyen módon végzi a további tevékenységét a Fővárosi Közgyűlés.

Ahogy az előbb elmondtam, jelen pillanatban nincs terítéken az Möt. ilyen irányú módosítása. Az új rendszerben az önkormányzatok öt évre kerültek megválasztásra, a kormányzati ciklus négyéves, tehát abban, hogy a kormányzati ciklus leteltét követően milyen módon alakul vagy alakulhat-e másképp az önkormányzati struktúra, erre én most nem kívánok önnek válaszolni, nem tudok válaszolni. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Apáti István: Ez igen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Beszéljünk végre az elbukott szabadságharc áldozatairól is!”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az egyik elbukott szabadságharcról már beszéltünk, hiszen az önök harmatgyenge földtörvényét is, úgy néz ki, hogy át kell írni és a brüsszeli igényekhez kell szabni, hogy aztán végképp alkalmatlanná váljon arra, hogy a magyar termőföldet meg tudjuk védeni.

A másik elbukott szabadságharc a napokban látott napvilágot, hiszen négy éve önök óriási ováció közepette itt a Házban jelentették be, hogy felszabadítják a házi pálinkafőzést, és lehetővé válik újra a magyar emberek számára, hogy ezt az értékes és ősi nedűt újra fogyaszthassuk legálisan. Ez a szabadságharc azonban eddig tartott, hiszen láthatjuk, hogy Brüsszel ezt sem nézte jó szemmel. Pedig mondjuk ki: a pálinka hungarikum, ráadásul a legismertebb és a legnépszerűbb hungarikum.

A magánfőzésre önök egy ezerforintos, jelképes díjat vetnek ki; ez ugyan még nem lenne megterhelő, és ez ellen nem is lehetne senkinek komoly kifogása, ha nem ismernénk azt, hogy önök az ilyen kezdetleges összegekből egy-egy évenkénti emelés során milyen horror adókat fognak majd kicsikarni. Ez az ezer forint a gyanúnk szerint semmi másra nem szolgál, mint hogy megtudják azt, hogy kinél vannak ilyen főzőberendezések, meglegyen a regisztráció, meglegyenek az adatok, és aztán tudják őket vegzálni és emelni ezt az adómértéket. Ha nem erről van szó, akkor kérem, nyugtasson meg államtitkár úr.

Ahol viszont már most látszik a nagyobb baj, az a bérfőzdek esete. Több mint 700 ilyen bérfőzdekről tudunk, több száz családról tehát, akik egyébként akár európai uniós pénzeket, támogatásokat vettek fel arra, hogy megvalósítsák az álmukat, és a család megélhetését biztosítsák; ötéves fenntartási kötelezettséget vállaltak ezek a bérfőzdek, és nem fogják tudni nyereségesen tartani a működésüket.

Óriási katasztrófa elé néznek, a szakma becslése szerint az egyharmaduk be fog zárni ilyen feltételek mellett egy éven belül, hiszen önök a nulláról 1670 forintra emelték a literjét... - a pálinka adóját. Ez kigazdálkodhatatlan, államtitkár úr. Mit terveznek ezért cselekedni? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Nagy István államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Előljáróban tegyünk világossá valamit: nincs elbukott szabadságharc, és nincsenek áldozatok sem *(Apáti István közbeszól.)*, mert minden szabadságharc egyébként tiszteletre méltó, ha visszatekintünk rá. Mindaz a cél,

amit a magyar kormány megfogalmazott ezzel a két céllal, azt hiszem, hogy egyezik a magyar néplélekkel, és egyezik azzal a szándékkal, amit Magyarországon a gazdák és az emberek képviselni, illetve megvalósítani szeretnének.

Nézzük először a földügyet! Inkább hadd fogalmazzak úgy mindkettőről, hogy mindkettő álláspontunkhoz ragaszkodunk, mindkettő álláspontunkat a továbbiakban is védjük. Úgy ítéljük meg, hogy mind a földtörvény, mind a pálinkatörvény pontosan EU-konform, és meg fogjuk tudni védeni, hiszen olyan támogatások állnak mögötte, és olyan mintákból lett vételezve a földtörvény is, amely ki kell hogy állja az Európai Unió előtt a különböző bírálati szempontokat.

A pálinkatörvénnyel kapcsolatosan pedig a jó hír az, hogy éppen a napokban csatlakozott Románia is ugyanahhoz a magyarországi kezdeményezéshez, amivel mi küzdünk Brüsszel bürokráciával szemben, és nagyon remélem, hogy közösen - mind Magyarország, mind Románia - akár a pálinka dolgait kellően meg fogjuk tudni védeni. Azt hiszem, hogy mindkettő olyan kiemelten fontos szempont a magyar kormány számára, amellyel élni is kíván, a megvédését pedig a leghatározottabban, a legvégsőkig fogja tartani.

(16.00)

2014. október 15-én érkezett a földügyben a Bizottság hivatalos felszólítása, amely kötelezettség-szegéssel vádol bennünket, és eljárást indított ellenünk. Ennek megválaszolására két hónap áll Magyarország rendelkezésére. Ezt a két hónapot maximálisan ki fogjuk használni, hogy mindazon érvrendszeret, mindazon indokainkat csatasorba állítsuk, amellyel sikeresen meg tudjuk védeni majd a küzdelmünket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Köszönöm szépen kérdését. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy a bérföldékről egy szót sem hallottunk, de lesz még államtitkár úrnak módja egy percben ezt kifejteni.

Nem hiszem, hogy komolyan vehető az, hogy ezt az 1670 forintos pluszterhet - és természetesen rájön erre még a rezszi és maga a haszna a földének -, ezt komolyan gondolhatja valaki, hogy a többség ezt vállalni fogja, és ilyen módon is majd legális úton akarja kifőzetni a cefrét. Ezáltal a zügőföldék aránya fog jelentősen megnőni. Érdeklődnék, hogy erre vonatkozóan készült-e hatástanulmány, megismerhetjük-e ezt, mert attól félek, hogy nem.

Ki fogja annak a kockázatát vállalni, az egészségügyi kockázatát, hogy ha ezen zügőföldéket rász-

badítjuk az országra, ennek milyen következményei lehetnek? Mi lesz azzal az 1500 munkahellyel, ami számítások szerint meg fog szűnni ezen intézkedés nyomán, és ki fogja kárpótolni ezeket a magyar családokat, akik lehet, hogy évtizedek munkáját fektették egy-egy földébe, és most kénytelenek lesznek bezárni, mert egész egyszerűen ilyen feltételekkel nem lesz nyereséges?

Az önök adópolitikájának a kiszámíthatatlansága vezetett ehhez a helyzethez, úgyhogy kérem, hogy azonnal oldják meg ezt a fenntarthatatlan állapotot. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon hangzatos bennünket azzal vádolni, hogy kiszámíthatatlan az adópolitika, de hadd kérdezzek vissza: nem Magyarország volt az úttörő ebben? Nem Magyarország kezdeményezte a világon egyedülállóan először ennek a szabadságát? Azt hiszem, hogy pontosan Magyarország volt ez.

Hogy ezt be kell illeszteni, be kell tudnunk illeszteni az európai jogrendbe, az az elkövetkező időszak feladata, és azt kérem öntől, hogy mielőtt riogatóssal, rémisztéssel, olyan *(Apáti István közbeszólása.)* félelmek bevezetésével népszerűsíti a fölszólalását, hadd kérjem azt, hogy térjünk vissza akkor erre a kérdésre, amikor előttünk lesz az adótörvényeknek ez a része, és erről konkrétan, lépésről lépésre tudunk beszélni. És adja meg a módját annak, hogy a magyar kormány meg tudja védeni, be tudja fejezni azt a küzdelmet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ami a pálinka kapcsán tart.

Köszönöm szépen megtisztelő kérdését. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának végére értünk. Most a **kérdések** következnek.

Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit tesz a kormány, hogy végrehajtsa a határozatát?”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2013 novemberében elfogadott egy 1870. számú határozatot, amelyben a következők szerepelnek. A magyar kormány a komoly hagyományokkal rendelkező magyar bányászati szakmakultúra fennmaradása és korszerűsítése, valamint a hazai bányászat fejlesztésének előmozdítása céljából három célt tűz ki maga elé: a hazai ásványvagyon hasznosításához szükséges nemzeti va-

gyon gyarapítását és hazánk energiafüggésének csökkentését. Felhívja a fejlesztési minisztert, hogy a hazai bányászat fejlesztéséhez szükséges intézkedésekről, a bányászat jogi környezetének felülvizsgálatáról készítsen előterjesztést, valamint Komlón induljon el egy vājárképzés, induljon el egy vājáriskola. Ez utóbbi el is indult, igaz, nem vājárt, hanem 12 darab bányászati nehézgépezelt és karbantartót képeznek.

De nézzük meg, mi történt még azóta, mióta önök meghozták ezt a kampányízű határozatot. Azóta még döntöttek arról, hogy nem kell kitermelni a további ásványvagyont, és nem kell ezzel a nemzeti vagyunkat gyarapítani, például Márkushegyen december 31-étől - nem gondolkozva el arról, hogy mit fognak tenni azok a családok, akik így elveszítik a jövedelmüket - bezárják önök az utolsó mélyművelésű bányát Magyarországon.

A sajtóhírek szerint leállította magyarországi urán- és szénprojektjeit a White Horse Energy, amely a cég kutatásainak felfüggesztésével igyekszik megőrizni a készpénztartalékait. A cég éves jelentése szerint a magyarországi uránkutatási licenc 2016 márciusában lejár.

És még mi történt ezen kívül? Felajánlották önöknek, a kormánynak a máza-déli területek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) hasznosításának a jogát, nem is válaszoltak rá.

Kérem, arra válaszoljon: hogyan kívánják a határozatot végrehajtani? Mit tesznek ennek érdekében? Készült-e előterjesztés? Tárgyaltak-e befektetőkkel, és hogyan kívánják segíteni a munkájukat?

Köszönöm a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2013-ban a nemzeti vagyon gyarapítása és az energiafüggség csökkentése érdekében valóban meghozta a hazai bányászat jövőbeni fejlesztésével kapcsolatos egyes feladatokról szóló határozatát.

A döntés alapvető célja a bányászat jogi környezetének felülvizsgálata, a bányavállalkozókat segítő intézkedések meghatározása, továbbá a vājárképzés és egyéb más bányászati szakmák képzésének újraindítása volt. Kérem, hogy ennél a kormánydöntésnél szíveskedjen figyelembe venni, hogy 25 éve az önök részéről is kacaj kísért mindenkit, aki a hazai bányászat sorsát emlegette és viselte a sorsát.

Ennek megfelelően átfogó javaslatot dolgoztunk ki a bányatörvény módosítására, amelyet az Országgyűlés elé terjesztettünk, és remélem, hogy az önök támogatásával még az idén elfogadjuk.

A további jogszabály-módosításokat is előkészítettük, elsősorban, hogy a bányászatba befektetni kívánó vagy azzal foglalkozó vállalkozásokat segítet-

tük. A bányászattal kapcsolatos jogi környezet felülvizsgálata tehát megkezdődött és folyamatban van.

A hazai bányavállalkozók érdekeit kívánja szolgálni a jelenleg készülő energetikai ásványvagyonhasznosítási és készletgazdálkodási cselekvési terv. Ennek a cselekvési tervnek az elkészítését a nemzeti energiastratégia írja elő az energetikailag hasznosítható hazai ásványvagyon kutatásának és a készletgazdálkodás feltételeinek biztosítása, valamint - és ez nagyon fontos - a hazai szénbányászati kultúra fenntartása érdekében. Továbbra is célunk a hazai ásványvagyon biztosítása, az ezzel kapcsolatos intézkedések fokozatos, a környezet, a gazdaság (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) és a piac által biztosított lehetőségek figyelembevételével. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikorra és miképp tervezi a kormány a cukorbeteg gyermekek óvodai és általános iskolai ellátásának részletes szabályozását?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Általánosan ismert, hogy a cukorbetegség népbetegség, csak a legutolsó adatok szerint 500 ezer főt is meghaladó a cukorbetegtegek száma, és 2025-re a 700 ezer főt is meg fogja haladni. Sajnos nem állunk jól a gyermekek területén sem, ugyanis azt látni, hogy évről évre 200-250 fő gyermek lép be az óvodai kapukon cukorbetegként, és az ő elhelyezésükről, az őrölük való gondoskodásról is gondolkodnia kell az ott dolgozóknak.

Ez a probléma azért is nagyon fontos és nagyon életbevágó, hiszen szeptember 1-jétől a gyermekeknek 3 éves koruktól legalább napi 4 órában óvodai oktatásban kell részt venniük, és úgy tűnik, hogy jelenleg sem a tárgyi feltételek, sem a jogi feltételek nem állnak rendelkezésre ahhoz, tehát hiányosságokkal küzdenek, hogy ezen gyermekekről megfelelően gondoskodjunk.

Így a tárgyi hiányosságoknál példának okáért azt lehet mondani, hogy a vércukorszintmérés vagy akár az inzulinok beadása sem biztosított, ugyanis erre az óvodapedagógus nem kötelezhető, és amennyiben az étkezésük biztosított lenne, az ilyen gyermekeknél fokozottan figyelni kell arra, hogy a megfelelő vércukorszintmérést és az inzulinbeadást az étkezésekhez viszonyítottan megtegyék.

A tárgyi feltételeken túl hiányosság a jogi szabályozásban, hogy nincs lehetősége a szülőknek, ha csak nem egy jegyzői kiskaput veszünk, amelyben mentesítik a gyermeket az 5. éves életkoráig az óvodai oktatás alól, azonban ebben az esetben kiesik a

szülő, kiesik a közösségből a gyermek, tehát lényegében elvágyja a gyermeket a megfelelő közösségtől. Egyébként a jogszabály is hiányos annyiban, hogy csak annyit mond, hogy az egészséges és biztonságos környezetet biztosítja számára a nevelésében.

Így hát a kérdések nyilvánvalóak. Mikorra és hogyan kívánja megoldani a kormány, hogy a cukorbeteg gyermekek óvodai képzése, oktatása megfelelő legyen; illetve mikor szánja rá magát, hogy megfelelő orvosok, pedagógusok, ápolónők legyenek ott, és miért akarja ezzel a rendszerrel kirekeszteni a népbetegséggel küszködő gyermekeket az óvodai nevelésből? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A köznevelési törvény kicsit bővebben fogalmaz, mint ahogy arra utalt képviselő úr, hiszen kimondja, hogy az intézményekben az egyenlő bánásmód követelménye alapján a gyermeknek, a tanulóknak joga, hogy azonos feltételek mellett részesüljön azonos színvonalú ellátásban, bánásmódban. Ezt az alapvetést is magában foglalja, hogy a speciális helyzetekre is meg kell találni a megoldást.

A diétás étkeztetésre vonatkozó szabályozás a közétkeztetésre vonatkozó táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló EMMI-rendeletben található, amely szerint a 2015. január 1-jei hatálybalépést követően a nevelési, oktatási intézményekben minden, szakorvos által igazolt diétás étkezést igénylő személy számára az állapotának megfelelő diétás étrendet biztosítani kell. Ez vonatkozik a cukorbeteg gyermekek óvodai és iskolai étkeztetésére is.

Gyakran vetődik fel a cukorbeteg gyermekek esetében az inzulin beadásának a kérdése is. Az iskola-egészségügyi ellátásról szóló 26/1997. miniszteri rendelet rögzíti az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó feladatok kereteit, amely alapján a gyermekek, tanulók egészségügyi ellátását a nevelési, oktatási intézményt ellátó iskolaorvos és védőnő az óvoda vagy az iskola vezetőjével egyeztetett rend szerint elvégzi.

Az iskolaorvos feladata, idézem: a testi, szellemi, érzelmszervi fogyatékos tanulók háziorvossal egyeztetett fokozott ellenőrzése, kiemelt gondozása szakrendelések, gondozóintézetek igénybevétele, ezen gyermekek egészségesek között történő integrált oktatása esetén orvosi vélemény adása. Idáig a rendeletről az idézet.

Az iskolavédőnő feladata pedig a krónikus betegek, magatartási zavarokkal küzdők életvitelének

segítése. Az iskola-egészségügyi ellátás tehát a krónikusan beteg, például diabéteszes gyerekek óvodai, iskolai életvitelét is segíti és támogatja.

Az oktatási-nevelési intézmény dolgozóinak feladata a veszélyeztető állapotok észlelése... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen, hogy meghallgatta a válaszomat. *(Derűltség a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselője kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Kinek jó a kafetéria-rendszer kivéreztetése?”** címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy szó sem igaz abból, amit az adótörvények kapcsán Tállai András államtitkár úr mondott a foglalkoztatás ösztönözéséről, a munkát terhelő adók alacsonyan tartásáról. Nem igazak azok az állításai, hogy ezzel az adórendszerrel jövőre még több ember tud majd jobban keresni. A kafetéria megemelt adóterheivel pont ezekkel a célokkal megy szembe a kormány: nemcsak a munkabéren kívül adható juttatások keretösszegét csökkenti, de jelentősen, 43 százalékkal meg is növeli az adóterhüket. Mindezt teszi úgy, hogy semmilyen egyeztetést nem folytatott erről előzetesen a munkaadókkal, a munkavállalók érdekképviseleteivel, semmilyen elemzést, hatástanulmányt nem készített az adóemelésnek a jövedelmekre és a foglalkoztatásra gyakorolt hatásairól.

A szakszervezetek várakozásai szerint a kafetériakeretek 15 százalékkal csökkenhetnek, a munkaadók nagy része ugyanis így fog reagálni a kormány lépésére, hogy az adóemelés ellenére ne emelkedjenek a terhei. Azok a munkavállalók pedig még rosszabbul fog jární, akiknél a munkáltató a juttatások teljes megszüntetése mellett dönt, mert így jelentősen csökkenni fog a kerestük.

Világosan látszik, hogy a kormány nem érti a kafetéria értelmét, társadalmi hasznát, ezért dolgozik évek óta a rendszer kivéreztetésén. Pedig a kafetéria kitűnő gazdaságfejlesztési eszköz lehetne. Ehhez adómentessé kellene tenni például a korábbi nevén üdülési csekket, az önkéntes nyugdíj- és egészségpénztári befizetéseket, a helyi közlekedési bérletet, az internet-előfizetési utalványt. Új elem lehetne például a munkáltatói lakhatási támogatás vagy a családi kártya.

Mivel minden józan érv a béren kívüli juttatások ösztönzése és nem megnyirbálása mellett szól, az a kérdésem, hogy miért megy ezzel szembe a kormány, miért ver szét minden jól működő rendszert. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra Tállai András államtitkár urat kérem föl. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő! Azt tudom mondani, hogy ma is igaz, amit az adótörvény vitájában mondtam, hiszen az adótörvény ösztönözni fogja a munkáltatókat a foglalkoztatás bővítésére, és bizony a munkát terhelő adók nem növekednek, tehát alacsonyan lesznek tartva. Az más kérdés, hogy még tovább szeretnénk csökkenteni.

És az is igaz, hogy az adórendszerrel jövőre még több ember fog tudni dolgozni. Gondoljon bele, hogy most 4 millió 182 ezer embernek van már munkája, több mint százezerrel csökkent a munkanélküliek száma, és mi azt állítjuk, hogy a gazdasági ösztönzésével, az európai uniós célzott támogatásával ez tovább fog növekedni.

Őn, amit a kafetéria-rendszer adójának az emelésével kapcsolatban elmondott, ez nem cáfolja ezeket az elvárásokat és kijelentéseket, amit az adótörvény és költségvetés megcéloz. Való igaz, hogy a kafetéria-rendszer költsége, a közterhe növekedni fog, ez is a kormány célja, hogy közelítsen egymáshoz az élők munkateher és a kafetéria által adott juttatások terhe. Azonban még mindig nagyon messze van a kafetéria terhe, mondjuk, egy munkabér adó és járuléktörthétől, hiszen éppenhogy a felét érte el.

Tehát a munkáltató eldöntheti, hogy mit tesz, hogy vagy az emelt közteherrel továbbadja a dolgozónak a juttatást, vagy átváltja esetleg lakáscélú munkáltatói támogatásra, amelynek nincsen adóterhe, az a jövőben sem lesz, vagy, amit nagyon nem szeretnénk, hogy csökkenteni a kafetéria-juttatást. Persze, abban bízva, hogy a gazdaság teljesítménye nagyobb lesz, 2,5 százalékot várunk, de remélhetőleg még ennél is több lesz, és ezt megtámogatva, ahogy már mondtam, az európai uniós támogatásokkal, úgy fog nőni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a gazdaság és a gazdálkodók teljesítménye, hogy ezt ki fogják tudni gazdálkodni, és a dolgozóit megbecsülve, továbbra is adják a kafetéria-juttatást az alkalmazottaiknak. Köszönöm, elnézést kérek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Befejeződnek-e 2015. augusztus végéig a Győrt keleti irányból elkerülő 813. számú főút I. ütemének építési munkálatai, majd ezt követően mikor kezdődik a II. ütem kivitelezése?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Győr ma Magyarország egyik legdinamikusabban fejlődő városa, évről évre folyamatosan emelkedik az ipari termelés volumene, jelentősen hozzájárulva a nemzetgazdaság teljesítményéhez, valamint nő a betelepülő gazdasági társaságok száma, ami a város-

ban és a térségben élők számára egyaránt pozitív hatásokkal jár.

A gazdaság fejlődésével párhuzamosan elkerülhetetlen a közúthálózat fejlesztése. Győrben a közlekedés szempontjából évtizedek óta a legnagyobb problémát az jelenti, hogy a települést délről elkerülő M1-es autópálya építését nem követte az északi elkerülő út megépítése, így a városba továbbra is sugarasan futnak be minden irányból az országos főutak.

A Magyarország kormánya és Győr megyei jogú város önkormányzata között 2010 októberében aláírt nyilatkozat értelmében megépítésre kerül a Győrt keleti irányból elkerülő út, az úgynevezett 813. számú főút. Az új út a várost délről elkerülő M1-es autópálya, illetve a 81. számú főút régiója felől a városból északi irányba, a vámoszabadi határátkelőhöz vezető 14. számú főútig tart, így alkalmas lesz az észak-déli irányú jelentős teher- és személygépkocsiforgalom városon kívül történő elvezetésére. Megépítésének másik fontos célja a győri nemzetközi ipari park és az Audi gyár bővítéséből adódó forgalmi problémák enyhítése, azok egyszerűbb és gyorsabb elérése, valamint a városon belüli közlekedési dugók csökkentése.

Az új elkerülő út a tervek szerint három ütemben épül meg. Az első ütem, amelynek tervezett befejezési határideje 2015. augusztus vége, az M1-es autópálya győrszentiváni csomópontjából indul, és a Győr-keleti iparterület déli körforgalmú csomópontja közötti szakaszt foglalja magába, hossza közel 4400 méter.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy befejeződnek-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 2015. augusztus végéig a Győrt keleti irányból elkerülő 813. számú főút első ütemének építési munkálatai, majd ezt követően mikor kezdődik meg a második ütem kivitelezése. Tisztelettel várom választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(16.20)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány fontosnak tartja a Győr keleti elkerülő út megépítését annak hálózati szerepe, valamint a város és a térség gazdaságára gyakorolt kedvező hatása miatt is. A város iparterületének közlekedését a 2013-ban állami beruházás keretében megvalósult, Győr keleti iparterület körüljárását biztosító úgynevezett kis elkerülő út jelentősen javította.

A 813. számú főút, más néven a Győr keleti elkerülő megvalósítását három ütemben tervezzük. Az első ütem esetében a vállalkozási szerződést már

megkötötték, jelenleg a régészeti feltárás van folyamatban, így a kivitelezés befejezése 2015. augusztus végére várható. Ez a határidő feszített ütemet feltételez; várakozásaink szerint tartható lesz. A kivitelezés második és harmadik üteme esetében a tervezés és az engedélyezési tervek elkészítése folyamatban van. Jelenleg mindkét ütem megvalósítása szerepel a hamarosan a kormány elé kerülő 2014-2020-as projektlista tervezetén. Szorgalmazzuk, hogy mind a második, mind a harmadik ütem a most elkezdődött európai uniós költségvetési ciklusban megvalósítható legyen.

Megjegyzem egyébként, hogy a Fejlesztési Minisztériumnak új győri eredetű államtitkára van, aki eddig is szorgalmazta, Borkai polgármester úrral együtt, ezt a projektet. Remélem, hogy a közös munka sikerre vezet.

Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Közfoglalkoztatotti vagy minimálbér?”** címmel. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az köztudott, most a minimálbér nettója hozzávetőlegesen 66 500 forint, a közfoglalkoztatási bér nettója hozzávetőlegesen 50 500 forint, tehát a kettő közötti különbség durván 16 ezer forint.

A kormányzattól folyamatosan azt halljuk, hogy különbséget kell tenni a közfoglalkoztatotti bérén és a minimálbéren dolgozók között. Azt is halljuk, hogy a közfoglalkoztatás milyen kedvező hatást gyakorol a hazai munkaerőpiacra, hogy most már szinte mindenkinek van munkája. A statisztikák szerint - ami sajnálatos módon még köszönő viszonyban sincs a valósággal - már számolatlanul jönnek létre az új munkahelyek szerte az országban.

Azonban a kijózanító valóság mást mutat. Sorra jelzik a Nyírségből - ahonnan államtitkár úr származik és én is származom -, valamint Borsodból, tehát Kelet-Magyarországról a kis- és középvállalkozások, a mezőgazdasági ágazattól a könnyűiparon át egészen a feldolgozóiparig, hogy nem tudnak a számukra szükséges mértékben munkavállalókat felvenni. És hogy miért nem, erre a kérdésre maguk a munkavállalók adják meg a választ, ami úgy szól, hogy inkább mennek közmunkásnak, ahol nem vagy csak alig vannak követelmények, mint minimálbéres alkalmazottnak, ahol jobban számon kérhető a munkájuk.

A kormányzatnak tehát sikerült elérnie, hogy az emberek a könnyebb megélhetést válasszák, inkább lemondanak közel 16 ezer forintról, de nem hajlandók elmenni minimálbérért dolgozni. Azzal, hogy egyre többen választják a könnyebb megélhetést, a kis- és közepes vállalkozások kerülnek versenyhát-

rányba. Nem tudják időben, kellő mennyiségben és színvonalon előállítani a termékeiket, nem tudják megfelelően nyújtani a szerződésben vállalt szolgáltatásaikat.

Erre nem lehet azt mondani, hogy ez az évtizede megoldatlan strukturális problémákból ered, ez a jelenség a mostani kormányzásnak sajnálatosan az egyik rossz eredménye. Azzal, hogy az emberek nem mennek el minimálbérért dolgozni, számos probléma vetődik fel. Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hogy mikor vezet be az egységes közfoglalkoztatotti és minimálbért. Mikor állítják vissza az adómentes minimálbért, amit 2010-es kormányra kerülésükkel eltöröltek? Erre a jövő évben van lehetőségük. Mit tesznek azért, hogy a nyírségi és a borsodi kis- és középvállalkozások megfelelő létszámú alkalmazottat tudjanak alkalmazni? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Czomba Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egyrészt szeretném rögzíteni, hogy a statisztikák nem hazudnak, valóban, az elmúlt időszakban négy év alatt jelentős mértékben nőtt a foglalkoztatottság és csökkent a munkanélküliség. Kétségtelen tény, hogy ebben a közfoglalkoztatás is fontos szerepet játszik.

De az ön kérdésfelvetésében vélek némi furcsaságot fölfedezni. Hiszen egyrészt azt állítja, hogy a 16 ezer forintos különbség miatt, a közmunkás-minimálbér és a minimálbér közötti különbség miatt nem mennek el dolgozni az emberek, ugyanakkor azt kérdezi tőlem, hogy mikor lesz végre a közfoglalkoztatási minimálbér és a minimálbér azonos. Ugye, érzi a különbséget? Ha azonos szintre tennénk, akkor gyakorlatilag az, hogy a segélyből érdemes legyen közfoglalkoztatásban, a közfoglalkoztatásból pedig érdemes legyen a versenyszférában elhelyezkedni, ez a felépítés gyakorlatilag nem valósulhatna meg. Tehát ezt a lépcsőzetességet mindenképpen szeretnénk a következő időszakban is fenntartani.

Abban egyébként önnek is igaza van, ez kétségtelen tény, mi is érzékeljük azt, hogy a közfoglalkoztatás bizonyos területeken, bizonyos mértékben akár ellenhatással is lehet, mondjuk, az alkalmi munka kapcsán a mezőgazdaságban, vagy akár egy baromfi-feldolgozó tulajdonosa is panaszkodott nekem is nemrégiben, hogy úgy érzékeli, a közfoglalkoztatás miatt nem választják. Ezért tervezzük azt, hogy a következő időszakban olyan programokat indítunk, ami a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való kilépést fogja segíteni, elsősorban uniós források, de hazai források bevonásával is, és továbbvisszük azokat a munkahelyteremtő pályázatokat, támogatásokat, amelyekben éppen a legsikeresebbek a szabolcsiak, a borsodiak és a Baranya megyeiek voltak,

ahol a mikro-, kis- és középvállalkozások igen jelentős mértékben tudtak a versenyszférában munkahelyeket teremteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Soha nem látott fejlesztések az egészségügy területén?**” címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A második Orbán-kormány 2012-ben funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot Körmenten, Celldömölkön pedig az aktív belgyógyászatot és az aktív sebészetet. A kormányzati propagandagépezet igyekszik elferdíteni a valóságot, de a vidéken élők, így a Vas megyeiek is folyamatosan szembesülnek a mindennapjaikat megnehezítő döntésekkel.

Rendkívül cinikusnak tartom, hogy az előbb említett intézkedések után önök olyan nyilatkozatokat tesznek, hogy soha nem látott fejlesztések zajlanak az egészségügy területén. Önök ellenzékben határozottan felemelték szavukat a Gyurcsány-, majd a Bajnai-kormány vidékromboló lépéseivel szemben, ám az utóbbi években mégis az MSZP-SZDSZ-es elődeik által megkezdett sorba szervesen illeszkedő intézkedéseket foganatosítottak. A Jobbik tavalyelőtt minden lehetséges eszközzel tiltakozott a leépítések ellen. Parlamenti felszólalásaim mellett tüntetést is szerveztünk a körmenti és a celldömölki kórházért, Körmenten pedig aláírásokat is gyűjtöttünk. A térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért, rendkívül rövid idő alatt 5 ezren írták alá az íveket, de a kormány semmibe vette a véleményüket.

Nem vitatom a folyamatban lévő beruházások előrevivó voltát, ám a megszüntetett osztályok, elsősorban a szülészet visszaállítása elengedhetetlen lenne a már csak a szombathelyi Markusovszky Kórház telephelyeként működő körmenti kórházban. Sajnálatos módon a közelmúltban ezzel ellentétes nyilatkozatokat olvashattunk a sajtóban, ráadásul nem helytálló adatokra hivatkozva. A celldömölki mentőállomásnak régóta ígérik az esetkocsit, ám még mindig nem érkezett meg, de Szentgotthárd mentőállomásának is szüksége lenne egy új esetkocsira, már csak a megyeszékhelytől való nagy távolság miatt is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Van-e remény arra, hogy a Vas megyében élők megfelelő színvonalú egészségügyi ellátása érdekében a harmadik Orbán-kormány visszaállítja a megszüntetett osztályokat? Ígéreteikhez híven számíthatunk-e fejlesztésekre az említett mentőállomások vonatkozásában? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Semmelweis-tervben is megfogalmazottak alapján a kormány az elmúlt négy évben úgy alakította át az egészségügyi ellátórendszert, hogy megszeméltig figyelembe vette a betegek érdekeit, és ezzel párhuzamosan az ellátás szakmai és gazdasági hatékonyságát is szem előtt tartotta. Nem szűnt meg ellátóintézmény, az intézmények átalakultak, kórházak bővültek új funkciókkal vagy váltottak funkciót, ellátóhelyek és szolgáltatópontok kezdtek meg működésüket országsszerte, főleg vidéken. Mindemellert az egészségügyi ellátórendszerben az elmúlt ötven évben nem látott mértékű, 330 milliárd forintos kórházi infrastruktúra-fejlesztés és beruházás zajlott, illetve zajlik, amire a belső erőforrások és a külső uniós támogatások biztosítanak alapot.

A celldömölki kórházban 2012-től a szombathelyi Markusovszky Kórház telephelyeként szülészeti-nőgyógyászat működik, és változatlanul maradt a krónikus ellátási kapacitás. A körmenti kórházban 2012-től a szombathelyi Markusovszky Kórház telephelyeként sebészet működik, és a kórház továbbra is ellát krónikus tevékenységet. Mivel az esetek igen jelentős része egynapos beavatkozások keretén belül is elvégezhető, az intézményben folytatódtak a meglévő egynapos, kúraszerű, illetve a nappali ellátások, illetve mindkét intézmény bővítette az egynapos ellátásait.

(16.30)

A kapacitáscsökkentéssel érintett szolgáltatók lehetőséget kaptak a korábban ellátott betegek más ellátási formában történő újbóli ellátására.

Az ellátás javítása érdekében közel 15 milliárd forint európai uniós forrás felhasználásával zajlanak fejlesztések az Országos Mentőszolgálatnál is. A mentőállomás-hálózat bővítését is szolgálja a sürgősségi ellátás fejlesztése - mentés című kiemelt projekt. Az Országos Mentőszolgálat mentőállomás-hálózata 22 új helyszínnel bővül, így a mentőállomások száma 253-ra emelkedik.

A cél, ahogy ön is tudja, hogy 15 percen belül mindenhol kiérjenek a mentőautók. A mentőellátás fejlesztését szolgálja az is, hogy 178 új mentőgépjárművet helyeztek szolgálatba. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Ebben a ciklusban sem lesz megoldva a debreceni**

menekülttábor ügye?” címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A késsel fiatal lányokat megtámadó, nehéz sorsú menekültek büntetésének enyhítése ismét ráirányította a figyelmet a debreceni befogadó állomás problémájára. Mint ismeretes, tavaly májusban két algériai táborlakó megtámadott két fiatal magyar lányt, kést szorítottak a torkukhoz, és kirabolták őket. De nem ez volt az egyetlen hasonló támadás a városban. Folyamatos zaklatásoknak vannak kitéve a debreceniek, mindennaposak a garázdaságok, lopások, ezeket a bűncselekményeket a városban szabadon mozgó menekültek követik el.

A Jobbik az elmúlt években számtalanszor fel-emelte a szavát, és követelte a befogadó állomás zárttá nyilvánítását, hogy ne garázdálkodhassanak kényükre-kedvükre a sokszor beazonosíthatatlan személyiséggel rendelkező bűnözők. Sajnos, megszólalásaink süket fülekre találtak. A debreceni emberek továbbra sem érezhetik magukat biztonságban, és a közbiztonsági problémákon túl az emberek egészsége is veszélyben forog, tekintettel az afrikai ebolajárványra. Egy táborhoz közel lakó asszony a következőket tapasztalta, idézem: „Saját szememmel láttam azt, hogy a boltban mindent összefogdosnak. Egyikük kivette a jégkrémes dobozt a hűtőből, levette a fedelét, belenyalt, majd visszatette.” Az ilyen esetek mindennaposak, és a környék lakói most már nemcsak a javaikat, hanem az egészségüket is féltik, teljes joggal.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ebben a ciklusban is folytatódik az egy helyben toporgás ez ügyben, vagy végre zárttá nyilvánítják a menekülttábort? Igaz-e, hogy újabb befogadó állomást kívánnak nyitni Debrecenben vagy a város környékén? Minden debreceni azt szeretné, ha végre bezárná kapuit az intézmény, és békében élhetnének.

Kérem, cselekedjenek, mielőtt valami tragédia nem történik. Várom válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Kontrát Károly államtitkár urat kérem. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány határozott álláspontja, hogy a menedéjjel való visszaélésekkel szemben szigorú és következetes fellépés indokolt. Ennek érdekében terjesztettük az elmúlt évben a parlament elé a menedéjjelről szóló törvény módosítását, amelynek révén létrehoztuk a menekültügyi őrizet intézményét. Ennek a segítségével lehetővé válik például a közrend, közbiztonság érdekében a menedékkérő menekültügyi őrizetbe vétele.

Sajnálattal kellett tapasztalnunk, hogy a menedéjjelről szóló törvény ezen módosítását önök nem szavazták meg, sem ön személy szerint, képviselő úr, sem a Jobbik frakciója. Úgyhogy nem értjük ezt a farizeus magatartást, hogy föllépnek a debreceniek védelme érdekében, de amikor itt a parlamentben módjuk nyílna a rendet, a közbiztonságot, a debreceniek biztonságát érintő törvényeket elfogadni, akkor meg nem támogatják. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Nem tudom, képviselő úr, a kérdést ön teszi fel, de én tehetném föl a kérdést, hogy miért nem támogatják. Miért nem fontos önöknek a debreceniek biztonsága, tisztelt képviselő úr? Mert úgy tűnik, hogy a törvényjavaslatok elfogadásának elmaradása ezt bizonyítja.

Ami pedig a debreceniek biztonságát illeti, illetve azt a kérdését, hogy Debrecenben vagy a környékén szeretnénk-e létrehozni vagy nyitni új menekülttábort, erre határozottan nem a válaszom. Nincs ilyen tervünk, nincs ilyen szándékunk. Kérem, hogy ezzel ne riogasson, képviselő úr. Ami pedig a biztonságot illeti, szeretném elmondani, és szeretném megnyugtani a debreceniek, hogy a rendőrség továbbra is megerősített szolgálatot lát el a tábor környékén, együttműködve a polgárőrséggel és a közterület-felügyelettel. Október 1-jétől kutyás szolgálattal is megerősítették a szolgálat ellátását.

Ami pedig az egészségügyi kérdéseket illeti, szeretném megnyugtani a debreceniek, hogy biztonságban vannak, hiszen a táborba bekerülőket bekerüléskor orvosi vizsgálaton esnek át, illetőleg a menekültügyi őrizetbe vétel esetén is orvosi vizsgálaton esnek át. Úgyhogy kérem önt, támogassa a debreceniek biztonságát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** Völner Pál fideszes képviselőtársunk önálló indítványát T/1561. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyien elérhették. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/1561/3. számon kapták kézhez. Az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem Völner Pál képviselő urat, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Mielőtt megadnám a szót, képviselő úr, felhívom szíves figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll önnek rendelkezésére. Ezen feltételek előrebocsátása után öné a szó, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés tájékoztat arról, hogy a javaslat megfelel a házszabály 44. §-ának, valamint azt, hogy nem nyújtottak be hozzá sem egyéni képviselői, sem bizottsági módosító indítványt. Mindazonáltal engedjék meg, hogy röviden ismertessem önökkel a törvényjavaslat fontosabb elemeit.

A javaslatra azért van szükség, mert a szakterületre vonatkozó 2012. augusztus 3-ai 748/2012. bizottsági rendelet hatálybalépése jogharmonizációs célú módosításokat követel meg, amelyeket át kell vezetni a vonatkozó magyar törvényeken. Ezenkívül több tanácsi irányelv megjelenése miatt is felül kell vizsgálni a nemzeti szabályozást, mivel e területek nemzeti szintű szabályozása a továbbiakban már nem indokolt. A javaslat az EU-rendeletek alapján egyrészt hatályon kívül helyez egyes uniós szabályozási hatáskörbe tartozó légi járművek típusalkalmasságára és műszaki alkalmasságára vonatkozó rendelkezéseket, másrészt az uniós rendelet hatálya alá nem tartozó légi járművekre vonatkozóan vizsgálja felül a jelenlegi szabályozást.

A fentiekben túl egy, a légi közlekedés védelméről szóló irányelv-módosítást is át kell vezetni a hazai joganyagon. Itt a veszélyes áruk légi úton történő továbbításáról van szó, amely egy olyan összetett tevékenység, amely esetében szükséges az azzal összefüggő ismeretek oktatása és vizsgáztatása. Ezenfelül meg kell teremteni a jelenleginél hatékonyabb hatósági felügyeletet, meg kell alkotni a veszélyes áruk légi úton történő továbbításának részletszabályait, és lehetővé kell tenni, hogy ezeket a szabályokat kormányrendeleti szinten lehessen rendezni, ne kelljen minden ilyen esetben a törvényt módosítani. A javaslat ezenkívül felhatalmazást ad a harmadik országokba árut szállító légitársaságoknak, hogyan kezeljék a meghatalmazott ügynök és az ismert szállító adatait.

A légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvényre vonatkozó javaslatok döntően technikai jellegű módosításokat tartalmaznak. Mivel fontos, a vasúti közlekedés biztonságát elősegítő jogharmonizációról van szó, kérem a tisztelt Házat, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm Völner Pál előterjesztői felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén, amennyiben zárszóra is sor kerül, 7 perc 30 másodperc áll majd az ön rendelkezésére.

Most megkérdezem Tasó László államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében szólani. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Mindössze annyit

csak, hogy a kormány egyetért az előterjesztéssel, támogatja azt, és kéri az Országgyűlést, hogy támogassa az előterjesztés elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

(16.40)

Kérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, a Jobbik képviselőjében Gyüre Csaba képviselő úr kér szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom már az általános vitában is kifejtette ezzel kapcsolatosan az álláspontját, amelyben is elmondtuk, hogy itt egy jogharmonizációs jogszabályról van szó, az uniós előírásokhoz kerül a magyar jogszabály hozzáigazításra. Ezt általában a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem minden esetben támogatja, csak ha ezek megfelelnek a magyar nemzeti érdekeknek. Ebben az esetben azért támogatjuk, mivel a közlekedés biztonsága e téren mindenképpen előrébb való, illetve ezek a jogszabályváltozások, amelyek a jelen módosításban szerepelnek, mindenképpen előrébb viszik a közlekedés biztonságát.

Mindezekért a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja ezt a jogszabály-módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Völner Pál képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A zárószavazásra a határozathozatalok között kerül sor.

Most soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Mengyi Roland és Balla György képviselőtársaink önálló indítványát T/1371. számon a parlamentti informatikai hálózaton valamennyien elérhették. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/1371/5. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1371/7. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1371/8. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Ehhez megadom a szót Hadházy Sándor úrnak, a bizottság elnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. október 30-án a T/1371. számon benyújtott, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz 27 igen és 8 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata a Gazdasági bizottság módosító javaslatát tartalmazza, a Törvényalkotási bizottság jogtechnikai korrekciójával együtt.

Ahogy az ülésen is elhangzott, a bizottsági módosító javaslat az ellátásbiztonság hosszabb távú garانتálása érdekében úgy módosítja a jogszabály szállítóvezetékek létesítésére vonatkozó szabályozását, hogy az engedélyező hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal határozott időre szóló külön engedélye alapján szállításirendszer-üzemeltetési engedéllyel nem rendelkező földgázipari társaság is létesíthessen szállítóvezeteket. Magyarország alapvető célja, hogy az ellátásbiztonságot minden lehetséges eszközzel javítsa, hiszen a több vezeték, a forrásdiverzifikálás kiegyensúlyozott földgázportfóliót jelent hazánk számára.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a módosítás csak annak lehetőségét szélesíti, hogy ki jogosult földgázszállító vezeték fizikai kivitelezésében részt venni, ettől azonban a majdani üzemeltetési kérdések kivételével, ahhoz továbbra is szükséges a szállításirendszer-üzemeltetési engedély megszerzése.

Ennek megfelelően ezen új engedély nem érinti a Közösség intézményeinek, sem az illetékes magyar hatóságok szállításirendszer-üzemeltető tanúsításával és működési engedélyezésével kapcsolatos hatáskörét, így az összhangban van az Európai Unió jogi előírásaival is. A módosító javaslattal egyező jogi megoldás van hatályban Bulgáriában és a Cseh Köztársaságban, ahol vezeték építéséhez nincs szükség a rendszer-üzemeltetői engedély megszerzésére, vagyis külön kezelik a vezetéképítési és rendszer-üzemeltetési engedélyeket.

Végezetül megjegyezném, amit az ellenzék előszeretettel hangoztatott, hogy a módosítás ugyan segítheti a Déli Áramlat megvalósítását, de annak hazai szakaszának megépítése természetesen nagyon függ a bolgár és szerb vezeték szakaszok megépítésétől is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem Mengyi Roland képviselő urat, hogy

az előterjesztő képviselőjében kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. Önt is tájékoztatom arról, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszóra együttesen tíz perc időkeret áll rendelkezésre. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az alapindítvány - ügy, ahogy a részletes vitát lezáró gazdasági bizottsági módosító javaslat is - mindössze a magyarországi földgázellátás biztonságát szolgálja, és tekintettel arra, hogy ez mindannyiunk érdeke, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy az esetleges zárszóra több mint kilenc perc áll majd az ön rendelkezésére. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Az kemény lesz!)*

Most megkérdezem Aradszki András államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e a felszólalás lehetőségével élni. *(Dr. Aradszki András jelzésére:)* Igen, kíván élni.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány a Törvényalkotási bizottság által benyújtott egységes javaslat elfogadását támogatja. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre bejelentkezett képviselőknek adok szót; elsőnek Galambos Dénes képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvényhez módosító javaslatot tartalmaz, amelynek célja: a hazai földgázellátás biztonságának fokozása érdekében minél nagyobb arányú tárolói készletek létrehozásának elősegítése.

Az orosz-ukrán helyzetre való tekintettel indokolt olyan szabályozási környezet kialakítása, ami a piaci szereplőket a magyar földgáztárolókban történő tárolásra ösztönzi. E javaslat is e célt szolgálja, amikor a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal ellenőrzési tevékenységének fenntartása mellett egyértelműen kimondja, hogy közvámraktárként üzemeltetett földgáztárolóban elhelyezett földgáz tulajdonjogának átruházása nem minősül a földgázellátásról szóló törvény szerinti kereskedelmi

tevékenységnek, azaz ez esetben engedélyezési eljárás lefolytatására nincs szükség.

A módosítással külföldi földgázipari társaságok számára is egyértelműen biztosítottá válik, hogy a földgáz tulajdonjogának megtartásával Magyarországon betárolhassanak, és az így betárolt készletet később értékesíthessék.

A Törvényalkotási bizottság által a törvényjavaslatához benyújtott módosító javaslat - szintén az engedélyezési szabályozás módosításával, a törvényjavaslat szerinti jogalkotói szándékkal megegyezően - a magyarországi földgázellátás biztonságának fokozását szolgálja. A hatályos ágazati szabályozás alapján kizárólag szállításirendszer-üzemeltetési engedéllyel rendelkező társaságok végezhetnek szállítóvezeték-építési beruházást Magyarországon, rendszerüzemeltetési engedélyt azonban csak a már vezetékekkel rendelkező társaságok kaphattak, így az európai szinten is magas, szabad versenyt torzító belépési korlátot jelent a földgázellátást jelentősen javító infrastruktúra-beruházások terén. Ennek megfelelően a jelenleg hatályos hazai szabályozás annak jellege miatt álláspontunk szerint nincs összhangban az uniós energetikai irányelvekkel.

A bizottsági módosító javaslat az ellátásbiztonság hosszabb távú garantálása érdekében úgy módosítja a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. számú törvényt, hogy a szállítóvezeték létesítésére vonatkozó szabályozást az engedélyező hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal határozott időre szóló engedélye alapján szállításirendszer-üzemeltetési engedéllyel nem rendelkező földgázipari társaság számára is lehetővé teszi.

(16.50)

Magyarország alapvető célja, hogy az ellátásbiztonságot minden lehetséges eszközzel javítsa, hiszen a több vezeték, a forrásdiverzifikálás kiegyensúlyozott földgázportfóliót teremtő képessége fontos a hazai gazdaság számára. Szükséges felhívni a figyelmet arra, hogy a módosítás csak annak lehetőségét szélesíti, hogy ki jogosult földgázszállító vezeték fizikai kivitelezésében részt venni, ettől azonban a majdani üzemeltetési kérdések különválasztandók, ahhoz továbbra is szükséges a szállítási, rendszerüzemeltetési engedély megszerzése.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, kérem a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel felhívom a sajtó mögöttem helyet foglaló tagjainak a figyelmét, hogy tevékenységüket úgy lássák el, hogy a jegyzők és az Országgyűlés Hivatala munkatársai munkáját ne zavarják - jó? Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólaló a független képviselők közül Szelényi Zsuzsanna kép-

viselő asszony, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő módosító javaslat már nem az első az elmúlt hetekben, nem más, mint egy újabb lépés a putyini Oroszország érdekeinek kiszolgálása felé. Orbán Viktor kormánya jó ideje azon dolgozik, hogy szembefordítsa Magyarországot Európával, pedig ahhoz népszavazás révén az egész magyar nép csatlakozott. Különösen aggasztó, hogy az Európától való elfordulás és az orosz érdekek kiszolgálása egy olyan időszakban történik, amikor új hidegháború van kialakulóban a világban. A putyini Oroszország látványosan terjeszkedik, az Európai Unió és az Egyesült Államok pedig egyre határozottabb lépéseket tesz, hogy megállítsa ezt a nyomulást. Érthetetlen, hogy mi érdeke származik Orbán Vikornak és a Fidesz-kormányának abból, hogy szabotálja ezeket az erőfeszítéseket.

A kormány csak tetézi a bajt azzal, hogy korrupciós ügyekbe keveredett tisztségviselőit nem hajlandó megnevezni és tisztázni magát az amerikai vádak alól.

Oroszország abban érdekelt, hogy a vasfüggöny újra leereszkedjen Európában, mi, magyarok pedig szembeforduljunk a Nyugattal. Ennek egyik eszköze az energiapolitikai függőség kialakítása, például a Déli Áramlat megvalósítása. A most előttünk fekvő módosító indítvány nem egyszerűen lehetővé teszi, hogy Magyarország elkezdje az uniós szabályoknak nem megfelelő Déli Áramlat építését, hanem a fideszes politikusok kifejezetten gyorsítani igyekeznek ezt a folyamatot, annak ellenére, hogy az ügyben számos nyitott kérdés van, és az Unió az Oroszország elleni szankciók részeként ezt a projektet is visszafogja.

Elképesztőnek találom azokat a hozzászólásokat, amelyek az ellátás biztonságáról beszélnek, és közben olyan cégeket engednek az építkezéshez, amelyek megfelelő engedélyekkel nem rendelkeznek. *(Az elnök csenget.)* Érthetetlen, miért gondolja a magyar kormány, hogy később az oroszok nem saját érdekeiket fogják szem előtt tartani, amikor megszabják a gáz árát. *(Kikapcsolják a mikrofonját.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, 15 másodperccel tovább engedtem, de az időkeret ilyen csúnya dolog, úgyhogy kénytelen vagyok most befejeztetni önnel.

Folytatjuk a felszólalásokat. Az LMP képviselőcsoportjából Szél Bernadett képviselő asszony következik.

Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr és tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd mondjam el, hogy elképesztőnek tartom, hogy egy ilyen fontos döntés-

nél a kormánypártok képviselői egy-egy mondattal, illetve Galambos képviselőtársam három perccel intézi el ennek az egész döntésnek az indoklását. Azt gondolom, hogy ha valamikor, akkor most ki kellene használnia a Fidesz-KDNP-nek az időkeretét, és el kellene mondania, hogy igazából mire kér most felhatalmazást a Magyar Országgyűléstől.

Nem is olyan régen, még 2008-ban, amikor Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök és Vlagyimir Putyin orosz államfő jelenlétében aláírták a Déli Áramlat-gázvezeték magyarországi szakaszának a megépítéséről szóló magyar-orosz megállapodást, akkor az a Fidesz, amelyik most itt van, hazaárulózott. Önök azt mondták azokra az emberekre, hogy hazaárulók. És igazából a projekt azóta semmit nem változott, a Déli Áramlat akkor is arról szólt és most is arról szól, hogy Magyarország továbbra is az orosz gáztól fog függeni. Mi helyett? Az alternatív gázforrások helyett, illetve amit úgy szoktunk mondani, hogy az energiafelhasználás diverzifikálása, vagyis hogy egy kicsit sokszínűbb legyen az energiafelhasználásunk formája.

Érdekes elővenni, hogy akkoriban miket nyilatkozott a mostani kormányfő. A European Voice-ban Orbán Viktor ezt nyilatkozta: „Az állami tulajdonú orosz Gazprom egyáltalán nem valódi piaci szereplő, úgy tűnik, legfőbb célja a geopolitikai pozíciók megszerzése az európai elosztórendszerekben, nem pedig a kitermelési infrastruktúra fenntartása.” Szintén a miniszterelnöktől származik ez az idézet: „Az új kormány célja nem lehet kevesebb, mint az, hogy 20 év alatt megteremtse Magyarország energiafüggetlenségét, mivel ez szuverenitásának egyik legfontosabb eleme. A magyar nemzetgazdaság egyik legnagyobb kihívása az importenergia-függőség, amely komoly kiszolgáltatottságot jelent pénzügyi értelemben is. Egy ország sem lehet erős, ha teljesen kiszolgáltatott az energiaellátása.” Úgy tűnik, hogy az akkori ellenzékben dolgozó Orbán Viktor elfelejtett a mostani, immár kormányon lévő Orbán Viktorral beszélni arról, hogy mi is az, hogy energiabiztonság, meg mi is az, hogy a külpolitikának mik a prioritásai.

Mik történtek azóta? Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy nem is olyan régen az MVM-székházban Baji Csaba, az állami MVM Zrt. elnöke vezérgazgatója és Alekszandr Medvegyev, az orosz Gazprom vezérgazgató-helyettese aláírta a Déli Áramlat-gázvezeték magyarországi szakaszára vonatkozó végleges beruházási döntést, előzőleg pedig Orbán Viktor személyesen ült le Alekszej Millerrel, a Gazprom vezérgazgatójával, és a Déli Áramlat megvalósításáról beszéltek, hangsúlyozva, hogy szerintük ez megfelel mindkét ország érdekeinek, márpedig az Uniónak is. Arról, hogy az Uniónak mi a véleménye, arról Orbán Viktornak lehetősége lenne meggyőződni akkor, hogyha mondjuk, egy kicsit Nyugat felé tekintene, és elolvasná az Unió ezzel kapcsolatos nyilatkozatait. Ez azért is különösen kínos, mert van egy európai energiabiztonsági stratégia, amit egyé-

ként a magyar kormány is megszavazott, és ők ebben a stratégiában pont az orosz energiapiactól való függést nevezik a legfontosabb energiabiztonsági kihívásnak.

Nem olyan régen volt a klímacsúcs, mindannyian tudjuk, hogy ott a határkeresztező kapacitások növelésétől elkezdve a kölcsönös segítségnyújtáson keresztül sok minden előkerült, pontosan azért, hogy az orosz piacoktól való függést csökkenteni tudjuk. Ehhez képest önök mit csinálnak? Itt van Mengyi Roland képviselőtársunk, akiről én kevésbé tudtam, hogy ennyire élénken érdeklődik az energiapolitika iránt, de most váratlanul megörvendeztetett minket egy javaslattal, amely gyakorlatilag lehetővé tette azt, hogy a Gazprom a magyarországi tározókat használja.

Nézzék, ez egy teljes irracionalitás. Önök azzal indokolták régen, nem is olyan régen, hogy ezeket a gáztározókat áron felül meg kell vásárolnunk, hogy ez itt a magyar embereknek fog biztonságot nyújtani, és hogy télen legyen miből fűtenünk. Ez hogy fog megvalósulni, hogyha az oroszoknak tározunk benne gázt? Én azt gondolom, hogy akkor nem a magyar embereknek fognak jól járni, hanem az oroszok fognak jól járni, de ezt miért a magyar emberek fizetik, és miért a magyar kormány felhatalmazásával, ezt nagyon nehezen tudom megérteni.

És a másik része: megérkezett a Gazdasági bizottság módosítója, aki vajmi kevésbé indokolja most ez a tettét, és gyakorlatilag, így fű alatt megszavazzák azt, hogy bárki megépíthesse itt Magyarországon ezt a szakaszt, a Déli Áramlatnak ezt a szakaszát. Én azt gondolom, hogy mindkét javaslat, mindkét módosítás egyértelmű orosz érdekeket szolgál, meg a Gazprom érdekeit, és felháborítónak tartom, hogy ezzel gyakorlatilag elintézik azt, hogy a magyar hatósági kontroll alól kikerülhessen a Déli Áramlat magyarországi építésének a megvalósítása.

Önök meglehetősen keveset beszéltek, de én lehetőséget szeretnék önöknek biztosítani, hogy többet beszéljenek, ezért fölteszek néhány kérdést. Most, amikor Oroszország gyakorlatilag harcban áll Ukrajnával, és a konfliktusban a gáz meg a gázzal kapcsolatos zsarolás is fegyvernemként használt, hadd kérdezzem meg, hogy mégis miért akarnak önök még a korábbiaknál is nagyobb befolyást adni az oroszoknak a magyar gázpiacon. A másik kérdésem az, hogy miért volt szükség az orosz kézben lévő MOL-részvények és a gáztározók meglehetősen felülárzott megvásárlására (*Az elnök csenget.*), hogyha ezzel is az oroszoknak tesznek szívességet, és azt is szeretném tudni, hogy hogyan lehet a nyugati világ elleni gazdasági szabadságharcot úgy folytatni, miközben az orosz érdekeket továbbra is lelkesen kiszolgálják.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mielőtt Turi-Kovács Béla képviselő úrnak megadnám a szót, köszönöm az eddigi munkájukat, az elnöklést átadom Hiller István alelnök úrnak.

(17.00)

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, folytatjuk a munkát. Turi-Kovács Béla képviselő úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a törvényhely kifejezetten a gázellátás megkönnyítését, annak a lehetőségének a technikai és jogi biztosítását szolgálja, ehhez képest - legnagyobb csodálkozásunkra - az ellenzéki felszólalások az én meggyőződésem szerint leginkább a klasszikus viccre hasonlítottak, amikor is mindkinek, úgy tűnik, ugyanaz jutott az eszébe; a viccet mindenki ismeri.

A lényeg, azt gondolom, hogy végül is itt nem Putyin elnökről, nem a nagy orosz birodalomról van szó, hanem Magyarország gázellátásáról. Következésképpen, amikor itt a felszólalókat még hallgatom, az a csendes meggyőződésem alakult ki, hogy valóban igaz lassan az, hogy vannak olyan meggyőződések - én egyébként tiszteletben tartom a meggyőződéseket - ellenzéki politikusok, akik nem akarnak vízi energiát, nem akarnak atomenergiát, és legszívesebben nem akarnak gázenergiát, és valószínűleg Magyarország energiaellátásának a sorsát a szelekre szeretnék bízni. Én azt gondolom, hogy egy felelős kormánynak garantálnia kell az energiaellátást, és az energiaellátást onnan kell garantálnia, ahol ez az energia létezik, és ahonnan az Magyarországra eljuthat.

Ezért, ha valamit vizsgálni kell ezzel a törvénnyel kapcsolatban - mert hiszen nem azért szólaltam fel, amit az ellenzéki politikustársaim elmondtak -, azt kell vizsgálni, hogy vajon ez a fajta könnyítés érinti-e valamilyen formában azokat a közvetlen tulajdonosokat, akiket a vezeték érint. Vagy érinti-e ez egyáltalán a bányafektetési jogokat, úgy gondolom, hogy nem, és ez nagyon fontos; vagy vajon érinti-e a biztonságukat ezeknek - szintén nem. Következésképpen ennek a törvénynek azok az adottságai, amelyek most előttünk vannak, egyetlen célt szolgálnak, ezt kell egyértelműsíteni, és ez az egyszerűbb és gyorsabb gázellátási feltételek megteremtése.

Én azt gondolom, hogy ha lenne más irány, ha lennének olyan - hát már annyit tárgyaltunk erről! - helyek, ahonnan más irányból lehetne a gázellátásunkat garantálni, akkor nyilvánvalóan a kormány ebben az irányban tájékozódna. Eddig még csak azt sikerült elérni, hogy olyan vezetéktervek készültek, amibe minden bizonnyal nem kerül gáz.

Én azt gondolom, hogy akkor, amikor a kormány a biztonságos energiaellátást igyekszik szolgálni, meggyőződésem szerint ez nem egy ellenzéki és nem egy kormányzati kérdés, ez az országnak egy nemzeti kérdése, ezt garantálni kell, és ezt a nemzeti kérdést meggyőződésem szerint zöldék, barnák, fehérek, mindenfélék egyaránt, minden színben nyu-

godt lélekkel támogathatják. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tóth Bertalan képviselő úr kért szót, MSZP. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Záróvitán érdemes valóban végigtekinteni egy módosító javaslatnak, egy törvényjavaslatnak a hátterét, és történeti áttekintést is adni, hiszen maga ez a javaslat egy önálló képviselői indítványként jelenik meg az Országgyűlésben, és ehhez a Gazdasági bizottság tesz egy olyan módosító javaslatot, ami igen nagy volumenben és részletekben írja át a magyar vezetékfektetési szabályokat, illetve maga a törvény is egy teljesen új intézményt hoz a gáztározás rendszerébe Magyarországon. Nagyon érdekes, hogy a kormány hogyan tartja távol magát ettől a történettől, hiszen nem kormányjavaslatként érkezik ide az Országgyűlés elé, hanem egy egyéni képviselői indítvány során.

A történeti áttekintés másik része, hogy - és itt utalnék Turi-Kovács Béla képviselőtársam szavaira is - némileg azért árnyalja a képet az, hogy ellátásbiztonságról beszélnek, és az ellátásbiztonság fogalma mögé rejtik ezt az egész módosítást. Csak kérdezem, hogy akkor miért nem érdekelte önöket az ellátásbiztonság, amikor 2011-ben 1,2 milliárd köbméterről 615 millió köbméterre csökkentették az úgynevezett stratégiai tározó telítettségi szintjét, és utána éveken keresztül az önök minisztere, Németh Lászlóné meghosszabbította ennek a visszatöltési határidejét, és ezzel sikerült azt elérniük, hogy az osztrák bekötésen keresztül behozott olcsó gázt offshore cégek tudták továbbértékesíteni. Ez a gáz nem érkezett be a magyarországi tározókba, hanem ez az offshore birodalom, Garancsi István, ahogy már kiderült, Orbán Viktor pénztárnoka igen jól keresett ebben a három évben a visszatöltés kitolása miatt, közel 100 milliárd forintot. És ugye akkor már észbe kaptak, hogy probléma van az ellátásbiztonság tekintetében, ahogy önök fogalmazznak, mert 100 milliárdos adóízetői tőkeemelést kellett végrehajtani a Magyar Villamos Műveknél, hogy gázt tudjon vásárolni, és legalább valamilyen szinten elkezdje a gáztározók feltöltését.

Nyilván akkor sem érdekelte önöket, amikor megvásárolták dupla vagy tripla áron az E.ON-gáztározókat. Ugye ismerjük a szakértői véleményeket ennek a vásárlásnak a kockázata tekintetében, ismerünk egy 600 milliárdos számot, amit itt a sajtó is megszéllőztetett. És akkor önöket nem érdekelte az ellátásbiztonság, hogy ezek a tározók igen kevés gázt tartalmaztak, tehát amikor tárgyaltak, és amikor nyélbe ütötték ezt a remek üzletet, akkor nem foglalkoztak az ellátásbiztonsággal.

Így következhetett be, hogy idén október 1-jére alig haladta meg az 50 százalékot a gáztározók töltöttségi szintje, míg más európai uniós ország vagy

akár csak a közvetlen környezetünkben, ha megnézzük, akkor meghaladta a 70-80 vagy akár 90 százalékos töltöttségi szintet. Igen, tudom, ismerem a példát, hogy ezt hogy kell elképzelni, hogy nagyobb tározókba érkezik több gáz Magyarországra, de mindig ugye a napi kitermelés, ami ilyenkor szóba jöhet, tehát ezek a gáztározók ezen a szinten, az 50 százalékos szinten abszolút nem tudták volna az ellátásbiztonságot biztosítani.

Majd ugye szeptember 22-én megtörténik Orbán Viktor és a Gazprom vezérigazgatójának a találkozója, és hirtelen elzárjuk a gázt Ukrajna felé, arra hivatkozva, hogy ellátásbiztonság, behozzuk ezt a gáztörvényt, amiről még most sem tudjuk, hogy pontosan hogy fog közvámraktárként működni, hogy a Gazprom itt tárolhassa a 700 millió köbméteres gázmennyiséget; jelzem, adómentesen, tehát mivel nem szorul rá azokra az engedélyekre, ezért itt nem is kell adózni, az ő tulajdonában marad ez a gázmennyiség, és itt azt tesz vele igazából, amit akar. Majd a Gazdasági bizottságnak bejön egy módosító javaslata, ami pedig azt teszi lehetővé, hogy az európai uniós szabályrendszert megkerülve itt a Déli Áramlat vezeték megkezdhesse működését, illetve ennek a vezetéknek az előkészítése és építése megkezdődhesen. És pár nap múlva, akármennyire is tagadják, maga a Magyar Villamos Művek vezetése jelentette be, hogy ez meg fog kezdődni. Lehet itt hivatkozni más országokra, de a Villamos Művek vezetője azt nyilatkozta, hogy ez a beruházás megkezdődik.

Az MSZP-nek, ahogy említettem, nem azzal van a baja, hogy nő a hazai tározók kihasználtsága, hiszen ez fontos, hanem azzal, hogy a kormány dilettáns, átláthatatlan, kapkodó és hátrányos különalkuk, háttéralkuk alapján és mentén próbálja ellensúlyozni azt, hogy felesleges kockázatot vállalt azzal, hogy offshore cégeknek játszotta át a Magyarországra érkező olcsó gáz hasznát, és ez a gázmennyiség nem érkezett be a tározókba.

Nem szeptemberben kellett volna a Gazprommal különalkut kötni, és nem a Gazpromot olyan helyzetbe hozni, ugye kiszolgáltatva, hogy itt adómentesen közvámraktárként tudja használni a magyarországi tározókat. És Magyarországnak az EU tagállamként nem arra kellene törekednie, hogy ilyen különalkuk keretében kijátssza az EU egységes energiapiacán érvényes közös szabályokat, a Déli Áramlat építésére irányuló módosítás viszont pont ezt célozza.

Azt szeretném megkérdezni, hátha kapok erre választ még a záró mondatokban, hogy ki fogja üzemeltetni a Gazprom által megépített vezetékét. Miért nem rendezi a kormány ezt a kérdést az EU-val, mielőtt bármit odaíger a Gazpromnak?

Továbbra sem tudjuk, hogyan lesz közvámraktár valamelyik földgáztároló, ki jelöli ki, mi az engedélyes feladata, mennyi ideje van megszerezni az engedélyt. Nem tudjuk, a betárolt gáz kinek a tulajdonában van, a Gazproméban vagy a Magyar Villamos

Művekében. És azt sem tudjuk, hogy mennyi adóbevételről esik el az állam a kedvezmény biztosításával. Én remélem, a záróvita keretében erre fogunk majd választ kapni.

Nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője kért szót. Parancsoljon!

(17.10)

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom, ahogy eddig is, a továbbiakban is azt tekinti egy törvényjavaslat tárgyalása során, hogy a magyar nemzeti érdekek szempontjából mennyire jelentős vagy mennyire számít az a törvényjavaslat, és mennyire hasznos vagy mennyire haszontalan.

Úgy tűnik, hogy ismét a Jobbik viselkedik az egyetlen felelős ellenzéki pártként *(Derűltég és közbeszólások az MSZP és az LMP soraiban.)*, amikor is magyar nemzeti érdekeket tartva szem előtt, nem pedig valamelyik irányba egyoldalúan elköteleződve ítél meg egy kérdést, ahogy azt egyébként rajtunk kívül az összes ellenzéki párt teszi, hiszen egy teljesen nyilvánvaló és egyoldalú euroatlanti függésben van az összes többi ellenzéki párt, amíg a Jobbik mindig is azt mondta, hogy csak és kizárólag Magyarország érdekei számítanak, és ki kell egyensúlyozni az egyoldalú függést, és azt kell mindig szem előtt tartani, hogy Magyarország számára mi a fontos.

Az, hogy a Gazprom 700 millió köbméter gázt tud a magyar gáztározókban tárolni - hogy ennek mi a technikai kivitelezése, azt most hagyjuk -, nyilvánvalóan Magyarországnak is és az Európai Uniónak is érdeke. Hiszen kinek szánta azt a gázt a Gazprom, és kinek a gázát tárolja, igaz, hogy a saját tulajdonában még, de magyarországi gáztározókban? Nyilvánvaló, hogy ellátásbiztonsági kérdéseket szolgál, hiszen az ukrajnai helyzettől függetlenül az a gáz már itt van a magyarországi tározókban, felhasználható és értékesíthető részükről.

Ugyancsak a Déli Áramlat gázvezeték. Hogy milyen kettős játékot és milyen kétszínű politikát folytat egyébként az Európai Unió is ebben a kérdésben, a Déli Áramlat gázvezeték kapcsán most inkább akadályozása vagy hátráltatása tűnik az Európai Unió részéről ennek a projektnek, holott a németek megvalósították a saját kis gázvezetéküket, amely Oroszországból közvetlenül szállítja hozzájuk a gázt Északi Áramlat néven. Milyen gázt tudunk, Magyarország is és a környező országok is Ukrajnának visszajuttatni, amikor az oroszok elzárták a gázcsapokat? Nyilvánvalóan orosz eredetű gázt. Tehát ebből is látszik ennek a dolognak a kettőssége; illetve az energiapolitika más területein is Magyarországot rákényszerítik,

hogy bezárja szénbányáit, szénerőműveit - nyilvánvalóan környezetvédelmi okokra hivatkozva -, miközben Németországban szénerőműveket nyitnak, hogy az egyébként atomenergia-piacról kilépve is valahogy az energiát pótolni tudják. Vagy például az Európai Unió más országait is felhozhatnám példaként.

Na de maradva a gázpiacnál, nyilvánvaló és egyértelmű, hogy Magyarországnak érdeke volna a Déli Áramlat gázvezeték megvalósulása. Látjuk az ukrajnai helyzetet, és nem tudhatjuk, hogy a következő hónapokban hogyan fog alakulni. Itt van a tél, most már talán azt mondhatjuk, van elegendő gáz a gáztározóinkban, hogy egy krízishelyzet esetén is megfelelően el tudjuk a magyar lakosságot látni földgázzal. Azonban itt is jó néhány parlamenti felszólalás kellett ahhoz, és egy kicsit úgy tűnt, hogy noszogatni kell a kormányt, ugyanis elég lassan indult be a gáztározók feltöltése. Hónapokkal ezelőtt még kérdéses volt, hogy lesz-e elegendő mennyiségű gázunk télen a tározókban, amiből a magyar lakosságot majd el lehet látni; ezt csak úgy zárójelben jegyzem meg.

Tehát összefoglalóan - és talán nem árulok el titkot ezzel - a Jobbik mind az összegző módosító javaslatot, mind pedig az eredeti javaslatot támogatni fogja, mégpedig egyetlen indok alapján: mert az Magyarország ellátásbiztonságát és Magyarország nemzetstratégiai érdekeit szolgálja.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Aradszki András képviselő úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sok melléköngéje van ennek a törvényjavaslatnak, amit - mint mondtam - a kormány támogat, olyanok is, amikre az ember igazából nem is gondolt. Nagy meglepetéssel hallottam, hogy erről a törvényjavaslatról az jutott mindenkinek az eszébe, hogy Déli Áramlat és Gazprom. Kérem tisztelettel, ebben a Házban a Déli Áramlatról először törvényjavaslatot, törvényt az MSZP terjesztett be *(Gógós Zoltán: Mondtátok is, hogy hazaárulók vagyunk!)*, ők kötötték meg azt az államközi egyezményt az oroszokkal, amely a Déli Áramlat létesítését célozta meg. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Mi ezzel a probléma?)* És mindezt akkor - jelzem Szél Bernadett képviselő asszonynak -, amikor még igencsak jó esélye volt annak, hogy a Nabucco-vezeték megépül; független forrásból és az orosz, kockázatos területeket elkerülve épült volna meg.

Jelzem, hogy az akkori magyar kormánynak, azaz a Gyurcsány-Bajnai tandemnek ez a lépése nem használt ahhoz, hogy a Nabucco mint vezeték megépüljön, hanem elbizonytalanította a befektetőket, kétségessé tette a Nabucco megtérülését, olyan versenyhelyzetet generáltak, amelyben - nagyon helyesen mondta Orbán Viktor akkor - nem lehet verse-

nyezni egy nem piaci szereplővel, míg a Nabucco egy piaci szereplők által összeállított projekt volt. Tehát az, hogy most nem azeri gázt és nem más, független forrásból származó gázt használunk, és nem független vezetéken keresztül jön Magyarországra, annak köszönhető, hogy 2008-ban vagy 2009-ben a szovjet-, illetve oroszbarát MSZP *(Derűtség az MSZP soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiban: Is.)*, vagy mind a kettő, hátba szúrta a Nabuccót. S most, amikor ebben a nehéz helyzetben, ami itt Közép- és Kelet-Európában kialakult, megpróbáljuk a magyar érdekeket megvédeni, megpróbáljuk a magyar érdekeknek legjobban megfelelő megoldást megtalálni, akkor azt mondják, hogy ez nem kell. Meg kell mondanom őszintén, hogy ez sok szempontból is aggályokat vet fel, de én nem vagyok híve az összeesküvés-elméleteknek, annak ellenére, hogy összeesküvések még lehetnek is.

Tóth Bertalan képviselő úr és Szél Bernadett képviselő asszony, ma már elhangzott ebben a Házban, hogy ha vádakat fogalmaznak meg, akkor kérem, tessék a bizonyítékokat is hozzátenni. Tessék megkeresni a hatályos törvények szerint a bűnüldöző hatóságokat, és tessék feljelentést tenni minden olyan állításukkal kapcsolatban, amik itt elhangzottak. Vagy akkor ne erodálják ennek a komoly szándéknak a véghezvitelét, amely azt szolgálja, hogy Magyarország gázellátása 2014-2015-ben biztonságos legyen.

Én úgy gondolom, hogy ez a javaslat, ami előttünk fekszik, kiállja az idő próbáját, ugyanis már most jelentősen növekedett a gázkészletünk, már most elmondhatjuk, hogy ha bármilyen rendellenesség következik be az ukrán tranzitban, akkor is Magyarország a telet túléli, a magyar gazdaság tud termelni, a magyar lakosok gázellátása és a fűtése biztosított lesz.

Meg kell mondanom azt is, hogy ehhez számos intézkedést tett a kormány az elmúlt évek során: könnyítette a rendszerhasználati lehetőségeket, biztosította a kereskedelmi célú gázbeszerzés anyagi feltételeit, és továbbmegyünk a lehetőségek bővítésén, ugyanis kedvezőbb feltételeket fogunk teremteni a tárolásra oly módon, hogy kötelezzük a földgázrendszer-üzemeltetőt nem megszakítható kapacitásbiztosításra arra az esetre, ha az adott gázkereskedő a tárolóba akar betározni.

Egy kicsit szakmailag is hadd világítsam meg, bár néha úgy látom a hozzászólásból, hogy teljesen fölöslegesek ezek a szavak, mert a szakma nem nagyon fontos ebben a Házban, legalábbis az ellenzék egy része részéről, és ismét meg kell erősítenem, hogy ebben a kérdésben a Jobbik felelős ellenzéki magatartást tanúsít, szemben az LMP-vel, a függetlenekkel és az MSZP-vel.

Tehát itt arról van szó, és azt vitatják, hogy a magyar gáztároló-kapacitás kevesebb, illetve nincs úgy feltöltve, mint a többi szomszédos országé. A múltkor is elmondtam Tóth Bertalan képviselő úrnak, de hátha megtanulja: ha 10 literes bödönbe 4

liter bort teszünk, akkor 40 százalékos a töltöttsége, ha 5 literesbe, akkor 80 százalékos. Magyarország a többi környező országhoz képest meg az említett tározókapacitásokhoz képest 10 literes edénnyel rendelkezik, és az a mennyiség, amit eddig elértünk, bőven elegendő; ha egy főre fordítjuk le a betárolt mennyiséget, akkor sokkal magasabb, mint a német, az osztrák vagy a cseh betárolt kapacitás.

(17.20)

Még egy gondolat erről a szállításirendszer-üzemeltetési engedély hiányában is építhető vezeték-ről. Ez kérem, egy rendkívül szigorú szabályozás volt, amikor 2009-ben ezt az MSZP által vezetett kormány elfogadta. Nem is tudom, hogy miért tettek ilyen szigorú szabályozást. *(Tukacs István: Szerinted? - Dr. Józsa István: Szakmai okokból!)* Ennél enyhébb szabályozás van Ausztriában, Csehországban és Bulgáriában is. *(Dr. Józsa István: Nem is épül vezeték!)* Hasonló a szabályozás, tehát nem kerüljük ki a hatósági engedélyezést, a törvényjavaslat értelmében, amelyet a Gazdasági bizottság, illetve a Törvényalkotási bizottság megfogalmazott, ehhez a szállítóvezeték-építési engedélyhez szintén az energiahivatal hozzájárulása, engedélye kell, és ez csak határozott időre szól. Gondolom, az a célja a jogalkotónak, az a célja az előterjesztőnek, hogy olyan időtartamra szóljon, amikor ez a vezeték megépülhet.

Vita lehet abban is, tisztelt képviselőtársaim, hogy van-e értelme vezeték építeni. Szokták mondani, hogy X helyen nincs turizmus. Miért nincs turizmus? *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Idő!)* Azért, mert nincs szálloda. Nincs itt más gáz, más forrásból származó gáz azért, mert nincs jó vezeték, nincs olyan vezeték, amely az ukrán kockázatot elkerülné, és minden szempontból előnyösebb lenne a magyar gázellátás biztonságos rendelkezésre állása szempontjából. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Idő, idő!)*

ELNÖK: Államtitkár úr, legyen kedves, tisztelettel, befejezni!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Mindezek alapján, tisztelt elnök úr, támogatásukat kérem a törvényjavaslat elfogadásához. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tukacs István képviselő úr, az MSZP frakciójának tagja kért szót. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ne tereljen! Ne tereljen, hagyja ezt abba! Itt két olyan trükk-ről van szó, amire önök nem tudnak magyarázatot adni. Az egyik trükk, hogy átneveztek egy gáztárolót közvámraktárnak, a másik trükk meg arról szól, hogy hogyan lehet szigorú szabályozásból kivonni gázvezeték-építést. Ennyi ez, nem több! Bár tudom, hogy

van jó néhány szakma, amelynek képviselői szívesen hülyézik le a laikust, ezt se tegye! Ugyanis mindenki érti, miről van szó. Ne mondja, hogy a szakma nevében, amit mások nem értenek meg. Államtitkár úr, értjük! Látjuk, hogy miről van szó, tudjuk.

Szeretném leszögezni a következőket. Először: ha önök biztonságot akartak volna, feltöltik nyáron a kereskedelmi tározókat. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Így van!)* Ilyen egyszerű ez. Nem kell most varázsolni, hogy most azért kell ilyen bonyolult megoldáshoz folyamodni, lásd közvámraktár - ilyet még a világ nem hallott különben -, merthogy fel kell tölteni a tározókat. Nyáron fel kellett volna tölteni, az a biztonság. Mi történik most? A közvámraktár címen ott tárolt gáz nem a miénk, az a Gazpromé, papíron még mindig ott van, értékesíteni valakinek fogja, aki kereskedő, nem biztos, hogy nekünk, de ha nekünk, nem biztos, hogy kedvező áron. Önök semmi egyebet nem tettek, mint kivonták ezt a mennyiséget az adózás alól - mert ez nem adózik.

Másodszor: tisztelt államtitkár úr, ön pontosan tudja, hogy ezeknek a szabályoknak, mármint a vezetékipítési szabályoknak az volt az értelme, hogy a szakmai és egyébként a területi, regionális, netán nemzeti érdekek harmonizálódjanak. Most azt mondani, hogy ez hiba volt és vegyük ki ezt, semmi egyébre nem utal, mint arra, hogy ennek a változtatásnak könnyítés az oka, és a könnyítés meg van címezve. Mi egyébként tudjuk, hogy önök szívesen csinálnak személyre szabott törvényalkotást. Rendben van, csak szeretném megkérdezni, hogy amikor szeptember 22-én a miniszterelnök úr tárgyalt a Gazprom igazgatótanácsának elnökével, miről tárgyaltak. Nyilvános az információ, államtitkár úr? Ha igen, meg fogom öntől kérdezni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Legyen szíves, kicsit szerényebben! Jó? Szerényebben, visszafogottabban, ugyanis ez a két változtatás, amelyet a szakma felkent papjaként, mondjuk, Mengyi Roland beadott, és a Gazdasági bizottság megspékelte egy másikkal, ez semmi egyébről nem szól *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)*, mint hogy egy cég rendelt a hazánktól, amire én nagyon nem vagyok büszke. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Képviselők! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalási lehetőséggel élni. *(Kepli Lajos jelentkezik.)* Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Annyit szerettem volna még hozzátenni, mert pontatlanul hangzott el, talán a Törvényalkotási bizottság felszólalója részéről, hogy, mint mondta, a Déli Áramlat megvalósulására forrásdiverzifikáció miatt van szükség. Nyilvánvalóan itt a szállítási útvonalak diverzifikációjára van szükség, arról van szó, hiszen ugyanaz az orosz gáz jön Ukrajnán keresztül és a Déli Áramlat gázvezetékén is, ami megint csak

nem egy hátrányos dolog, hiszen a kettőt meg kell különböztetnünk. Nyilvánvalóan, ha a Nabucco-projektnek lett volna bármilyen realitása - egyébként szerintem már megszületése pillanatában sem volt a külpolitikai helyzetre és egyéb körülményekre tekintettel -, akkor az egy forrásdiverzifikáció lett volna, hiszen máshonnan jött volna gáz Magyarországra, más forrásból. Ez mindössze a szállítási útvonalak diverzifikációját jelenti, ami azért fontos, még egyszer elmondom, miként az előző felszólalásomban is már hangoztattam, különösen most az ukrainai helyzet képlékenysége kapcsán, hogy mindenkor biztonságban érkezzék Magyarországra és Magyarországon keresztül Európába a földgáz.

Tehát az Európai Uniónak is érdeke, ha éppen különböző transzatlanti nyomás hatására nem próbálnák megakadályozni, ha a józan eszűkkel gondolkodnának, nyilvánvaló, hogy az Európai Uniónak is támogatnia kellene ennek a projektnek a megvalósulását. Ha volna más forrás, ha volna más reális lehetőség, hogy más forrásból szerezzünk földgázt Magyarországra számára, a Jobbik azt is ugyanúgy támogatná. Ezt jó, ha leszögezzük. Hiszen mi nem az orosz földgázforrás elkötelezett hívei vagyunk, hanem Magyarország diverzifikációjának, minél nagyobb energiafüggetlenségének hívei volnánk.

Ha teszem azt, ahogy Dél-Európába például, mondjuk, Algériából vagy más forrásokból érkezik földgáz, nekünk is volna rendelkezésre álló és gazdaságosan kialakítható ilyen forrásunk, akkor azt minden eszközünkkel támogatnánk, mint ahogy támogatni is fogjuk a jövőben azokat a javaslatokat és azokat a megoldásokat, amelyek Magyarország energiafüggetlenségét szolgálják. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e szólni. *(Dr. Mengyi Roland jelentkezik.)* Látom, hogy Mengyi képviselő úr jelzi, hogy igen. Képviselő úr, 9 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Továbbra is kérem, hogy az ellátásbiztonság érdekében mindenki támogassa a javaslatot. Ugyanakkor a kritikákra pár mondatban szeretnék reagálni.

Elsőként Szelényi független képviselő asszony valamilyen összeesküvés-féle nemzetközi rendszereket kevert ebbe az egyszerű módosításba. Szeretném jelezni, hogy Magyarországot nem jellemzi az EU-tól való elfordulás, teljes jogú tagjai vagyunk, szövetségesek vagyunk, kulturálisan, politikailag a Nyugat része vagyunk, és ez nem a putyini Oroszország érdekeit képviselő törvényjavaslat, hanem Magyarországot, a magyar emberek, a magyar gazdaság érdekeit képviseli.

Ugyanitt folytatnám Szél Bernadett képviselő asszonynak is. Magyar érdekeket képviselünk, nem orosz érdekeket, hiszen a magyar tározók feltöltéséről, illetve a piaci szereplők számára magyar tározókban való feltöltési lehetőségeiről szól ez a törvényjavaslat, és tekintve, hogy ez így van, a gáz már itthon van, ezért ez egyértelműen Magyarország érdeke.

Ugyanígy a Gazdasági bizottság módosító indítványa sem kerüli ki az Európai Unió, illetve a magyar hatóságok üzemeltetési vagy működési engedélyezési eljárását vagy hatáskörét tekintve, hogy a módosítás pusztán az építésről szól. Ezzel mindössze a vonatkozó 2009/73. EK-irányelvnek tudunk, illetve akarunk megfelelni.

Tóth képviselő úrnak pedig szeretném jelezni, hogy kérdéseire jellemzően csak a törvény, illetve a törvényhez kapcsolódó végrehajtási szabályok elfogadása után lehetne válaszolni. De tekintve, hogy nem a termelői, szállítói vagy kereskedői szerepekről, illetve szereplőkről szól a módosítás, pusztán részben ösztönzőleg hat a piaci szereplőkre a betározásnál, tározási díj ellenében, tehát nem díjmentesen, részben pedig egy lehetséges építésről szól, így egyáltalán nem időszerűek a kérdései.

Mínderre tekintettel továbbra is kérem az Országgyűlést, hogy támogassák a módosító javaslatot. Köszönöm szépen.

(17.30)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a szavazásokra a határozathozatalok között kerül sor. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 1995. évi XCVII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az azt összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztést T/1507. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1507/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1507/6. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1507/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót ezennel Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Maximum 15 perc áll rendelkezésére, képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy a Törvény-

alkotási bizottság 2014. október 30-án a T/1507. szám alatt benyújtott, légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz 22 igen szavazattal, 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot, valamint összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság módosító javaslatát tartalmazza, amely tisztán jogtechnikai jellegű volt, így vita a Törvényalkotási bizottság ülése során nem alakult ki, mint ahogyan a benyújtott törvényjavaslat sem került a politikai csatározások középpontjába.

Ez nem is csoda, hiszen a javaslatban nem volt másról szó, mint arról, hogy a járművek és kapcsolódó termékek, alkatrészek és berendezések légi-alkalmassági és környezetvédelmi tanúsítása, valamint a tervező és gyártó szervezetek tanúsítása végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 2012. évi augusztus 3-i 748/2012/EU bizottsági rendelet hatálybalépése jogharmonizációs célú módosításokat követel meg, amelyeket át kell vezetni a vonatkozó magyar törvényeken.

Kérem ezért tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a T/1507. számon benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, Tasó László államtitkár úr jelzi. Mielőtt megadnám a szót, államtitkár úr, fel kell hívnom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen tíz perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindössze annyit szeretnék hozzátenni a mai naphoz, hogy támogatja a kormány a javaslatban foglaltakat, hiszen mint elhangzott, technikai jellegű módosításokról van szó és fogalomponosításról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem kíván előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Jelzem önöknek, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót előre bejelentett felszólalóként Völner Pál képviselő úrnak, Fidesz. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nincs is itt.)* Kevésbé tud szólásra jelentkezni abból az okból kifolyólag, hogy nem tartózkodik a teremben.

Így aztán normál szót kérő képviselőként szólítom Gyüre Csaba képviselő urat, Jobbik.

Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Itt egy olyan jogszabályról van szó - ezt már az általános vitában is tisztáztuk, illetve többször is említettük -, amelynek módosítása a jogharmonizáció miatt szükséges.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom számtalan vitában kifejtette azon álláspontját, hogy ezekben az esetekben mindig a nemzeti érdekeket vesszük figyelembe, és amennyiben esetleg az EU-s előírások ütköznek a nemzeti érdekekkel, abban az esetben mindig a nemzeti érdekeket helyezük előtérbe, és mi nem támogatjuk azokat az EU-s jogharmonizációs szabályokat, amelyek ellenkeznek a magyar nemzeti érdekekkel.

Jelen esetben azonban azt láttuk ennél a jogszabálytervezetnél, hogy itt nincs ilyen ütközés. Nagyon fontosnak tartjuk a közlekedés biztonságát, ezen belül a törvényjavaslat leginkább a légi közlekedés biztonságával foglalkozik. Ezek a jogszabálymódosítások, amelyek ebben szerepelnek, alapvetően előmozdítják a légiutas-forgalmat, a légi szállítást, és ezért ez mindenképpen támogatandó.

Általában, amikor a légiutas-forgalmat, illetve a közlekedés biztonságát vizsgáljuk - és itt leginkább a légi közlekedés utasforgalmának a biztonságát -, akkor általában két elv kerül összeütközésbe egymással: egyrészt a személyi szabadságjogok korlátozása, másrészt pedig az utasforgalom biztonsága. Tehát nyilván itt meg kell találni a megfelelő közepet és harmonizációt abban, hogy ezek egymással ne ütközzenek túlságosan. Az utasforgalom biztonsága érdekében a személyi szabadságot túlságos mértékben ne korlátozzák, de az utasforgalom teljes biztonságára is szükség van. Jelen esetben ez a szabályozás nem tartalmaz olyanokat, ami túlzottan a személyi szabadságjogokat korlátozná, elsősorban az utasforgalom biztonságára vonatkozik, illetve nagyon nagy részt olyan szakmai előírásokra, amelyek betartása egyértelműen rendkívül fontos.

Mindezek alapján, mivel semmiféle politikai vonatkozása ennek nincs, csak szakmai és technikai előírások vannak benne, ezért azt elfogadhatónak tartjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e szólani. *(Jelzésre:)* Jelzi az államtitkár úr, hogy nem. Ebben az esetben a szavazásokra a határozathozatalok között kerül sor, jelzem.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés tárgyszorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítását kezdeményező T/18. számú törvényjavaslat **tárgyszorozatba**

vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, az előterjesztők részéről ki kíván felszólalni ötperces időkeretben. Novák Előd képviselő úr jelzi, a Jobbik képviselőcsoportjából. Öné a szó, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Már az Országgyűlés alakuló ülésének napján benyújtott a Jobbik egy politikusbűnözés elleni törvényjavaslat-csomagot, amelynek utolsó javaslata fekszik itt most önök előtt, amiről döntést hozhatnak, azok után, hogy eddig az összeset lesöpörték.

Ennek az utolsó javaslatunknak is az utolsó fázisában dönthetnek most, hiszen valóban az Igazságügyi bizottság fideszes többsége, sőt ellenzéki képviselőkkel együtt lesöpörték a képviselők kettős állampolgárságának tisztába tételét célzó javaslatot. Annak ellenére szavaztak ellene például MSZP-s képviselők is, hogy korábban a Simon Gábor-ügy kapcsán, az ő elhíresült banánköztársaság-beli útlevele kapcsán maga Molnár Zsolt, a Nemzetbiztonsági bizottság MSZP-s elnöke is indítványozta, kissé pikáns módon, hogy bizony tisztába kell tenni ezt a kérdést. Úgy fogalmazott, hogy minden országgyűlési képviselőnek nyilvánossá kellene tenni, rendelkezik-e a magyaron kívül más állampolgársággal.

Nos, itt van ez a javaslat, amit az ő nyilatkozata, kezdeményezése, médiában való megfürdése után mégis leszavaztak az MSZP képviselői is, sajnos. És itt van előttünk ez a javaslat, kissé házszabálysértő módon, megkésve, hiszen hiába nyújtottuk ezt be az alakuló ülés napján, és hiába kellett volna az Igazságügyi bizottságnak ezt 30 napon belül elbírálnia, nemhogy 30 napon belül nem bírálta el, negyedév alatt sem bírálta el. Több mint négy hónap után történt ez csak meg, úgyhogy kénytelen volt ezért javaslatunkra, panaszunkra - kissé parlamenti sajtótörténelmet írva - az Igazságügyi bizottság önmagát elmarasztalni. Ilyen a Képviselői Tájékoztató Központ szerint még nem volt az Országgyűlés történetében, hogy egy bizottság önmagát marasztalja el. Az Igazságügyi bizottság képes volt erre, ugyanis mulasztással élt.

(17.40)

Sajnos, ezt következmények nélkül tehetette meg, ugyanúgy, mint ahogy sajnos megtehették a képviselők is azt a mulasztásos törvényt, amely sajnos szintén következmények nélkül marad. Ez pedig nem más, mint a nyilatkozattétel az esetleges kettős állampolgárságról. Hiszen lassan két éve már, hogy levelet írtam minden országgyűlési képviselőnek az előző ciklusban, amelyben azzal kapcsolatban kértem tájékoztatásukat, hogy a magyaron kívül rendelkeznek-e más állampolgársággal, és ha igen, akkor milyennel. Dr. Péterfalvi Attila, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke az

általam az akkori képviselőknek csatolt levélben megerősítette dr. Jóri András adatvédelmi biztos korábbi állásfoglalását, miszerint - és most figyeljenek, mert rövid a lényeg - az országgyűlési képviselők kettős állampolgárságára vonatkozó adat közérdekből nyilvános személyes adat. Ez azt jelenti, hogy „a képviselők kettős állampolgárságára vonatkozó tájékoztatást maguk a képviselők mint közfeladatot ellátó személyek is kötelesek bárki számára megadni”.

Tehát az adatvédelmi biztos állásfoglalását is frissen megerősítve kiküldtem ezt a hivatalos állásfoglalást, és mégis az országgyűlési képviselők döntő többsége fittyet hány törvényi kötelezettségére, maga Orbán Viktor, maga Kövér László is élen járva a törvényt sértésben, a következmények nélküli törvényt sértésben, hiszen szankció sajnos nem volt e mellé a törvényi kötelezettség mellé rendelve annak elmulasztása esetére, ezért kellene most, mivel sajnos úgy tűnik, hogy az országgyűlési képviselők, akiknek élen kellene járniuk a törvények betartásában, ők maguk is sárba tiporják az önmaguk által hozott törvényt.

Ezért kénytelenek vagyunk, mivel sajnos csak a Jobbik képviselői válaszoltak erre a közérdekű adatigénylésre tulajdonképpen, ezért kénytelenek vagyunk most törvényi szankciót javasolni. Nem túl komolyat, ne ijedjenek meg, csupán azt javasoljuk, ahogy a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségnél is, hogy ha ezt elmulasztják, akkor bizony a képviselő jogait ne gyakorolhassa, javadalmazásban se részesülhessen. Tehát a vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget egészítsük ki egy olyan kérdéssel, amire egyébként számos nemzetközi példa van, ennél egyébként akár sokkal súlyosabb szankciókkal is, hogy nyilatkozniuk kelljen, ne csak mondjuk, iskolai végzettségéről vagy nyelvismeretről, mint azt jelenleg tudjuk, hogy az Országgyűlés honlapján is megtalálható, hanem kelljen nyilatkozni esetleges egyéb más állampolgárságról. Bizony, amikor itt a Jobbik megjelent az Országgyűlésben, és már az előző ciklus alakuló ülésének napján egyesek ezen az ünnepi ülésen az izraeli kítűzöt tűzték ki, vagy amikor megszavazták akár az izraeli társulási szerződést... - de mondhatnánk számos más nemzetközi példát, a magyar föld eladhatóságát mint egy olyan, számunkra megmagyarázhatatlan döntést, amit önök sajnos megszavaztak, tisztelt kormánypárti képviselők, hazaárulással is felérő módon bizony, nem találunk rá más magyarázatot, csak azt, hogy valamilyen egyéb ok miatt idegen érdekeket is ki kell hogy szolgáljanak.

Ezért szeretnénk, ha végre tisztán láthatnának a magyar emberek, ezért javasoljuk azt, hogy legyen kötelező ez szankcionálható is, ha egy képviselő nem nyilatkozik az esetleges egyéb más állampolgárságáról is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az első-

ként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, MSZP, aki előre jelezte felszólalási szándékát.

Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a törvénynek az előzménye és motivációja vállalhatatlan, és ez teszi lehetetlenné, hogy érdemben megfontoljuk a támogatását, ezért a javaslatot az MSZP-frakció nem támogatja. Egyrészt olyan problémát akar megoldani, ami nem létezik, hiszen a célzott ismeretek ma is nyilvánosak, ahogy azt az előterjesztő is elismeri.

Ugyanakkor olyan előítéletekből építkező gondolkodást tükröz és erősít, ami visszahúzza és megrekeszti Magyarországot. A külföldellenes uszítás, úgy látom, olyan pont, amelyben a Jobbik és a Fidesz, úgy tűnik, elég jól megértik egymást, vélhetően egymás közt kellene elbeszélgetniük erről az erősen lejárt lemezről. Különösen erős egy képviselői állampolgárságunkra vonatkozó javaslat attól a Jobbiktól, beleértve Gyöngyösi Márton urat, aki két éve konkrétan a zsidó származás listázására tett javaslatot e Ház falai között. Mellesleg, ha már itt tartunk, a Jobbiknak éppenséggel lehetne oka más országok érdekeivel való összefüggésben saját szerepvállalását is tisztázni. Kezdhethé például Gyöngyösi úr, aki a minap választási megfigyelőként vett részt a kelet-ukrajnai úgymond választás ellenőrzésében, és meglepő módon mindent nagyon rendben talált, Kovács Béláról már nem is beszélve.

Frakciónk ezt az előítéletek erősítésén kívül semmire nem alkalmas ötletet természetesen nem támogatja. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Mirkóczki Ádám képviselő úr jelentkezett szólásra, Jobbik. Két perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most, hogy reagáljak a hivatásos két perc rettegésre, Kunhalmi képviselőtársamtól csak annyit kérdeznék majd, egyetlenegy dolgot válaszoljon meg akár sajtón keresztül is, hogy most hazudnak ordas nagyot, vagy Mesterházy Attila és Molnár Zsolt hazudott ordas nagyot 2014 tavaszán, amikor a zászlóvivői kívántak lenni az országgyűlési képviselők állampolgárságára vonatkozó információk nyilvánosságának tekintetében.

Ugyanakkor a fideszes és kormánypárti képviselőkhöz is szólnék, hogy nemcsak az MSZP próbált meg élenjárója lenni egy botrány kapcsán ennek az ügynek, hanem durván egy évvel ezelőtt, amikor Orbán Viktor miniszterelnökhöz intéztem azonnali kérdést ennek kapcsán, ő maga úgy foglalt állást, hogy részben semmi kivetnivalót nem talál ebben a

kérdésben, részben pedig saját maga is támogatja, és a frakcióját is arra kéri, hogy támogassa ennek a javaslatnak a megszületését.

Még egyszer hangsúlyozom, ez a törvényjavaslat nem szankcionál, nem jár semmilyen következménnyel, ez információkat közöl. Ha az önéletrajzunk, a tanulmányaink és gyakorlatilag a vagyonyilatkozatunk által minden információ rólunk nyilvános és megtalálható, akkor tegyék már fel a kérdést, hogy vajon a vélt vagy valós állampolgárságaink miatt titkosak. Ha minket vádolnak azzal, hogy mely országhoz vagyunk elkötelezettek, akkor nem furcsa, hogy évek óta mi vagyunk azok, akik azt szeretnénk, ha minden egyes országgyűlési képviselőre nézve, pártállástól függetlenül, nyilvános adat lenne.

Én elhiszem, hogy lennének kényelmetlen pillanatok, vagy lennének beszédes információk, nem tudom, vélelmezem, hogy lenne ilyen, ami után nagyon nehéz lenne egy-egy pártot vagy adott esetben minket azzal vádolni, hogy mely ország irányában vagyunk elkötelezettek a magaron kívül. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki válaszolni. *(Jelzésre:)* Novák képviselő úr jelzi. Képviselő úr, két perc áll rendelkezésre a válaszadásra. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Bevallom önöknek, egy már-már vállalhatatlanul mérsékelt javaslat fekszik itt előttünk, legalábbis ami az én személyes véleményemet illeti, hiszen rendkívül visszafogott módon ez a javaslat egyáltalán nem teszi, mondjuk, összeférhetetlenné a jelenlegi országgyűlési képviselőiséget semmilyen, akár Magyarország ellenséges nemzeti állampolgárságával, mégis ez a javaslat pusztán annyit mond, hogy az állampolgárság kérdése semmivel sem érdektebb, sőt inkább fontosabb információ, mint egy-egy önéletrajz, iskolai végzettség vagy vagyonyilatkozat. A módosító indítványunk tehát nem tilt, csupán bárki által hozzáférhetővé, nyilvános információvá minősíti az állampolgárságra vonatkozó adatokat, amelyekre elvileg az adatvédelmi biztos korábbi állásfoglalása szerint is kötelességük lett volna válaszolniuk.

Sajnos, az országgyűlési képviselők döntő többsége mulasztásos törvénysértést követett el, és sajnos ezt megteheti. Nem túlzás az, amikor politikusbűnözőnek nevezzük az Országgyűlés többségét is, amikor ilyen szinten fittyet hányhatnak egy nagyon rövid, egyszerű kérdésre is, és bár le a kalappal, mondjuk, Répássy Róbert államtitkár úr előtt, aki a kérdésemet követő néhány percen belül máris válaszolt, elvileg jó példát mutatott volna képviselőtársainak, de a döntő többsége, mind a fideszes, mind az MSZP-s, LMP-s, minden más ellenzéki párti képviselőnek is sajnos az volt jellemző, hogy ezeknek a kötelezettségüknek nem tettek eleget.

Én örülök, hogy Kunhalmi Ágnes érezte, hogy meg kell szólalnia, hiszen valahogy meg kell magyaráznia azt, hogy hogyan lehet, hogy korábban ők maguk is ezt javasolták, most mégis arra készülnek, ahogy a bizottságban már meg is tették, hogy leszavazzák ezt a javaslatot. Ezzel szemben mi, jobbikosok soha nem azt nézzük, hogy ki javasol valamit, hanem hogy mi a tárgya a javaslatnak, mert mi erre tettünk esküt. Mi azt nézzük, hogy mi jó a magyar embereknek, mi szolgálja például az átláthatóságot jelen esetben, és igen, a Simon Gábor-ügy volt, ami önöket is arra indította, hogy ezt a kérdést tisztába kell tenni, hiszen ha kiderülne itt még néhány képviselőről, hogy milyen más banánköztársaságban rendelkezik útlevelemmel, annak egyértelmű lehet az oka: rejtegetnivalója és menekültnivalója van. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van! - Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a tárgyalást követően később kerül majd sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben! *(Zaj.)* Tisztelt Ellenzéki és Kormánypárti Képviselők! Foglalják el a helyüket, ami leginkább azt jelenti, hogy leülnek a székekre, csöndben maradnak, ellenőrzik a kártyájukat, hogy mindenki tudjon dönteni és szavazni. Ha ezt megtették, akkor elkezdjük a döntést. *(Folyamatos zaj.)* Nyugodjanak meg, kifejezhetik a véleményüket a későbbiek során is.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság 2014. október 30-ai előterjesztésében javaslatot tett arra, hogy az Országgyűlés egyes beszámolókat **határozathozatalára kérje fel a tárgyaló bizottságot**. A házszabály 85. § (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Az ülés kezdetén házszabálytól eltéréstől döntöttünk, de különszavazásra vonatkozó indítvány sem a frakcióktól, sem a független képviselőktől nem érkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Házbizottság javaslatáról határozunk, egyetlen döntéssel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy a felsorolt beszámolókat határozathozatalára felkéri-e a tárgyaló bizottságokat. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a tárgyaló bizottságokat 152 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetését kezdeményező törvényjavaslat határozathozatala**. Az előterjesztést T/53. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesz-

téshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére nem került sor, most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/53. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Osztrák Szövetségi Kormány között a közös államhatáron lévő határátkelőhelyekről és határátlépési pontokról, valamint a közúti és vízi közlekedésben a határforgalom ellenőrzésében történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetését kezdeményező törvényjavaslat határozathozatala**. Az előterjesztést T/929. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére nem került sor, most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/929. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló egyezmény kihirdetését kezdeményező törvényjavaslat határozathozatala**. Az előterjesztést T/1126. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére nem került sor, most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1126. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Völner Pál, Fidesz, képviselő úr önálló indítványát T/1561. számon kapták kézhez. Mivel az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosí-

tó javaslat és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére nem került sor, most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1561. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Mengyi Roland és Balla György képviselő urak, Fidesz, önálló indítványa T/1371. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1371/7. számon, összegző jelentését pedig T/1371/8. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta a T/1371/3. számú módosító javaslat fenntartását. Először erről határozunk.

A T/1371/3. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan képviselő úr a törvényjavaslat kiegészítésével és módosításával a közvámraktárként üzemelő földgáztárolóra vonatkozó szabályozást terjeszt elő. A Gazdasági bizottság nem támogatja. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1371/3. számú módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1371/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 131 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1371/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 132 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, valamint a légi-, a vasúti és a víziközlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló tör-**

vényjavaslathoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztést T/1507. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1507/6. számon, összegző jelentését pedig T/1507/7. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1507/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

(18.00)

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1507/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítását kezdeményező T/18. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételének vitáját. Most a szavazás következik.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Vona Gábor képviselő úr és más képviselők, Jobbik, T/18. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 23 igen szavazattal, 137 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy megtárgyalása** és a határozathozatal. A Mentelmi bizottság H/1811. számú javaslatában indítványozza, hogy a Nyíregyházi Járásbíróság megkeresésével érintett ügyben az Országgyűlés Simon Miklós országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát ne függesse fel. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Elnök úr, 5 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nyíregyházi Járásbíróság 38B1291/2014/5. számú átiratában indítványozta dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmozás vétsége miatt, Orosz Mihály Zoltán pótmagánvádló vádindítványa alapján.

A pótmagánvádló vádindítványa szerint dr. Simon Miklós 2013. május 8. napján kelt, Érpa-

tak lakosságához címzett és eljuttatott, saját kezűleg aláírt levelében, a pótmagánvádló állítása szerint és álláspontja szerint, az alábbi, becsület csorbítására alkalmas kifejezésekkel élt. 1. A bekövetkezett helyzetért, azért, hogy az arra rászorulóknak nem kapták meg a szociális ellátásokat, minden felelősség Orosz Mihály Zoltánt, az érpataki polgármestert terheli. 2. Minden magyar állampolgár számára a törvények betartása kötelező, igaz ez a polgármesterre is, dr. Orosz Mihály Zoltán felelőtlen magatartásával kárt okozott a lakosoknak, veszélybe sodort a szociális segélyek kifizetésének megakadályozásával több száz családot, veszélyeztetette azok megélhetését.

A pótmagánvádló szerint Simon Miklós fenti nyilatkozatai a becsület csorbítására alkalmas, valószínű tényállítások. Az ügyben a Központi Nyomozó Főügyészség büntethetőséget kizáró ok bizonyíthatósága okán a nyomozást megszüntette, amelyet a Legfőbb Ügyészség kiemelt és katonai ügyek főosztálya jóváhagyott. Ezután lépett fel pótmagánvádlóként ügyvédje útján Orosz Mihály Zoltán.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott az ügy büntetőjogi megítélésével. A kormánypárti képviselők szerint ebben az ügyben is követni kell a Mentelmi bizottság rágalmazás vétsége miatti ügyekben folytatott, szakadatlanul fennálló gyakorlatát, amely a mentelmi jog célját biztosítja, azaz az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését. Erre tekintettel a mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítványra 3 nem szavazatot adtak le. Az ellenzéki képviselők a mentelmi jog felfüggesztésére 2 igen és 1 tartózkodó szavazatot adtak le.

A mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítványnak az ismertetett szavazati aránnyal történő elvetésével a Mentelmi bizottság javaslata az az Országgyűlés felé, hogy dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függeszse fel.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: A bizottság javaslatát hallották. Elnök úrnak köszönöm. Megkérdezem Simon Miklós képviselő urat, kíván-e szólni 5 perces időkeretben. *(Jelzésre:)* Nem kíván szólni, jelzi.

Tisztelt Országgyűlés! Ebben az esetben a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függeszse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Simon Miklós országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 22 igen szavazattal, 136 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett Simon Miklós képviselő úr mentelmi jogát nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1709. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon! *(Nagy zaj.)* Kérem a tisztelt képviselőket, ha halaszthatatlan dolguk van, és ez nem kötődik a törvényjavaslatához, akkor ezt a termen kívül intézzék. Államtitkár úr felteszi a mikrofonját. Öné a szó, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvénycsomag elsősorban olyan módosításokat tartalmaz, amelyek ahhoz szükségesek, hogy létrehozzunk egy új állami nyilvántartást, a központi címregisztert.

Egy olyan mesternyilvántartásról van szó, amely önmagában tartalmazná a Magyarországon létező összes címadatot anélkül, hogy ezeket a címadatokat az ingatlan tulajdonos nevéhez vagy bejelentett lakóhoz kötné. Erre a címadat-nyilvántartásra a tervek szerint rácsatlakozik a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, valamint az ingatlan-nyilvántartás, és ezek a nyilvántartások ezentúl a címadataikat csak a központi címregiszterből frissítik. Ezzel elérjük, hogy a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás és az ingatlan-nyilvántartás címadatai megegyezzenek, ne álljon fenn közöttük ellentmondás, másrészt a központi címregiszter adatainak folyamatos karbantartásával ezek a címek mindig naprakészek maradnak mindkét, a címregiszterhez kapcsolódó nyilvántartásban.

A központi címregiszter működésének megkezdését 2015. január 1-jére tervezzük, az ehhez szükséges műszaki fejlesztések rendelkezésre állnak. Az adatbázis létrehozásához szükséges a jelenleg nyilvántartott címadatok előzetes tisztítása. Ezt a feladatot a településeken a jegyzők jelenleg is végzik, és minden előzetes jel szerint ez a munka időben véget is ér ahhoz, hogy a jövő évtől kezdve a központi címregiszter adatokkal feltöltve, rendes menetrend szerint működhessen. Ha a címregiszter működése megkezdődik, és azt látjuk, hogy az előzetes várakozásainknak megfelelően rendben működik, megszüntetve a nyilvántartott adatok redundanciáját, fontolóra lehet azt is venni, hogy milyen más állami vagy önkormányzati nyilvántartások csatlakozhatnak

még erre a rendszerre. A fejlesztés tehát nem fog megállni ennél az eredménynél.

Ez a törvényjavaslat a cél elérése érdekében a következő javaslatokat fogalmazza meg. A személyi-adat- és lakcímnnyilvántartás, valamint az ingatlan-nyilvántartás a központi címregiszter elindulását követően, a KCR-ben nyilvántartott lakcímadatokból fog folyamatosan frissülni. Ehhez a polgárok személyi adatainak és lakcímeinek nyilvántartásáról szóló törvény és az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása szükséges. A törvényjavaslat az előbbi törvényt kiegészíti a központi címregiszter definíciójával, pontosítja a személyi-adat- és lakcímnnyilvántartás forrásainak felsorolását arra tekintettel, hogy 2015. január 1-jét követően a címadatok forrása kizárólag a központi címregiszter lesz, valamint kiegészíti a nyilvántartás adattartalmát a címkoordinátákkal.

(18.10)

A címadatok a nyilvántartásokba automatikus adatátvitel útján kerülnek be, ami akár a nyilvántartási címadatok gyakori módosulását is eredményezheti. A törvényjavaslat éppen ezért azzal a céllal módosítja az ingatlan-nyilvántartási törvényt, hogy ne kelljen minden egyes adatszinkronizáció, azaz automatikus módon bekövetkező adatváltozás után ingatlan-nyilvántartási eljárást lefolytatni.

A törvényjavaslat ezenkívül kiegészíteni javasolja a helyi önkormányzati törvénynek a közterületek elnevezésére vonatkozó szabályait annak érdekében, hogy a jövőben a közterületek elnevezése országos szinten egységesebb képet mutasson, mint eddig.

Mivel a törvényjavaslat csak néhány alapvető rendelkezést rögzít, ezzel nem korlátozza az önkormányzatok jogát a közterületek elnevezéséhez, ráadásul ezek a szabályok csak 2015. január 1-jét követően elnevezett közterületeknél lépnek életbe, nem lesz tehát szükség a közterületek átnevezésére pusztán a jogszabályváltozás miatt. A törvénycsomag ezenkívül tartalmaz olyan módosító javaslatokat is, amelyek nem közvetlenül a központi címregiszterhez kapcsolódnak, hanem egyéb igazgatási tárgyúak. Ezek azért kerültek ebbe a csomagba, mert nagyrészt szintén a helyi önkormányzati törvényt javasolják módosítani. Javasoljuk az önkormányzati törvény módosítását annak érdekében, hogy a közterület-felügyelet is elláthassa a várakozási közszolgáltatást, azaz a közterületi parkolási szolgáltatást.

Ezzel a módosítással a közszolgáltatás hatékonyabb ellátása várható, hiszen nem kell külön gazdasági társaságot üzemeltetni erre a célra, hanem egy meglévő szervezet láthatja el a tevékenységet. Mivel a közúti közlekedési törvény kimondja, hogy a parkolás a helyi önkormányzat vagy a szolgáltató és a várakozási terület igénybe vevője közötti polgári jogi viszony, ezen feladat tekintetében indokolt a közterület-felügyelők esetében a közhatalmi jogosítványok kizárása.

A feladat ellátása mellett biztosítani kell a közterület-felügyelet számára a parkolás jogszerűségének ellenőrzése, valamint a pótdíj kiszabása érdekében, hogy jogosult legyen a szükséges adatok kezelésére. Ehhez szükséges a közterület-felügyeleti törvény 10. §-ának kiegészítése.

Javasoljuk az önkormányzati törvény kiegészítését az ingyenes vagyontáadásra vonatkozó szabályokkal, mivel a hatályos szabályozás nem tér ki arra az esetre, ha a helyi önkormányzat kíván egy vagyonelemet térítésmentesen átadni az államnak vagy más helyi önkormányzatnak. A térítésmentes átadás lehetősége nem korlátlan. A forgalomképtelen vagyontulajdonjoga nem adható át, és az átadásnak valamilyen közfeladat-ellátást kell szolgálnia. A törvényjavaslat a közös önkormányzati hivatalok megalkulására vonatkozó szabályok egyszerűsítésével, a közös önkormányzati hivatalok létrehozó települések között megkötendő megállapodások kormányhivatal általi pótlásának lehetőségével, továbbá a helyi önkormányzatok feletti törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlásának hatékonyabbá tételével is módosítani javasolja az önkormányzati törvényt.

A törvény 2013. január 1-je óta előírja a közös önkormányzati hivatalok létrehozását azoknak a járásokon belüli községi önkormányzatoknak, amelyek közigazgatási területét legfeljebb egy település közigazgatási területe választja el egymástól, és a községek lakosság száma nem haladja meg a 2 ezer főt. A körjegyzőségeket így fokozatosan felváltották a megalakuló közös önkormányzati hivatalok. A közös önkormányzati hivatalok létrehozásáról szóló megállapodásokat első ízben 2013. január 1-jét követően 60 napon belül kellett megkötöni, amely feladatot a települések jelentős hányada teljesítette is.

(Móring József Attila elfoglalja jegyzői székét.)

Voltak azonban olyan települések, amelyek esetében problémát jelentett a kompromisszumos megállapodás megkötése, és ezzel nehézkessé, több esetben lehetetlenné vált az alapvető működés a mindennapi igazgatási feladatok ellátása. A törvény ennek a problémának a megoldására rendelkezett úgy, hogy amennyiben a meghatározott határidőn belül nem kerül sor a közös önkormányzati hivatal létrehozására vagy ahhoz valamely település nem tud csatlakozni, akkor a kormányhivatal vezetője a határidő lejártát követő hónap első napjával kijelöli a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településeket.

A kijelölést követő 30 napon belül kell megkötöni a közös önkormányzati hivatalról szóló megállapodást. Több esetben előfordult, hogy a kormányhivatali kijelölést követően sem tudtak az érintett települések megegyezni, és a közös önkormányzati hivatal létrehozó megállapodás a kijelölés ellenére sem került megkötésre.

A megállapodás megkötésének elmaradása esetén 2014. január 1-jével a közigazgatási és a munkaügyi bíróság kormányhivatali kezdeményezésére

soron kívüli eljárásban pótolhatta a megállapodást, azonban a gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges egy egyszerűbb és a felmerülő problémák gyorsabb kezelését jelentő megoldás kidolgozása az önkormányzati működés ellehetetlenülésének elkerülése érdekében.

A tervezet egyrészt ezt a problémát kívánja orvosolni azzal, hogy a megállapodás megkötésének elmaradása esetére a kormányhivatal vezetőjének jogkörébe utalja a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések kijelölésére és a létrehozásról szóló megállapodás pótlására vonatkozó döntés meghozatalát, figyelemmel arra, hogy a települési képviselő-testületek megegyezésének hiánya nem akadályozhatja a helyi közügyekkel kapcsolatos feladatok folyamatos végrehajtását, nem nehezítheti vagy lehetetlenné teszi el a mindennapi működést.

Szükséges a módosítás azért is, mert az Möt.v. szerint a közös önkormányzati hivatalok létrehozásáról vagy megszüntetéséről az érintett települési önkormányzatok képviselő-testületei az általános önkormányzati választások napját követő 60 napon belül állapodnak meg. A megállapodás az általános önkormányzati választásokat követő év, azaz a 2014. évi általános önkormányzati választásokat követő 2015. január 1-jén lép hatályba. A módosítás célja elkerülni a korábbi problémás helyzetek újbóli kialakulását, fenntartva a megállapodás pótlására irányuló döntés közigazgatási és munkaügyi bíróság előtti megtámadhatóságának lehetőségét.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat általános vitájában a javaslat címében is külön kiemelt központi címregiszter létrehozásáról beszéljek bővebben, hiszen ennek megvalósítása fontos előrelépés a magyar közigazgatás területén.

A központi címregiszter létrehozása nem újszerű gondolat. Egy közhiteles, teljes körű, naprakész címadatbázis megvalósítása iránti igény már korábban megfogalmazódott a jogalkotó fejében, figyelemmel az uniós előírásokra és a magyarországi helyzetre. Ennek megfelelően Magyarország egyrészt teljesíti az Európai Parlament és a Tanács Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra kialakításáról szóló irányelv és a kapcsolódó végrehajtási szabályok címkezelésre vonatkozó előírásait. Másrészt

pedig láthatjuk, hogy a közigazgatás tulajdonképpen még nem rendelkezik az ország valamennyi címét lefedő adatbázissal.

A címek, különböző címnyilvántartások változásai és a kapcsolódó folyamatok mind ez idáig nem egységes szellemben készültek. A nyilvántartás hiányából, illetve az eltérő szervezeteknél végrehajtott párhuzamos feladatokból adódóan így többletterhek rakódnak a közigazgatásra és az állampolgárokra egyaránt. E probléma megoldása érdekében szükség van tehát a magyarországi címkezelés egységes jogszabályi környezetének, igazgatási feladatainak és egy teljes, közhiteles címnyilvántartásnak a megvalósítására, amely a többletterhet leveszi a közigazgatás szereplőiről.

Az állami és önkormányzati nyilvántartások számára hiteles adatforrást biztosító regiszter létrehozását és megvalósítását megalapozó törvényjavaslat elkészítése egy többletcsős folyamat eredménye. Az Országgyűlés 2013-ban fogadta el az állami és az önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. törvényt. E jogszabály 14. §-a értelmében a törvény hatálybalépéséig, azaz 2015. január 1-jéig kell létrehozni a központi címregisztert, amely olyan, nyilvántartások közötti együttműködést elősegítő központi nyilvántartás, amely a címadatok vonatkozásában adatkapcsolat-szolgáltatás útján hiteles adatforrást biztosít.

A címregiszter-nyilvántartás adatai tehát, a cím, az irányítószám, a címkoordináta közvetlen vagy közvetett módon lesznek elérhetőek a közigazgatás szereplői részére, és fokozatosan válnak majd az egyes nyilvántartások referenciaadataivá.

(18.20)

Mindezen túl egységes felületet biztosít az adatok bevitelére, és a tervezet alapján 2015. január 1-jei indulásának időpontjában a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, valamint az ingatlan-nyilvántartás csatlakozik rá. Az adatminőség fenntarthatóságát a jogi szabályozás által megerősített címkezelés egységesítése fogja biztosítani. Azt gondolom tehát, hogy ezzel a szabályozással, szabályozott kerettel a közigazgatás hatékonyabb működése várható, az állampolgárok felé jobb minőségű közszolgáltatások valósíthatóak meg, valamint így növelhető az erőforrásokkal való hatékonyabb gazdálkodás.

Mindezen túlmenően fontos megemlíteni, hogy a benyújtott törvényjavaslat nem érinti a helyi önkormányzatoknak azt a hatáskörét, amely szerint a helyi közügyek körében a helyi önkormányzat feladata a közterületek elnevezése, a képviselő-testület hatásköréből át nem ruházható módon. A törvényjavaslat elfogadása esetén azonban kormányrendelet fogja megállapítani az egységes címképzés szabályait, ami azt jelenti, hogy az elnevezett közterületeken létesített lakcímek egységes formátumúak lesznek.

A benyújtott törvényjavaslat az egységes címkézés és címkezelés lehetőségének megteremtésén túl egyes más igazgatási tárgyú törvények módosítását tartalmazza, egyenként kis terjedelemben. Ezek egyrészt az előbbieken kifejtett nyilvántartás módosításához szükséges módosításokat végzik el, másrészt több pontosító megoldásra váró problémát oldanak fel.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést a javaslatban megfogalmazott átfogó közigazgatási célok megvalósítása érdekében. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló most előttünk fekvő törvényjavaslatot igen nagy tisztelet mellett is egyvelegnek nevezhetjük. A törvényjavaslat 13 törvényt módosít, ezeknek csak egy része felel meg az indokolásnak, miszerint - idézem - „célja az egységes címkézés és címkezelés lehetőségének megteremtése”. A törvényjavaslat egymáshoz tartalmilag egyáltalán nem kapcsolódó törvényt módosításokat is magában foglal.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a tartalmi kérdéseket megelőzően szóvá tegyem a törvényjavaslat előkészítése kapcsán azt a tényt, hogy a törvényjavaslat a kormány 2014. őszi törvényalkotási programjában nem szerepel, mint egyébként sok minden más sem. A törvényalkotási program benyújtásakor a kormány tehát még nem tudta, hogy az őszi ülészakban újra hozzá kell nyúlni a központi címregisztert 2015. január 1-jétől létrehozó új törvényhez. Nem tudta, hogy sokadszorra módosítani kell az önkormányzati törvényt. Nem tudta, hogy újra bele kell nyúlnia az ingatlan-nyilvántartás szabályozásába, és még sorolhatnám a területeket.

A kormány benyújtott egy törvényjavaslatot, aminek talán az a legnagyobb erénye, hogy nem rohamtempóban próbálják átnyomni az Országgyűlésen. Jóhiszeműen mondhatnánk, hogy a kormány okult a korábbi hibákból - amire a későbbiek során egyébként még kitérek -, most pedig meghagyja a terepet a parlamenti vita számára. Mégsem örülhetünk ennek maradéktalanul, mivel a kormány a törvényjavaslat előkészítésekor törvénytörően járt el. Kiemelhetnénk ezt egyébként számos törvényjavaslat esetében is, de most éppen ezt tárgyaljuk. A törvényjavaslatot ugyanis nem bocsátották társadalmi egyeztetésre, a törvény várható hatásait összefoglaló előzetes hatásvizsgálat eredménye, ha egyáltalán volt ilyen - talán erről államtitkár úr beszámol majd egy további felszólalásában -, így nem ismert. A kormány

honlapján csak egy kormányrendelet tervezete szerepel a címregiszter tárgykörben egyeztetés alatt álló tervezetként. Más előzménye ennek a törvénynek legjobb tudomásunk szerint nem volt.

Fel kell hívjam tisztelt kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a jogalkotásról szóló törvény előírja: a jogszabály előkészítője a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvényben meghatározottak szerint köteles gondoskodni arról, hogy a jogszabály tervezete megismerhető és véleményezhető legyen. A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvény rendelkezései alapján pedig társadalmi egyeztetésre kell bocsátani többek között a törvény tervezetét és indokolását. A társadalmi egyeztetés a törvény alapján csak akkor mellőzhető, ha a tervezet sürgős elfogadásához kiemelten fontos társadalmi érdek fűződik. Megjegyzem, hogy ezt a kitélt is kritizáltuk elég sokszor annak idején annak a törvénynek a vitáján, hiszen megfoghatatlan, hogy ez a terület mikor érvényesíthető.

A tárgyalta törvényjavaslat esetében sürgős parlamenti tárgyalás indítványozására, mint mondtam - egyébként helyesen -, nem kerül sor. Az előkészítés alapján megállapítható, hogy a kormány, illetve az előkészítő miniszter a jogszabálytervezetek nyilvánosságára vonatkozó törvényi rendelkezéseket, olyan törvényeket, amelyek már a Fidesz kormányzása alatt születtek, többszörösen is megszegte.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyeztetési kötelezettség elmaradása azért is fontos, mert a törvényjavaslat esetében a személyes adatok védelme okán többek között a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökének is véleményezési joga van. A NAIH honlapján az található, hogy a hivatali elnöke csak a címregiszterrel kapcsolatos, társadalmi egyeztetésre is bocsátott kormányrendeletet véleményezte, a törvényjavaslatra vonatkozóan véleményt nem adott ki, vagyis a törvényjavaslatot valószínűleg most sem volt módja véleményezni. Kérem államtitkár urat, hogy ha netán ez másként van, akkor cáfolja meg, amit én most mondtam. Ha pedig nem, akkor legalább egy következő törvényjavaslat esetén a saját maguk által megszavazott jogalkotási törvény rendelkezéseit legyenek szívesek betartani. Visszatérve: e ténynek a törvényjavaslat esetében különösen fontos jelentősége van, erre egyébként ki fogok még térni a következőkben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tartalmi szempontból mindenekelőtt a törvényjavaslatnak úgymond a saláta jellegét kell szóvá tennünk. Nem is pusztán azért, mert a módosított törvények tárgyköre nem függ össze egymással, hanem amiatt is, mert a módosítások rámutatnak annak a gyakorlatnak a tartatlanságára, hogy a kormányzat egyes törvényeket nem átgondoltan módosít, hanem azt rendre a napi érdekeinek, napi ötleteinek megfelelően teszi. Miért most kell rájönni arra, hogy elengedhetetlen, hogy a vízi létesítmény építetője is építetőnek minősüljön? Miért van ez, tisztelt államtitkár úr? Miért

most kell rájönni arra, hogy törvényi szinten kell szabályozni az öntözési, rizstermelési és halgazdasági vízhasználat vízszolgáltatási díjának az állam által történő átvállalását? Miért csak most jöttek rá, miért csak most jönnek rá arra, hogy eddig törvényi felhatalmazás nélkül alkottak rendeleteket? Gondolom, ez feltűnt korábban is önöknek. Mi ad okot arra, hogy most kell a közterület-felügyeleteknek és az önkormányzati segédfelügyelőknek parkolási közfeladatot adni? És ha most lenne időszerű, akkor mi ennek a valódi oka, tisztelt államtitkár úr? Szeretnénk a valódi jogalkotói szándékot is hallani, nemcsak azt, ami le van írva.

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy ne a belügyminiszter, hanem a kormány legyen jogosult a minimális vagyonszármazási díj meghatározására. Ez egy első ránézésre egyszerű megítélésű, jogtechnikai jellegű módosításnak tűnhet, azonban egész más megvilágításba kerül ez a módosítás, ha áttekintjük, milyen kinkeservesen halad ennek az egyébként nagyon is lényeges szabályozásnak a kialakítása.

Mint arra képviselőtársaim is emlékezhetnek, tavaly októberben Harangozó Tamás képviselőtársam követelte itt a parlamentben a vagyonszármazási díj szolgáltatások minimális díjának az előírását. Ezzel lehetne ugyanis elejét venni a magánbiztonsági szektort jellemző rendszerszintű feketefoglalkoztatásnak. Ekkor a kormány elzárkózott ettől a felvetéstől, azonban két hónappal az országgyűlési választások előtt mégis ígéretet tettek annak a bevezetésére, amiről törvényt is hoztak. A minimális díj mértékét szabályozó rendeletre azonban eddig hiába vártak az érintettek. Sürgetésünkre és az ágazatban tevékenykedő szakszervezetek nyomására ugyan a Belügyminisztérium nyáron közzétette a rendelettervezetet, azt azonban máig nem hirdették ki.

(18.30)

Közben szép lassan véget is ért 2014, most év végén pedig előjönnek ezzel az ötlettel, hogy inkább a kormány alkossa meg a rendeletet. Ezzel pedig előlről kezdhetik az elmúlt hónapokban bemutatott időhúzó taktikájukat.

Ez az eljárás, tisztelt államtitkár úr, tovább erősíti a gyanút, hogy csupán csak szavazatokat akartak nyerni ezzel az akcióval, és valójában eszük ágában sincs lépéseket tenni a magánbiztonsági ágazat kifehérítésére és a vagyonszármazási díj kiszolgáltatottságának enyhítése érdekében. Ha ez nem így van, államtitkár úr, akkor tegye meg, hogy ésszerű érvekkel cáfolja azt, amit most én itt elmondtam.

(Schmuck Erzsébet elfoglalja a jegyzői széket.)

Tisztelt Országgyűlés! Most nézzük a törvényjavaslatot a szabályozásnak is az indokolásban bevalótt célja oldaláról! A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény módosi-

tásával 2013. január 1-jétől, illetve 2013. március 1-jétől változtak jelentősen a lakcímekre vonatkozó címnyilvántartás szabályai. Ezt követően az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. törvény 2015. január 1-jei hatálybalépéssel hozta létre a címnyilvántartástól értelemszerűen különböző központi címregisztert. A központi címregiszter ugyanis több, mint a címnyilvántartás, olyan, a nyilvántartások közötti együttműködést elősegítő központi nyilvántartás, amely a címadatok vonatkozásában adatkapcsolat-szolgáltatás útján hiteles adatforrást biztosít a címadatot tartalmazó állami és önkormányzati címnyilvántartások számára.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Az előzmények ismeretében állíthatjuk, hogy a szabályozás nem sikerült túlságosan jól, mivel a két nyilvántartás közötti adatforgalmat nem fésülték össze, és az adatkapcsolatot sem rendezték megfelelően. A hibákat először Font Sándor képviselő úrnak kellett felismernie. Az egyes földügyi törvények módosításáról szóló törvény - amelyiknek T/357. számon Font Sándor képviselőtársunk volt az előterjesztője - már kísérletet tett a címnyilvántartás és a címregiszter közötti kapcsolat megerősítésére. A törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalták, azaz, úgy tűnik, akkor nagyon sürgős volt.

Az Adatvédelmi Hatóság észrevételeit akkor is utólag próbálták kezelni a Törvényalkotási bizottságban, ahogy azt a vitában annak idején szóvá is tettem.

A jelen törvényjavaslatból az is látszik, hogy Font Sándor nem tudta megjavítani a szabályokat, most újabb rendelkezések szükségesek ahhoz, hogy a 2015. január 1-jétől elvileg már kész címregiszter működőképes legyen. Felmerül rögtön a kérdés, hogy egyrészt el tudnak-e készülni január 1-jéig, hiszen egy nyilvántartás adattartalmának a bővítése elsősorban és értelemszerűen informatikai fejlesztést igényel, másrészt biztosak-e abban, hogy most valóban készen vannak. Tisztelt Államtitkár Úr! Örölnék, hogy ha erre legalább a zárszavában valamilyen választ tudna nekünk adni.

A következő kérdés, hogy mindezt felkészülhet-e még a hátralévő időben az ingatlan-nyilvántartás. Az ingatlan-nyilvántartási törvénynek az elfogadott törvény kihirdetését követő 8. napon hatályba lépő rendelkezései újból beavatkoznak az ingatlan-nyilvántartás vezetésének a folyamatába. Köztudomású, hogy a földhivatalok még az új Ptk. hatálybalépését sem heverték ki, a sorozatos változásokat pedig már végképp nem lehet követni. Ennek pedig az ügyfelek is kárát látják.

Sajnos több okból, de a cégnyilvántartással összefüggésben is módosul a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény. Ez a törvény a hatálybalépése előtt is, utána is sokadszorra változik. Ez, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, nem jogbiztonság. Ez nem az!

A cégnyilvántartással csak részben összefüggően egészülnek ki közterületek elnevezésére vonatkozó szabályok a közterületi elnevezés korlátaival.

Hogy jót is mondjak ennyi rossz után: attól az új szabálytól megkönnyebbültünk, hogy közterület élő személyről nem nevezhető el. Ezt a rendelkezést csak üdvözölni tudjuk.

Annak azonban nem látjuk a végrehajtási szabályait, hogyan fognak a polgárok megfelelni annak a törvényi kötelezettségnek, ami eddig nem volt ebben az önkormányzati törvényben, miszerint - idézem - „minden házszámmal ellátott épületen a tulajdonosnak fel kell tüntetnie a házszámot”. Érdekes!

De nézzük tovább a címregiszterrel összefüggő egyéb törvénymódosításokat! Az állami és az önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. törvény hatályos szövege még azt mondja ki, hogy „a központi címregiszter vezetése, működése és az egységes címkezelés részletes eljárási szabályait e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet állapítja meg”. A törvény most a személyes adatok kezelését szabályozó rendelkezésekkel egészül ki, nyilvánvalóan azért, mert a kormányrendelet előkészítése során rájöttek, néhány szabály feltétlenül törvényi szintet követel meg. Ez az, tisztelt képviselőtársaim, amit az Adatvédelmi Hatósággal minden részletre kiterjedően egyeztetni kellett volna, és akkor talán ilyen bakik nem fordulnak elő a jogalkotás folyamatában. Már látom magam előtt, amikor a Törvényalkotási bizottság majd ismét korrigálni kényszerül. Itt meg kell jegyezni, hogy január 1-jéig már csak nagyon kevés idő van hátra. Egyáltalán nem vagyok biztos abban, hogy a jogalkalmazó szervek számára rendelkezésre áll-e a kellő felkészülési idő.

Tisztelt Országgyűlés! Már többször bebizonyosodott, hogy a kormányzat és a kormánypárti képviselők kapkodó, átgondolatlan jogalkotási rohamai romba döntötték a magyar jogrendszer nagy részterületeit. Nem győzik rendre korrigálni a kivételes, a sürgős, a rendkívüli eljárásokban, társadalmi egyeztetés nélkül elfogadott törvényeket. A jogkövető állampolgárok és a jogalkalmazó szervek pedig nem győzik kapkodni a fejüket, hiszen az alkalmazandó jog szinte napról napra változik, nagy informatikai rendszerekbe avatkoznak bele az utolsó pillanatban.

Az MSZP a törvényjavaslat egy-egy rendelkezését akár még támogatni is tudná, ha ezek előnyeit nem rontaná le az újabb durva beavatkozás az önkormányzatok működésébe - ahogy azt képviselőcsoportunk más felszólalói majd elmondják -, illetve nem a kormány maga mutatná fel, hogy alkalmatlan a koherens és a normavilágosság követelményeinek megfelelő jogszabályalkotásra. Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, ha csak valami szinte csoda nem történik a módosító javaslatok kapcsán, ezt a törvényt támogatni nem fogjuk tudni.

Köszönöm szépen a figyelmet. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor először a kezembe vettem ezt a törvényjavaslatot, és alaposan végigolvastam, akkor az jutott eszembe, hogy tákolmány, mifelénk ezt úgy mondják, utána pedig rájöttem, hogy nagy részét megpróbálták a témáknak ráerőltetni egy vonalra, a KCR-nek, tehát a közhiteles címregiszternek a témájára megpróbálták ráerőltetni. Majd valakinek eszébe juthatott, hogy még van egy halom olyan szabályozandó kérdés, amit mindenképpen bele kellene vinni ebbe a törvényjavaslatba, önök ezt megtették. Szörnyű volt egyébként hallgatni, ami elhangzott, de legalább ugyanilyen szörnyű volt olvasni is, ami benne volt. De itt vagyunk, és a törvényjavaslatot meg kell vitatni, illetve hozzá kell szólni úgy, hogy egyrészt érezzék belőle az építő kritikát, másrészt majd érezzék azt az egyébként lesújtó kritikát is, amit a Jobbik képviselőcsoportja meg fog fogalmazni önök felé.

Hogy sorozatban menjünk, és végignézzük az egyes fontosabb, törvényjavaslatba rejtett módosításokat, az első talán nem is a fősodorhoz tartozik, a közúti közlekedésről szóló módosítás, ahol az egyedüli érdekesség talán az, hogy a Magyar Közút Zrt. mellé és a másik építő zrt. mellé a tényleges építetőt magát is egy olyan státusba helyezi a közutak építetőjénél, mint amiben a Magyar Közút Zrt. is tetszelt. Lényegében ez azért fontos, mert olyan kötelezettségek is fogják terhelni, mint egyébként az imént említett társaságokat.

Ami viszont érdekesebb volt, és ebben már Bárándy képviselőtársam is elmondott pár dolgot, a KCR-nek, az egyébként a törvényjavaslatnak a központi részét képező anyagnak, ha úgy tetszik, a háttéranyaga volt, amit megismerni is nem kevés utána járással lehet. És jól látjuk, hogy nem folytatódhatott le az a társadalmi vita vagy adott esetben az a hatóságok közötti, illetve szervek közötti vita sem, amely feltárta volna, hogy milyen hatása lesz ennek a módosításnak és milyen következményei lesznek.

(18.40)

Ugyanis maga az internet is a rákeresésnél is nagyon szűken fogalmazott ezen a területen, úgyhogy sokkal mélyebbre kellett menni, és a korábbi jogszabályokat kellett megvizsgálni, illetve az ahhoz történt hozzászólásokat kellett megnézni ahhoz, hogy látszódjon, mi is ennek az értelme.

Az igazi értelme annyiban foglalható össze - és talán itt próbálok közérthetően fogalmazni, pontosan azért, hogy ha nézik még civilek és kevésbé hoz-

záértó emberek is, megértsék, hogy miről is szól ez a központi címregiszter. A szereplői ebben az esetben az egyeztetésnek, illetve magának a kialakításának a négy minisztérium, illetve három végrehajtó szerv volt, és a bevont nyilvántartások: személyiadat-, lakcím-, ingatlan-nyilvántartás, a posta, illetve a jegyzők nyilvántartása, és egyébként a benne lévő egyéb törvénymódosító javaslatok is és az egyes, más jogszabályokat módosító javaslatok is ezeket a területeket érintették.

Abban egyébként nem hibázott talán a kormány, hogy a szükségessége mi volt ennek. Talán a szükségességhez nem is fér kétség, hiszen nagyon fontos volt, hogy létrejöjjön, és nagyon fontos, hogy létrejöjjön egy olyan első, etalon nyilvántartás, amely tartalmazza azokat az adatokat és magában foglalja mindazokat az adatokat, ami az összes azt felhasználó állami szervnek, de akár a civileknek is egy magabiztos és jól áttekinthető adatbázist mutat fel. Ennyiben talán dicsérendő, hogy fel fogja számolni azokat az eltéréseket, illetve felszámolja azokat az eltéréseket, amelyek akár a posta, akár az állami szervek nyilvántartásai voltak, és egy interoperábilis rendszert fog létrehozni, tehát gyakorlatilag egymás között az adattovábbítás, de az adatok lekérdezése is egyszerűbb módszer lesz.

Másrészről pedig hatékonyan szolgálhatja a közigazgatási szerveket, illetve civileket, ami egy nagyon egyszerű, élethű példát nézve is nagyon fontos: ugyanis gyakorló jogásként nagyon sokszor találkoztam azzal, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a címek egyáltalán nem stimmeltek, és egyáltalán nem a fizikai valójukban lévő utca, házszám szerinti ingatlanokat mutatták, amiből egyébként sem a hatóságoknak, sem másnak nem volt gondja, egyedül az ott lakóknak volt folyamatos problémájuk, illetve az adásvételi szerződéseknel folyamatosan eltérő adatokat kellett bevinni. De ugyanez volt egyébként a cégek székhelynyilvántartásánál vagy adott esetben az egyéb nyilvántartási adatoknál: soha nem stimmeltek, nagyon sokszor a fejtörést egyedül a jogász-kollégáknak, ebben az esetben a cégbíróságnak, illetve az ügyfeleknek okozták. Tehát mindenképpen előremutató, hogy egy ilyen központi címregiszter létre fog jönni, hiszen ez mindenkinek el fogja osztalni a bizonytalanságát.

Egyébként magam úgy vettem észre, hogy a posta nagy munkát vállalt ebben és ennek a létrehozásában, hiszen lépten-nyomon az ő általuk feldolgozott témával és az ő általuk előkészített előadásokkal lehetett találkozni, talán ennyiben elismerésükre szól, amit tettek.

Továbbhaladva a jogszabályon: a vízgazdálkodás módosításánál a Jobbik már korábban is kiemelte, hogy nemcsak át lehet vállalnia az államnak az öntözési és rizstermesztési, halgazdálkodási vízhasználat szolgáltatási díját, hanem kötelezően át kell vállalnia. Tehát mi ebben még egy kicsit tovább is tudunk lépni, és azt mondani, hogy ne csak egy opciót hagyjon a jogszabály, hanem kötelezettséget írjon elő, ami sok-

kal hasznosabb, és sokkal jobban szolgálja egyébként az ebben részt vevők igényeit.

Ami érdekes és nagyon technikai, az az ingatlan-nyilvántartás módosítása. Egy nagyon szűk rész és nagyon rövid rész foglalkozik az ingatlan-nyilvántartással, és ami módosulni fog, talán az egyik legplasztikusabb lesz: aki tartott már a kezében tulajdoni lapot, bizony a tulajdoni lapon lesznek olyan rovatok vagy lesznek olyan részek, amelyek - ha valakinek ez ismerős - teljesen törlődni fognak, kezdhet hozzászokni új adatok feltüntetéséhez, de ha ennek az oltárán történik meg, hogy egyébként hitelesebb vagy jobban összefésült adatsorral találkozunk és végre egységes legyen, akkor erre még áment lehet nyugodtan mondani.

A másik, ami érdekes talán, a közterület-felügyelők feladatának tisztázása. Itt továbbment a korábban megkezdett úton a kormány, és végül is a központi címregiszter változása is hatással lesz egyébként mind az önkormányzati feladatokra, mind egyébként a közterület-felügyeletre, de a közterület-felügyelet módosítása utána végiglép az önkormányzati törvényen is, ami viszont már kevésbé ad okot arra - és itt áttértünk már egyből az Möt. módosító passzusaira -, hogy egyébként örüljünk neki, hiszen megint egy olyan javaslattal állunk szemben, amely jól mutatja, hogy a kormánynak, ki tudja, milyen egyáltalán a koncepciója az önkormányzatokkal szemben, mit szeretne az önkormányzatoktól elvárni, és mindig az aktuális kedve szerint igazítja hozzá, de erről a képviselőtársam egyébként részletesebben szólni fog még a vita során.

Ami szintén érdekes és a szakmának egy régebbi elvárása, az a vagyonvédelem területén volt, a vagyonvédelem rezsidíjának megállapítása. A rezsidíjat itt a javaslat ki fogja terjeszteni és ki is terjeszti abban a vonatkozásban, hogy ne csak a közbeszerzéseknel legyen lehetősége most már a kormánynak megállapítani ezt a rezsidíjat, hanem egyébként is lehetőség legyen arra, hogy ezért a tevékenységért a rezsidíjat megállapítsa, ami egyébként nagyon jó, hiszen az ágazatnak egyrészt a tisztításához, tisztulásához, fehéredéséhez vezet. Tehát erre mindenképpen szükség volt, és maguk a szakmai szervezetek is ezt mondták, és mindvégig hangoztatták már a korábbi viták alkalmával is.

Egyedül újragondolandó és átgondolandó kérdéskör, hogy miért a kormány vindikálja magának azt a lehetőséget, hogy ő állapítsa meg rendeletében, amikor tökéletesen jó helyen lett volna talán a Belügyminisztériumnál és egyébként úgymond a rendteremtésért felelős illetékeseknél ennek a megállapítása. Talán az, hogy a kormány mond ebben egy áment vagy egy végszót; értjük mi a kezdeményezés célját, vagy hogy minél több hatáskört magához vonjon ilyen téren a kormány, de azért úgy gondolom, lehetett volna ebben egy kicsit így összeszedettebben is gondolkozni.

És ugye ami az igazán fontos kérdés - és ez felmerült már előtte is -, hogy ebbe a tálománya ny-

nyi mindent ilyen szörnyen bele kellett sűríteni. Hol volt végül is egyeztetés? Hol volt a szakmai háttér-munka? Nem látni benne - sem az indokolásában, sem egyébként magában a törvényszövegben -, hogy milyen hivatkozásokkal vagy kikre való hivatkozással mennek végig ezek a változások. Kik voltak azok, akikkel szakmailag ez lett egyeztetve? Milyen hatásvizsgálatok voltak? Egyáltalán hiányoznak belőle azok a kritériumok, amelyekre azt tudná mondani az ember - mifelénk vidékiesen -, hogy úgy nagyjából, vízzel, szódával együtt elmegy.

Úgy gondolom, ez a törvényjavaslat, ha először ránézünk, tartalmaz jó meglátásokat, jó indulásokat, jó irányba is haladhat, azonban vannak benne olyan csúnya részletek - itt például az önkormányzatiságnak a további kuszálása -, amelyek nagyon lerontják az összképet, így innentől kezdve ez a törvényjavaslat nem egy elfogadható törvényjavaslat.

Így gondolom, önök már megkapták nagyon sokszor - és ez az én, bár kezdő meglátásom -, hogy érdemes lenne sokszor ezeket az egyes törvényeket módosító javaslatokat nem egy ilyen nagy, mondjuk, salátában behozni, mindig ezt a szót használjuk rá, hanem szépen szánjuk rá az időt, hogy minden egyes végigmenjünk, mindenhol lehessen szakmai vitát lefolytatni, és mindenhol akár terjedelemben látni lehessen, hogy kikkel egyeztetett a kormány, mi a szándéka, és mit mondtak erre egyébként a közgazgatási szervek vagy adott esetben a civilek.

Tehát én a magam részéről sem a tartalmi részét, sem egyébként a formai részét nem tudom így támogatni, és úgy gondolom, nem lesz meglepő ezáltal a Jobbik központi álláspontja sem és a Jobbik képviselőinek az álláspontja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy az LMP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Jelzésre:)* Nem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megkérdezem, hogy a független képviselők részéről kíván-e valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván szólni senki.

Ebben az esetben kétperces felszólalásokra van mód. Kérdezem, hogy kér-e két percen valaki szót. *(Jelzés nem érkezik.)* Nem kér.

Amennyiben nem kér, az előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk az Országgyűlés munkáját. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ott folytatnám, ahol a képviselőtársam az előbb abbahagyta, nevezetesen, hogy ezen törvényjavaslat-csomagnak az az alapvető kérdése, hogy valójában mi is a célja a kormánynak az önkormányzatokkal. A legjelentősebb és a legnagyobb horderejű javaslatrész szerintem az előterjesztésben az, ami az

Mötv. módosítására vonatkozik, és én most erről szeretnék beszélni, legelsősorban a közös önkormányzati hivatalok kialakításával kapcsolatos módosításokról.

Az államtitkár úr is annak idején még polgármesterként és országgyűlési képviselőként részt vett annak a bizottságnak a munkájában, amelyikben én is részt vettem, és emlékezhet arra, hogy milyen nagy viták voltak - még kormánypárti képviselők részéről is megkérdőjelezték a kormányzat állásfoglalását vagy elképzelését a létszámkorlát tekintetében, nevezetesen, hogy önálló önkormányzati hivatalt 2 ezer fő alatt ne lehessen alakítani -, ez az elképzelés milyen vitákat váltott ki.

(18.50)

S valóban, azt kell hogy mondjuk, visszamenve az alapvető kérdésre, hogy ez az új Mötv.-nek az egyik legsarkalatosabb és a legnehezebben elfogadható pontja számunkra, hiszen úgy gondoljuk, az, hogy egy településen van önálló hivatal, az nem luxus, és nem igazak azok a vádak vagy azok a képek, amit a kormányzat kívánt sugallni, hogy ezekben a hivatalokban dologtalan emberek ülnek, akik nem csinálnak semmit. Nem, ezekben a hivatalokban annak idején a közszolgáltatásokat szervezték, a közfeladat ellátását szervezték, és igen, a közösségépítésnek voltak a helyszínei. Sajnálatos módon, tudjuk, hogy az Mötv. hatályosulásával több száz önálló hivatal szűnt meg, és ezzel együtt nagyon sok embernek, nagyon sok ottani dolgozónak szűnt meg a munkahelye. Ezért tehát, mivel tudtuk és láttuk előre, hogy mi lesz ennek a javaslatnak, az akkori javaslatnak a hatása, a Jobbik nem támogatta az Mötv. ezen részét.

Most azonban önök a közös önkormányzati hivatal alakítását tovább szeretnék szigorítani. Egyébként jellemző, hogy pont az önkormányzati választások után nyújtják be ezt a javaslatot. Hogyha önöknek gondja, problémája volt azzal a szakasszal, amelyik egyébként 2013. január 1-je óta hatályban volt, ezt már réges-régen megtehették volna, de nem, önök megvárták az önkormányzati választásokat, hogy azok lemenjenek, és csak utána nyújtották be a Ház elé. Ez nem mostani keletű probléma, amiket itt önök leírnak, illetve az általános és részletes indoklásban megfogalmaznak, azok nem mostani történések, azok 2013. március 2-a utáni történések, amikre önök visszautalnak. Miért pont most? Miért válik szükségessé mégis, hogy ezt módosítsák, hiszen tudjuk, hogy azok a viták, egyébként mindegyik akkori vita sikeresen, mondhatjuk, hogy lezárult, már amennyiben ezt sikernek lehet elkönyvelni, hogy megalakították a közös önkormányzati hivatalokat. Valószínűleg azért, mert egyre több helyről lehet azt hallani, hogy a közös önkormányzati hivatalok létesítésének létszámkorlátját a 2 ezer főről föl akarják emelni. Hallani lehetett olyat, olyan elképzelést,

hogy ez legyen 5 ezer főre felemelve, de az a legdöbbenetesebb, hogy olyat is lehetett hallani, hogy 10 ezer fő legyen. Hogyha ez a 10 ezer fős létszámkorlát életbe lépne, akkor pontosan az történne, amit Bajnai mondott még a választási kampányban, hogy elég kétszáz önkormányzat Magyarországra. Tehát valóban, az önkormányzatiságát, mondjuk, nem szüntetné meg egyik pillanatról a másikra az adott településnek az, hogy nincsen önálló hivatala, de hogy abba az irányba tett első, komoly, jelentős lépés, abban egészen biztosak lehetnének. És igen, 10 ezer fő fölött körülbelül kétszáz önkormányzat van jelenleg Magyarországon.

Nagyon remélem, hogy nem ez a rémálom fog megvalósulni, és hogy nem azért hozták be önök pont ezt a javaslatot, pont most, pont ekkor, mert ebbe az irányba szeretnének elindulni. És kérem az államtitkár urat, hogy majd a válaszában cáfolja meg, jelentse ki itt, ország-világ színe előtt, hogy ezek a híresztelések, hogy a közös önkormányzati hivatal létszámkorlátját önök jelentősen meg akarják emelni, nem igazak, és ha rossz is volt az eredeti 2 ezer fős korlát, de legalább ezt már nem akarják tovább rontani.

A másik pedig az, hogy miért is kerülnek bele pont most az Möt.-be ezek az ésszerűtlen szigorítások. A Ház most, pár perccel vagy egy félórával ez előtt szavazott arról, hogy fel kívánja-e függeszteni Simon Miklós országgyűlési képviselő mentelmi jogát egy olyan ügyben, ami arról szólt, hogy írt egy súlyosan rágalmozó röplapot Orosz Mihály Zoltán érpataki polgármesterrel szemben, azt kifogásolva ebben a röplapban, hogy miért nem hajlandó az érpataki önkormányzat végre megkötni a közös önkormányzati hivatalról szóló megállapodást a kormányhivatal által kijelölt Nagykálló várossal vagy településsel. Elmondom, hogy miért nem voltak hajlandóak megkötni.

Kérem szépen, azért nem voltak hajlandóak megkötni, mert az állampolgároknak ahhoz, hogy eljussanak, mondjuk, Érpatáról Nagykállóba, csak nyíregyházi átszállással tudták volna ezt megtenni úgy, hogy ez minden alkalommal többórás közlekedést jelentett volna. Tehát adott esetben, hogyha ügyet akartak volna intézni a közös önkormányzati hivatalban, akkor egy-egy napos szabadságot kellett volna hogy kivegyenek, azért, hogy egyáltalában eljussanak a közös önkormányzati hivatalba, aztán vagy sikerül elintézni a dolgukat, vagy nem. Hogyha nem sikerült, visszaküldték őket, újra kellett menniük, akkor további szabadságnapokat kellett volna erre kivenni. És ami a közös önkormányzati hivatalról szóló megállapodásban nem tetszett az érpataki képviselő-testületnek, az az volt, hogy nem szólhattak volna bele a közös önkormányzati hivatal jegyzőjének a munkájába, nem kérhették volna őt semmilyen módon számon, semmilyen módon őt nem érhetette volna kritika a képviselő-testület részéről, hiszen a munkáltatója a törvény szerint egyébként a közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti tele-

pülés polgármestere, na jó, de az, hogy legalább egyeztetési joguk legyen a jegyző munkájával kapcsolatban, azért ez szerintem jogos elvárás.

A másik az, hogy a közös önkormányzati hivatal költségvetésébe se tudtak volna beleszólni. Én azt gondolom, hogy ez is egy olyan dolog, amit nyugodtan nevezhetünk az önkormányzatiság durva megcsorbításának, ha az adott település tulajdonképpen a saját hivatalával semmilyen ilyen jellegű kapcsolatban nem lehet, vagy nem lehet ráhatása, hogy milyen a hivatal költségvetése. És szintúgy a közös hivatal szmsz-ét sem határozhatták volna meg, abba se szólhattak volna bele. Ez volt az a három pont, ami miatt azt kérték, hogy legyen felülvizsgálva, s addig nem írták alá azt a megállapodást, amíg ez a három pont megnyugtatóan nem rendeződött.

Az, hogy ennek a huzavonának, azért, mert egyébként Nagykálló képviselő-testülete sem volt partner, emiatt a huzavonának aztán voltak egyéb hatásai, ez kétségtelen. De azért ne vitassuk már el annak a jogát egyetlen képviselő-testülettől sem, hogy egy ilyen nagy horderejű, a jövőre nézve rendkívüli hatású szerződést nem ír alá látatlanban, és vita nélkül nem hajlandó elfogadni! Igenis, én azt gondolom, és hogyha az önkormányzatiságot bárki komolyan veszi, akkor igazat kell hogy adjon nekem, hogy joga van egy képviselő-testületnek, egy polgármesternek beleszólnia egy ilyen szerződés tartalmába érdemben.

De végül sikerült ezt a szerződést megkötniük, és most már dolgozik a rendszer, mint ahogy mindenhol egyébként dolgozik. Ez tehát önmagában nem igazolná azt, hogy szükség van az Möt. módosítására, pláne nem úgy, hogy mindenféle önkormányzati jóváhagyás nélkül a kormányhivatal vezetője majd megmondja, hogy mi legyen a tartalma ezen szerződésnek. Aztán persze, hogyha nem tetszik, el lehet menni bíróságra, ahol előbb vagy utóbb, de inkább utóbb az igazát megkaphatja az adott település. Én azt gondolom, hogy ezért tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat semmiképpen sem támogatható, és nagyon kérem a tisztelt államtitkár urat, legyen már szíves, és árulja el nekünk, hogy valójában miért van erre szükség, mert mondom, ami a múltban történt, az már lerendeződött. Félő, hogy azért, mert a jövőben is várhatóak ilyen viták, azért kell most önöknek ezt sürgősséggel módosítani.

Továbbmenve, ugyanehhez a kérdéskörhöz tartozik megítélésem szerint a kormányhivatalok törvényességi felügyeleti szerepkörének a továbbbővítése. Ez a 35. §, amelyben a következő szerepel, felolvasom: „Törvényességi felügyeleti bírság a törvényességi felügyeleti eljárás során többször vagy ugyanazon kötelezettség ismételt megszegése esetén ismételten is kiszabható.” Ami ebben újdonság, az az -, mert tudniillik az, hogy ugyanazon kötelezettség megszegés esetén ismételten kiszabható, eddig is volt -, az, hogy a törvényességi eljárás során többször. Tehát, hogyha ugyanaz a helyzet fennáll, és mondjuk, nem hajlandó az a település változtatni,

mert az idő, mondjuk, egy döntés meghozatalára szükségeltetik, nem lehet az egyik pillanatról a másikra, mondjuk, egy ilyen megállapodást letárgyalni és létrehozni, aláírni, akkor önök akárhányszor, ha kell, naponta meg tudják büntetni az adott települést. Ez igazságos? Ez méltányos? Ez jogszerű? Én nem gondolom, hogy ilyen fegyverrel kéne élnie a kormánynak azért, hogy ráerőltesse az akaratát az önkormányzatokra. Elvileg az önkormányzatiság alapjog. Akkor, kérem szépen tisztelettel a kormányzat felé, hogy tartsák is be, és tartsák tiszteletben ezt az alapjogot, amivel egyelőre úgy-ahogy még, de a települések bírhatnak.

(19.00)

Végezetül még arra a kérdésre szeretnék választ kapni, hogy a vagyontadással kapcsolatban, ami szintén az Mötvt. módosítja - vajon miért volt szükség. Ez az Mötvt. 108. §-ának a módosítása, ami a 31. §-ban került most itt elének, tudniillik, eddig is adott rá lehetőséget a törvény, hogy ingyenes vagyontadásra kerüljön sor önkormányzat és önkormányzat, önkormányzat és állam között. Nem beszélve arról, ha nem is adott volna rá lehetőséget, önök hoztak olyan törvényt, hogy egyszerűen a törvény erejénél fogva átszálltak bizonyos vagyontárgyak, mondjuk, egy önkormányzatról államra. Ugye, tetszik emlékezni, például a megyei önkormányzatok vagyonának a sorsára vagy akár települési önkormányzatoknak adott ingatlanjaira, amik egyik pillanatról a másikra a törvény erejénél fogva az államhoz kerültek át; és sokszor úgy, hogy a teher egyébként meg ott maradt, ha terhelt ingatlan volt, ott maradt a települések nyakán.

No tehát, eddig is megoldották ezt a problémát, akkor most kérdezem tisztelettel, vajon miért van valójában erre szükség - mert ami a részletes indoklásban le van írva, az semmi, azt tudjuk, hogy az nem a valódi indok -, vajon miért van valójában szükség erre, tegye már meg, hogy erre ésszerű és részletes magyarázatot ad nekünk. Már csak azért is, mert az emberben felmerülnek olyan események a nem is annyira régmúltból, mint például a Városliget kérdése, ahol több önkormányzat és az állam is érdekelve volt, és bizonyos vitás kérdéseket talán például ott is lehetne ezáltal zárni.

Kérdezem államtitkár urat: vajon ilyen esetekre találták ezt ki? Mi a valódi indok? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő képviselők felszólalásaival folytatjuk a munkánkat. Elsőként megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP. *(Hiszékeny Dezső: Kétperces!)*

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény kapcsán

én is elsősorban a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvénnyel szeretnék foglalkozni. Valóban ez a törvényjavaslat 13 törvényt tartalmaz, én elsősorban erről szeretnék szólni. De mielőtt ezt megtenném, én sem tudok amellet elmenni, amit már Bárányi Gergő képviselőtársam és több ellenzéki képviselőtársam is elmondott, történetesen az, hogy ennek a törvénynek az előkészítése hagy némi kívánnivalót maga után. Valóban, ahogy képviselőtársam is elmondta, ez a törvényjavaslat nem volt betervezve a 2014. évi őszi törvényalkotási programba, és valóban ezt a törvényt előzetesen semmilyen társadalmi egyeztetés nem előzte meg. A törvény várható hatásait összefoglaló előzetes hatásvizsgálat eredménye, ha egyáltalán van ilyen - valószínűleg nincs ilyen -, nem ismert.

Nem ismert a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatása, nem ismert a társadalmi-gazdasági, költségvetési hatása, környezeti és egészségügyi következményei, az adminisztratív terheket befolyásoló hatásai, a jogszabály megalkotásának szükségessége, a jogalkotás elmaradásának várható következményei, és még sorolhatnám. Összességében tehát megállapítható, hogy a kormány, illetve maga az előkészítő miniszter a jogszabálytervezetek nyilvánosságára vonatkozó törvényi rendelkezéseket - egyébként azokról a törvényekről beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, amelyeket már önök hoztak meg - többszörösen is megszegte.

De akkor, hogy a helyi önkormányzatokról szóló törvényhez is néhány szót mondjak: a törvényjavaslat egyik célja valóban az, hogy a közterület-felügyelők a jövőben elláthatják azt a vállalkozási közszolgáltatást, amit más néven úgy is mondhatnánk, hogy parkolási szolgáltatás. Ez egyébként nem kötelező feladat, hanem döntés alapján vállalható, de talán annyit el tudok mondani, hogy ez alapvetően nem rossz kezdeményezés, hiszen nagyon sok városnál vannak közlekedési társaságok, ahol erre különböző divíziók vagy üzletágak vannak, és az valóban hatékonyságot jelenthetne, ha a közterület-felügyelők ezt a szolgáltatást el tudnák látni.

Több rendelkezést módosít a törvényjavaslat az önkormányzatok vagyonának összefüggésével kapcsolatban is. A törvényjavaslat kiegészíti a képviselőtestület nem átruházható hatáskörébe tartozó feladatok felsorolását az önkormányzat vagyonának az állam részére való ingyenes átadásra szóló döntésével, továbbá az ingyenes vagyontadásra vonatkozó egyéb szabályokkal. Eddig ugyanis valóban ez hiányzott a korábbi szabályozásból. Ha a helyi önkormányzat kívánt egy vagyonelemet térítésmentesen az államnak vagy más helyi önkormányzatnak átadni, akkor ezt eddig valóban nem tehette meg. A jövőben a törvény kimondja, hogy ennek az átadásnak azért van egy feltétele, nagyon helyesen, hogy közfeladat ellátását kell szolgálnia. Nekem csak az a kérdésem, hogy véleményem szerint az egy szintén jó irány, csak mi az oka, hogy ez a korábbi Mötvt.-ből kimaradt, és ha a korábbi Mötvt.-ből kimaradt, akkor mi

indokolja azt, hogy most ezt ilyen sebtiben az előterjesztő a törvényjavaslatba beillesztette.

Érdemes azonban azt is megjegyezni, hogy az Mötvt. és a vagyontörvény nem kezel olyan élethelyzeteket, amelyekben a forgalomképtelen vagyonátadás lehetővé tétele elengedhetetlen lenne. Mint ahogy az is érdekes, hogy a tervezet most változtat a kormányhivatalok és az önkormányzat viszonyán is, és ennek lényegében az az indoka, hogy a szabályozás nem volt korábban egyértelmű. A helyi önkormányzatok feletti törvényességi felügyelet tartalmának alapvető rendelkezéseit pontosító szabályok indoklásában ugyanis azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy a javaslat egyfelől egyértelműsít, szükségtelen magyarázó fogalmakat helyez hatályon kívül, de azt el kell mondjam, hogy alapvetően a jogalkalmazást nem segíti.

Attól félek, és remélem, hogy azért ez nem így lesz, hogy az önkormányzatok törvényességi felügyeleti eljárásába azért nem történik a kormányhivatalok részéről drasztikus beavatkozás, és hogy a kormányhivatalok nem terjeszkednek túl a saját hatáskörükön, szűkítve az önkormányzatok törvényességi mozgásterét a jövőben.

Közös önkormányzati hivatalt kell létrehozni - erről már szintén szólt ellenzéki képviselőtársam - azoknak a járásokon belüli községi önkormányzatoknak, amelyek közigazgatási területét legfeljebb egy település közigazgatási területe választja el egymástól, és a községek lakosság száma nem haladja meg a 2 ezer főt. Erre korábban már volt egy határidő, az első törvényi határidő egyébként 2013. január 1-je volt, ezt akkor nem sikerült teljesíteni, nem jött össze a törvénymódosítás, és a hatályos szöveg szerint a közös önkormányzati hivatal létrehozása a helyhatósági választásokat követő 60 napon belül kell hogy megtörténjen, és a hatálybalépés pedig 2015. január 1-je lenne. Már most látható, ha korábban volt egy ilyen kezdeményezés, és akkor nem sikerült ezt megvalósítani, hogy ez az újabb határidő sem tartható, és egy újabb ok arra, hogy a kormányhivatalok beavatkozhassanak az önkormányzatok működésébe.

A törvényjavaslat szerint ugyanis, ugye, arról van szó, hogy ha ebben a határidőben nem jön létre a közös önkormányzati hivatal, akkor az érintett önkormányzatok helyett - idézőjelben - megoldja a kormányhivatal, történetesen nagyon egyszerűen kijelöli a településeket, és létrehozza ezt a megállapodást. Nekünk az a véleményünk ezzel kapcsolatosan, hogy nem biztos, hogy ilyen durva módszerrel kellene beavatkozni az önkormányzatok működésébe, sokkal inkább ösztönzőleg kellene fellépni.

Összességében tehát elmondható, hogy a 13 törvényt tartalmazó salátatörvénynek valóban vannak olyan részei, amik akár támogathatók is lennének, de mert nagyon durván beavatkozik az önkormányzatok mindennapi életébe, és történetesen nem előzte meg semmifajta társadalmi egyeztetést, és ha a különböző törvények hatálybalépési határidejét megnézem,

azok nem megfelelőek arra sem, hogy a törvényben foglaltak megvalósíthatóak legyenek.

Úgyhogy ebben a formában ez a törvényjavaslat így nem támogatható. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces felszólalásra megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt megértem természetesen, hogy azok a gondolatok, miszerint az átgondolatlan jogalkotási rohamai a kormánynak romba döntötték a magyar jogrendszer nagy részterületeit, és hogy nem győzik korrigálni, rendre korrigálni a kivételes és sürgős eljárásokban, a rendkívüli eljárásokban és a társadalmi egyeztetés nélkül lefolytatott és elfogadott törvényeket, természetesen egyrészt szerintem cáfolhatatlan tények, ez az egyik része a dolognak, a másik része pedig nyilvánvalóan a politikai véleménynek a kategóriájába tartozik.

(19.10)

Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, az nincsen rendben, hogy ön, nem tudom, éppen mivel foglalkozik az iPadjén, de az biztos, hogy nem hallgatja a felszólalásokat. Azokra a felvetésekre, amik kifejezetten szakmai felvetések, vagy a törvényjavaslat konkrét eljárási vagy tartalmi részeit érintik a képviselők részéről - jómagam is említettem ilyet, tízeg számmal, aztán utána nem tartottam szükségesnek, de jobbikos képviselőtársaim is, MSZP-s képviselőtársam is fölvetettek ilyesmiket, amik, mondjuk, a magánbiztonsági szektorra vonatkoznak vagy az Adatvédelmi Hatóság elnökével való egyeztetési kötelezettségre vonatkoznak, vagy éppen arra vonatkoznak, hogy január 1-jéig képesek lesznek-e biztosítani azt, hogy a címregiszter működőképes legyen -, én azt gondolom, illene válaszolni, és nem a szokásos módon a zárszóban, hanem olyan módon, hogy arról még vita tudjon kialakulni.

Én arra szeretném államtitkár urat kérni - nem tudom, meg van-e írva önnek a zárszó a szokásos kormánypárti, sablonos válaszokkal, megköszönve a vitában való aktív részvételt, és hogy majd meggondolják a módosító javaslatok támogatását -, tegye meg, hogy érdemben válaszol a vita közben a felvetésekre. *(Boldog István: Érdemben fog, a végén.)* Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérőként Hiszékeny Dezső képviselő úr következik, MSZP. Parancsoljon! *(Dr. Bárándy Gergely: Mit kiabálsz? - Boldog István: Elhisszük! - Dr. Bárándy Gergely: Nyomjál gombot!)*

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek szerint akkor államtitkár úr nem kapcsolódik be most a vitába, így bizonyára nem fog vita kialakulni, hiszen mi mondjuk a magunkét, ő pedig majd valószínűleg a végén mond valamit. Így bizonyára nehezebb lesz erről beszélgetnünk.

Erre a rendkívül talányos című törvényjavaslatra, ami előttünk fekszik, a hosszas megfontolás nehezen alkalmazható jelző, hiszen ez valószínűleg rendkívül gyorsan, mondhatni, tűzoltás gyanánt készülhetett az én megítélésem szerint. Az én tapasztalatom az, hogy általában jogszabályalkotásra akkor van szükség, amikor a jogbiztonságot szeretnénk erősíteni, vagy olyan társadalmi viszonyok vannak vagy alakultak, amelyeket korábban nem sikerült valamilyen módon rendezni. Ez a törvényjavaslat nem erről szól.

Ez a törvényjavaslat arról szól, hogy korábban megalkotott - ilyen vagy olyan módon megalkotott - törvényeket valamiért módosítani kell, az előttünk fekvő javaslatok alapján nyilvánvalóvá válik, hogy azért, mert korábban valamilyen hibás előkészítő munka során kerültek elfogadásra ezek a jogszabályok.

Az is elmondható, hogy ez egy széles körben jogszabály-módosítást tartalmazó törvényjavaslat, és azt hiszem, talán a széles körben nem is igazán megfelelő szó, mert ha végiggondoljuk, a közúti közlekedésről, a polgárok személyi adatainak, lakcímeinek nyilvántartásáról, vízgazdálkodásról, illetékekről, tulajdoni lapról, ingatlan-nyilvántartásról, közterület-felügyeletről, elektronikus aláírásról, személy- és vagyonvédelmi tevékenységről szóló, de nem is sorolom tovább, tehát 13 ennyire rendkívül különböző és egymással semmilyen összefüggésbe nem hozható törvénymódosítást tartunk a kezünkben. Egyben biztos vagyok: ez nem szolgálja a jogbiztonságot az elkövetkezendő időszakban.

A másik ilyen, hogy abban is biztos vagyok, hogy az előkészítés során az előkészítők mozgatórugója nem az volt, hogy egy rendkívül kimerült és sok szempontból megvilágított törvényjavaslatot hozzanak ide, hanem - amint korábban említettem - itt valószínűleg valamifajta tűzoltásról lehet szó, hiszen ordít erről a törvényjavaslatról az előkészítetlenség, az, hogy nem koherensek egymással, és az én megítélésem szerint ez előrevetíti a közelgő módosítás esélyeit.

Az előkészítésről szólnék még én is néhány szót, bár ezt korábban, úgy látom, már megtették, szinte valamennyi párt képviselője a hozzászólásában ezt érintette. Nagyon sokat elárul egy törvény előkészítésének a módja és módzata. Lehet úgy előkészíteni, hogy tudatosan, tervezett módon készül, hosszas előkészítő munka eredményeképpen, a társadalom különböző csoportjaival, az intézményrendszerrel történő egyeztetés - nagyon fontos hivatalok vannak, amelyekkel egyeztetni lehet ebben a kérdésben - után egy kimerült törvénymódosítás kerül elénk. Ez az egyik módszer.

A másik módszer pedig az, amikor azt gondolja valaki valahol, hogy a bölcsek köve az ő zsebében van, leül és megszületik egy ilyen törvény. Bár ilyenről már hallottunk - talán a legfontosabb törvényünkről is -, hogy egy laptopon Brüsszel és Budapest között egy ilyen jogszabály megírható; ez valószínűleg Budapest-Cegléd között készült, mert anyyira nem előkészített. Tehát azt gondolom, hogy ez sokat elmond arról, hogy hogyan készült ez az anyag.

Az én ismereteim szerint ez nem volt tervezve, nem szerepelt a jogalkotási tervben, valamilyen hirtelen ötlettől vezérelve született meg ez a jogszabály. Vannak gondolataim arról, hogy mik lehettek ezek a hirtelen ötletek. Biztos, hogy ez így nem szerencsés, bár ezzel már többször találkoztunk a Fidesz jogalkotása során.

Ezek, amiket elmondtunk, általában formai típusú dolgok, de a formai kérdések között van olyan, ami rendkívül súlyos. Az én megítélésem szerint az egy súlyos hiba, hogy nem volt úgynevezett társadalmi egyeztetés, és az én ismereteim szerint hatásvizsgálat sem készült. Azért súlyos hiba, mert 2010-ben éppen a Fidesz alkotott olyan törvényt, amely azt rögzítette, hogy hogyan és milyen módon kell előkészíteni ezeket a törvényeket. Ez a törvény, amely a jogalkotásról szól, tartalmazza azt, hogy társadalmi egyeztetést kell végezni. Ilyen biztos, hogy nem volt, mert én nem hallottam olyan társadalmi csoportról vagy intézményekről, bárki másról, aki véleményt nyilváníthatott volna ebben az ügyben, legalábbis az előkészítés fázisában, hiszen nem is volt előkészítési fázisa.

A másik pedig a hatásvizsgálat. A hatásvizsgálatnak elvileg, ha lenne, itt kellene lennie. Két lehetőség van: vagy nem készült hatásvizsgálat, vagy készült, de az negatív eredménnyel zárult, ezért nem láthatjuk. Bármelyik megoldás is volt, egyik sem szerencsés az én megítélésem szerint. Úgy gondolom, nem mellőzhető, hogy ez az előkészítés meglegyen, ezért az én megítélésem szerint ez a javaslat emiatt törvényellenes.

Ezek után mondhatnánk azt is, kár is tovább szót vesztegetni erre, hiszen egy olyan törvényt, amely önmagában törvénytörő, elfogadni, azt gondolom, hogy egy jogi nonszensz. De nézzünk azért néhány tartalmi kérdést, mert azért illúzióim nincsenek, hogy ezt el fogják fogadni a kormánypárti képviselők.

Az első ilyen a polgári személyek adatainak és lakcímn-nyilvántartásának a kérdésköre. Fontos kérdés, hiszen rólunk szól, rólunk és a választópolgárokról is. Azt érzékelem, hogy ez az állatorvosi ló esete ebben a törvényjavaslat-csomagban, hiszen ezzel a kérdéskörrel már 2013-ban foglalkoztak, akkor is előkészítés nélkül, akkor is ugyanilyen hatásvizsgálatok és társadalmi egyeztetés nélkül próbálták szabályozni ezt a kérdést, már abban az évben kiderült, hogy sikertelenül. Egyik képviselőtársuk, ha jól tudom, akkor Font képviselő úr megpróbálta ezt valamilyen módon korrigálni. A mai előterjesztés azt

igazolja, hogy ez is sikertelen volt. Ezért mondtam azt, hogy ez az állatorvosi ló esete. Tehát az a szabályozás, amire 2013 óta nem sikerült megoldást találni, és a gyakorlatban nem sikerült bevezetni, azt gondolom, egy szóval úgy jellemezhető, hogy kudarc. Ezek után előállni azzal, hogy a kormány jobban teljesít, és húzni egy vonalat fölfelé, azt hiszem, egy merész kijelentés.

Én azt gondolom, ez a törvényjavaslat így, ahogy van, többet árt, mint használ. Ugyanakkor azt is érzékelem, hogy az az időszak, ami eltelt, tízszer több, mint amennyi időszakot most az önkormányzatok számára kívánnak hagyni a végrehajtásra. Tíz-szer több! Részvétem az önkormányzatoknak. Több mint egy évtizedet töltöttem az önkormányzatoknál, pontosan tudom, hogy ez számukra milyen terhet fog jelenteni pusztán azért, mert a törvény előkészítése során egyszerűen nem gondoltak arra, hogy ezt valakinek majd valamikor végre kell hajtaniuk. Ez így, ahogy van, végrehajthatatlan lesz, ismét fogunk találkozni itt, a Parlament falai között ezzel a törvényjavaslattal.

(19.20)

Különösen akkor, ha végiggondoljuk, hogy milyen határidőt szabtak az önkormányzatoknak ennek az ügynek a végrehajtására. Ez a törvényjavaslat tele van hibával. Gondolják végig, ha az élet más területén valaki ennyit hibázik, mondjuk, egy buszvezető, annak milyen következményei vannak.

A következő ilyen javaslat, amit érinteni szeretnék, az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos. Nem ez az első beavatkozás az ingatlan-nyilvántartásba. Gyakorlatilag most már odajutottunk, az új Ptk.-t is beleszámítva, hogy a joggyakorlat területén szinte káosz uralkodik. Időt kellett volna hagyni, hogy kialakuljon egy helyes, jó gyakorlat, és utána végiggondolni azt, hogy hol lehetne változtatni. Ma elmondható, hogy követhetetlen az a jogszabályalkotás, amit az ingatlan-nyilvántartás területén végrehajtottak. Lassan odajutunk, hogy jogi diploma kell ahhoz, hogy valaki egy tulajdoni lapot kikérjen vagy azt tanulmányozza.

Ugyanakkor azt is látom, hogy már itt javaslatot tesznek arra, hogy hogyan lehetne a díjjal foglalkozni, mármint ezeknek az eljárásoknak a díjaival. Sajnos, megint kimaradt az, hogy az önkormányzatok munkáját azzal lehetne segíteni, ha számukra díjmentessé tennék az ilyen eljárásokat. Ezeknek az eljárásoknak a zöme az önkormányzatoknál zajlik. Ezzel szemben kik azok, akik díjmentességet kaptak? Az állam és óriási meglepetésre az egyház, az, aki valószínűleg ezzel minden szökőévben foglalkozik egyszer. Annak pedig, aki a valós munkát végzi, fizetnie kell. Érdekes megközelítés!

A személy- és vagyonvédelem területén: itt a minimálóradíj meghatározásával foglalkozik a javas-

lat. Ha mindentől elvonatkoztatnak és végiggondolják azt, hogy mi történt, és egy kicsit magukba néznek, akkor szerintem egy kicsit elcsodálkoznak. Képzeljék el, hogy van egy ország, ahol bizonyos emberek munkavégzésének az óradíját a kormány határozza meg. Ez van ide leírva. Ha ezzel találkozónának egy másik országnál, szerintem önök is röhögnének; mi itt Magyarországon kínunkban. Ezek után már csak az jöhet, hogy a pékek meg a síoktatók bérét is a kormánynak kell meghatározni. Egyébként azt gondolom, hogy ez egy totálisan hibás megközelítés, de nagyon sokat elmond a jelenlegi kormányzati struktúráról.

Az önkormányzati törvény módosításával kapcsolatban: azt gondolom, hogy egy újabb teljesíthetetlen törvényjavaslat születik, mégpedig azért, mert az, amit 2013 óta nem tudtak végrehajtani az önkormányzatokkal, nevezetesen, az új hivatalok vagy közös hivatalok végrehajtása, arra most az újonnan megválasztott önkormányzati képviselő-testületeknek hatvan napot adnak. Ezalatt egyeztetniük kell azokkal a településekkel, amelyekkel közösen kellene ilyen hivatalt megalkotniuk. Nem fogják tudni, ez előre borítékolható, de erről már képviselő asszony is szólt. Megoldhatatlan! És egy jellegzetes orbáni megoldás születik: akkor majd a kormányhivatal dönt. Meggyőződésem, hogy ezt nem így kellene végrehajtani. De sokat elmond az önök gondolkodásmódjáról az, ahogy ezt az egész kérdéskört szabályozták.

Összességében azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, igénytelen, kapkodó, átgondolatlan és jogalkotási nonszensz - egyébként törvénytelen. S összességében talán az fogalmazható meg, hogy a kormány, legalábbis ez alapján a törvényjavaslat alapján alkalmatlan arra, hogy európai módon gondoskodjon a normális jogalkotásról. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP.

Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy képviselőtársaim már elmondták, ez a törvényjavaslat 13 törvény módosítását tartalmazza, és az a bölcsök köve, amit Hiszékeny Dezső képviselőtársam említett, abszolút nincs a kormánynál. Ezt 2010-ben jó messzire sikerült hajítani, és azóta sem találták meg, ez egyértelműen látszik.

De hát mi történik közben? Ebből a 13 törvény-módosításból én a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005-ös törvény módosításáról szeretnék bővebben beszélni. Ebben ugyanis a vagyonvédelmi szolgáltatási rezsióradíj rendeletben való megállapítása nem a belügyminiszter, hanem a kormány hatáskörébe tartozó tevékenység lesz. Ezzel együtt a

kormány alkot rendeletet a tárgyévre vonatkozó minimális vagyónvédelmi szolgáltatási rezsióradíj mértékének a megállapítására is.

Nem tudom, hogy mi történt, hogy be kellett avatkozni ebbe a folyamatba. Tekintsük át egy kicsit az előzményeit ennek a helyzetnek! Az köztudott, hogy a vagyónvédelmi ágazat dolgozói a munkavállalók egyik legkiszolgáltatottabb csoportja. Merthogy mi jellemzi az ő foglalkoztatási körülményeiket? A kifizetetlen túlórák, a bérminimum alatti fizetések, a ki nem adott, ki nem fizetett szabadságok és a bejelentés nélküli foglalkoztatás nagy aránya. Tudható, hogy a kamara számításai szerint minden előírás betartása esetén egy vagyónőr foglalkoztatásának a költsége minimum 1186 forint/óra. Ehhez képest ebben a szektorban az átlagos vállalási ár 650 forint.

Egyébként egy rendkívül lényeges szabályozásról beszélünk, egy olyan szabályozásról, amelynek a szükségességére már 2013 októberében felhívta a figyelmet Harangozó Tamás képviselőtársam, és ezt többször is megtette, s a kormány, minő meglepő módon, az áprilisi választások előtt, emlékeim szerint februárban, törvényben rendelkezett a minimális rezsióradíjról, csak hogy az ennek végrehajtásához szükséges rendeleteket azóta sem sikerült kihirdetni. Ezeket júliusban közzétették a BM honlapján, és innentől kezdve nem történt semmi az égadta világon. A miniszterelnök úrnak nem sikerült a kézjegyével azóta sem ellátni ezeket a rendeleteket.

S az a legszembetűnőbb az egészben, hogy azzal a módosítással, ami most előttünk fekszik, teljesen előlről indulhat az egész folyamat. Tehát az, amit évek alatt nem sikerült megoldaniuk - itt egyébként 150 ezer emberről beszélünk, ilyenformán 150 ezer családot érinthet ez a kérdés -, azt most megint elodázzák, hiszen a kormány most megint előlről kezdi ezeket a rendeleteknek a megalkotását, legyártását, és kérdés, hogy a miniszterelnök úr mikor látja majd el a kézjegyével. Hozzáteszem, hogy a miniszterelnök nem mindig fukarkodik ennyire az aláírásával, például a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat főigazgatóját olyan villámgyorsan sikerült kinevezni a kézjegyével és sikerült ezt a Magyar Közlönyben közzétenni, hogy még a főigazgató-jelölt asszony bizottsági meghallgatása sem tudott megtörténni. Ilyen szempillantás alatt tud egyébként Orbán Viktor aláírni. Ennek ellenére július óta és év eleje óta nem sikerült semmilyen eredményt elérni azért, hogy a személy- és vagyónvédelmi ágazatban dolgozók áldatlan helyzetét, a szörnyű munkakörülményeit és a rendkívül alacsony béreket, a feketefoglalkoztatást a kormány meg tudja oldani.

Azt gondolom, hogy ezekkel a kérdésekkel kellene érdemben foglalkozni, és végre érdemben felelősséget kellene vállalni azokért is, akik ilyen munkát végeznek, és nem mindig a közmunkaprogramokkal kellene dicsekedni, hanem azoknak a jövőjével foglalkozni, akik napi sok órát keményen dolgoznak ilyen áldatlan körülmények között. Tehát azt javaslom, hogy villámgyorsan alkossák meg a szükséges

rendeleteket, és végre érdemben foglalkozzanak ezzel a kérdéssel. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Szólásra következik Kiss László képviselő úr, az MSZP frakciójából. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Alapvetően három dologgal szeretnék foglalkozni. Az egyik az önkormányzati vagyón kérdés. Ebben a tekintetben egy kicsit cinikus a jogalkotás, amikor arról beszél, hogy az ingyenesen átadható vagyonelemek körét kötelezően berakja az önkormányzati képviselő-testület hatáskörébe, miközben egyébként önök módosították úgy a törvényeket, hogy egész egyszerűen egy parlamenti törvénymódosítással bármelyik önkormányzat bármilyen tulajdonát el lehet venni anélkül, hogy e tulajdon alapján bármelyik önkormányzat kártérítést kaphatna. Tehát miközben hoznak egy szabályt egy nehezen értelmezhető jogi szituációra, aközben önök tették azt lehetővé, hogy bármelyik önkormányzat bármilyen vagyónát önök kártérítés nélkül ellophassák.

Arra, hogy ez mennyire jól működik a gyakorlatban, engedjék meg, hogy felidézzem a III. kerületi önkormányzat példáját, ahol a római-parti gát ügyében nem sikerült olyan megoldást találni, amely a Fővárosi Önkormányzatnak, illetve a kormányzatnak megfelelt. Sem a helyi önkormányzat, sem pedig a helyi civilek nem voltak hajlandók azoknak a diktátumoknak, amelyekkel a kormányzat és a Fővárosi Önkormányzat bombázta őket, eleget tenni, éppen ezért gyakorlatilag a római-parti területet, ezt a nyomvonalat egész egyszerűen a főváros mindenfajta kárpótlás nélkül kisajátította.

(19.30)

Ezek azok a szituációk, amelyek tarthatatlanok. De gondolhatunk akár a Margitsziget kisajátításának esetére is, amelynek egy másik kerületi önkormányzat, a XIII. kerületi önkormányzat volt az áldozata. Ebben az esetben, amikor tehát arról van szó, hogy a kormányzat gyakorlatilag egy egyszerű törvénymódosítással bármelyik önkormányzattól bármit ellophat, arról beszélni, hogy milyen szabályokat hozunk arra vonatkozóan, hogy az ingyenes vagyónátadás hogyan és miként működik, talán egy kicsit cinikus.

Hasonlóan kapcsolódnom kell azokhoz, akik a közös hivatalok kapcsán óvják a vidéki önkormányzatokat. Amikor arról beszélünk, hogy mi a Szocialista Párt filozófiája ezen a területen, akkor azt mondhatjuk, hogy 2010-et megelőzően az MSZP és az MSZP kormányzata az önkéntes társulásoknak volt a híve. Azért, mert azt gondoljuk, hogy az önkormányzatok azok, akik leginkább tudják azt, hogy nekik mi kell, nekik mi a jó. Ehhez képest pedig most önök belekényszerítették az önkormányzatokat olyan közös hivatalok fenntartásába, amelyek sok esetben akár földrajzi nonszenszek is. Sok esetben olyan

településeket kapcsolnak össze, amelyek, bár jól hangzik, hogy egy járásban vannak, de ugye, ha visszaemlékezünk, hogy a járás szó honnan ered, járásnak azokat a közigazgatási egységeket nevezték, amelyeket egy nap alatt be lehetett járni gyalogszerrel, ha erre visszaemlékezünk, hát ez bizony a mostani járási beosztásnál, mondjuk úgy, hogy nem menne.

Nem véletlenül nem menne, mert sok esetben olyan járásokat sikerült kialakítani, amelyeknek az egyes települései egymástól nehezen megközelíthetőek. Innentől fogva viszont elég nehéz arról beszélni tehát, hogy ez a közös hivatali létesítés sok esetben kiterjeszti a kistelepülésen élő emberek lehetőségeit. De hogy miről is van szó a gyakorlatban? Előfordult az például, hogy a dekoncentráció miatt, vagyis azért, mert önök elvontak jogköröket az önkormányzatoktól, és azokat állami vagy járási hivatalokhoz telepítették, megtörtént az, hogy egyes kistelepülésen, ahol például gyámügyi ügyintézés ellátott az adott kistelepülés, és az a köztisztviselő, aki ezt végezte, nyilván ismerte az érintetteket, és kellő helyismerettel rendelkezett, nos, ezt a köztisztviselőt elbocsátották, de akár ugyanezen a településen, de akár 30 kilométerrel odébb kineveztek akár hozzá nem értő embereket is olyan feladatokra, amelyekhez bizony nagy helyismeret szükséges.

Úgy gondoljuk, hogy ebből a rendszerből nem kér senki, aki gondolkodik. Nem kér senki, ezért lehetőséget kell adni azoknak az önkormányzatoknak, akik úgy gondolják, hogy megfelelő erővel rendelkeznek, hogy fenntartsák hivatalaikat, hogy erre továbbra is joguk van. Nyilván nem vitatjuk el senkitől azon igényét, jogos igényét, hogy ha úgy gondolja bármelyik önkormányzat, hogy azokon a kereteken belül szeretne működni, akár közös hivatalokkal, akár koordinált intézményfenntartással, amelyet ő jónak tart, akkor nyilván az a megoldás, hogy ezek az önkormányzatok működjenek együtt. De erről az útról letérni 2010 után, és kötelezni az önkormányzatokat olyan együttműködésre, ahol az együttműködés eufemizmus, nevetséges dolog, hiszen itt inkább kényszerházasságról beszélünk, nos, ennek sem eleje, sem vége nincsen, ha sorolni akarnánk ennek hibáit.

A harmadik kérdés, amit nagyon sokan feszegettek már itt ellenzéki képviselőtársaim. Szeretnénk végre arról hallani az előterjesztőtől, és nemcsak a törvény kapcsán, hanem általában az előterjesztőtől, hogy mi az oka annak, hogy önök szinte egyetlen, önök által javasolt törvény kapcsán sem tartják be az önök által hozott jogalkotási törvényt. Ennek mi az oka? Van-e valami különös magyarázata ennek a történetnek, hogy önök szinte egyetlenegy esetben sem tudják vagy akarják betartani azokat a szabályokat a jogalkotásról, amelyeket egyébként önök hoztak? Szinte egyetlen esetben sem.

Az előző ciklusban tavaszok voltak, és e ciklus elején is tapasztaltunk ilyen eseteket, amikor úgy akarták kikerülni saját törvényeiket, hogy valamelyik

képviselő útján terjesztették be ezeket, és nyilván az adott képviselő időnként bohózatba illő produkcióval a Házban felolvasni sem nagyon tudta azt, amit állítólag ő maga szerzett. És hát így kikerülték ezt a törvényt, hiszen a jogalkotásról szóló törvény egyéni módosító javaslat, egyéni törvényjavaslatok ügyében nyilván kevésbé működik. Most már erre a látszatra sem adnak. Előttünk vannak olyan jogszabályok, amelyek kormányzati előterjesztésben születnek meg, és bár törvény rendelkezik arról, hogy ezeknek hogyan és miként kell megszületniük, olyan törvény, amelyet melleleg önök hoztak, tehát akár azt lehetne mondani laikusként is, hogy nem az ellenzéki béklyó oktrojálta magukra ezt a nehéz jogalkotást, hanem önök vállalták, önök vállalták azt, hogy így alkotnak jogot, mégis azt látjuk, hogy ezt nem tartják be.

De miről is van szó? Arról van szó, hogy bizony ennek a törvénynek az a passzusa, amely alapján meg kell nézni, hogy egy jogalkotás pontosan milyen hatással is fog rendelkezni, nos, ezen passzus, azt gondolom, nem az ördögtől való. Hát nem az ördögtől való az a kívánalma ennek a törvénynek, ami arról szól, hogy bizony, ha a kormányzat jogszabályt szeretne alkotni, akkor legyen egy hatásvizsgálat, ami egyébként nyilvános, amely pontosan megmondja azt, hogy mit akar elérni, és mit gondol arról, hogy a jogalkotás alapján mi fog történni. Ez nem az ördögtől való kívánalma ennek a törvénynek. Aztán nem az ördögtől való kívánalma ennek a törvénynek az, ami arról szól, hogy bizony legalább az érintettekkel egyeztessenek. Ráadásul ez roppant egyszerű kis gumiszabály, hiszen az érintett bárki lehet, akár az önök által fenntartott áll civil szervezetekkel is vagy áll szakmai szervezetekkel is nyugodtan egyeztetnének, de még erre sem veszik a, mondjuk, hogy bátorságot, hogy mondjuk, az önök állciviltől el vigyék ezeket a jogszabályokat. Még ez sem történik meg. Erre kiváló példa az önök által gründolt Nemzeti Pedagógus Kar esete, amely kiválóan megszűrt testület, garantáltan az önök bólogatójánosai ülnek benne, és egyetlenegy esetben sem foglalt állást a pedagógusokat érintő jogszabályokról, amióta ez a testület létezik.

De hasonlóan, gyakorlatilag bármelyik jogszabálynál, amit a kormány készített elő, azt lehet mondani, hogy napnál világosabb, hogy önök senkivel nem kívánnak egyeztetni, és halvány segédfogalmuk nincsen arról, hogy mi lesz a jogszabályalkotás következménye. Vagy ha van, akkor ezt nem osztják meg a Házzal, ezt nem osztják meg senkivel. Ennél a jogszabálynál sem és az előző jogszabályoknál sem. Ez azért probléma, mert például abban az esetben, ha mégsem váltaná be azokat a reményeket, amilyen szándékkal önök jogszabályt alkotnak, akkor bizony szembesülhetne ezzel ország-világ, hogy bizony legalább azokat az igényeket, amelyeket önök tűztek ki, még azt sem sikerült elérni. Erről egy szó nincsen.

Szeretnénk azt tehát, hogy mondják meg, mi annak az oka, hogy önök szinte soha nem tartják be

ezt a törvényt, önök szinte soha nem kívánnak úgy jogszabályt alkotni, ahogyan az egyébként az önök által meghozott törvényben benne van.

Végezetül azt tudom mondani, hogy ez is, tudják, egy olyan saláta, amelynek vannak olyan elemei, amelyeket az ember szeret, vannak olyan elemei, amelyeket jónak tart, amelyeket szívesen lát. És hát olyan saláta, amelynek vannak olyan elemei, amelyeket nem szeret, amelyeket nem szívesen lát. És tudják, ha azt nézzük, hogy van egy étel, amelynek sok összetevője van, vannak olyan elemei, amelyeket szeretünk, és amelyeket nem szeretünk, akkor annak az a vége, hogy nem esszük meg. Az ellenzék ezt a salátát nem kívánja megenni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy most nem kíván válaszolni. *(Dr. Bárándy Gergely: Mondd meg, mikor! - Hegedűs Lorántné: Nincs válasz semmire.)*

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az európai területi társulásról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1708. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Európai ügyek bizottsága folytatja le.

Elsőként most megadom a szót Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

(19.40)

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat célja az európai területű együttműködési társulásokról szóló 2007. évi XCIX. törvény hatályon kívül helyezésével az Európai Unió legújabb, 2014-2020-as programozási időszakokra vonatkozó kohéziós politikai rendeletcsomagjának egy számunkra különösen releváns eleme, magyarán, az európai területi társulásokra vonatkozó rendelete hazai jogrendszerbe illesztése. Ennek nyomán eszközöltünk még a törvényjavaslatban néhány olyan változást, amely az egyszerűsítés, a racionalizálás irányába mutat.

Tisztelt Országgyűlés! Az európai területi társulások kiemelt jelentőséggel bírnak Magyarország számára. Ilyen módon kiemelt jelentőségű az, hogy

az európai területi társulások zavartalanul és hatékonyan működjenek, ennek a szellemében készítetük el ezt a törvényjavaslatot, amelyhez szeretném tisztelettel a Ház támogatását megnyerni.

Tisztelt Országgyűlés! Az európai területi társulás jogintézménye egy uniós rendelettel jött létre eredetileg 2006-ban, méghozzá azzal a céllal, hogy lehetővé tegye két vagy több tagállam, illetve annak régiói és helyhatóságai között a hatékony, határokon átnyúló együttműködést. A tagállamok ezzel kívánták megerősíteni a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót, valamint az uniós források hatékonyabb, regionális szintű felhasználását határon átnyúló jelleggel. Az európai területi társulások legfontosabb hozzáadott értéke, hogy a határ mindkét oldalán jogi személyiséggel rendelkeznek, így teljes jogképesség illeti meg minden tagállamban. A társulás a tagjai által meghatározott célkitűzéseket és feladatokat nonprofit gazdálkodó szervezetként látja el. A társulások ennek megfelelően elsősorban a közlekedés, a környezetvédelem, az oktatás, a képzés, az egészségügy, a kultúra, a foglalkoztatás, a turizmus, a sport és a mezőgazdaság területén tevékenykednek. Nagy előnyük, hogy az európai területi együttműködési projektek végrehajtására is kiválóan alkalmasak, ugyanis egyszerre tesznek eleget a projektekkel szemben támasztott - idézem - „közös tervezés, közös végrehajtás és határon átnyúló hatás feltételrendszerének”.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország, mondhatjuk, egy határ menti ország, ha azt nézzük, hogy 19 megyéjéből 14 határ menti megye, és Magyarország összterületéhez képest határszakaszunk rendkívül hosszúnak mondható, annak átlagon felüli tagoltsága miatt. Ezenfelül a 15 kilométeres magyarországi határsávban él körülbelül a magyar lakosság egyötöde, mintegy 2 millió ember, és több mint 900 település található ebben a határövezetben. Ha ehhez hozzávesszük a túloldali, tehát a Magyarország határához csatlakozó 15 kilométer széles határövezetet, azt fogjuk látni, hogy közel 3 ezer településen 6 millió embert érint ez a kérdés. Magyarország számára ilyen módon a határ menti együttműködés kiemelt gazdasági jelentőséggel és relevanciával bír. Ha már csak azt nézzük, hogy Magyarország rendkívül ritkán ellátott határátkelési lehetőségekkel - ahhoz képest, hogy például Németország és Franciaország között ez az átlag 3-4 kilométer -, hazánkban több mint 20 kilométerenként lehet átlagosan átkelni különböző határainkon, amivel az Európai Unióban, még inkább a schengeni övezetben az utolsók között vagyunk, egyes relációk vonatkozásában pedig egyenese az utolsó helyeken.

Ennek javítására, ezen helyzet meghaladására a kormány elindított egy átfogó infrastruktúrafejlesztési programot, aminek az a célja, hogy a jelenleg használható 94 darab határon átvezető út számát közel megduplázza a 2018-as évre, illetve a 2014-2020-as európai uniós források terhére. Ezen előkészítő munka már zajlik, részben meg is hozta konkrét

eredményeit. Csak Szlovákiával a jövő év során 15 új határátkelési pont megépítését kezdjük el. Erről a szlovák kormány hivatalosan döntést hozott már, a magyar kormány hamarosan ugyanezt az operatív programot, amelyben ezen fejlesztések elő vannak irányozva, el fogja fogadni. Ugyanígy tervünk az, hogy Románia és Horvátország, valamint Szerbia felé is jelentősen növeljük a határátkelőhelyek számát, azonban sokak meglepetésére Ausztriával is, azon belül Burgenland tartománnyal van egy kiváló együttműködésünk, amelynek keretében jövőre szintén tíz helyen kezdődik meg új, határon átnyúló közlekedési kapcsolat kiépítése.

Természetesen az EU-n kívüli viszonylatokban, úgymint Ukrajna és Szerbia, ez egy nehezebb kérdés, mert ott teljes értékű nemzetközi határátkelőhelyeket kell létrehozni, azonban ez nem gátol meg bennünket abban, hogy intenzív tárgyalásokat folytassunk belgrádi és kijevi partnereinkkel arról, hogyan lehetne ezen különösen nehezen átjárható határszakaszokon oldani a határ képezte elválasztó fal jelentőségét, amely ma gyakorlatilag minden határon átnyúló napi kapcsolattartást és intenzív oda-vissza utazási lehetőséget alapvetően gátol.

Ily módon tehát a határmentiségből adódó hátrányok Magyarországot többszörösen, átlagon felül érintik. Emiatt törekedni kell arra, hogy a határmentiségből előnyt kovácsoljunk, valamint az elszünetelt történelmi hátrányokat előnyvé változtassuk, magyarul, hogy a határra ne úgy tekintünk, mint egy olyan vonalra, egy olyan falra, amely elválaszt a szomszédainktól, hanem egy olyan lehetőségre, ami nagy felületen összeköt szomszédainkkal. Ennek érdekében igyekszünk minden olyan eszközt megragadni, amellyel ezen határok átjárhatóságát javítani tudjuk, összhangban az Európai Unió azon alapvető célkitűzésével, hogy a határok elválasztó jellegét minél nagyobb mértékben lebontsa.

A határ menti fejlesztések stratégiai fontosságúak számunkra, hiszen a határ mellett élés nem elválasztó tényező, hanem a fejlődés lehetőségét kell hogy hordozza magában. Gazdasági fejlődésünk szempontjából ily módon meghatározó jelentőségű a határtérségek közötti integráció, a gazdasági-társadalmi kapcsolatok erősítése, és igaz ez Magyarország mind a hét határszakaszára egyenlő mértékben. Ennek a legtöbb határunk mentén közvetlen nemzetpolitikai vonatkozásai is vannak, elég arra gondolni, hogy közvetlenül Magyarország határaihoz csatlakozó területeken több százezer magyar anyanyelvű él, mely embereket ilyen módon is meg tudjuk szólítani, el tudjuk érni, ha növeljük a határon átnyúló kapcsolattartás intenzitását az európai területi társulások által kínált eszközrendszer révén is.

Ily módon az európai területi társulás eszköze képes a határ elválasztó hatásának csökkentésére és a gazdaság élénkítésére. Emellett a kormány elkötelezett a határon átvezető közlekedési infrastruktúra fejlesztése mellett is, ahogyan említettem. A közlekedési hálózat fejlesztése várhatóan együtt fog járni a

társadalmi-gazdasági kapcsolatok élénkülésével is, amelyek koordinációjához, menedzseléséhez ugyancsak megfelelő intézményes keretet biztosíthatnak az európai területi társulások, és itt kapcsolódik össze ez a sok szempontból első ránézésre absztraktnak és nehezen megfoghatónak tűnő eszköz azon konkrét törekvéseinkkel, hogy minél több új, határon átvezető infrastrukturális kapcsolat épüljön ki Magyarországon és szomszédai között, még egyszer, mind a hét irányba.

Mindezek miatt az európai területi társulások kiemelt jelentőséggel bírnak Magyarországon. Ezt bizonyítja, hogy a 2007-'13. évi uniós költségvetési időszakban az EU-n belül magyar részvétellel alakult a legtöbb európai területi társulás, összesen eddig 19, amelyből 14 társulásnak ráadásul Magyarországon van a székhelye. Ez is mutatja, tisztelt Országgyűlés, hogy Magyarország kiemelten foglalkozott ezzel az eszközzel, és élen járunk uniós szinten is az európai területi társulások alapításának intenzitálásában és az újonnan alapított társulások számát tekintve is. A 2007-'13-as programozási időszakban számos fejlesztés fűződik a nevükhöz, úgymint a Karost és a Kassa megyei Bodrogszerdahelyt összekötő nemzetközi közút és híd újjáépítése vagy a Dél-Komárom és Gúta közötti kerékpárút megépítése és turisztikai programok megvalósítása. Ez a kézzelfogható bizonyíték arra, hogy itt nem egy üres eszékorról, egy szép elvről, egy európai ideáról beszélünk, hanem nagyon is gyakorlati jelentőséggel bírnak ezek a társulások.

Magyarország uniós elnökségének idején az egyszerűsítés, az átláthatóság és a javítás mottójával kezdődött meg az európai területi társulások uniós rendeletének felülvizsgálata. A felülvizsgálati folyamatban Magyarország aktívan és sikeresen működött közre. Legtöbb módosító javaslatunk bekerült az új rendelet szövegébe. A rendeletet érintő konkrét módosítások, a folytonosság, a rugalmasság és átláthatóság elveit szem előtt tartva elsősorban az európai területi társulás céljára és működésére, a társulás egyezményének és alapszabályának tartalmára, harmadik államok csatlakozására, valamint a kommunikációra vonatkozóan tartalmaznak átláthatóbb eljárási szabályokat. Magyarországnak, illetve a magyar kormányoknak ilyen módon érdemi szerepe volt abban, hogy a most elfogadásra kerülő rendelet olyan tartalommal jött létre, amilyennel, és amelyik legjobban szolgálja ezeket a nemzetgazdasági törekvéseinket, amelyeket az imént ismertettem.

(19.50)

A tagállamoknak uniós tagságukból fakadóan szükséges a felülvizsgált rendelethez igazítani nemzeti végrehajtási szabályukat, ezért a nemzeti végrehajtást szolgáló eddigi jogszabályi keret felújítását is el kell végeznünk. Jó alkalom kínálkozott tehát arra, hogy az uniós megfelelés kötelezettségén túl az elmúlt években összegyűjtött tapasztalatokat, jó gyakorlatokat és nemzetközi trendeket felhasználva új

törvényi szabályozással áramvonalasítsuk a régi szabályozást.

A kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló rendelet értelmében az európai területi társulásokkal kapcsolatos feladat- és hatáskörök a közigazgatási és igazságügyi minisztertől a külgazdasági és külügyminiszterhez kerültek. Az új törvényi szabályozásban e módosítások átvezetése természetesen megtörtént.

A formalitásokon túlmenően az új szabályozás kialakítása során az európai területi társulás intézményének legkönnyebb, leggyorsabb és legszélesebb körű alkalmazását kívántuk lehetővé tenni, ezért a jóváhagyási és nyilvántartási eljárást egyszerűsítettük. Magyarán, megszüntetjük a korábbi kétlépcsős eljárást, amely eddig az alapítás jóváhagyását miniszteri hatáskörbe, míg a magyar székhelyű európai területi társulás nyilvántartásba vételét a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe helyezte.

A törvényjavaslat alapján a minisztériumi és bírósági szinten idáig elkülönülő eljárások most egységesen a külpolitikáért felelős miniszter feladat- és hatáskörében fognak összpontosulni, így az európai területi társulás alapítási folyamata egyszerűsödik, és annak hatékonysága is jelentősen javul.

Az egyszerűsítés jegyében továbbá a törvényességi felügyeletet is a Külgazdasági és Külügyminisztérium veszi át, ezáltal határozottabb fellépést biztosítva az olyan európai területi társulás működésével szemben, amelyben a tagok nem fejtenek ki valós tevékenységet. Az új törvényben lefektetett keretszabályokat a jóváhagyási és nyilvántartásba-vételi eljárás részletes szabályait rögzítő miniszteri rendelet egészíti majd ki.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében tehát most ahhoz kérem a támogatásukat, hogy részben uniós kötelezettségünknek eleget téve, részben pedig a még hatékonyabb szabályozást elősegítendő, a határtérség gazdaságfejlesztésében kiemelt jelentőséggel bíró európai területi társulásokra vonatkozó törvényjavaslatot fogadják el. Még egyszer tehát, egy uniós rendelet magyarországi jogharmonizációjáról van szó, amely egyúttal lehetőséget biztosított arra, hogy néhány korrekciót a korábbi törvényben elvégezzünk az egyszerűsítés és a hatékonyságnövelés jegyében. Azon tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, akik a határtérségből érkeznek, akik határ menti területeket képviselnek, bizonyára tisztában vannak ennek az eszköznek a jelentőségével; ők maguk is sok esetben kezdeményezői vagy aktív részesei ezen társulások létrejöttének.

Ily módon az a kérésem, hogy fontolják meg ennek a törvényjavaslatnak a támogatását, és szeretném megköszönni önöknek a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót most Gyopáros Alpár képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum negyed óra áll rendelkezésére. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Habár mostanság sokan igyekeznek az ellenkezőjét bizonyítani, de Magyarország, ahogy a korábbi években is tapasztalhattuk, ez ma is így van, az európai értékek, normák és az európai intézményeknek is híve.

Ez az elkötelezettség tükröződik az olyan kezdeményezések melletti határozott kiállásban is, mint az európai területi társulások támogatása. Az ETT az Európai Unió első olyan jogi eszköze, amely jogi személyiséget és keretet nyújt az európai önkormányzatok és régiók együttműködésére, az uniós támogatások hatékony felhasználására. A csoportosulás legalább két tagállam vagy harmadik államok szereplőit, helyi önkormányzatát, regionális hatóságot vagy az államot fogja közös szervezetbe. Az európai területi társulás nonprofit gazdálkodó szervezet, amelynek legnagyobb előnye, hogy a határ mindkét oldalán jogi személyiséggel és teljes jogképességgel rendelkezik, ezáltal a helyi szereplők az érintett országokban azonos lehetőségekkel bírnak.

A határon átnyúló transznacionális és interregionális együttműködések erősítik a gazdasági-társadalmi kohéziót, növelik a versenyképességet, elősegítik az uniós források hatékonyabb felhasználását; ezt láthattuk az elmúlt években a már működő, korábbi nevén magyarországi EGTC-k esetében is.

2013-ban került sor a korábbi szabályozó rendelet felülvizsgálatára az Európai Parlament és a Tanács részéről. A módosításról szóló 1302/2013/EU rendelet a szabályozás több pontján jelentős változásokat és könnyítéseket is bevezetett. A transzparencia növelése és az adminisztratív terhek csökkentése kiemelt fontosságú az ETT-k működése szempontjából, kiemelten az új '14-20-as ciklus forrásainak hatékonyabb felhasználása érdekében.

Ezt látjuk az átláthatóság tekintetében a tagállami jóváhagyási eljárás szabályozása, az egyezmények megtagadásának szabályozása vagy éppenséggel a kohéziós politikán kívüli eszközök igénybevételenek ösztönzése tekintetében, más tekintetben pedig a transzparencia tekintetében az alapszabályok, az egyezmények tartalmára vonatkozó és azok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezések tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Ha az EU-intézmények és az európai kezdeményezések melletti elkötelezettséggel kezdem, akkor ezzel is szeretném zární. A partnerség ez az elkötelezettség, ezt bizonyítják, mondjuk úgy, hogy mikroszinten mindazok a korábban működő EGTC-k, azok a korábban működő interregionális önkormányzatok és más szereplők közötti határ menti együttműködések, amelyek ma is működnek, makroszinten pedig az államtitkár úr által említett, a magyar módosító javaslatok befoga-

dását bizonyító 2013-as EU-rendeletmódosítás. Ennek fényében kérem önöktől a javaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Most szólasra következik Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP vezérszónoka.

Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Parlament és az Európai Tanács az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006-os európai közösségi rendelettel létrehozta az európai területi társulások jogintézményét azzal a céllal, hogy lehetővé tegye két vagy több tagállam régiói és helyi hatóságai között a hatékony, határokon átnyúló, transznacionális és interregionális együttműködést és ezen keresztül a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítését az érintett területeken.

Ez az Európai Unió első olyan jogintézménye és olyan jogi eszköze, ahogy itt elhangzott már, amely jogi személyiséget és keretet nyújt az európai önkormányzatok és régiók együttműködésére, az uniós támogatások hatékony felhasználására. Legfőbb előnye, hogy a határ mindkét oldalán jogi személyiséggel és teljes jogképességgel rendelkezik, az európai területi társulási tagok által meghatározott célkitűzéseket és feladatokat hajtanak végre. Hatásköre származtatott, azaz nem terjeszkedhet túl a tagok hatáskörén, ugyanakkor nem láthatnak el hatósági jogköröket. Nonprofit szervezetekről van szó, amelyek elsősorban gazdasági tevékenység végzésére nem alapíthatók.

Szeretném kiemelni ezeknek a szervezeteknek, amelyek eddig is létrejöttek, a jelentőségét, hiszen, ahogy elhangzott már, Magyarország régiói mind-egyike érintett országhatár által, és ezek a régiók hol szerencsésebb, hol kevésbé szerencsés helyzetben tudnak működni. Hiszen szeretném kiemelni például a dél-dunántúli régiót, Pécs városát, ahol nem olyan szerencsés helyzetben vannak a helyi szereplők, önkormányzatok, mint például Nyugat-Magyarországon, ahol tradicionálisan olyan gazdasági kapcsolatok épültek ki és alakultak ki, ami az egész régió gazdasági teljesítményét húzza. Látható a magyarországi adatokból is, hogy a legfejlettebb régióhoz tartozik Nyugat-Magyarország, míg Dél-Dunántúlnak a kevésbé szerencsés helyzete abból adódik, hogy szomszédjai sem állnak gazdaságilag olyan erős szinten, mint a Nyugat-Magyarország régió szomszédjai. Tehát kiemelten fontosak ezek a szervezetek az olyan régiók számára, amelyeknek kitörési pont lehet a határ menti együttműködés, kitörési pontok lehetnek a határokon átnyúló olyan tevékenységek, amelyek kölcsönös gazdasági előnyöket biztosíthatnak mind a szomszédos és nyilván a hazai régiók számára.

Az Európai Unió elfogadta az Európai Parlament és az Európai Tanács az európai területi

együttműködési csoportosulásokról szóló rendelet egyszerűsítésére és javítására vonatkozó módosító javaslatot az 1302/2013-as EU-rendeletben, amely nyilván szükségessé tette a nemzeti végrehajtási szabályok módosított rendelethez történő hozzáigazítását, így ennek a törvénynek a megszületését.

A törvényjavaslat az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 2007-es törvény hatályon kívül helyezésével együtt alkot most egy új jogszabályt az európai területi társulásokról.

(20.00)

A jelenleg hatályos törvény jóváhagyási és nyilvántartásba-vételi rendelkezéseit ez a most előttünk fekvő törvényjavaslat összevonja.

Engedjék meg, hogy ennek a törvényjavaslatnak ebből a szempontból a kritikáját is megfogalmazzam. Az európai területi társulások nyilvántartásba-vételi eljárását eddig kizárólagos illetékességgel a Fővárosi Törvényszék végezte el, az új törvény értelmében az ügynevezett hatóság, azaz a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörébe kerül most ez. Lehet ezt természetesen egyszerűsítésnek nevezni, lehet ezt a hatékonyság szempontjából egy fontos lépésként megfogalmazni, viszont mi azt gondoljuk, hogy ez egy lépés arra, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium, azaz a kormány még szorosabb felügyelet alá vonja ezeket a szervezeteket, ezzel a mi álláspontunk szerint csorbítva a helyi közösségek jogát arra, hogy ezt a társulási tevékenységüket a lehető legszabadabban gyakorolhassák, hiszen hasonlóan a civil szervezetekhez, itt is - bár nem megyei, hanem kizárólagos hatáskör - a Fővárosi Törvényszék általi nyilvántartásba-vételi eljárással nyerték el a jogi személyiségüket. Nyilván a jóváhagyási eljárás eddig is kormányzati hatáskörbe tartozott.

Ezenkívül ezzel az új szabályozással a törvényességi felügyelete is megváltozik ezeknek a társulásoknak, és ez kikerül az ügyészség hatásköréből. Tehát az ügyészségi törvényességi felügyelet már nem vonatkozik majd a társulásokra, és ezt is a hatóság végzi majd el, azaz a Külgazdasági és Külügyminisztérium, tehát tulajdonképpen a jóváhagyástól a nyilvántartásig és a törvényességi felügyeletig is egy kézbe kerül, a minisztérium kezébe ezeknek a társulásoknak a sorsa.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezenkívül az új törvény bevezet egy olyan rendelkezést, amely azt is szabályozza, hogy ezek a társulások megszüntethetők. Eddig a megszüntetést szabályozta a jogszabály, most már a megszüntetés is megfogalmazásra kerül, azaz ugyancsak a Külgazdasági és Külügyminisztérium lesz arra jogosult, hogy kérelemből vagy hivatalból megszüntesse ezeket a társulásokat. Azt gondoljuk, hogy ez egy olyan cent-

ralizációs, olyan központosító törekvés ismételtén a Fidesz-kormány részéről, ami jellemezte az önkormányzati rendszer átalakítását, jellemezte a helyi közösségek jogainak megnyirbálását, tulajdonképpen itt minden adminisztratív eszköz a minisztérium kezében összpontosul, tulajdonképpen kiszolgáltatja ezeket a társulásokat a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, megszűnik, ahogy említettem, a bírósági nyilvántartásba vétel, és megszűnik az ügyészség törvényességi felügyeleti jogköre.

Ezenkívül szeretném felhívni a figyelmet egy jogalkotási problémára, hiszen a törvényjavaslat 21. §-a úgy rendelkezik, hogy a törvény kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, míg a 22. § alapján a Fővárosi Törvényszéknek az általa nyilvántartott európai területi társulások nyilvántartási adatait és bíróságon őrzött iratait papír alapon a hatályba lépés napjáig kell átadni a hatóság, azaz a külgazdasági és külügyminiszter részére. Számunkra közjogilag elfogadhatatlan, hogy valamely cselekmény elvégzésére kötelez egy még hatályba nem lépett törvényi rendelkezés.

Tekintettel a nyilvántartásba vétel szabályainak módosítására, a törvényességi felügyeleti szabály módosítására, a megszüntetés mint jogintézmény bevezetésére és különös tekintettel a hatályba léptető rendelkezések ellentmondásaira, a Magyar Szocialista Párt frakciója tartózkodik a törvényjavaslat elfogadásakor.

Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm az önök figyelmét is. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Megkérdem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Jelzésre:)* Igen, kérem a gombot megnyomni. *(Rövid szünet.)* Nem látjuk.

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: *(Firtal Mátyás mikrofonja nem működik, ezért kézi mikrofont helyeznek elé.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttem szóló vezérszónokok már részletesen szóltak azokról a kérdéskörökről, amelyekről az európai területi társulásról szóló jelenlegi törvényjavaslat szól, ami tulajdonképpen egy, már elhangzott módon az európai jogharmonizáció részeként került a magyar parlament elé, és most amit az államtitkár úr mondott, azt a Kereszténydemokrata Néppárt részéről is fontosnak tartjuk, hogy egyfajta hatékonysági előrelépés is meg tud valósulni jelen pillanatban.

Az is elhangzott itt már az államtitkár úr részéről és az előttem szóló képviselő úr részéről, hogy a határmentiség lehetőségében, a határ menti települések, régiók kapcsolatában milyen jelentős előrelépést tudunk ezzel megvalósítani. Jómagam valóban egy határ menti régióban hosszú évek óta tevékeny-

kedem, és el is hangzott az a kérdéskör is, hogy államtitkár úr jelezte, hogy Burgenland tartománnyal is egyfajta jó kapcsolat kiépítésére kerül sor. Itt szeretnék csak egy rövid utalást tenni az előttem szóra, hogy amikor a területi együttműködésben attól félt a régió szereplőit, hogy nem tudnak saját hatáskörben megfelelő módon eljárni, vannak olyan határon átnyúló kapcsolatrendszerek, mint például az államtitkár úr által említett burgenlandi kapcsolatrendszer is, amely egyébként az ottani tartományfőnök álláspontja szerint csak kormányzati tényezővel valósítja meg azokat az együttműködési megállapodásokat, amelyeket egyébként a megyei elnökökkel nem tudott az elmúlt időszakban megvalósítani. Úgyhogy mi üdvözljük azt a lehetőséget, pontosan azt, hogy a Külügyminisztériumon keresztül ezek a kapcsolatok a mi régiókban messzemenőig meg tudnak valósulni.

Amit pedig szintén az előttem szóló is mondott, jómagam is azt mondom, hogy ez a területi kohéziót és a társadalmi kiegyenlítést szolgálja. Ő példaként hozta a dél-magyarországi kérdéskört, én a nyugati határregióból azt tudom mondani, hogy nálunk ugyanolyan fontos, és nálunk is a különbségek ugyanolyan nagyok. Tehát amikor mi egy burgenlandi tartományhoz viszonyítjuk magunkat, mi ugyanúgy próbálunk azért tevékenykedni, hogy azok a határátkelők azért valósuljanak meg, merthogy az ott élőknek szintén a lehetőségeit biztosítja leginkább, az ott élő vállalkozások lehetőségeit teremti meg azáltal, hogy az elkövetkező időkben is ezekre nagyobb lehetőség nyílik.

A Kereszténydemokrata Néppárt részéről mi a törvényjavaslat elfogadását javasoljuk, és azokat a félelmeket, amelyek arra utaltak, arra tettek utalást, hogy most egy központi helyen, a Külgazdasági és Külügyminisztériumban nyernek hatáskört, mi azt tulajdonképpen csak üdvözlölni tudjuk, hiszen végre van egy hely, egy fontos hely, ahol ezek a kérdések kezelésre kerülnek.

Úgyhogy mi a területi társulásról szóló törvényjavaslat elfogadását támogatjuk és javasoljuk is elfogadásra. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Firtal Mátyás képviselő úr. Megkérdem, hogy a kártyája bent van-e. *(Firtal Mátyás: Igen.)* Akkor vagy fordítva van, vagy egyéb technikai hiba történt. Köszönöm szépen.

Megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik támogatja az európai területi társulásról szóló törvényjavaslatot, hiszen üdvözljük azt a törekvést, hogy az európai területi társulások rendszere átláthatóbb legyen, és támogatjuk azt, hogy egy új törvény születik ezen a területen.

Azonban arra szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy ezen a téren jócskán vannak még te-

endők. Gondolok például arra, hogy ha megnézzük az EGTC, vagy ha úgy tetszik, egtc.kormany.hu oldalt, és rápillantunk az európai területi társulások listájára, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy sokszor hiányosak az ott szereplő adatok, és több olyan társulást is találhatunk, melyről semmilyen információval nem találkozhatunk, semmilyen hír nem szerepel ott, és nincs ott, mondjuk, egy honlapcím sem, aminek segítségével utána lehetne nézni, hogy milyen tevékenységet is fejtett ki. Ez azért jelent problémát meglátásom szerint, mert ilyen módon csak meglehetősen körülményesen lehet annak utánajárni, hogy egy adott társulás milyen projekteken vett részt az elmúlt évek során, és mely pályázatokon nyert el összegeket.

(20.10)

Az átláthatóság erősítése tehát feltétlenül fontos lenne ebben a vonatkozásban, ezért kérem a kormányt, államtitkár urat, hogy tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy ezek az adatok elérhetőek legyenek, hiszen a határ menti együttműködések erősen befolyásolják az ország megítélését is, úgyhogy a törvényjavaslat elfogadásával egyidejűleg fontos lenne az, hogy ezt a honlapot is korszerűsítsék, frissítsék, hogy könnyen hozzáférhessünk ezekhez a szükséges adatokhoz.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen a különböző határ menti együttműködések előrevívónek tartja, több okból is. Egyrészt nemzetpolitikai szempontból, hiszen történelmi okok miatt mindannyian tudjuk azt, hogy rendkívül fontos kihasználni ezeket a lehetőségeket az elszakított magyarsággal való kapcsolattartás előremozdítása szempontjából, másrészt pedig természetesen a gazdaság fellendítését szolgáló célok sem elhanyagolhatóak ebből a szempontból, így aztán az előttem szólókhoz határ menti térségben, Nyugat-Magyarországon élő képviselőként e vonatkozásban csatlakozom.

Abban pedig mindenképpen bízni tudok, hogy az előttünk álló 7 éves tervezési időszakban, a 2014-2020-as többéves ciklusban meg fogjuk tudni ragadni azokat a lehetőségeket, amelyek erősíteni tudják ezeket a határ menti együttműködések mind elszakított magyar testvéreink, mind a csonka országban élők helyzetének javítása érdekében.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy az LMP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Dr. Schiffer András nemet int.)* Jelzi a frakcióvezető úr, hogy nem. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a független képviselők részéről kíván-e valaki szólni. *(Senki*

sem jelentkezik.) Jelzik, hogy nem. Kétperces nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy először is gratuláljak a kormánypárti képviselőknek, hogy ilyen sokan vannak jelen. Ez nagy öröm számomra, ez már előrelépés a múlt heti adótörvényvitához képest. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Nagyon reméljük, hogy ez lesz a következő lépés, hogy esetleg későbbi vitákban hozzá is szólnak, és esetleg érvelnek is bizonyos törvények mellett, úgyhogy egyébként ezt öröm látni, hogy többen vannak.

Államtitkár úr említette, hogy ne építsünk falakat a határainkra. Az a probléma, hogy az Orbán-kormány elmúlt 4 éves külpolitikája az, ami falakat épített a határainkra. Ha ezeket szeretnék lebontani vagy elkezdeni ezt, akkor ez nagyon dicséretes, és természetesen azt csak támogatni tudjuk, hogy ezt a fajta elszigetelődesi politikát, amit követnek, felfüggesztik és más irányba fordulnak.

Szeretném kiemelni a törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy ez egy EU-s módosítás átvezetése, és ennek kapcsán támadt arra igény, hogy a már elfogadott 2007-es törvényt, ami az európai területi együttműködési csoportosulásokról szólt, változtassák, módosítsák, vagy pedig új törvény jöjjön létre.

Itt alapvetően csak az EU-s változásokat kellene átvezetni. Az egész törvényben a felháborító az, hogy egyébként a kormány egy sor más jogot is vindikál magának, és nem csak ezeket a módosításokat vezeti át. Azt gondolom, hogy az EU-s változtatások alapvetően támogathatóak, és ez egy nagyon dicséretes dolog. Ezeket természetesen mindig aktualizálni szükséges, viszont amilyen merényletet elkövet a kormány egyébként ebben a törvényjavaslatban, elvéve ennek a pozitívumait vagy legalábbis gyengítve, szerintem felháborító.

Képviselőtársam, Tóth Bertalan is kiemelte, hogy az európai területi társulások nyilvántartásbavételi eljárását az eddig kizárólagos illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszéktől a kormány által kijelölt hatóság, azaz a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörébe helyezi át. Eddig a Fővárosi Törvényszék volt az, ami a törvényességi felügyeletet gyakorolta, és egyébként ebbe bele lehet érteni az elszámolások törvényességi felügyeletét is. Na, hát ez az, ami most átkerül a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz. Itt szeretném azt kiemelni, hogy egy olyan minisztériumhoz kerül ez át, ahol egyébként már 220 fős létszámléépítés lett beígérve, és tudjuk, hogy péntek óta már 107 fő elbocsátására akár lehetőség is nyílt. Tehát itt is felmerül a kérdés, hogy egyáltalán hogyan szeretné ezt a kormány megvalósítani.

Egy olyan Külügyminisztériumhoz és egy olyan külügyminiszterhez mint hatósághoz kerülne ez az

egész ügy, amelyről és akiről tudjuk, hogy október 6-a óta tud az amerikai kitiltási ügyről. Október 6-a óta nem volt képes nyilatkozni a külügyminiszter arról, hogy kiket érint ez az ügy, mit tesz azért, hogy orvosolja ezt, és hogy tisztázza azokat a korrupciós ügyeket; mit tud ezekről az ügyekről, amelyek kapcsán egyébként felmerülhetett a kitiltás. Tehát egy ilyen szervezetet, egy ilyen minisztériumot és egy ilyen minisztert ruházunk föl bizonyos pluszjogokkal - és vindikál a maga számára -, ami szerintem felháborító, és itt azért megkérdezném szívem szerint... - emlékszünk, hogy Rogán Antal hogy reagált az amerikai kitiltási botrányra. Azt kérdezte, hogy ez egy vicc-e. Most én szeretném megkérdezni, hogy ez ugye, egy vicc, hogy egy ilyen hitelességű Külügyminisztériumhoz, egy ilyen hitelű külügyminiszterhez, aki ezt október 6-a óta nem tudja tisztázni, rendelkeznek ilyen jogokat.

Azt gondolom, hogy ez megint nem az átláthatóság felé megy, bár kiemelte államtitkár úr, és mi aztán végképp mindent támogatunk, ami átláthatóvá teszi az ügyleteket, ami gördülékennyé teszi, és láthatjuk, hogy a különböző nemzetközi lépések is, melyek az országot érik, mind-mind abba az irányba mutatnak, hogy nincs meg Magyarországon a megfelelő átláthatóság. Úgyhogy ennek a törvénynek az a része, ami EU-s módosításokat vezet át, abszolút támogatható, viszont az a fajta centralizálás, az, hogy egy ilyen, mára már a kormány lépései miatt hitelenedett intézményhez rendelnek ilyen jogokat, az viszont elfogadhatatlan. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, Magyar Levente államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Magyar Levente bólint.)* Készülődik, jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Örömmel konstatalom, hogy a hozzászólók zömének a törvényjavaslat tárgyi lényegét illetően koncepcionális kifogásai nem voltak. Azt gondolom, hogy abban egyetérthetünk, ahogyan Tóth képviselő úr is elmondta, hogy a határtérségek fejlesztése, ily módon az egész ország fejlesztése szempontjából a határtérségek feltárása, kinyitása a külvilág felé eminens közös érdekünk.

A képviselő úr a Dél-Dunántúlt említette. Hadd mondjam el önöknek, hogy Zala, Somogy és Baranya megye horvátországi határszakaszán átlagosan 70 kilométerenként lehet átkelni Horvátországba. Ez 2014-ben az Európai Unió közepén anakronisztikus és elfogadhatatlan állapot, ugyanis ezzel a szám-

mal - tehát 70 kilométerenkénti átlaggal - konkrétan az utolsó vagyunk az egész Európai Unióban e tekintetben. Tehát a dél-dunántúli térség tipikusan olyan szeglete az országnak, ahol a mindennapok szempontjából is óriási jelentősége van annak, hogy sikerül-e a határon átnyúló kapcsolatokat intenzívebbé tenni.

Még egy számot hadd mondjak önöknek: Nyugat-Európában az átlag két határátkelőhely között - közúti határátkelőhelyekről beszélünk - 2-3 kilométer. Nézzük a francia-belga, nézzük a belga-holland, nézzük a német-francia vagy bármely más nyugat-európai, úgymond régi uniós tagállamok közötti határszakaszt. Magyarországon, ahogyan említettem, 20 kilométer fölött van az országos átlag, de Horvátország felé - ahogyan említettem - van olyan szakasz, ahol 70 kilométeren keresztül semmiféle átkelési lehetőség sincsen, de sajnos Románia, Szerbia és Ukrajna felé sem sokkal rózsásabb a helyzet.

A képviselő úr említette Burgenlandot. Burgenland felé - *(Jelzésre:)* természetesen - 15 kilométerenként lehet átkelni, azonban ezzel a számmal is messze elmaradunk az uniós átlagtól, ami még egyszer, 2-3 kilométer, tehát még az ilyen szempontból legfejlettebb szlovén és osztrák határszakasz is messze alulmúlja a nyugat-európai átlagot, és azt gondolom, hogy Magyarország gazdasági helyzetét, Magyarország történelmét, a szomszédainkkal ápolt viszonyrendszerét tekintve ez szintén elfogadhatatlan tényező.

(20.20)

Azt gondolom összességében, hogy a határon átnyúló fejlesztések tekintetében is sikertörténetről beszélhetünk. Ha a számokat nézzük, márpedig azt javaslom, hogy nézzük a számokat, messzemenően a számok ezt a kijelentést alátámasztják, ugyanis azt gondolom, tisztelt képviselő asszony, a számok tükrében, hogy pusztán az elmúlt egy évben több történt a határon átnyúló kapcsolatok javítása terén, mint az önök 8 éves kormányzása alatt.

Amikor a Mária Valéria hidat átadtuk Esztergom és Párkány között a 2000-es évek elején, akkor azon a ponton Magyarország és Szlovákia között a közúti gépjárműforgalom, ami kompon bonyolódott híd hiányában, 30 ezer volt évente. Öt évvel később, öt évvel azután, hogy az első Orbán-kormány átadta ezt a fejlesztést, ez a szám felment évi 1,5 millióra, tehát megötvenszereződött gyakorlatilag az átkelések száma. Ez mutatja azt, hogy az a fejlődés, ami e téren elindult a 2000-es évek elején, az gyakorlatilag utána évekre leállt. Csak az elmúlt egy évben számszerűsíthetően több határon átnyúló fejlesztést adtunk át, mint önök 8 év alatt. Tehát azt gondolom, tisztelt képviselő asszony, hogy az e tekintetben megfogalmazott kritikát a tények nem teljes mértékben támasztják alá.

Ami a felügyelet alá vonásra vonatkozó kritikákat illeti, képviselő asszony, az a szándék vezérelt bennünket, hogy hatékonyabbá és gördülékenyebbé tegyük a rendszert, természetesen a vonatkozó uniós és hazai jogszabályoknak maximálisan megfelelő módon tesszük ezt. Tehát ha bármilyen jogi kifogás felmerül, akkor azt örömmel vesszük. Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy részben azon probléma folytán, hogy sok ETT létrejön, utána pedig érdemi tevékenységet nem fejt ki, gyakorlatilag csak a működésre felveszi a kormányzati támogatást, és semmiféle hozzáadott értéket nem tud hozni, ebből kifolyólag indokolt és szükséges egy szorosabb kormányzati felügyelet; ugyanakkor, amely maximálisan nyitott és konstruktív a tekintetben, hogy semmiképpen nem fogunk megszüntetni európai területi társulást anélkül, hogy az érintettekkel természetesen erről konzultálnánk, és akár az érintett politikai szereplők véleményét is kikérjük. Tehát ez a jog csakis akkor használandó, ha valóban egy-egy ETT nem a megfelelő módon működik, és rosszhiszeműen veszi fel a támogatásokat, azonban ilyesmire eddig nem került sor, és azt remélem, azt gondolom a tapasztalatok alapján, hogy a jövőben sem fog.

Ami a Magyarországot körülvevő falakat illeti, tisztelt képviselő asszony, még egyszer hadd kanyarodjak vissza az ön által elmondottakra, hogy Magyarország elszigetelődött. Hadd mondjam még egyszer azt, hogy az önök kormányzásának a végén, tehát 2010-ben - példaként mondom - a magyar-szlovák kapcsolatok történelmi mélypontra voltak. Azt gondolom, hogy ez nehezen vitatható. Mára gyakorlatilag kialakult egy olyan intenzív napi együttműködés a két kormányzat között és a két kormányzat különböző szakértői és szakértői között, aminek eredményeként csak a tavalyi évben négy új, határon átnyúló közlekedési kapcsolatot adtunk át Szlovákia felé.

Vállaltuk azt, hogy 2018-ig két új autópálya-kapcsolatot építünk ki Szlovákia felé, elvisszük az M30-ast az országhatárig, néhány héten belül kezdődik az építkezés; valamint kiépítjük a Rajka-Pozsony országhatárszakasz hiányzó részét is. Ezen felül folyik egy új komáromi Duna-híd előkészítése, folyik egy Esztergom-Párkány teherkomp kiépítése, folyik egy új Hernád-híd építése, és ahogyan említettem, 15 új ponton kezdünk építkezni a szlovákokkal jövőre. Azt gondolom, hogy a rendszerváltás óta nem voltak ennyire gyümölcsözőek a magyar-szlovák kapcsolatok. Gyakorlatilag egy romhalmazt vettünk át 2010-ben e tekintetben is, és innen kellett felépíteni azt, ahol ma tartunk a szlovákokkal. De természetesen említhetnék egyéb példákat is.

Minden egyes határszakaszon intenzíven dolgozunk a határátkelési pontok sűrítésén. Szerbiával megduplázzuk a jelenlegi határátkelőhelyek számát. Erről megszülettek a vonatkozó kétoldali és belső jogi döntések. Jelenleg két helyen zajlanak munkálatok Szerbia felé új határátkelőhely létrehozására, ami már csak azért is egy releváns és nagy fontosságú

fejlemény, mert egy Unió kívüli országról van szó, ahol a határ mentén élők, a határ mentén élő magyarok szempontjából különös jelentősége van annak, ha minél több fizikai ponton tudnak kapcsolódni Magyarországhoz. De ugyanez a helyzet a rendkívül nehéz időket élő Ukrajna esetében is. Ukrajna felé egy új határátkelőhely építése van folyamatban, valamint a már meglévő kapacitások folyamatos bővítését is végezzük, így a kárpátaljai magyarság anyaországgal való kapcsolattartását is szeretnénk ilyen módon a mindennapok szintjén is kézzelfoghatóan elősegíteni.

Ami a törvényjavaslatban fellelhető jogi következetlenséget illeti, ezt természetesen meg fogjuk vizsgálni, ezt Tóth képviselő úr vetette fel. Amennyiben valóban ez fennáll, akkor ezt magától értetődő módon korrigálni fogjuk.

Ami az információhiányt illeti, tisztelt képviselő úr, természetesen fogunk arról gondoskodni, hogy egy naprakész adatbázis biztosítsa minden tájékozódni vágyó állampolgár információját arra vonatkozóan, hogy mely ETT-k működnek, melyek vannak bejegyzés alatt, milyen projekteket visznek ezek az ETT-k. Szeretnénk a Külgazdasági és Külügyminisztérium képviselő asszony által említett megcsappant kapacitásával is teljesértékűen ellátni a feladatot. Erre azt tudom biztosan mondani, hogy meglesz a képességünk, ezek racionalizációs karsúsítások. Ennek a 107 embernek az elbocsátása is abba a törekvésünkbe illik bele, hogy az elfogadhatatlanul nagyarányú funkcionális létszámot a minisztériumban jelentősen leépítsük, azonban az ilyen érdemi és jelentős magyar nemzetpolitikai és nemzetgazdasági érdekeket hordozó ügyeket ugyanolyan színvonalon el tudjuk látni, ahogyan eddig is, és azt folyamatosan emeljük.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/804. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatam önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Költségvetési bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Or-

szágyűlés! Hölgyeim és Uraim! A 2014. évi költségvetési törvény módosítását alapvetően az év közben meghozott kormányzati döntések és a törvény alkalmazása során felmerült pontosítási igények teszik szükségessé. Szeretném kiemelni, hogy a 2014. évi költségvetési törvénynek ez az első módosítása, ami azt jelzi, hogy hiteles és jól végrehajtható az elfogadott költségvetés.

A törvényt módosítás elsősorban a kormány által jóváhagyott stratégiai jellegű társaságirészesedések vásárlások költségvetési fedezetének megteremtése miatt indokolt. Az Antenna Hungária Zrt., a Főgáz Zrt., a Magyar Gáz Tranzit Zrt. és az AVE Magyarország Kft. állami érdekkörbe vonása, illetve megvásárlása kapcsán a benyújtott törvényjavaslat együttesen 152 milliárd forint összegű kiadási előirányzat megteremtéséről rendelkezik.

A jelzett részesedésszerzések viszonylag nagy jelentőségű kiadást eredményeznek, ezek azonban nem növelik az uniós módszertan szerinti hiányt, és minden vagyonelem megszerzése stratégiai jelentőséggel bír. Lássuk ezek részleteit! Az Antenna Hungária Zrt. megvásárlása a nemzeti infokommunikációs stratégiával, illetve a kormány azon döntésével egyetértésben történt, amely kimondja, hogy a nemzetstratégiai kiemelt fontosságú vagyonelemek - köztük a közművagyon, ideértve a digitális közművet is - a közművagyon részét képezik. A megvásárlással újból állami tulajdonba került a stratégiai szempontból fontos rádiós és tévés infrastruktúra, valamint a szétosztás, illetve a műholdas adatátvitel is.

(20.30)

A műsorszóró társaság megvásárlását az is indokoltá tette, hogy a társaság olyan infrastruktúra-vagyonnal is rendelkezik, amely számos szolgáltatási ág alapvető működését meghatározza.

Az Antenna Hungária Zrt. megvásárlása nem csupán pénzügyi, hanem nemzetstratégiai jelentőségű beruházás, amely az állampolgárok számára nyújtott alapvető szolgáltatások zavartalanságát hivatott biztosítani. A társaság közművagyonba történő bevonásával az állam Európában egyedülálló új műsorszóró technológiát és szolgáltatást vett át és működtet. A részesedést eredendően az állami tulajdonú Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. vásárolta meg, a végső cél azonban az Antenna Hungária Zrt. közvetlen állami tulajdonba vétele.

A nemzeti energiastratégia alapján döntő fontosságú a korábbi években feladott állami pozíciók újraépítése. E már megkezdett folyamat következő lépéseként került sor a Főgáz Zrt. állami érdekkörbe vonására. A társaság közel 50 százalékos részesedése magánkézben, a többségi részesedése pedig a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában volt. Ezen részesedések stratégiai és üzleti célokat egyaránt szolgáló megszerzése az energiaszektorban működő legfontosabb többségi állami tulajdonú társaság, a Magyar Villamos Művek Zrt. közreműködésével történt.

A kormány felelősségteljes vagyongazdálkodásának köszönhetően az elmúlt években erősödött a magyar állam szerepe a gazdaságot jelentősen befolyásoló stratégiai ágazatokban, különösen az energetika területén. Ezek a piaci alapon történő tulajdonszerzések gyarapították a nemzeti vagyont, hozzájárultak az energiabiztonság növeléséhez, a kiemelt közszolgáltatásokat végző közműcégek közösségi tulajdonba kerülése pedig lehetővé teszi a rezsi-csökkentési politika fenntarthatóságát és kiterjesztését.

A magyar-szlovák határt keresztező földgázvezeték-projekt a magyar földgázpiac regionális földgázpiacba történő hatékony integrálását célozza, így a projektet megvalósító és működtető Magyar Gáz Tranzit Zrt. állami érdekkörben tartása is stratégiai célokat szolgál.

Az Európai Unió vonatkozó irányelve, illetve ennek nyomán a hazai szabályozás előírja a földgázkereskedelmi és a -termelési tevékenységek hálózatüzemeltetéstől való tényleges elkülönítését, ez teszi szükségessé, hogy a földgázellátási és kereskedelmi tevékenységet végző társaság az MVM-csoportból kikerüljön.

A hulladékról szóló törvény előírásai alapján 2014. január 1-jétől a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása állami szervezésbe került. A tavalyi évben állami tulajdonba vett Remondis Magyarország Kft. - jelenlegi nevén Nemzeti Hulladékgazdálkodási Szolgáltató Kft. - tevékenységi körét és szolgáltatási területét az AVE Magyarország cégcsoport megvásárlásával bővíti a javaslat.

Fontos kiemelni, hogy ezen állami tulajdonú társaságok által végrehajtandó cégvásárlások finanszírozásához az állam a 2014. évi költségvetési törvény módosításával tud forrást biztosítani. Hangsúlyozandó továbbá, hogy a felsorolt egyes változások ugyan a pénzforgalmi hiány növekedésével járnak, azonban nem befolyásolják a 2,9 százalékos uniós módszertan szerinti hiánycél tarthatóságát, valamint az államadósság csökkentését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat mindezekén felül a következő területeken tartalmaz változtatást. A javaslat a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ számára a szakképzési feladatok ellátásához teremt átcsoportosítási lehetőséget a Nemzeti Foglalkoztatási Alap forrásaiból, tekintettel arra, hogy ezen feladatokat döntően az állami fenntartó látja el.

A módosítás mindezen felül a bevett egyházakat megillető támogatások év végi elszámolási módjára vonatkozóan továbbfejlesztésre tesz javaslatot, egyeztetve a bevett egyházak képviselőivel.

A költségvetési törvény helyi önkormányzatok általános működésének és ágazati feladatainak támogatásáról szóló 2. mellékletét érintő módosítások az önkormányzatoknak a feladatalapú finanszírozási rendszerben járó általános működési és kulturális támogatásainak, valamint egy központosított előirányzat folyósítása ütemezésének pontosítását tartalmazzák a koherencia megteremtése érdekében.

Végül a javaslat címrendi változásokat tartalmaz a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel, valamint az államháztartásért felelős miniszter feladatkörébe került egyes klímapolitikai feladatokkal kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő költségvetési törvénymódosítási javaslatot a Költségvetési Tanács 2014. június 20-án megtárgyalta és véleményezte. A tanács véleményében kiemelte, hogy a javasolt módosításokkal kapcsolatban nincsenek olyan alapvető ellenvetései, amelyek indokolnák a véleményezésre átadott dokumentummal kapcsolatban az egyet nem értést.

Kérem mindezek alapján önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Vantara Gyulának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

VANTARA GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CXXX. törvény módosításáról szóló előterjesztést, javaslatot tárgyaljuk. A módosításnak - ahogy az államtitkár úr expozéjában elhangzott - az az indoka, hogy a kormány év közben olyan intézkedéseket hozott, amelyek forrását most kell megteremteni, továbbá - ahogy elhangzott - néhány pontosítási igény is felmerült.

Szeretném hangsúlyozni, hogy - ahogy államtitkár úr is említette - ez az első költségvetési módosítás az idén. A benyújtott törvényjavaslat a korábbiakban elfogadott infokommunikációs és energiaipart érintő stratégiai döntések költségvetési hatását és azok elszámolását tartalmazza.

Ahogy elhangzott korábban - és szeretném ezt most is megerősíteni -, a kormány stratégiai fontosságú társaságokban kívánt szerezni és szerzett részesedést, ami azt a célt szolgálja, hogy a korábbi feladott állami pozíciókat visszaszerezzük. Ezáltal válik garantálhatóvá, hogy a fogyasztók megfizethető energiaszolgáltatáshoz jutnak, és az energiaellátás egyáltalán biztosított lesz.

A részesedésvásárlásokról, engedjék meg, hogy néhány szót szóljak én is. Az Antenna Hungaria Zrt.-nél - ahogy az elhangzott - a nemzeti infokommunikációs stratégiában foglaltak végrehajtását szolgálja, és az országos műsorszolgáltatás, a műsorszórás ismételtlen százszázalékos nemzeti tulajdonba kerül. Főgáz Zrt.: két lépcsőben történt meg a vásárlás, egy magán gazdasági társaságtól megközelítően 50 százalékot korábban, a többit pedig a Fővárosi Önkormányzattól vette meg az állam. Magyar Gáz Tranzit

Zrt.: a magyar-szlovák határkeresztező földgázvezeték projektjének kapcsán a regionális földgázpiacba történő hatékony integrálás eszköze lett a vásárlás.

Hulladékgazdálkodási szempontból valóban jelentős az elfogadott törvény alapján 2014. január 1-jétől a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása. Ezt a célt szolgálta a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Szolgáltató Kft. bővítése, illetve az elhangzott AVE-cégcsoporttól történő vásárlás.

Az előbbieken felsorolt, tőkeemelés útján történő tulajdonszerzések a központi költségvetés kiadásainak előirányzatát 152 milliárd forinttal emelik meg, és ez teszi szükségessé a jelenlegi törvénymódosítást. A pénzforgalmi hiány GDP-arányosan 0,5 százalékponttal növekszik, de ahogy a törvényjavaslat indoklása is fogalmaz, nem veszélyezteti az uniós módszertan szerinti eredményszemléletű 2,9 százalékos hiánycél teljesítését.

Ezenkívül - ahogy elhangzott az államtitkári expozében - számos kiemelt jelentőségű területen - a köznevelés, gyermekélelmezés, gyermekétkeztetés területén - kíván a törvénymódosítás átcsoportosítást végrehajtani, illetve pontosítani igényeket. Ezek közül - a teljesség igénye nélkül - néhányra szeretném felhívni a figyelmet. Elsősorban a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ látja el a szakképzési feladatot, itt egy feladat- és pénzügyi megosztás olvasható ki: a Nemzeti Foglalkoztatási Alap is vállaljon terhet a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ által ellátott feladatokból.

(20.40)

Az egyházi köznevelési intézményeket megillető támogatások év végi elszámolásának, úgynevezett egyenlegrendezési módszerének továbbfejlesztésére tesz javaslatot, a 2. mellékletében a törvényjavaslatnak a helyi önkormányzatokról szóló, feladatalapú, az előző évek tapasztalata alapján jelentkező általános kulturális működési támogatások, valamint egy központosított előirányzat pontosítását tartalmazza a koherencia megteremtése jegyében. Ahogy elhangzott, a minisztériumok megnevezése tekintetében teremt összhangot a törvényjavaslat, végezetül pedig egyértelművé teszi a szerencsejátékok játékadója felhasználásának szabályait.

Szeretném megerősíteni az államtitkár úr által elmondottakat: a törvényeknek, előírásoknak megfelelően, a stabilitásról szóló törvény alapján a kormány 2014. június 11-én megküldte a költségvetés-tervezet-javaslatot a Költségvetési Tanácsnak, a Tanács pedig 2014. június 20-án megtárgyalta, véleményezte, és ahogy elhangzott, nem talált egyet nem értő jelzésre okot adó kitételeket.

A fentiek alapján kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni és megszavazni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vantara képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd pontosítsak azon, amit hallottunk az előterjesztőtől is és a Fidesz vezérszónokától is.

A Költségvetési Tanács tényleg nem állapított meg olyan körülményt, amely miatt a törvényjavaslat elfogadásával való egyet nem értését kellett volna kifejeznie, mégis, figyelemmel arra is, hogy ezek a cégvásárlások GDP-arányosan fél százalékkal növelik a pénzforgalmi szemléletű hiányt, arra hívja fel a figyelmet, hogy nem zárható ki teljesen a kockázata annak, hogy a tranzakciók egy része az európai módszertan szerinti hiányt is növelni fogja, így a részese-désvásárlások még fontosabbá teszik más területeken a költségvetés szigorú végrehajtását azért, hogy az uniós államháztartási hiánycél számítása szerinti hiánycél biztonságos tartása lehetővé váljon.

Nem értünk egyet abban, hogy ezekre egyfelől ilyen módon szükség van, bár én örülök annak, hogy ez csak az első módosítása ennek a jogszabálynak, és nem a nyolcadik, ahogyan az volt a zárszámadás vitájában a 2013-as kőbe vésett költségvetésnek. Ezt egy kicsit sikeresebben sikerült végrehajtani, de erre majd később visszatérek.

Voltak azért kisebb jelentőségű módosítások is ebben a javaslatban. Elsőként mindjárt említenék egyet, efölött mind a két előttem szóló elsiklott: ez a Magyarország Barátai Alapítvány nevének a kijavítása. Azért tartjuk ezt nagyon fontosnak kiemelni, mert mégiscsak - emlékeim szerint ezen a soron 642 millió forint van - 2013 júliusában Szabó Vilmos képviselőtársam volt az, aki kérdezte erről Semjén Zsoltot, aki írásban válaszolta, hogy ez az Amerikában alapított alapítvány, amelynek April Foley és George Pataki a kuratóriumi társelnöke, holott ha ezt megkeressük az interneten, akkor Vizi E. Szilveszter is egy ugyanilyen nevű alapítvány elnöke, amely ugye Magyarországon van bejegyezve. Itt egészen biztosan magyarázatra vagy legalábbis tisztázásra szorul az, hogy hogyan és melyik alapítványt sikerült támogatni, és miért van kettő ugyanolyan nevű alapítvány, amely a költségvetésből egyébként kaphat is támogatást.

A másik a CO-kvótabevételek felhasználása. Természetesen látjuk, ez egy technikai dolog, hogy 50-50 százalékban egyik és másik minisztérium nagyjában-egészében ellátja a feladatokat. Itt egy dologra hívnám fel a figyelmet, ami a legutóbbi vitákban is felmerült: nemcsak könyvelők vagyunk itt a parlamentben, és nemcsak arra kell nekünk odafigyelni, hogy a számszlopok egyensúlyban legyenek - van egy kiadási, van egy bevételi oldala a költségvetésnek, azok egyensúlyban legyenek -, megte-

remthető legyen annak a végrehajtása, hanem nekünk a tartalomért is kell felelni.

A CO-kvótát általában arra használják fel az államok, hogy olyan zöldberuházásokat, energiatakarékos beruházásokat valósítsanak meg belőle, amelyeket mi nem valósítunk meg ebből a pénzből. Akár 3-4 milliárd forint vagy éppen 2-4 milliárd forint - az elmúlt éveket is figyelembe véve - jut zöldberuházásra, az energiahatékonyság növelésére, illetve kiírt pályázatok végrehajtására ebből az összegből, a többi egész egyszerűen elműködik az állam, nem ugyanarra fordítja.

De ha már itt akkor az energetikáról beszéltünk, nekünk annak idején volt egy javaslatunk; volt egy javaslatunk, ami arról szólt, hogy a CO-kvótát teljes egészében felhasználva, kiegészítve európai uniós forrásokkal - ami egyeztetésre került az Európai Unió energiaügyi biztosával -, kiegészítve állami hitelgaranciával és hitellel, kevesebb energiát fogyasszunk. Ugye az a legolcsóbb energia, amit nem fogyasztunk el, vagy amit nem termelünk meg, itt viszont energiaszolgáltatókat vásárolunk azért, hogy hátha kevesebbe fog majd kerülni az energia. Ez rövid távú gondolkodásra ad okot, itt megint tartalmi kérdéseket feszegetünk.

152 milliárd forinttal növeli a költségvetés kiadási oldalát most a kormány, valójában a hiányt növeli ezzel, és olyan szolgáltatók megvásárlására költi a pénzt, amelyekre valójában nem kellene költeni. Az államnak olyan szolgáltatásokat kell biztosítania, amit más rajta kívül nem szolgáltat: ilyen a közbiztonság kérdése, ilyen az egészségügy kérdése, ilyen az oktatás kérdése, ilyen a szociális juttatások kérdése. Látjuk, hogy minden egyes forintot, amit erre elköltünk, hogy megvásárolunk közműszolgáltató cégeket, ebből el kell venni.

Én értem az érvelését az államtitkár úrnak, hogy azzal, hogy megvásárolja az állam a közműszolgáltató cégeket, a rezsicsökkentés politikáját tudja folytatni. Mi minden egyes forintnak örülünk, amit a magyar adófizetők visszakapnak, de államtitkár úr, úgy teljes ez a mondat, hogy: az adófizetők pénzéből megvásároljuk azokat a cégeket, ezt adóban beszedjük, elköltjük, és 152 milliárd forinttal most megnöveljük a kiadási oldalt. Én értem, hogy ez csak pénzforgalmi hiányként jelentkezik ön szerint, más szakértők természetesen más véleményen vannak ezzel kapcsolatban.

Aggódunk persze mi a bruttó államadósságért is. Aggódunk azért, mert önök egyszer már azt mondták - ha jól emlékszem, még Kósa Lajos volt -, hogy az államháztartási hiánycél tartása nem lehet nemzeti ügy, aztán kiderült, hogy lehet nemzeti ügy akkor, amikor elszállt az euró és a svájci frank árfolyama, és azóta is ugye ezzel küzdünk. Annak is van egy korlátja, amit nem szeretnénk átlépni, de mégis a 85,1 százalékról 2014. év végén 76,9 százalékra kel-

lene szállnia a tervek szerint. Államtitkár úr, a legutóbb bizottsági ülésen lefolytatott vitánk tükrében újra emlékeztetném, hogy remélem, nem egy olyan trükkkel, ami 2013 decemberében is folyt, hogy egyszer csak a megfelelő százalék eléréséhez szükséges, éppen akkor 729 millió forint értékű állampapírt visszavont az Állami Adósságkezelő Központ; nem hosszú időre, kettő-három hétre, így természetesen a hiánycélt sikerült csökkenteni papíron, mert, urak, a papír sok mindent elbír. Akkor hirtelen 78 százalék alá csökkent a magyar GDP-arányos államháztartási hiány, majd két hónappal később 84 százalékon tetőzött. Az önbecsapásnak ennél sokkal olcsóbb módszerei is vannak.

(20.50)

Úgy gondoljuk, hogy a közszolgáltatások színvonalát nagy valószínűséggel nem javítja az, hogyha állami tulajdonba kerülnek ezek a társaságok, és nem vagyunk biztosak abban, hogy a fejlesztéspolitikában, a fejlesztési versenyben az állam tudja tartani a lépést, és nem is erre kell költeni. Ahogyan mondtam, s még egyszer hangsúlyoznám, az államnak ott kell szolgáltatnia, ahol más őhelyette nem szolgáltat. Ahol más szolgáltat helyette, ott szabályozni kell, ellenőrizni kell. Szabályozással és ellenőrzéssel, előírásokkal, azok betartásával énszerintem sokkal előrébb tudunk tartani azokban az ügyekben, mint hogy amit a rezsicsökkentéssel nagyon keveset átadunk azoknak az embereknek, akik rezsit fizetnek, azt utána adóban újra beszadjuk. Ahol már nem tudnak adót emelni, ott termékdíjat fog beszadni a kormány a következő évben, de ahol még tud adót emelni, ott azért megadja majd az adóemelés lehetőségét saját maga és az önkormányzatok számára is a kormány.

Az az adócsomag, amit benyújtottak, azért fontos, mert ott azt látjuk, hogy megint az egyenlegre törekednek, hogy a kiadások és a bevételek egyenlegben legyenek. Azt látjuk, hogy az állam valószínűleg további pénzeket akar majd költeni erre, és több adót akar majd beszadni. Ha kevesebb rezsit is fizet valaki, de kevesebbet tud vásárolni a boltban, a 27 százalékos adóra rátett termékdíjjal együtt is kevesebbet tud majd vásárolni a boltban - bocsánat, az előbb rosszul mondtam, nem kevesebbet tud fizetni, hanem kevesebbet tud vásárolni -, akkor higgyék el, nem fog ettől beindulni a gazdaság.

Ahogy látjuk, a számok néha magyarázatot igényelnek. Így próbálnak meg nagyon-nagyon udvariasan fogalmazni a Főgáz Zrt. megvásárlásával kapcsolatos 77 milliárdos tőkeemelés kapcsán, hiszen itt az RWE kisebbségi csomagjéért már 41 milliárd forint kifizetésre került. Úgy gondolom, itt mindenfé-

leképpen magyarázatra szorul, hogy akkor miért 77 milliárddal kell megemelni az MVM tőkéjét. Gondolom, ezt korábban hitelből kifizette az MVM, azt vissza kell pótolni a magyar államnak mint tulajdosnosnak. Nyilvánvalóan az állam döntési pozícióban van, az MVM igazgatótanácsa döntési pozícióban van, az ember mégis úgy gondolja, hogy közte van mintegy 36 milliárd forint, amely mehet működésre is. Ma hallottunk olyan vitát is, amiből esetleg arra is lehetne következtetni, hogy ugyanebből a pénzből esetleg most kell feltölteni, így a tél közeledtével a gáztárolókat, gáztározókat. Gondolhatunk nagyon sok dologra e kapcsán. Én arra szeretném kérni államtitkár urat, hogy nagyon formabontó módon vegyen részt ma a vitában, bocsánat, a többi államtitkárhoz és a kormány többi képviselőjéhez képest formabontó módon vegyen részt ma a vitában, és próbáljunk meg ezekre fényt deríteni.

A Főgáz részvénytársaságjéért kifizetendő 41,8 milliárd forintos vételár tekintetében pedig sajtóértesülésekben azt lehet olvasni, hogy ez nem ennyibe fog kerülni, ez ennél jóval drágább lesz. Ezt is lehet ebben olvasni. A kérdés az, hogy mire számít a kormány, kell-e utána majd még egyszer módosítani ezt a csomagot. Azzal együtt, hogy fenntartjuk azt a véleményünket, hogy aggódva a GDP-arányos államháztartási hiányért, aggódva azért az elhallgatott félmondatért - nem kellene itt ezt megtenni, hát itt legalább már mindent beszéljünk ki -, amit a Költségvetési Tanács hozzatett ahhoz, amit államtitkár úr is és a Fidesz vezérszónoka is elmondott, érdemes végigolvasni, és akkor az ember talál benne ilyen dolgokat. Úgy gondoljuk, hogy ebben talán érdemes politikát váltani, ott szolgáltatást nyújtani az egészségügyben, az oktatásban, a szociális szférában, ahol ezt az állam helyett senki nem fogja megtenni. Érdemes megnézni a KLIK és érdemes megnézni az egészségügy lejárt tartozásállományát, és akkor azt nem lehet nem észrevenni, hogy az nem 152 milliárd forint elköltésével fog most rendbe jönni, hogy ebből majd cégeket veszünk. Szabályozókat kell alkotni, a szabályozókat pedig be kell tartani és be kell tartatni.

Mivel sürgősen növeli ez a jelenlegi törvényjavaslat a költségvetési hiányt és veszélyezteti a hiánycél betartását, ezért frakciónk nem fogja támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a KDNP képviselőcsoportja részéről kívánja-e valaki ismertetni a frakció álláspontját. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, mindösszesen 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő csomag végre olyasvalami, amiről érdemes tárgyalni és érdemes vitatkozni, hiszen nem a múlt heti rezsinövelési adócsomagra emlékeztető valami, ami az emberek rezsikönnyítéseit gyakorlatilag egy az egyben és egészében elvitte, hanem végre olyan stratégiai célok, már-már vízió látszik kibontakozni az egész mögül, amelynél csak a pénzügyi trükköket érdemes megvizsgálni, és azt, hogy például a korábbi gáztározókkal összefüggő vásárlások esetében, amikor két-háromszoros lett az eltérés az értébecslés és a valódi érték között, ez hogyan fordulhatott elő, átszűrődnek-e az akkori hibák ebbe a törvényjavaslatba és kihatásaiba, és egyáltalán fordulhat-e elő még Magyarországon hasonló, ami előtt egyébként az akkori Számvevőszéki és költségvetési bizottság felelős ellenzéki tagjai értetlenül álltak. Magyarázatot azóta sem kaptunk arra, hogy különítsünk el biankó szavazással egy bizonyos összeget, aztán önök majd eltapsolják valamire, amiről rendelkezésre áll egy értébecslés, amelynek vagy hiszünk, vagy nem, és amely cég értéke vagy annyi, vagy nem.

Az idő sajnálatos módon minket igazolt, pedig egy rettenetesen fontos területről van szó. Hiszen mi a kiindulópontja ennek az egésznek? Gyakorlatilag már 1995-96-ban a szocialistának mondott Horn-kormány határozott az áram- és gázszolgáltatók külföldi kézbe adásáról, elképesztő körülmények között. Tudjuk, hogy a cégeket döntően német és francia, egyébként ottani állami kézben lévő társaságok vásárolták meg, összesen 485 milliárd forintért, ami elsőre talán egy nagy összegnek tűnhet, de még az akkori GDP-nek is csak a 9 százalékáról volt szó. Tehát elmondható, hogy egy kis törpe, vacak összeget kapott Magyarország azért, amely befektetés a másik oldalról aztán négy-öt év alatt megtérült ezeknek a külföldieknek. Azért is megtérülhetett, mert a befektetőknek 8 százalékos eszközarányos nyereséget garantált az akkori magyarnak nevezett kormányzat, elképesztő és arcátlan módon.

Az a vicc is előfordult a későbbiekben, hogy ebből kifolyólag felpörögtek a rezsiköltségek, a külföldi cégek elképesztő profitrátát tudtak felmutatni, és ahogy a méretgazdaságosság okán a hatékonyságuk is nőtt, ez a garantált eszközarányos profit még tovább csúcsosodott, egyes cégeknél 20 százalék fölötti mértékét megütve.

Előfordulhatott az is - egyébként a vicc kategóriájába tartozik -, hogy kikapcsolták az áramot egy akkori kormányservénél, a Vidékfejlesztési Hivatal kaposvári kirendeltségénél, és az áramszolgáltató emberei öt percet adtak adatmentésre a nemzetbiztonsági szempontból kiemelt védettséget élvező szervezetnél. Ilyen arcátlan és elképesztő helyzetek fordulhattak elő.

Mindez annak az eredménye, hogy stratégiai magyar társaságok külföldi kézbe kerülve a lehető legrosszabb gazdák kezébe jutottak, a végeredmény pedig az, hogy Magyarországnak egy olyan helyzettel kellett szembesülnie, hogy az elkótyavetyélt, kiárusított, elpazarolt, elvesztegetett vagyontárgyait most ilyesmi törvényjavaslatokkal kell megpróbálni visszaszerezni. Állításom szerint ez a cél, a visszaszerzési cél helyes, de ennek a mikéntje egyáltalán nem mindegy. Nem látszik ugyanis egy reprivatizációs stratégia a kormányzat részéről. Azt látjuk, hogy minden évben felméri, mi az, ami viszonylag könnyen vagy viszonylag olcsón szerezhető vissza, erre elkülönítenek nagyjából egy stadionrekonstrukciónyi összegkeretet, és aztán megvesznek belőle valamit, amit tudnak. A helyzet az, hogy ez nem stratégia, ez tökéletesen esetleges, és hosszú távon nem biztos, hogy a stratégiai céljaink megvalósításához vezet.

Azt is láthatjuk ugyanakkor, hogy azok az elképesztő aránytalanságok, amelyek az értébecslések, a tényleges vételi árak és az elkülönítések között fellelhetők, legalábbis megkövetelnék azt, hogy egy egységes minősítési rendszer alakuljon ki Magyarországon, legalább az értébecslések tekintetében jussunk előrébb, láthassuk azt objektív mérce alapján, hogy egy ilyen vagyontárgy, ami egyébként magyar állami stratégiai tulajdon kell hogy legyen, mennyit ér, mikor érdemes és milyen módon érdemes visszavenni. De továbbmegyek. Említettem azokat a közműcégeket, amelyek Magyarországról lapátolták, talicskázták ki a pénzt. Voltak kormányok, amelyek ezeket a szerződéseket aláírták. Kik vannak az ellenoldalon? - ha elszámoltatásban gondolkodna a jelenlegi kormányzat, mint ahogy nem gondolkodik, de mi ezt nem fogjuk feladni; legkésőbb akkor fogjuk megvalósítani, amikor mi kapunk erre lehetőséget és felhatalmazást.

(21.00)

A másik oldalon, tehát azok, akik garantált eszközarányos profitot kaptak, még egyszer mondom, százmilliárdokat talicskázta ki az országból, létező, ma is létező állami cégek, állami tisztségviselők, ottani kormányzati és politikai szereplők, vezetők, tehát elszámoltatható személyeket és közületeket találunk. Ez az egész folyamat felülvizsgálható lenne, és akkor nem biztos, hogy arról kellene vitatkozni, ahogy azt Hegedűs Enikő képviselőtársam számtalan alkalommal, találó módon megjegyezte, nem biztos, hogy arról kéne vitatkoznunk, hogy hány száz milliárdért vásároljuk vissza az arcátlan befektetőktől a magyar nemzeti vagyont, hanem egy tisztességes elszámoltatási folyamat keretein belül lehet, hogy eljutnánk oda, hogy adott esetben egy új mérleget lehetne vonni.

Nem azt mondom, hogy biztos, hogy még nekünk tartozna az a befektetőnek nevezett cé csoport, amelyik kifosztotta Magyarországot, ez minősített, deklarált, és csak a bíróságokon kellene neki érvényt szerezni, de azt igenis állítom, hogy sokkal kedvezőbb stratégiai pozíciókat lehetne elfoglalni. Olyan cégek kerülnek felsorolásra az előttünk fekvő előterjesztésben, amelyek fontos stratégiai cégek. Az Antenna Hungária esetében nem hiszem, hogy erről vitatkozni lehetne, de a Főgáz tekintetében sem. Ugyanakkor arra bátorítanám a kormányzatot, hogy dolgozzon ki egy valódi reprivatizációs stratégiát.

Mondok egy példát. A Csatornázási Művek 75 százaléka, a Gázművek 50, a közvilágítási művek szintén 50 százaléka az ELMŰ-é, amely külföldi érdekeltégű. Nem most mondom, ezt mondtuk azelőtt, hogy önök az első úgynevezett rezsicsökkentésről szóló csomagot bevezették volna. De felhívtuk a figyelmet olyan stratégiai vállalatokra, ahol a korábbi fogyasztóvédelmi jellegű visszasságok szintén fennállnak. Érdemes lenne a korábbi szerződéseket is felülvizsgálni, akár fővárosi, akár országos szinten, és e tekintetben elérhető lenne, hogy ezen cégek, cé csoportok jó része magyar tulajdonba kerüljön újra.

Tehát nem biztos, hogy önök most abba az irányba indultak el, amelyre a legcélszerűbb, leggyorsabb, leginkább célravezető. Elképzelhető, hogy lehetne olyan cégeket és olyan pozíciókat elfoglalni, amelyek jogosan, jog szerint és a korábbi, egyébként érdekes körülmények között született szerződések felülvizsgálata által visszakerülhetnének magyar kézbe. Tehát elképzelhető, ikonikus példa, a Fővárosi Vízművek és a Fővárosi Csatornázási Művek privatizációja is, és a parlament erről sem tárgyal, az úgynevezett rezsicsökkentés első köre óta ez itt nem nagyon volt téma. Jó, ha évente egyszer merült fel.

Mint ismeretes, itt is '97-ben egy francia-német konzorcium vásárolta meg a Vízművek részvényeinek egynegyedét, mindösszesen 17 milliárd forintért. Ez a röhej csúcsa! Az elszámoltatónak nevezett kormányzatok ennyi év alatt nem tudtak mit kezdeni ezzel az elképesztő üggyel? És mi volt még a szerződésben? A külföldi tulajdonosok delegálhatják a menedzsmentbe a cégvezetőket, és évente kivitték a cégből a nyereségüket. Hasonló módon és értéken adták el egyébként szintén '97-ben a Csatornázási Művek jó részét is, tehát látható, hogy nem egyedi esetek, amiről beszélünk.

Az előttünk fekvő csomagban bizony ez a 152 milliárd forint elkülönítése legalábbis átgondolást követel, mégpedig annak tekintetében, hogy milyen cégek közül lehetett volna mazsolázni, milyen piaci pozíciókat lehetett volna elfoglalni. Ehhez egy nemzeti vagyonleltár lenne szükséges, ahol nemcsak az állami vagyon egy részét lajstromozzák, mint ahogy az előző ciklus közepén megtették, hanem valóban fel kellene végre valakinek mérni, hogy a családi

ezüstünkéből mi maradt meg, milyen társaságokat kell visszaszerezni, miket lehet és miket érdemes stratégiai magyar vállalatoknak tekinteni. Önök ezt a munkát elszabotálják, most már jóval több mint egy cikluson keresztül.

Nemzeti vagyonleltár nélkül egyszerűen nem tudhatjuk, hogy miből főzhetünk, nem tudhatjuk, hogy mit érdemes gyarapítani a jövőben, nem tudhatjuk, mit kell megőrizni. És még súlyosabb, hogy ha nincs egy vagyonleltár, és nincs kimondva a megőrzés felelőssége, akkor nem tudunk kit elszámoltatni az elköttyavetyéléért. Tehát egészen arcátlan dolog az, hogy ennyi év alatt nem sikerült előrelépni ezen a területen.

De tovább is mehetnénk ezen törvényjavaslatnál és ezen csomagnál is. Hiszen ha csak azt nézzük, hogy a közműszolgáltatókat ténylegesen nonprofit cégekké kellene és lehetne alakítani, akkor egy alapvetően támogatandó célról beszélünk, egy olyanról, amit talán az utca emberei közül is 100-ból 99-en támogatnak. De meg kell vizsgálnunk azt is, hogy egy nonprofitnak nevezett cég esetén is lehet mesterségesen feltupírozott bevételi és kiadási oldalt produkálni. Tehát önmagában ez nem garancia arra, hogy a magyar emberek jobban járjanak. Önmagában csak az lehet garancia, hogy a stratégiai vállalatunk fölött legalább az ellenőrzési jogokat tudjuk gyakorolni.

Most mondom egy példát. Segíthetne annak törvénybe foglalása, hogy recessziós időszak esetén, amikor ezt különböző gazdasági mutatók alátámasztják, automatikusan rezsistop lép életbe. Ez egy teljesen indokolt lépés lenne, és a világ számos pontján alkalmaznak hasonló módszereket. Magyarországon a jelenlegi tulajdonosi szerkezet mellett ez lényegében megvalósíthatatlan.

Éppen ezért kellene elmozdulnunk, amelynek az első pontja egy tételes elszámoltatási folyamat lehetne a korábbi szerződések elővétellel és végre a vádoltak padjának megtöltésével a tekintetben, hogy akik a magyar stratégiai vagyoneszközöket segítettek kijátszani külföldi kézbe, kapják meg jogos büntetésüket.

Folytathatnánk a sort a főváros és a vidék között fennálló minőségi és árbéli hatalmas különbségek felszámolása tekintetében, vagy akár egy fogyasztóvédelmi razziasorozat szükségességének felvetésével a nagy szolgáltatók számlázási rendszereit, kamatait, adminisztrációs felületeit illetően. Tehát bőven lenne teendő. Ezen a ponton úgy érzem, hogy a legfontosabb hiányosságokra és mulasztásokra felhívtam a figyelmet, amellelt, hogy a nemzeti vagyon gyarapítását, a stratégiai pozíciók visszaszerzését a Jobbik minden esetben támogatni fogja, ha az tisztességes, átgondolt módon, felmért értékrendszer mellett, normális ár-érték arányon történik. Ne forduljon tehát még egyszer elő olyan, mint az előző ciklusban, amikor a szükséges összeg többszörösét próbálták

elkülöníteni, és hatalmas különbségek mutatkoztak a vételi ár és a ráfordítandó keret között.

Ez a 152 milliárd forint egyébként tetemes összeg, jelentsük ki. De ha ebből stratégiai magyar vállalati részek menekülnek meg, kerülnek vissza, akkor, úgy érzem, értelmesebben költi el Magyarország ezt a pénzt, mint ha számtalan egyéb kormányzati luxusberuházásra vagy kiadásra fordította volna. De egy átgondolt stratégia, egy nemzeti vagyoneleltár nélkül önök nem a betegséget gyógyítják meg, csak tüneti kezelést alkalmaznak.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(A padsorok szélén egymással beszélgető L. Simon Lászlóhoz és dr. Hoffmann Rózsához:)* Megkérem képviselőtársaimat, fáradjanak ki a folyosóra. Köszönöm szépen.

Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előtünk fekvő törvényjavaslat több módosítást tartalmaz. A legjelentősebb az állami cégvásárlások miatti 152 milliárdos főösszeg-módosítás. Előrebocsátanánk, hogy az LMP elvben nem ellenzi a közösségi tulajdon növelését a stratégiai szektorokban, az alapvető szükségleteket biztosító szektorokban. Ezt azonban az adófizetők iránti felelősség és megalapozott szakmai háttérmunka mellett kell elvégezni. Magyarul csak olyan átvételt vagy vásárlást lehet támogatni, ami nem aránytalan vételáron történik, és van elképzelés arra nézve, hogy az állami tulajdonban milyen szerepet és hogyan fog betölteni az adott cég, s ezek a tervek nyilvánosak. Ezen feltételek egyike sem teljesült.

Ráadásul a kormány szerint a 152 milliárd forintot felemészítő államosítás nem növeli a költségvetési hiányt, mert ugyanekkora értékű vagyon kerül hozzá. Ez nem igaz, több okból sem. Józan ésszel is, ha egyszer többet költünk, mint amennyi bevételünk van, akkor növeljük a hiányt. Az, hogy vagyonelemet vásárolunk, nem döntő érv, egyrészt azért, mert mint a MOL-nál vagy az E.ON-gázüzletágnál kiderült, dupla, tripla áron szokott a Fidesz-kormány vásárolni, amit, ha erre szükség lenne, fele-, harmadáron lehet eladni, tehát a hiány nőne. Másrészt a költségvetésből történő egyéb beruházásokat sem vonjuk le a hiányból, még ha értéket is hoznak létre. Ezért sincs elvi alapja annak, hogy ezek a beruházások más elbírálás alá essenek.

S ha ez nem lenne elég, még a módosítást véleményező Költségvetési Tanács sincs azon az állásponton, hogy ez érintetlenül hagyja a hiányt és az adósságot. Szerintünk 0,5 százalékkal emelkedni fog

a pénzforgalmi hiány, és így nem valószínű, hogy csökken idén az államadósság, legfeljebb jelentéktelen mértékben. Így nő a hiány és az államadósság tarthatóságával kapcsolatos kockázat.

Foglalkozik a javaslat a szén-dioxid-kibocsátási egységek kereskedelméből származó bevételek újraelosztásával is. Ezen a ponton a pánik és a kapkodás jeleit látjuk a kormányoldalon, nem is indokolatlanul. A kormány által kiírt lakossági energiahatékonysági pályázatok éppen a napokban fulladtak káoszba.

(21.10)

Hogy a jelentkezők száma volt túl nagy vagy a rendelkezésre álló támogatási összeg bizonyult nevelésesen kevésnek, az a végeredmény szempontjából mindegy. Ez már a sokadik kormányzati felsülés a zöldenergia-ágazatban. Arról a szektorról beszélünk, amely egész Nyugat-Európában a munkahelyteremtés szempontjából húzóágazatnak és a gazdasági növekedés motorjának számít. Magyarországon viszont a kormány 2010 óta mesterséges kómában tartja az ágazatot, amely csak egy-egy jelentősebb korrupciós botrány vagy egyéb anomália kapcsán kerül be a hírekbe. Széleróművek az Orbán-kabinet hivatalba lépése óta nem épülnek, a napenergiás pályázatokat a nyilvánvaló korrupció miatt visszavonták, a családi otthonok energetikai korszerűsítésére pedig négy év alatt egy negyed stadion árát sem sikerült elkülöníteni. Ezt a páratlan sorozatot koronázta meg a mostani kazán-, ablak- és háztartásigépcserre pályázatok befulladásá. A kormányzat, amely titokban minden politikai döntés előtt teszteli a társadalom tűrőképességét, most állítólag nem volt felkészülve rá, hogy sokkal többen fognak jelentkezni, mint amennyi embert a rendszer technikai, illetve pénzügyi értelemben ki tud szolgálni.

Úgy tűnik, Magyarország mégsem teljesít annyival jobban, hogy az állami segítség ne jelentsen nagyon sokat tízezrek számára. Ezért és az elérni kívánt környezetvédelmi, illetve társadalmi cél szempontjából is érthetetlen a kormányzati szűkmarkúság, hiszen a valódi, fenntartható rezsicsökkentés éppen az lenne, ha az otthoni energiafelhasználás csökkentésében nyújtana az állam segítséget a családoknak. Most szokás szerint kapkodva, az utolsó utáni pillanatban törvénymódosítással igyekeznek menteni a menthetőt, felszabadítva a kvótabevételek egy részét arra a célra, amelyre ezek a bevételek eredendően szolgálnának, az üvegházgáz-kibocsátás csökkentésére az otthonok energetikai korszerűsítése révén. Az LMP már tavaly felhívta rá a figyelmet, hogy valójában a kvótabevételek száz százalékának ezt a célt kellene szolgálniuk, a költségvetés lyukainak befoltozása helyett, szemben a mostani törvénymódosítás-

ban nagylelkűen engedélyezett 50, illetve 25 százalékkal.

Ha a kormány időben meghallgatta volna az intelmet, nem kellett volna nevetségessé tennie magát az egész ország előtt, a megfelelő forrás nélkül, elégtelen informatikai infrastruktúrával kiírt energiahatékonysági pályázatokkal, és nem kellene szégyenszemre a 2014. év utolsó előtti hónapjában belenyúlania az adott esztendő költségvetésébe, illuzórikussá téve a költségvetési tervezést és a közpénzköltés fölötti parlamenti kontrollt.

És ha már az úgynevezett rezsicsökkentés szóba került, láttuk, hogy a kormánynak rendkívül fontos az energiaszámla esetében a számlakép és a számlafelületek kommunikációs felhasználása, javasoljuk, hogy iktassák törvénybe a következő felirat elhelyezését az energiaszámlákon: Tisztelt Állampolgár! Azért kell még mindig ilyen sokat fizetni az energiaszámláért, mert a kormány nem támogatja az otthoni energiafogyasztás csökkentését. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót az elsőként jelentkezőnek, Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Két kérdéssel szeretnék foglalkozni. Az egyik, amiről már korábban beszéltünk, ez a közösségi tulajdonú közszolgáltatások kérdése, hogy olcsóbb-e, drágább-e; azt gondolom, arról lehet vitatkozni, hogy erre szükség van-e vagy nincs, hogy államosítani kell-e ezeket a szolgáltatókat, vagy nem kell államosítani. Én magam egyébként azt gondolom, hogy akár lehet hatékony az az irány, amit a kormány választott, hogy közösségi tulajdonú közszolgáltatás történjen, azonban ez a konkrét javaslat, amely előttünk van, ez nem az. Sokba kerül ugyanis ez a dolog, és szem elől tévesztjük a valódi célt, a valódi cél pedig az, hogy elérhető árú rezsik legyen mindenkinek, az, hogy ezek a rezsiszámlák ne menjenek az egekbe. Úgy gondoljuk, hogy a kormányzat pazarol. Pazarol, hiszen úgy költ erre a területre, hogy valójában sem hatékonyságot, sem érdemi szolgáltatást ezzel nem vásárol. Ahogy elemezhetjük ezt a pazarlást, egy harmadik példával kell hogy előjövök, és azt kell mondjam, hogy ez a másik dolog, amiről szeretnék most beszélni.

Nagyon régen megoldatlan a III. kerületben a Gázgyári lakótelep helyzete. Erről egyébként többen is beszéltünk itt a Házban, magam egy korábbi hozzászólásomban, felszólalásomban a most százéves Gázgyári lakótelep lehetetlen helyzetéről beszéltem. Ez az a lakótelep, amelyik korábban a Fővárosi Gáz-

művek kezében volt, ők építették meg száz évvel ezelőtt, és ez az a lakótelep, amelyik, amikor átkerült a főváros kezébe maga a lakótelep, akkor a mai napig rendezetlen viszonyokat találhatunk itt. Nem költenek eleget az állagmegóvásra, de ha csak a legprofánabb példát mondom, például olyan csekket kapnak a bérlők, ahol saját maguknak kell kitalálni azt az összeget, amit ide beírnak. Talán egy becsületkassza lehetne akkor, hogyha egyébként azokról a bérletdíj-emelésekről, amelyek megtörténnek, tájékoztatnák a bérlőket; ez sokszor nem történik meg.

Nagyon sok esetben a számlák is késve érkeznek, úgy van tartozásuk a bérlőknek, hogy valójában még nem is kapták meg a csekket. Hasonlóan gyakran előfordult az, hogy amikor a főváros - idézőjelben - rendezte a bérlők helyzetét, akkor a mai napig is sikerült úgy rendeznie, hogy van, akinek 120 ezer forintos bérleti díjat kell fizetnie egy olyan lakásért, amelyikben bent lakik, és amelybe született, és amelybe az ő édesapja és édesanyja beleszületett. Úgy sikerült rendezni - idézőjelben - a Gázgyári lakótelep helyzetét és a benne élők helyzetét, hogy nagyon sok esetben a lakótelepen élőknek az egyik családnak más, míg a másik családnak egy újabb szerződést írtak. Van, aki olyan szerződést kapott az idézőjeles rendezéskor, hogy örök életére megkapja a bérleti jogot, de van, aki addig kapja csak meg a bérleti jogot, amíg maga is a Gázgyárnál, a Fővárosi Gázműveknél dolgozik. Még egyszer mondom, itt szinte kivétel nélkül olyan bérlőkről beszélünk, akik ebben az ingatlanban születtek, vagy akiknek az apja vagy a nagypapja is ebben az ingatlanban élt, és ebben nőtt fel.

Amikor megtörtént a Fővárosi Gázművek állami kézbe helyezése, akkor én írásbeli kérdéssel fordultam az illetékes miniszterhez, amelyben azt firtattam, hogy vajon a Gázgyári lakótelep sorsa most rendeződni fog-e, vajon a főváros mostohagyermeki státusából kikerül-e a Gázgyár, és most már fog-e rendeződni az, hogy az itt élők méltó körülmények közé kerültek. Azt a választ kaptam, hogy erre nem terjedt ki a reprivatizáció, és most is megmaradnak ezek a viszonyok, hiszen a főváros kezében maradt a Gázgyári lakótelep sorsa. Itt pusztán csak arról szeretnék szót ejteni, hogy egy olyan műemlék épület kapcsán, egy olyan közösség kapcsán nem hozott megoldást egyébként a fővárosi tulajdontól való átvétel, amelyre igenis gondolni lehetett volna és gondolni kellett volna. Ez a mai napig megoldatlan kérdés a III. kerületben.

Persze, sokan vicceltek akkor, amikor az egyik főpolgármester-jelölt a Gázgyári lakótelep mögötti felújított gyárépület előtt tartott sajtótájékoztatót, amikor is felhívta a figyelmet a lakótelep sorsának a rendezetlenségére, de a valódi helyzet az, hogy magát a Gázgyárat tényleg sikerült a kormányzatnak felújítania, de magát a lakótelepet, ahol az emberek

élnék, azt viszont nem, semmilyen problémát nem sikerült kiküszöbölni. Igazából az ott élők persze nem érdekli, hogy a lakótelep kinek a kezelésében van, őszintén nem érdekli, hogy a főváros-e a gazdája, a kerületi önkormányzat a gazdája, vagy az állam a gazdája, azonban az érdekli, hogy ezek a problémák, amelyek gyakorlatilag a Főgáz privatizációja óta jelen vannak - tehát nem mostani problémák -, azok a megoldás irányába hassanak; ez nem történt meg. Nem történt meg most sem, amikor egyébként lett volna lehetősége a kormányzatnak arra, hogy erre a közösségre vagy erre a lakótelepre figyeljen; ezt súlyos hibának tartom. Súlyos hibának tartom azt is, hogy egész egyszerűen elfelejtette a Gázgyári lakótelep kérdését rendezni a kormányzat a Főgáz visszavétele kapcsán, ami gyakorlatilag, azt lehet mondani, hogy egyébként a helyieket súlyosan negatívan érinti.

(21.20)

Már felhívtam a figyelmet arra, hogy egy olyan épületgyűttesről van szó, ami száz éve épült, egy olyan épületgyűttesről van szó, amely száz éve ad helyet annak a közösségnek, akik a Gázgyár munkásai, dolgozói voltak, egy olyan közösségről van szó, amely szinte száz éve egységes, és amely száz éve gyakorlatilag együttesen van ebben a helyzetben. Én szeretném kérni a kormányzatot ezen a helyen is, tudom, hogy ez nem szűken ehhez a napirendhez tartozik, de ha erről szót ejthetünk, akkor lehet, hogy utánalövés lehet, de legyen szíves a kormányzat ennek az ügynek a kapcsán is fokozott figyelemmel kísérni ennek a közösségnek a helyzetét. És ha már az állami visszavételnél nem sikerült az, hogy olyan megoldás szülessen ezzel a közösséggel, amit egyébként maga a közösség megérdemel, akkor a későbbiek során vizsgálják azt meg, hogy van-e jogszabályi lehetőség arra, hogy ezeket a problémákat megoldják. Van-e jogszabályi lehetőség arra, hogy egy százéves, hihetetlen jelentős építészeti értéket képviselő lakótelepi közösség körülményeinek a romlása és magának az épületeknek a romlása megálljon? Lehet-e arra jogszabályi lehetőség, hogy ez a közösség megkapja azt a fajta - egyébként mindenki számára biztosított - jogot, hogy olyan bérleti viszonyok jöjjenek létre, amelyek egyértelműen és megnyugtatóan rendezik mindenkinek a sorsát?

El lehet képzelni, hogy mennyire nonszensz az, amikor ma valakinek olyan bérleti szerződése van, hogy ha elveszíti a munkáját, akkor elveszíti a lakhatását is, még egyszer mondom, egy olyan házban, egy olyan lakásban, amelyben nemcsak ő született, hanem adott esetben édesapukája, édesanyukája vagy a nagyszülei is. Van-e lehetősége a kormányzatnak arra, hogy megvizsgálja a Gázgyári lakótelep helyzetét, és ha már ennél az állami visszavételnél erre nem

került sor, akkor vajon mit tudunk tenni annak érdekében, hogy ezek a problémák megoldódjanak? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-es költségvetés módosításáról szóló törvényjavaslatnak két pontjához szeretnék hozzászólni. Az egyik, ami a játékadó-bevételeket, a távszerencsejáték játékadójából, valamint a sportfogadás játékadójából származó bevételeket érinti, ezek felhasználásának a módosítását, átcsoportosítását, ami egyébként megint a miniszterelnök úr kedvenc sportjára megy, és az MLSZ-szel, utánpótlás-neveléssel fog foglalkozni. Reméljük, hogy azért a jövőben javulni fog a magyar foci színvonala, és ténylegesen az a pénz, amit bizonyos sportágakba beletesznek, az egyébként ilyenformán meg fog térülni, és öregbíti hazánk hírnevét és múltját ezekben a sportágakban. Mindenesetre furcsa, hogy akkor, amikor több mint 500 ezer gyermek él olyan körülmények között, hogy nem eszik naponta meleg ételt, akkor egyébként pont ez a legfontosabb szempont, és ebből a bevételi forrásból pont ilyen célokat kell finanszírozni, nem pedig azokat, akik a legnehezebb helyzetben élnek ma Magyarországon; többek között azért, mert bevezették az egykulcsos, 16 százalékos személyi jövedelemadót, ami rendkívül igazságtalan, és nagyon sokakat taszít nehéz helyzetbe.

De van itt egy másik pontja ennek a törvényjavaslatnak, ez a központi költségvetés kiadási előirányzatának 152 milliárd forintos növelése, ami a stratégiai jelentőségűnek minősített gazdasági társaságokban történő részesedésvásárlásokra tekintettel történik meg. Itt a Főgáz Zrt.-nél szeretném kiemelni, hogy itt egy MVM-tőkeemelésről beszélhetünk. Ez 77 milliárd forint.

Na de lássuk, hogy egyébként mi az az MVM, és milyen ügyletekben vett részt, amibe egyébként a kormány csak tolja-tolja bele a pénzt! Emlékszünk arra, és a sajtóban is többször szóvá tettük, hogy a kormány évekig átjátszott gázt fideszes offshore-cégeknek. Az MVM-en keresztül behozták az országba Ausztriából az olcsó gázt azzal, hogy ez a stratégiai készletek feltöltéséhez kell. Ez a mennyiség azonban a tartályok helyett a fideszes offshore-cégek tulajdonában álló MET Zrt.-hez került, amely jelentős haszonnal eladta az olcsó gázt. Egyébként ezek az ügyletek évente több mint 100 milliárd forintos haszonhoz juttatták ezeket a cégeket ezekkel a trükkökkel. És egyébként hozzá kell tegyem, hogy nincs ez másként az energiaszektorra érintően sem.

És ha már itt tartunk a gáztározóknál, jó lenne tudni, hogy éppen most mi az a pontos arány, amennyiben feltöltöttek ezek a gáztározók, hiszen egyébként Ukrajna felé is rendkívül barátságos lépéssel sikerült elzárni a reverz gázszállítást arra való hivatkozással, hogy ugye, az itthoni gáztározókat szükséges feltölteni és itt a stratégiai készleteket megképezni a tél közeledtével; ami egyébként egy nagyon helyes cél, csak szakértők véleménye szerint is tudható, ilyen információkból is tudható az, hogy ez a mennyiség, amit egyébként Ukrajnába szállítottunk, az egyébként számottevően nem vetette volna vissza és nem befolyásolta volna a gáztározók feltöltését. Tehát a magyar emberek biztonságát semmiképpen nem veszélyeztette volna. Tehát kérdés, hogy egyébként ilyen ügyleteknél kiknek a zsebébe vándorolnak a százmilliárdok.

És egyébként pont az ilyen átláthatatlan ügyek miatt jutottunk el oda, hogy olyan markáns diplomáciai lépéseket tapasztalhatunk, mint például az amerikai kitiltási lépések is. És egyébként itt felmerül a kérdés, hogy mennyi pénzt akarnak még az MVM-be tolni, főleg ilyen körülmények között, és hogy mikor kezdenek egyébként felelős politikába. Mindemellett még annyit szeretnék megállapítani, hogy az egyébként látszik, hogy nem csupán egy feneketlen pénzt elnyelő hordóról beszélünk, amikor az MVM-ről beszélünk, hanem egyébként bukott fideszes alpolgármestereknek a menekülőpályájáról is. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Banai Péter Benő államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Ha megengedik, röviden reagálnék a vitában elhangzottakra. Összefoglalóan, én örömmel állapíthatom meg, hogy a hozzászólók többsége egyetértett azzal, hogy stratégiai jelentőségű cégek megvásárlása állami feladat, és egyetértett ilyen értelemben a kormány által beterjesztett törvényjavaslat főbb irányjaival.

Mindenkit megnyugtathatok, hogy a kormány által követett hiánycsökkentés és államadósságcsökkentés a javaslat elfogadása esetén is megvalósul. Ezzel át is tértem Szakács László képviselő úr felvetéseire, megerősíthetem ismét, hogy a benyújtott javaslat az európai uniós módszertan szerinti hiányt nem érinti, mivel értékbecslés alapján, piaci áron történik eszközök megvásárlása, így az állami vagyon bővül. Az uniós elszámolási szabályok szerint

tehát az uniós módszertan szerinti hiány nem növekszik.

Ami az államadósságot illeti, trükkök nélkül az Eurostat nyilvános adatai alapján, tehát az Unió statisztikai szervének nyilvános adatai alapján az elmúlt három évben a magyar államadósság folyamatosan csökkent. A nyilvános, 28 országra vonatkozó adatok alapján ezt mindössze három ország tudta teljesíteni: Lettország, Ausztria és jelentem: Magyarország. Tehát az elmúlt évek gyakorlatát tekintve azt gondolom, hogy a tapasztalatok pozitívak, és a kormány úgy terjesztette be az önök előtt lévő költségvetési törvény módosítását, hogy az államadósság csökkentését az idei évben is folytatni kívánja. Hozzá kell tegyem, hogy az új Országgyűlés 2010 után olyan jogszabályi környezetet alkotott, amely kétharmados többséggel biztosítja azt, hogy a mindenkor kormány olyan költségvetési javaslatot készítsen és hajtsa végre, amely az államadósság csökkentését eredményezi.

(21.30)

Ezt a szigorú szabályt kell mindaddig követni, amíg az államadósság GDP-arányos mértéke az 50 százalékot el nem éri. Hangsúlyozom, alaptörvényi és Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló, kétharmados törvényi rendelkezésekről van szó.

Képviselő úr említette, hogy az első módosításról van szó, és örömteli dolog, hogy a 2013-as évhez képest még csak az első módosításról beszélhetünk. Engedjék hát meg, hogy felidézsem, hogy 2013-ban az első két módosítás szintén stratégiai jelentőségű cég, az E.ON megvásárlásával volt kapcsolatos, és a többi törvénymódosítás is, azt gondolom, olyan változtatásokat fogalmazott meg, amelyek mind az állami vagyon bővítése szempontjából, mind például a pedagógusbér-emelés szempontjából, az állam egésze szempontjából kedvező változtatásokat tartalmazott.

Visszatérve a konkrét fölvetésekre, képviselő úr a szén-dioxid-kvóta felhasználásáról érdeklődött, és Schmuck Erzsébet képviselő asszony is erre irányította a figyelmet. Mindenkit meg szeretnék nyugtatni a tekintetben, hogy a szén-dioxid-kvóta bevételeiből Magyarország a közösségi szabályokkal összhangban zöldberuházási kiadásokat finanszíroz a közösségi szabályokban meghatározott mértékben. Természetesen ezek a zöldberuházások más forrásokból is finanszírozhatóak, így emlékeztetnék mindenkit arra, hogy az uniós programokon belül a környezet és energia operatív program vagy energiahatékonysági operatív program, ami az új időszakot illeti, szintén jelentős forrásokat különít el zöldberuházási célokra.

Képviselő úr azt a dilemmát veti föl, hogy szabályozás vagy tulajdon útján célszerű az árakat kordában tartani. Én azt gondolom, hogy szabályozás és tulajdon útján. Emlékeztetnék arra, hogy számos olyan stratégiai, akár gázterületen működő cég értékesítésére került sor a korábbi időszakban - a Főgáz esetében 1997-ben -, ahol a stratégiai cégeket más állami cég vásárolta meg. Tehát számomra egy logikai kérdés, hogy vajon miért éri meg, miért logikus az, hogy egy más ország állami tulajdonban tart cégeket. Azt gondolom, hogy a válasz egyértelmű: ezek a stratégiai cégek lokális vagy abszolút monopóliummal bírnak, ezért nemzetstratégiai jelentőségű az, hogy ezek a cégek állami tulajdonban legyenek, és ahogy Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogalmazott, a tulajdonos ne kapcsolhasson le egy gombot, veszélybe sodorva stratégiai területeken az állam egészének, állampolgároknak, vállalkozásoknak, önkormányzatoknak a feladatellátását. Tehát azt gondolom, hogy a kormány e tekintetben azt az utat követi, amelyet számos európai országban jó példaként láthatunk: szabályozás és tulajdon útján kíván gátat szabni az energiaáraknak.

Képviselő úr szintén kvázi dilemmaként veti fel azt, hogy alacsonyabb árak vagy energiahatékonyság. A válaszom az, hogy alacsonyabb árak és energiahatékonyság. Mind a két területen a kormányzat, azt gondolom, számos lépést tett. A rezsicsökkentések számadatait pontosan ismerik, és az energiahatékonysági források felhasználását például az említett 2014-2020 közötti európai uniós források tervezett felhasználásánál is nyomon követhetjük.

Ami a számszaki kérdéseket illeti: a benyújtott javaslat egyértelműen megfogalmazza, hogy miért, milyen célokra kerül sor forrásjuttatásra. Nincsen ellentmondás a számokban. A Főgáz részvényeinek megvásárlása két ütemben történt, egyrészt a korábbi német tulajdonostól, másrészt a fővárostól kerültek ezek a részesedések megvásárlásra, az abszolút összeget pedig korrigálja az, hogy a Gáz Tranzit Zrt. MVM-nél lévő részesedésének egy része közvetlenül az államhoz kerül át a benyújtott törvényjavaslat általános indokolásában megfogalmazottak szerint, uniós jogszabályi követelményeknek való megfelelés miatt.

A törvényjavaslat benyújtása óta eltelt időben a Magyar Gáz Tranzit Zrt. részesedésének megvásárlásánál kisebb korrekció vált szükségessé. Már itt jellem a tisztelt Ház részére, hogy e tekintetben várhatóan a javaslatához egy módosító indítvány kerülhet benyújtásra.

Képviselő úr felhívta a figyelmet arra, hogy azon forrásokat, amiket a módosító javaslat stratégiai cégek felhasználására kívánna fordítani, akár tartozásállomány-csökkentésre is lehetne fordítani. Itt ki kell emeljem a tisztelt Országgyűlés előtt lévő, jövő évi költségvetési törvényjavaslatot, amely pont erre a

célra 60 milliárd forintos összeget különít el az esetben, ha az érintett intézmények pénzügyi fenntarthatósági gazdálkodása javul, tehát olyan átalakításokra kerül sor, amely meggátolja az államadósság vagy a tartozásállomány növelését.

Itt példaként azt kell említsem, hogy az önkormányzati területen is az az adósságtól való megszabadítás, amely több lépcsőben megvalósult, úgy biztosította a helyi önkormányzatok felelős gazdálkodását, hogy az adósság átvállalása mellett az adósság újratermelődését megakadályozó szabályok léptek életbe. A lényeg tehát: megnyugtathatom képviselő urat a tekintetben, hogy a költségvetési szervek tartozásának csökkentése érdekében a kormány konkrét intézkedéseket és ehhez szükséges forrásokat kíván biztosítani a jövő évi költségvetésben.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr megjegyzései kapcsán fontosnak tartom leszögezni azt, hogy a jövő évi költségvetési javaslat nem veszi el a rezsicsökkentés értelmében a háztartásoknál lévő megtakarításokat, biztosítja, hogy ezek a jövő évben is érvényesülhessenek. De ami a beterjesztett javaslat lényegi kérdéseit illeti, ismétlem: az összes vételi döntés mögött érdemi értékbecslés szerepel, ezek az értékbecslések biztosítják azt, hogy tényleges piaci áron és ne előlött kerüljön sor a részesedések megvásárlására.

Ami pedig a gazdaságpolitikai irányultságot, a vagyongazdálkodási irányultságot illeti: a 2010-ben megválasztott Országgyűlés a vagyongazdálkodási területen is új jogszabályokat fogadott el. Én azt gondolom, hogy ez az új jogszabályrendszer kell hogy az alapja legyen a korábbihoz képest felelősebb állami vagyongazdálkodásnak.

A gazdaságpolitika pedig, azt gondolom, hogy a tekintetben egységes, úgy valósult meg az elmúlt években egy jelentős államháztartási konszolidáció és került ki Magyarország a túlzottdeficit-eljárásból 9 év után, úgy valósul meg a nemzetközi szervezetek számadatai alapján az adósságcsökkentés, hogy ez nem az állami vagyon feléléseivel valósul meg, nem abból van az államnak pénze, hogy kiárúsítja a családi ezüstöt, hanem pont az ellenkező folyamatot biztosítja.

Tehát azt gondolom, hogy az adósság csökkentése és a hiány csökkentése az állami vagyon bővülése mellett valósulhatott meg, és ez páratlan érték Európában. Ez az az gazdaságpolitika, amelyet a 2010 óta megválasztott kormányok követni szándékoznak, és ennek a lenyomatát láthatjuk a most önök előtt lévő költségvetési javaslatban.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony fölvetéseit illetően meg kell erősítenem azt, hogy az energiahatékonyság céljaira nemcsak a szén-dioxid-kvóta bevételei állnak rendelkezésre, hanem ahogy a költségvetési törvényben vagy a zárszámadási törvényben láthatjuk, számos további forrás áll rendelkezésre energiahatékonysági célokra.

Kiss László képviselő urat illetően engedjék meg, hogy idézzem képviselő úr szavait. Képviselő úr is azt mondta, hogy lehet hatékony az az irány, amit a kormány javasol. Én ebben látom azt, hogy a vitában hozzászóló összes frakció képviselője alapvetően egyetértett a javaslattal. Engedje meg, képviselő úr, hogy megpróbáljam idézni azt, amit ön mondott: sokba kerülhet a vásárlás, hiszen az a cél, hogy elérhető árú legyen a szolgáltatások összege, elérhető árúak legyenek a szolgáltatások, ne mozogjanak az árak az egekbe. Én azt gondolom, hogy ha statisztikai számokat nézünk, akkor 2010 után pont az volt a kormány célja, hogy ne menjenek az árak az egekbe, ne valósuljanak meg olyan áremelések, mint amit a korábbi időszakban láthattunk, és ez a beterjesztett javaslat, a Főgáz, illetőleg további cégek állami tulajdonba vétele szintén ezt a szándékot tükrözik.

(21.40)

Képviselő úr azt is említette, hogy a Gázgyári lakótelep problémái a Főgáz privatizációja óta állnak fenn. Azt gondolom, hogy ez a probléma gyökere vagy ez lehet a probléma egyik gyökere. Ha nem történt volna meg 1997-ben ezen stratégiai jelentőségű cég értékesítése, akkor talán ez a probléma nem merült volna fel. Azzal egyetérttek a képviselő úrral, hogy a kormányzatnak és a fővárosnak is minden eszközt fel kell használni annak érdekében, hogy az ön által említett kiemelt jelentőségű lakótelep állagmegóvása megvalósulhasson.

Végül engedjék meg, hogy Demeter Márta képviselő asszony hozzászólására reagáljak. Ami a játékadó-bevételek felhasználásának pontosítását illeti, itt a tisztelt Országgyűlés által elfogadott sporttörvény-módosítással hozza összhangba a benyújtott módosítás a játékadó-bevételek felhasználását. Azt gondolom, hogy a cél nemes, az utánpótlás-nevelés támogatása. Hangsúlyozom, itt egy jogi koherenciát megteremtő javaslatról van szó.

A képviselő asszony említette azt, hogy talán a gyermekétkeztetésre kellene többet fordítani. E tekintetben is a tisztelt Országgyűlés asztalán lévő jövő évi költségvetési törvényjavaslatot idézném, ahol a gyermekétkeztetésre szánt forrásokat a kormány érdemben növelni kívánja. Amennyiben ezt a tisztelt Országgyűlés elfogadja, akkor a képviselő asszony által említett célra érdemben több forrás fog rendelkezésre állni.

Ami pedig az offshore hátterű cégek működését illeti, ismét emlékeztetni kell arra, hogy 2010 után e tekintetben is új jogszabályokat nyújtott be a kormány a tisztelt Országgyűlés elé, és ezeket az Országgyűlés elfogadta. Tehát ma sokkal szigorúbb szabályok vonatkoznak offshore hátterű cégekkel való kapcsolatra, állami támogatást nem lehet nekik biztosítani... (Hegedűs Lorántné: De kapnak!) Ál-

lami támogatást nem lehet nekik biztosítani. És amennyiben valakinek konkrét információja van a jogszabályok megsértéséről, azt gondolom, hogy ezt a jogszabálysértést konkrétan jelezni szükséges, és a jogszabálysértést orvosolni kell. (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Jelezni fogjuk!)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy abbéli bizodalمامat fejezzem ki, látva a frakciók általános támogatását a kormány ez irányú gazdaságpolitikája mellett - nevezetesen a vagyonvásárlások folytatását, az állami vagyon bővítését, amellet, hogy az államadósság és az államháztartási hiány is csökkenhet -, abbéli reményemet fejezzem ki, hogy a tisztelt Országgyűlés a benyújtott javaslatot el fogja fogadni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. (Zaj a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1768. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 189 évvel ezelőtt, november 3-án Széchenyi István birtokainak egyévi jövedelmét ajánlotta fel a Magyar Tudós Társaság alapításának céljára. Ezt a napot, november 3-át az Országgyűlés a 2003. évi - ki kell számolnom - XCIII. törvénnyel a magyar tudomány ünnepévé nyilvánította. Lehet-e méltóbban elköteleződni a nagy elődök nemes gesztusa mellett a magyar tudomány ünnepén, mint a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat megalkotásával?

Tisztelt Képviselőtársaim! Régóta várat magára ez a törvény, amely a kormányzati tudománypolitikai törekvéseket egységes intézményi és finanszírozási eszközrendszerben látatja, pedig régóta tudjuk, hogy a magyar tudomány erőforrás, a fejlesztő elme kitörési pont, a versenyképes innováció befektetés. A rendszerváltást követő években a magyar kutatás, fejlesztés és innováció igazgatása az állam és a még kialakulatlan piac közé szorult, és ez a helyzet szükségképpen rosszat tett a tudománypolitikának és a

kutatásfinanszírozásnak egyaránt. A tudománypolitika és a kutatásirányítás stratégiai tervezésének, koordinációjának és végrehajtásának szervezeti rendszerét 1990 óta folyamatos átszervezések jellemzik. Részben megteremtődtek, részben újraéledtek ugyan a kutatás, fejlesztés és innováció pénzügyi forrásai és intézményrendszerei, továbbá azok a finanszírozási mechanizmusok, amelyek biztosították a pénzügyi források kutatókhoz való eljuttatását is, de nem alakult ki stabil rendszer.

Az akadémiai és az egyetemi kutatói szféra és a piaci szereplők egyre ígéretesebb együttműködésbe kezdtek. Ennek a folyamatnak az egyik látványos eleme, hogy a felsőoktatási intézményeknél megjelentek az innovatív vállalkozások, míg a másik oldalon a piaci szereplőknél egyre jobban előtérbe került a kutatási-fejlesztési aktivitás. Amellett, hogy egyes ágazati szinten meghatározó vállalatok aktív kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységet folytatnak, az utóbbi 10-15 évben egyre fontosabbá vált a mikro-, kis- és középvállalkozások számára is a kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenység. Ezen előzmények, tendenciák, valamint a rendelkezésre álló források elaprózódásának a ténye vezetett ahhoz a kormányzati felismeréshez, miszerint a jövőben szükséges, hogy a kormányzati tudománypolitika, illetve az ehhez kapcsolódó forráselosztás egy kellő súllyal rendelkező, a releváns kutatóintézeti, felsőoktatási és piaci szereplőkkel szorosan együttműködő intézmény által történjék meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye a kormány feladatává teszi a tudománypolitika, a tudományos kutatás, fejlesztés és innováció állami feladatainak meghatározását és az ezek megvalósításához szükséges feltételek biztosítását. A rendszerváltoztatást, pontosabban a kommunista diktatúra összeomlását követően Magyarországon mindeddig nem jött létre egy olyan tudományirányítási rendszer, amely meghatározta volna a kutatás, fejlesztés és innováció hazai prioritásait, majd finanszírozta, végrehajtotta és ellenőrizte volna ezek megvalósulását. Az utóbbi években a kutatás, a fejlesztés és az innováció központi igazgatása és a finanszírozása igen felaprózódott, ami még inkább nehezítette a logikusan középtávú stratégiák mentén felépített és koordinált fejlesztéseket. Ennek a folyamatnak az lett a vége, hogy napjainkban a magyar kutatásnak, fejlesztésnek és innovációnak nincs egységes, mind bel-, mind külföldön megjeleníthető kormányzati intézménye. Ezzel szemben a jelenlegi magyar kormány többször megfogalmazta, hogy a kutatás, fejlesztés és innováció hazánk, azon belül a magyar gazdaság számára kitörési lehetőségeket jelentenek, és ez országunk versenyképességének, jövőjének a záloga.

Az eddig felvázolt folyamatok mellett, tisztelt képviselőtársaim, több hazai, kutatás-fejlesztéssel és

innovációval foglalkozó kutatás is megállapította, hogy bár az Európai Unió támogatáspolitikája elsősorban a kis- és közepes vállalkozások támogatására és regionális fejlesztésére irányulnak, mégis úgy tűnik, hogy a szakpolitika által ösztönzött innovációs együttműködések a gyakorlatban alacsony hatékonyságúak. A kisvállalkozások innovációs aktivitására vonatkozó kutatások legfontosabb tanulsága, hogy a hazai innovációs rendszer csak mérsékelten éri el a kis- és középvállalatokat, és akkor még finoman fogalmaztunk. Az innovációra újonnan vállalkozó kkvkat alig támogatja, inkább a már innovatív vállalkozásokat ösztönzi, de azokat is csak gyenge mértékben. A kis- és középvállalkozói szféra innovációs tevékenységét, tartós növekedését a finanszírozási források hiánya mellett a magyarországi pályázati rendszer bürokratikus működése is nagymértékben nehezítette. Lévén, hogy a most indult uniós fejlesztési időszak hazai forrásainak több mint fele a kkv-szektorra, ennek egy jó része pedig a kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységet célozza meg, így ezen mindenképpen változtatni szükséges ahhoz, hogy az ország élni tudjon ezzel az egyedülálló lehetőséggel.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kutatás, fejlesztés és innováció legfontosabb tényezői a jól képzett kutatók, a hatékonyan működő felsőoktatási, akadémiai ágazati és ipari kutatóhelyek, a kutatási programokat finanszírozó versenypályázati rendszer és a szektor stabil kormányzati igazgatása.

(21.50)

A törvényjavaslat az állami igazgatás, a nemzetközi kapcsolatrendszer és a programfinanszírozás megújításán keresztül a magyarországi kutatási, fejlesztési és innovációs műhelyek hatékony finanszírozását kívánja megvalósítani. Oda kívánja juttatni a forrásokat, ahol azok legjobban hasznosulnak és a tudomány és a magyar gazdaság számára a legtöbb hasznot eredményezik. A legkiválóbb magyar kutatási, fejlesztési és innovációs műhelyeket kívánja megerősíteni és vonzóvá tenni, valamint stabil tudományos fejlesztési háttérrel biztosítani a nemzeti gazdaság innováció révén történő növekedéséhez.

Az igazgatás, a nemzetközi kapcsolatrendszer és a programfinanszírozás hatással lesznek a tudományos intézmények, a fejlesztési és innovációs műhelyek munkájára, sőt a szakemberek képzésére is. Mindezt nem intézményi átszervezésekkel, hanem szerves fejlesztéssel, a források legjobb és leghatékonyabb kutatási, fejlesztési és innovációs műhelyekhez történő eljuttatásával oldjuk meg, kedvező környezetet teremtve ezáltal a kis- és közepes vállalatok fejlesztéseikhez és a nagyvállalati kutatóközpontok magyarországi működéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Látható, hogy az előttünk álló évtizedekben a kutatás, a fejlesztés és az innováció a gazdaság fejlődésének meghatározó tényezője lesz. A kutatási, fejlesztési és innovációs források hatékony felhasználása érdekében törvényi szinten, egységesen szükséges szabályozni a tudományos kutatás Alaptörvényben rögzített autonómiáját éppúgy, mint a magyar gazdaság és társadalom versenyképességét és jövedelemtermelő képességét biztosító innovációt, hogy hatékonyan járuljanak hozzá a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődéshez, a munkahelyteremtéshez és a növekedéshez.

A világon mára mindenütt egyértelművé vált, hogy a gazdaság versenyképességének záloga a tudásalapú társadalom, a tudásalapú gazdaság. Akik ezt felismerik és versenyhelyzetben élni tudnak vele, azok fejlődnek, akik nem, azok lemaradnak. A világszínvonalú felfedező kutatás, a célirányos fejlesztés és a hasznosuló innováció a versenyképes gazdaság nélkülözhetetlen tényezői. Ennek feltételei a kiválóságra koncentrálnak személyzeti politika, a hatékony intézményrendszer, de legfőképpen a kiszámítható, átlátható, fókuszált versenyfinanszírozás.

A jelenlegi töredezett intézményi és finanszírozási rendszer egyik legfontosabb problémája, mint arra már korábban is utaltam, a koordinátlanság, az intézményszétagoltságból és stratégiai irányítás hiányából eredő bürokratikus és nem egységes forrásfelhasználás, az ebből fakadó pazarlás és hiány egyidejű jelenléte.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyan tudnánk hatékonyabban a rendelkezésre álló pénzügyi forrást a megfelelő helyre eljuttatni? Természetesen mindezt úgy, hogy ez minél hatékonyabban, minél gyorsabban, minél átláthatóbban és minél kiszámíthatóbban történjék. Égető szükség van egy hatékony intézményrendszerben, egységes szemléletben kezelt forráselosztásra, amelynek eljárásrendje garantálja, hogy a tudományos intézményrendszer és a piac szereplői közel azonos feltételek és szabályok mentén használhassák fel a rendelkezésre álló forrásokat, függetlenül attól, hogy azok hazaiak, uniósak, avagy nemzetközi egyezményből származnak.

Erre egyetlen lehetőség egy olyan, a nemzetközi gyakorlatban finanszírozó intézménynek nevezett hivatal létrehozása, ahol koordináltan történik a szakmapolitikai tervező munka és ezen tevékenység nyomán az alaputatásra, a fejlesztésre és az innovációra rendelkezésre álló források célba juttatása. Ez azonban maga után vonja a területen meglévő eddigi alapelvek megváltoztatását is. A továbbiakban a kutatási, fejlesztési és innovációs intézményrendszer és finanszírozás megújításának legfontosabb alapelve kell legyen az, hogy a felfedező kutatásokban az eredményesség legfontosabb mércéje a tudományos kiválóság, azaz az emberiség tudásához való lényeges

és elismert hozzájárulás. A fejlesztésekben az eredményesség mércéje az előre kitűzött, technológiailag, gazdaságilag vagy társadalmilag releváns cél tényleges megvalósulása. Az innovációban pedig az eredményesség mércéje a kutatási vagy fejlesztési eredmény felhasználása révén keletkező gazdasági vagy társadalmi termék, technológia, haszon.

A kutatás, a fejlesztés és az innováció eredményességét másképpen mérik ugyan, de ez a három terület többszörösen és nem lineárisan összefügg egymással. Éppen ez a bonyolult összefüggés teszi szükségessé az egységes irányítást. A törvényjavaslat a jelenlegi gyakorlatnál koordináltabbá, átláthatóbbá és hatékonyabbá kívánja tenni a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal létrehozásával, a jelenlegi Kutatási és Technológiai Innovációs Alap átalakításával és a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal irányítása alá helyezésével, továbbá egységes versenyfinanszírozás megvalósításával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos tisztáznunk itt, a Házban, hogy mi az újdonság ebben a törvényben, mennyiben más és mennyiben jelent többet, mint az eddig hatályos törvények. Jelen törvényjavaslat megalkotásakor a következőket tartotta a kormány szem előtt. A magyar kutatás-fejlesztés és innováció legnagyobb problémája a párhuzamos finanszírozás - erre már többször utaltam -, aminek oka leginkább a pályázati finanszírozás koordinátlansága. Másrészt a finanszírozási programok következményei rendkívül heterogének, ezért nem valósulhatnak meg átlátható, egységes szemléletű pályázati, bírálati, döntéshozatali és finanszírozási mechanizmusok.

Harmadrészt ugyancsak jelentős probléma, hogy a hazai kutatásfinanszírozás eddig nem jelölt meg olyan prioritást, amely kitörési lehetőséget biztosított volna a hazai kutatóhelyeknek, és nem vette figyelembe a nemzetgazdasági és európai uniós fő tudománypolitikai célkitűzéseket sem.

Negyedrész a jelenlegi pályázati rendszerben a kockázati jellegű befektetési lehetőség minimális; hiába van egy jó ötlet, ha az kockázatosnak bizonyul, akkor nem kapott támogatást. Így nagyon jó ötletek, termékek haltak már el az innovációs folyamat kezdetén.

Ötödször, a mikro-, kis- és középvállalkozások számára az általuk létrehozott szellemi termékeik szabadalmi folyamatai bizonytalanok és nehezen kezelhetők.

Hatodszor, a kormány által lefektetett rövid, közép- és hosszú távú stratégiai célokkal nem minden esetben volt teljes összhangban a hazai kutatásfinanszírozás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbi stratégiai jelentőségű problémákat a jelenlegi törvényjavaslat

orvosolja, egy olyan hivatal intézményi keretében, amely egy jól átgondolt tudományos finanszírozáspolitikát követve megteremti és gyarapítja a tudományos kutatás, a fejlesztés és az innováció nemzetgazdasághoz való hozzáadott értékét. Hangsúlyozandó, hogy a fejlesztés és az innováció területén az állam ugyan nem veheti át a vállalkozások alapvető szerepét, ugyanakkor a mindenkori kormányoknak fontos feladatuk, hogy olyan keretfeltételeket alakítsanak ki, amelyek a vállalatokat a kutatásra, fejlesztésre és innovációra ösztönzik.

Tisztelettel kérem éppen ezért képviselőtársaimat, hogy támogassák a tudományos kutatáspolitikai hazai megújulását azzal, hogy elfogadják az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt a vezérszónoki felszólalásokra kerülne sor, megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, aki az országgyűlési törvény 39. § (1) bekezdése alapján, valamint a házszabály 35. § (3) bekezdése szerint jelezte felszólalási szándékát.

Elnök úr, tizenöt perces időkeret áll a rendelkezésére.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszék törvényben meghatározott feladata, hogy tapasztalataival támogassa a jó kormányzást, valamint az Országgyűlés törvényalkotó munkáját. Az elsődleges ellenőrzési tevékenységünk mellett ezért előtérbe kerül a tanácsadó, véleményalkotó funkciónk. Célunk, hogy átláthatóbbá és eredményesebbé tegyük a közpénzek felhasználását, és hozzájáruljunk a közszolgáltatásokat biztosító intézmények és rendszerek hatékonyabb működéséhez, az ellenőrzéseink, elemzéseink olyan pozitív változásokat indítsanak el, amelyek jobbá teszik az állampolgárok mindennapi életét.

Mindez az elmúlt években megmutatkozott a törvényalkotás és az országgyűlési munka fokozott támogatásában, a tanácsadói tevékenységünk megerősítésében és abban a szisztematikus munkában, amellyel hozzá kívánunk járulni az arányos államadósság mérséklésével kapcsolatos alkotmányos kötelezettség teljesítéséhez.

Szinte napra pontosan egy évvel ezelőtt, a verseny törvény parlamenti vitájában szólaltam fel, amikor a tisztességtelen piaci magatartásról és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény módosítását tárgyalta az Országgyűlés. Ma ismét egy olyan téma van napirenden, amellyel kapcsolatban mindenképpen szeretném megosztani önökkel a tapasztalatainkat, illetve felvetéseinket, a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat

tárgyköréhez ugyanis széles körű számvevőszéki tapasztalatok kapcsolódnak.

(22.00)

Az OECD tagállamainak gazdasága egyre inkább tudásra és információra alapozott. Széles körben elfogadott, hogy kizárólag a tudás révén fokozható a termelékenység és a gazdasági növekedés. Ennek következtében a gazdasági teljesítményben központi szerepet kapott az innováció, a technológiai megújulás és a tanulás. A tudásalapú piacgazdaságban a jólét, a teljesítmény és a foglalkoztatás növekedését a tudásintenzitás és a magas technológia dinamikus fejlődése határozza meg. A modell lényege a kreatív, kezdeményező, tanulni képes és mobil munkaerőben és az innovációs rendszerek fejlesztésében keresendő.

Az Európai Unió lisszaboni, majd Európa 2020 stratégiája tartalmazza a versenyképesség növelésére, a kutatás-fejlesztés támogatására vonatkozó célkitűzéseket. A kapcsolódó nemzeti vállalásokhoz igazodva az Állami Számvevőszék eszköztárának teljes kihasználásával keresi azokat a lehetőségeket, melyekkel hozzájárulhat a versenyképes tudás szempontjából releváns ágazatok fejlesztéséhez, a megteremtett tudás jobb hazai hasznosulásához. Jelenleg is több elemzés készül a versenyképes tudás, az oktatási és kutatás-fejlesztési témakörök tekintetében. Előkészítés előtt áll a hazai kutatóintézeti rendszer működésének - korábbi számvevőszéki ellenőrzésekre alapozott - átfogó értékelése is, amely nyilvánosságra fog kerülni a következő hetekben.

Tisztelt Képviselők! Idén márciusban zártuk le az agrárkutató és génmegőrző intézetek ellenőrzését és hoztuk nyilvánosságra az erről szóló jelentésünket. Négy kutatóintézet 2008 és 2012 közötti gazdálkodását vettük górcső alá, egy esetben pedig a 2008 és 2010 közötti működést értékeltük abból a szempontból, hogy a felügyeletet ellátó Vidékfejlesztési Minisztérium irányító szervei feladatait az előírásoknak megfelelően látta-e el, másrészt a kutatóintézetek megfelelően gazdálkodtak-e a rájuk bízott közpénzekkel, illetve szabályosan alakították-e ki a szervezeti, szabályozási kereteiket, kontrollrendszereiket.

Összefoglalva elmondhatom, hogy szinte minden értékelt területen hiányosságokat és szabálytalanságokat tártunk fel. Megállapítottuk, hogy az ellenőrzött időszakban az irányító szervei feladatokat ellátó minisztérium nem alakította ki a szakmai elvárások, követelmények rendszerét, dokumentáltan nem követte nyomon és nem értékelte az intézetek kutatási tevékenységét, ezért az elszámoltathatóság korlátozott volt. Az ellenőrzött intézetek esetében a bevételi és kiadási módosított előirányzatok minden évben jelentősen meghaladták az eredeti előirányzatot, ami a tervezés megalapozatlanságát mutatja. Az

ellenőrzött időszakban az intézetek a jogszabályi előírás ellenére nem végeztek önköltségszámítást, belső kontrollrendszereik nem biztosították a szabályszerű működést. Az intézetek vezetői kockázatkezelési és monitoringrendszereket nem működtettek, kockázatelemzést nem végeztek.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kutatás-fejlesztésre szánt források egy része a magyarországi felsőoktatásban, a kutatóegyetemi hálózatban jelenik meg. Jelenleg is zajlik az összes magyarországi állami, illetve két egyházi felsőoktatási intézményre kiterjedő számvevőszéki ellenőrzéssorozat. Eddig kilenc jelentést hoztunk nyilvánosságra, és további több mint húsz intézmény ellenőrzése van folyamatban. Összességében elmondható, hogy rendkívül sok szabálytalanságot, hiányosságot találtunk az ellenőrzéseink során az egyetemeken és a főiskolákon. Az eddig nyilvánosságra hozott jelentéseink tapasztalatait összegezve a belső kontrollrendszereket illetően az egyetemeken és főiskolák többségében a kontrollkörnyezetet a kockázatkezelési és monitoringrendszer hiányosságai jellemezték, a kontrolltevékenységek működése pedig nem felelt meg az előírásoknak. A gazdálkodási jogkörök gyakorlása az intézmények többségénél szabálytalan, egyes intézmények megsértették a közbeszerzésekre vonatkozó előírásokat, az intézmények több mint felénél a hallgatói költségtérítéseket nem a Magyar Államkincstárnál vezetett számlán kezelték, a térítési díjakat pedig nem minden esetben alapozták meg önköltségszámítással.

Egyes intézmények mérlegeiben a feltárt hibák összege meghaladta a vonatkozó kormányrendeletben meghatározott jelentős összeget, a követelések és részben a kötelezettségek kimutatása, besorolása, illetve értékelése több esetben nem volt szabályszerű. Az eszközök és források állományának valóságát több intézmény leltárral nem támasztotta alá teljeskörűen, az intézmények egy része pedig nem készített vagyongazdálkodási tervet.

Az ellenőrzéseink megállapításai alapján több tucat esetben éltünk a személyi felelősségre vonás felvetésével, illetve számos esetben jelzéssel éltünk az adott ügyben illetékességi jogkörrel rendelkező hatóságok, nyomozati szervek felé.

Az egyetemeket és a főiskolákat érintő ellenőrzéseink ugyan közvetlenül nem terjednek ki az intézmények oktatási, tudományos tevékenységére, ugyanakkor a feltárt szabálytalanságok számos kérdést vetnek fel ezzel kapcsolatban. Vajon mennyire lehetett átlátható, hatékony és eredményes a kutatás-fejlesztésre szánt közpénzek felhasználása akkor, amikor az egyetemeken és főiskolák működését ilyen széles körben jellemezték a szabálytalanságok?

Tisztelt Képviselők! Az elmúlt években többek között az ÁSZ korábbi, a területet érintő ajánlásainak és javaslatainak felhasználásával, figyelembevételével ment végbe a Magyar Tudományos Akadémia kutatóhálózatának átszervezése. Ezt a megállapítást az MTA korábbi vezetőinek a nyilatkozataiból tudjuk, ugyanakkor az ÁSZ nem elégedhet meg ennyivel, ellenőrizzük is a területet. A Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézeti hálózatának átalakítása, egyes kiemelt kutatóintézetek gazdálkodása és feladatellátása című ellenőrzés a jelentésírás szakaszában van, egy-két hónapon belül nyilvánosságra fog kerülni.

A Nemzeti Innovációs Hivatal pénzügyi és vagyongazdálkodásának szabályszerűségi ellenőrzése jelenleg a folyó ellenőrzés szakaszában tart. Szintén folyó ellenőrzés zajlik a központi alrendszer egyes intézményei pénzügyi és vagyongazdálkodásának ellenőrzése keretében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál.

Jelenleg folyamatban van az országos tudományos kutatási alapprogramok ellenőrzésének előkészítése, az úgynevezett előtanulmány-elemzés készítése. Az elemzés átdolgozása indokoltá vált a napirenden lévő, a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat 2014. évi október 27-i benyújtásával, miszerint a szervezet jogutóddal 2014. december 31-én megszűnik.

Tisztelt Képviselők! A kutatóintézetek, kutatás-fejlesztési rendszerek működése során alapvető kockázatként jelentkezik a tudományos tevékenység gyakorlatilag határtalan potenciális lehetőségei, perspektívái és a pénzügyi-gazdasági feltételek szabta kemény korlátok között feszülő folyamatos elmentmondás. Ennek kezelése egyértelmű, transzparens működési és gazdálkodási szabályrendszer megalkotását teszi szükségessé. A szabályok érvényre jutása a működés minden területére kiterjedő és hatékonyan működő belső kontrollt kíván meg.

Az összetett, sok elemből álló intézményrendszerből és támogatási forrásokból fakadó kockázatok párhuzamos feladatvégzést és forrásfelhasználást, emellett egyes feladatok elmaradását eredményezhetik. Fontos, hogy a magas szintű stratégiai elvárások, követelmények, célok világosan és reálisan kerüljenek megfogalmazásra, ezt követően az egyes szervezetek vezetői kellő időben, egyértelműen hozzák az intézmények tudomására ezeket, biztosítva a feladatok elvégzéséhez szükséges pénzügyi, tárgyi és személyi feltételrendszert is.

A hatékony és eredményes feladatellátás megköveteli a gazdaságossági és hasznosulási kritériumok, mutatók meghatározását, nyomon követését. A tudományos kutatások területén a tevékenység jellegeből következően sok esetben nehézkes objektív, mérhető kritériumok kialakítása, a tudományos közösséggel való elfogadtatása. Mindez a monitoringgal

kapcsolatos kockázatok fokozott jelenlétét vonja maga után. Fontosnak tartom jelezni, hogy nemzetközi szinten több olyan példa van - az Európai Unió vagy az OECD gyakorlatában -, hogy egyes kutatási tevékenységek esetében az adott tevékenység jellegét figyelembe vevő teljesítményindikátort alkalmaznak.

Tisztelt Ház! Gyakran hangoztatjuk, hogy a rend értéket teremt, és szilárd meggyőződéssel vallom, hogy a rend mindennek az alapja. Rendetlenségben nem várható sem hatékonyság, sem eredményesség. Márpedig ha kutatás-fejlesztésre és az innovációra elköltött közpénzeinkről beszélünk, azt hiszem, a hatékonyságnak és az eredményességnek kiemelt jelentősége van. A K+F szektorra szánt közpénzek ugyanis akkor töltik be a szerepüket, beleértve az adókedvezményeken keresztül juttatott ilyen támogatásokat, ha érdemben hozzájárulnak a magyar gazdaság versenyképességéhez, nagy számban új szabadalmakat hoznak, bővítik az exportot, és ezen keresztül hozzájárulnak majd az államadósság csökkentéséhez is.

Az Állami Számvevőszék 2013. évi beszámolójához kapcsolódó expozémban már felhívtam a figyelmet, hogy tapasztalataink azt mutatják, hogy még mindig nem megfelelőek a közpénzügyi tervezés eredményességi kritériumai, a célok pedig nem minden esetben mérhetőek, ezért ezeket a mutatókat még fejleszteni szükséges. A közpénzeket befektetésként kell kezelni, felhasználásuk során átlátható stratégiákra van szükség. Meg kell határozni a kitűzött célokat, a tervezett, számszerűsített eredményeket, ezeket pedig folyamatosan nyomon is kell követni.

(22.10)

Mérőszámokat kell kidolgozni, naprakész monitoringrendszer alkalmazni, valamint biztosítani a folyamatos ellenőrzést. Nem véletlen, hogy a nemzetközi szervezetek is komoly erőfeszítéseket tettek a K+F eredményességének mérhetővé tétele érdekében. Elég, ha itt csak az Európai Bizottság által kidolgozott innovációs mutatószámrendszerre utalok. Ezek a felvetések, azt hiszem, a kutatás-fejlesztésre fordított források esetében is alapvető jelentőségűek.

Álláspontom szerint minden elköltött közforinthoz eredményességi kritériumokat és mérhető célokat kell társítani. A jelenlegi, gyorsan változó és kiszámíthatatlan nemzetközi gazdasági környezetben kulcskérdés a közpénzek, a hazai és az uniós források tervezett, célszerű, hatékony és eredményes felhasználása. Ez ugyanis alapvetően befolyásolja a gazdasági növekedést, az ország fejlődési lehetőségét, és szorosan összefügg az úgynevezett arányos adósságműködés teljesülésével a GDP növekedésén keresztül.

Az Állami Számvevőszéknél befejezéséhez közeledik annak a tanulmánynak a kidolgozása, amely-

ben azt járjuk körbe, hogy a számvevőszéki ellenőrzésnek milyen szempontjai és fókuszterületei legyenek a versenyképes tudás megszerzését és hasznosítását szolgáló állami intézkedések ellenőrzésénél. A tanulmány megállapításaira alapozva a jövőben még inkább ellenőrzésünk fókuszába állítjuk a K+F azon területeit, amelyek közvetlenül hozzájárulhatnak Magyarország nemzetközi versenyképességének javulásához.

A napirenden lévő törvényjavaslat szerint a kormány a kutatás-fejlesztési és innovációs közfinanszírozású támogatásával kapcsolatos feladatait egységes szervezet keretei között, az új Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal útján hajtja végre. A létrehozandó rendszerrel együtt el kell érni, hogy a hazai és az uniós források kutatás-fejlesztésre és innovációra történő leghatékonyabb felhasználása, a stratégiai célok megvalósítási folyamatának értékelése megtörténjen.

Ennek eredményeként a későbbiekben lehetővé válhat egy megújuló teljesítmény-ellenőrzésen alapuló folyamat végrehajtása és annak hasznosulását nyomon követő, új intézményrendszer működése során való értékelése. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Mengyi Rolandnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Annak érdekében, hogy törvényi szinten, egységes szabályozási rendszerben megteremtésre kerüljenek a tudományos kutatás Alaptörvényben rögzített autonómiájának részletes jogszabályi és finanszírozási feltételei - mindezt a magyar gazdaság és társadalom versenyképességét és jövedelemtermelő képességét biztosító tudásalapú társadalom megteremtése érdekében; mindezt a fejlesztésre és az innovációra épülő, a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődést, a munkahelyteremtést szolgáló növekedés céljával -, szükséges, hogy megszülessen egy, a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény.

A világszínvonalú kutatás, a célirányos fejlesztés és a hasznosuló innováció ugyanis a versenyképes gazdaság nélkülözhetetlen tényezői. Ennek feltételei a kiválóságra koncentrált személyzeti politika, a hatékony intézményrendszer, de legfőképpen a kiszámítható, átlátható, fókuszált versenyfinanszírozás mellett teremthetők meg.

A jelenlegi intézményrendszer és finanszírozás egyik legnagyobb problémája a koordinálatlanság és az egységes irányítás hiányából eredő pazarlás és

hiány egyidejű lehetősége, illetve a kevésbé hatékony működés, működtetés lehetőségének fennállása.

Tisztelt Országgyűlés! A koordináció, az intézményi hatáskörök és a finanszírozási feladatok, valamint a minősítési szabályok egységesítése, kialakítása érdekében a törvényjavaslat az érintett területekre, részterületekre részletesen kitér. Tartalmazza a kutatás-fejlesztés és az innováció kormányzati feladatait, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal jogállására, szervezetére és működésére, feladataira vonatkozó szabályokat, a Kutatás-fejlesztési és Innovációs Alap rendeltetésére és kezelésére, az alap bevételi forrásaira, kiadásaira vonatkozó szabályokat, a kutatás-fejlesztés és az innováció hazai közfinanszírozású támogatására, a kutatás-fejlesztési támogatásokra és az innovációs támogatásokra vonatkozó szabályokat és a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok védelmére, a szellemi alkotások hasznosításának támogatására, valamint a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítésére vonatkozó szabályokat is.

A törvényjavaslatban rögzített, a kutatás-fejlesztés és innováció kormányzati feladatai kapcsán látszik a stratégiai szemléletmód és elkötelezettség, amely az ágazatot valóban kiemelt jelentőségűként kezeli. A kormány feladata a stratégia megalkotása, források allokálása, kutatóhelyek létesítése, nemzetközi programokba történő bekapcsolásuk segítése, továbbá a gazdaság szempontjából az eredmények hasznosításának ösztönzése, a segítő infrastruktúra kiépítése, a források összehangolása.

Tisztelt Ház! A kutatás-fejlesztés, innováció intézményrendszerének és finanszírozásának megújításakor a legfontosabb alapelvnek annak kell lennie, hogy az alap-, azaz a felfedező kutatásokban az eredményesség legfontosabb mércéje a tudományos kiválóság, azaz az emberiség tudásához való lényeges és elismert hozzájárulás. A fejlesztésekben az eredményesség mércéje az előre kitűzött, technológiailag, gazdaságilag vagy társadalmilag releváns cél tényleges megvalósulása; az innovációban pedig az eredményesség mércéje a kutatási vagy fejlesztési eredmény felhasználása révén keletkező gazdasági vagy társadalmi termék, technológia vagy haszon.

Fentiek alapján tehát nem a kutatási személyzet, hanem a feladatok és az eredményesség alapján kell meghatározni a finanszírozást. A feladatok teljesítését és az eredményesség mérését egységes szempontok alapján szükséges elvégezni. A fejlesztéseknek és az innovációnak a gazdaság és a társadalom tényleges szükségleteit szolgáló eredményre kell irányulnia, terméket kell eredményeznie.

A kutatás, a fejlesztés és az innováció eredményességét másképp mérjük, de ez a három terület többszörösen összefügg egymással. Éppen ez a bonyolult összefüggés teszi szükségessé az egységes irányítást, intézményrendszert és finanszírozást,

amelyet jelen törvényjavaslat következetesen kíván érvényesíteni. A magyar kutatás-fejlesztés legnagyobb problémája a párhuzamos finanszírozás, aminek oka leginkább a pályázati finanszírozás alacsony koordinálatlansági (*Sic!*) szintje.

Az Országos Tudományos Kutatási Alapprogram, a Magyar Tudományos Akadémia, a Nemzeti Innovációs Hivatal mellett az Európai Unió közvetlen kutatási programjai és a nemzeti szintű operatív programok csatornáin keresztül számos minisztérium és főhatóság háttérprogramja finanszíroz kutatásokat. A finanszírozási programok követelményei rendkívül heterogének. Vannak pályázatok, ahol lényegében többletjeljesítmény elvárása nélkül kerül forrás személyekhez vagy intézményekhez. A normatív kutatásfinanszírozás pedig semmilyen módon nem veszi tekintetbe az eredményességet. Ugyancsak problémát jelentett, hogy a hazai kutatásfinanszírozás eddig nem jelölt meg prioritási területeket, amelyek kitörési lehetőséget biztosítottak volna a hazai kutatóhelyeknek, valamint nem feltétlenül vették figyelembe a nemzetgazdasági és uniós tudománypolitikai célkitűzéseket sem.

Nemzeti, nemzetgazdasági cél és érdek, hogy a kormány által lefektetett rövid, közép- és hosszú távú stratégiai célokkal legyen teljes összhangban a hazai kutatásfinanszírozás. A fentiekre tekintettel az előttünk fekvő javaslat egyrészt a közfinanszírozású támogatások intézményrendszerét a jelenlegi gyakorlatnál koordináltabbá, átláthatóbbá és hatékonyabbá teszi a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal létrehozásával. Másrészt a jelenlegi Kutatási és Technológiai Innovációs Alap átalakításával és a hivatal irányítása alá helyezésével a törvényjavaslatban meghatározottak szerinti működési modellt vezeti be.

(22.20)

A „Befektetés a jövőbe” című nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégia keretében kialakításra kerültek a terület rövid, közép- és hosszú távú stratégiai céljai, többek között az, hogy Magyarországon az évtized végére a kutatás-fejlesztési ráfordítások a GDP 1,8 százalékára növekedjenek.

A stratégia az alábbi főbb problématerületeket nevesítette a hazai kutatás-fejlesztés és innováció területén. A tudásbázisok és a tudástermelés gyengeségei: a gazdaság magasabb hozzáadott értékű és tudásigényes folyamatait csak lassan bontakoznak ki akkor, ha a kutatói utánpótlás akadozik, ha a tudományos-technológiai oktatás nehézségekkel küzd, vagy ha hiányoznak a nemzetközileg is versenyképes kutatóközpontok. A tudástermelés elidegenedhet a társadalomtól, ha nem képes annak igényeire reflektálni.

A tudásáramlás, a tudás- és technológiatranszfer hiányosságai: ha a tudástranszfer intézményei és

szervezetei gyengék, vagyis nem képesek a gazdaság számára is felhasználható módon közvetíteni a kutatás-fejlesztés során teremtett tudást, akkor olyan szűk keresztmetszet alakulhat ki, ami önmagában is megnehezíti a magasabb hozzáadott érték előállítását, tágabb értelemben az ország gazdasági felzárkózását.

A tudáshasznosítást végző vállalati és közösségi szektorok innovatív működését akadályozó tényezők: a Magyarországra jellemző duális gazdasági szerkezet egyik következménye, hogy amíg a külföldi nagyvállalatok többnyire korszerű technológiát és menedzsmenttudást honosítanak meg, addig a közép- és kisvállalati, valamint a kisvállalati szektor csak lassan csökkenti innovációs lemaradását. A közszférában megvalósuló innovációban rejlő potenciál nem jelenik meg a kormányzati szintű gondolkodásban.

A fentiek közül az első két probléma megoldását elősegítheti egy olyan innovációs hivatal működése, amely egy jól átgondolt tudomány- és finanszírozáspolitikát követve megteremti és növeli a tudományos kutatás, fejlesztés és innováció nemzetgazdasághoz való hozzáadott értékét.

Az is látható, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs stratégiában felvázolt problémák világos munkamegosztást kívánnak. A stratégia azt is megállapítja, hogy a tudáshasznosító szereplők versenyképességi szempontból erősen függenek nemcsak a tudásbázisok mennyiségi és minőségi kínálatától, hanem a közvetítőrendszer hatékonyságától is, hiszen az ipar akkor képes valóban hatékonyan felhasználni a közjavakat, ha az adott országban a stratégiailag átgondolt innovációs közvetítő mechanizmusok, a szükséges menedzsmentkapacitások, valamint a hálózatos együttműködés változatos formái is jelen vannak.

Fontos, hogy a kutatás-fejlesztés és az innováció területén, bár az állam nem veheti át a vállalkozások alapvető szerepét, ugyanakkor a mindenkori kormányok fontos feladata, hogy olyan keretfeltételeket alakítsanak ki, amelyek a vállalatokat a kutatás-fejlesztésre és az innovációra ösztönzik. A jelen törvényjavaslat erre szállít, erre biztosít megoldást.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános fejlesztéspolitikai intézményrendszeri átalakítás, a felelős és végrehajtó szerepek koncentrációja, a szétaprózódások elkerülése és az erős koordinációs funkciók kialakítása érdekében tették fontos és hatékony lépéseket. E célok elérése érdekében a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség megszűntetésével összefüggő egyes kérdésekről szóló kormányrendelet a szakpolitikai orientált kormányzati célokat szem előtt tartva az operatív programokat a szaktárcákhoz rendelte, ezáltal a rendelkezésre álló hazai és uniós források egy intézményben, szinergiákat megteremtve, koordinált módon kerülnek felhasználásra a következő időszakban. Az átalakítás során azonban a kutatás-fejlesztés és innováció hazai és uniós forrásainak együttes

kezelése nem érvényesült. A hatékony fejlesztéspolitika elérése érdekében szükséges, hogy e támogatások specifikus céljai, célcsoportjai, támogatási területei összhangba kerüljenek, hogy a különböző beavatkozások egy irányba hassanak, egymást erősítsék.

Előbbieket felismerve a kormány rendelkezett a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal előkészítéséről, létrehozásáról. A hivatal működési modelljének lényeges eleme, hogy minden központi kutatási, fejlesztési és innovációs pályázati forrás, valamennyi nemzetközi tudományos intézményben és programban való részvétel koordinálása és finanszírozása ehhez az intézményhez kerül. Ugyancsak a hivatalhoz kerül Magyarországnak az Európai Unióval kötött partnerségi megállapodása 1. számú tematikus célkitűzése alá tartozó GINOP- és VEKOP-források kezelésének feladata, az adott irányító hatóságok általi feladat delegálása formájában.

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal kezelné továbbá a kormány által központilag biztosított személyi jellegű kutatói pályázatokat, ösztöndíjakat, fiatal kutatói ösztöndíjakat, posztdoktori ösztöndíjakat, professzori ösztöndíjakat, a kutatási témapályázatokat, a nemzeti programokat, a nemzeti és nemzetközi nagy kutatási infrastruktúrák kérdéseit és az innovációhoz kapcsolódó állami támogatásokat. Az így megvalósuló egységes, koordinált támogatási rendszerben azokban az intézményekben és azokon a területeken támogatandó kutatások, amelyek az adott területen versenyképes és eredményes kutatásra képesek, így a közfinanszírozású támogatásban nem a kutatók száma, hanem az eddigi és a várható eredmények alapján részesülhet adott intézmény. Mindezt úgy, hogy az ágazati intézményrendszer jogszabályban meghatározott irányítási és felügyeleti jogköreit a tervezet nem érinti. Ezáltal a kormány a kutatás-fejlesztés és az innováció közfinanszírozású támogatásával kapcsolatos feladatait a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal útján hajtja végre, így biztosítva a kutatás-fejlesztés és innováció egységes joggyakorlaton alapuló felügyeletét, és a rendelkezésre álló hazai és uniós források kutatásra, fejlesztésre és innovációra történő leghatékonyabb felhasználását.

Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian tisztában vagyunk a kutatás-fejlesztés és innováció jelentőségével, ismerjük jelentőségét, azt, hogy ez Magyarország, azon belül a magyar gazdaság számára a kitörés lehetőségét jelentheti. Mindezek igazolják, alátámasztják, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs források hatékony felhasználásáért felelős hivatal önálló költségvetési fejezetet is kapjon.

A tervezet értelmében a kormány a kutatás-fejlesztés és innováció közfinanszírozású támogatását elsődlegesen a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból fogja biztosítani. Az alap két fő bevételi forrása a központi költségvetési támogatás

és a gazdasági társaságok által fizetett innovációs járulékok. A központi költségvetési támogatás kifejezi az állam elkötelezettségét e tevékenység előmozdítása iránt, az innovációs járulékok fizetésének kötelezettsége pedig biztosítja az üzleti szféra - ide nem értve a kis- és mikrovállalkozásokat - hozzájárulását e tevékenység finanszírozásához.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kiss Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én nagyon tiszteltem Mengyi képviselőtársamat, mert hogy szinte szó szerint sikerült megismételnie azt, amit L. Simon államtitkár úr mondott, és ez valóban kitűnő teljesítmény. *(L. Simon László: Nem szó szerint.)* Én a „szinte szó szerint” kifejezést használtam; figyeljünk arra, amit mondok.

Hasonlóan azt kell mondjam, hogy az a történelmi hasonlat, amivel L. Simon államtitkár úr kezdett, egy nagyon jó felütés volt, nekem mint történelemtanárnak nagyon tetszett. Ha megengedik, röviden egy kis pontosítást tennék: Széchenyi egyéves jövedelmének megfelelő összeget ajánlott fel a Magyar Tudós Társaság létrehozására. Azért nagyon jó ez a hasonlat, ami előttünk van, mert egyrészt, ha tetszik, ez volt az első alkalom, amikor a kutatás-fejlesztésre, az innovációra magántőke befektetésével került sor, hiszen Széchenyi nemcsak ezt az alapítványt tette meg, hanem ezzel párhuzamosan az is megtörtént, hogy felhívta a kollégái figyelmét arra, hogy mások is tegyék meg ugyanezt.

Am itt kimerül az a hasonlat, amellyel a között a rendszer között, amiről most beszélünk, valamint a Széchenyi István által megálmodott és létrehozott tudományos rendszer között párhuzamot lehetne vonni, merthogy maga Széchenyi egyetlenegy érdemi kikötést tett, azt, hogy a magyar nyelv ápolására kell fordítani ezt az összeget. Ez a fajta kikötés semmiféle olyan eredményességi mutatóval, amiről önök beszéltek, s nekem mint társadalomtudománnyal foglalkozó embernek ez egy kicsit nehezebben értelmezhető talán, mint a reáliák ismerőinek... - tehát semmiféle ilyen termelési, eredményességi szempont figyelembevételével Széchenyi nem számolt a Magyar Tudós Társaság létrehozásakor.

(22.30)

Az is érdekes azonban, hogy annak kapcsán kerül elő ez a szép évforduló, amiről L. Simon László államtitkár úr beszélt, hogy itt van egy javaslat előt-

tünk, ami pontosan nem arról szól a Magyar Tudományos Akadémia kapcsán, mint amely célok jegyében Széchenyi maga is tevékenykedett. Ennek az ellenkezője igaz. Ha röviden foglaljuk össze, akkor 2015. január 1-jével egy nemzeti kutatás-fejlesztési, innovációs hivatal jön létre, amely elsődlegesen a központi költségvetésből, illetve a gazdasági társaságok által fizetett innovációs járulékból, gyakorlatilag egy központi forrásból finanszírozná a kutatások és a fejlesztések jelentős részét. Ez a fajta központosítás az, ami semmiképpen sem illeszkedik ahhoz a szellemiséghez, amelyről L. Simon László államtitkár úr itt beszélt.

A mi vízióink ehhez képest egy kicsit mást mond. Szerintünk a kutatás-fejlesztés alapvető két iránya egyrészt a Magyar Tudományos Akadémia és kutatóintézetei, másrészt a felsőoktatási intézményekben folyó kutatások. E kettő az az irány, amire támaszkodni kell a magyar kutatásoknak és a magyar kutatás-fejlesztés irányainak. Abban egészen biztosan nincsen vita ebben a Házban, hogy a kutatás-fejlesztéssel kapcsolatos frázisok, ha tetszik, mennyire fontosak, ebben mindenki egyetért. Nincs olyan ebben a Házban, aki ne szeretné, hogy a kutatások és a fejlesztések Magyarországon sikeresek legyenek, és aki nem érzi a kapcsolatot egy ország eredményessége és a kutatás-fejlesztés eredményessége között.

Ebben valóban mindenkinek igaza van. Mi azt azonban vitatjuk, hogy ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, ezeket a célokat szolgálja. Úgy gondoljuk, hogy ez a javaslat illeszkedik abba a már megszokott rendszerbe, amely a felsőoktatás és az ehhez kapcsolódó kutatás-fejlesztési területek autonómiájának csökkentésére és felszámolására törekszik. Ha visszaemlékezünk, először az intézmények gazdasági autonómiáját vették el, most a kutatási autonómia elvételére is sor kerül, az OTKA megszüntetésével pedig az MTA hatásköre is csökken. Ezzel pedig tovább folytatódik az a fajta irány, ami az MTA kutatóintézeteinek átalakításával, eufemizmussal átalakításával, én azt mondanám, hogy veszélyeztetésével történik. Ha ehhez még hozzáteszük azokat az áltudományos intézményeket, amelyeket létrehozott a kormányzat a Miniszterelnökség felügyelete alatt, akkor máris azt látjuk, hogy bizony a Magyar Tudományos Akadémia és annak intézményrendszere folyamatosan nagy veszélybe került, nagy veszélyben van. Ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, egy újabb ilyen veszély.

Hallottuk itt, hogy hatalmas pazarlás folyt ezen a területen, és ezt az Állami Számvevőszék vizsgálatai is feltárták. Magam nem kívánok ezzel vitatkozni, hiszen nyilvánvalóan mindenhol lehetnek ilyen diszfunkciók, azonban azt már fontos megjegyezni, hogy ezek a pazarlások milyen rendszerből is fakadnak. Amikor arról beszélnek hosszan, mind az előterjesztő, mind az előterjesztést védő képviselők, mind pedig

maga a törvényjavaslat indokolása is, hogy a normatív kutatás semmilyen módon nem veszi tekintetbe az eredményességet, hogy a rövid, közép- és hosszú távú stratégiai célokhoz nem illeszkedik, ezzel nincs teljes összhangban a hazai kutatás és a kutatás finanszírozása, akkor azért azt látjuk, hogy ez egy nagyon súlyos kritika a kormányzat előző négy évével szemben.

Magam nem gondolom azt egyébként, hogy ez a kritika önmagában ne illetné meg a kormányt, azonban láthatjuk, hogy itt olyanfajta, nagyon súlyos kritikai mondatok fogalmazódnak meg, amelyeket saját magával szemben jelez a kormányzat. Ez az a kritika, ami, ki kell mondani, hogy ha az Állami Számvevőszék részéről jogos, akkor azt láthatjuk, hogy nagyon súlyos probléma volt az elmúlt négy évben az innováció és a kutatás-fejlesztés irányvaival és annak ellenőrzésével. Én magam egyébként támogatom, hogy ezt az anomáliát, ennek a rendszernek a hibás működését számolja föl a kormányzat, ám azt gondolom, hogy nem adottsága egy rendszernek a hibás működés, az a hibás működtetésnek a következménye. Ha viszont önök hibásan működtették a felsőoktatási kutatás rendszerét, akkor nem feltétlenül az a megoldás, hogy azokat kell büntetni, akik adott esetben ennek szereplői voltak, inkább azt a rendszert kell átnézni, ami arról szólt, hogy hogyan is ellenőrizték ezeknek a pénzeknek a mozgását, elköltését.

Még egyszer mondom, lehet, hogy én mint történelemtanár kicsit máshogy látom ezeket a normatív finanszírozásokat és az eredményességeket, azért azt kell mondjam, fogadják el tőlem, hogy az a fajta látásmód, ami arról szól, hogy materiálisan szemlélem egy kutatási rendszer, egy innovációs rendszer eredményességét, az nem minden területen vezethető így be. Nyilvánvalóan lehet tudni azt, hogy a reáliákban milyen eredményesség kapcsolódhat hozzá, bár azt gondolom, hogy ezeknél a tudományoknál is vannak olyan, leginkább elméleti kutatások, amelyeknek hatása nem közvetlenül, azonnal, hanem csak hosszú évek múltán keletkezik.

Azonban számos tudományterületen egész egyszerűen nincs értelme ezt így megfogni. Egész egyszerűen nincs értelme arról beszélni, hogy az eredményesség konkrétan így jelenjen meg, ahogy önök ezt a kérdést materiálisan kezelik. Nem gondolom azt egyébként, hogy nem kell valamiféle eredményességhez kötni a kutatást, nem mondom azt, hogy l'art pour l'art kell az államnak pénzt költenie. Azt azonban gondolom, hogy egy ilyenfajta direkt szempontrendszer elég nehezen érvényesíthető mindenütt.

Talán azt kell mondjam, hogy az álláspontunk és az önök álláspontja közötti különbséget, amire az Állami Számvevőszék elnöke azt mondja, hogy a rend az alapja mindennek, és az a legfontosabb egy területen, egy József Attila-idézetrel kell hogy megví-

lágítsam, hogy ezzel szemben mit gondolunk. Ismeretek József Attila sorai, hogy „Jöjj el szabadság, / te szüelj nekem rendet... (L. Simon László: Na?), jó szóval oktasd, /játszani is engedd”. Na most, ebben az esetben, ugye az, hogy az idézet második részét is megnézzük, hogy játszani is engedd, azért jól mutatja azt, hogy a magyar tudománynak és általában a tudománynak, a tudomány kreativitásának ez fontos, hogy ne egy rendorientált világot építsünk, hanem egy kreativitásorientált világot.

Végül, nem akarom igénybe venni az idejüket ezen a késői órán, de engedjenek meg még két megközelítést. A mai napon sem először mondom ezt el, mondjuk, remélhetőleg utoljára. Azért önök nyilvánvalóan nem véletlenül alkották meg a törvényalkotásról szóló törvényt. Ennek biztos, hogy volt célja. Ha más nem, akkor az volt a célja, hogy arról rendelkezzen, hogy hogyan kell jogszabályt alkotni. Az, hogy társadalmi egyeztetésre bocsássonak egy törvényt, az, hogy előzetes hatásvizsgálatot végezzenek egy törvényjavaslatról, azt gondolom, a minimuma és nemcsak a jogszabályi minimuma annak, hogy hogyan kell törvényt alkotni, hanem a valódi, reális minimuma is.

Azt gondolom, hogy ez az ország megérdemelné azt, hogy önök úgy alkossanak jogszabályt, hogy az megfeleljen az önök által megszavazott jogalkotásról szóló törvénynek. Ezt azért ez az ország megérdemelné. Van értelme ennek a dolognak, mert például lehetne azzal szembesülni, hogy pontosan mit is várnak el ettől a jogszabálytól, pontosan milyen hatásvizsgálatokat is végeztek, és általában az ellenzék is láthatná, hogy milyen számítások alapozták meg, milyen eredményességi várakozások alapozták meg azt, amiről önök beszélnek. Higgyék el, hogy ez nagyon fontos dolog, talán ez az oka annak, hogy önök is betették a jogalkotásról szóló törvénybe ezt a kritériumot.

A mai napig nem tudom, nem válaszoltak erre a kérdésre, hogy önök a jogalkotás kapcsán miért nem tartják be a saját törvényeiket, miért nem tartják be ezt a törvényt.

(22.40)

Végül azt gondolom, hogy a központosítás a kutatás-fejlesztés kapcsán azt a fajta, eddig a felsőoktatási intézmények némelyikét, nagy részét jellemző kreativitást, ha tetszik, akkor kezdeményező szellemet is gyengítheti, amely arról szólt, hogy az intézmények maguk is érdekeltek voltak olyan támogatások felkutatásában, amelyek segítették a kutatásait. Eddig ezek az intézmények, a felsőoktatási intézmények is érdekeltek voltak abban, hogy saját maguk is elébe menjenek a piaci viszonyoknak, és megpróbáljanak olyan kutatásokat végezni, amelye-

ket bizony egy részében finanszírozni is tudnak más cégekkel, illetve amelyek reagálnak az alapvetően jelentkező modern piaci igényekre.

Láthatjuk, hogy a közoktatásban, amikor elvették a közoktatási intézményektől ezt a lehetőséget, hogy saját maguk gyűjtsék a szakképzési hozzájárulásokat, és egy központi kalapba helyeződött ez a pénz, ez is visszafogta az intézmények kedvét arra, hogy pénzt gyűjtsenek. Itt is azt lehet mondani: félünk attól, félhetünk joggal attól, hogy hasonló folyamatok játszódhatnak le.

Arra kérem önöket, fontolják meg azt, hogy melyek azok a kutatás-fejlesztés központosítása kapcsán valóban ésszerű irányok, amelyek az Állami Számvevőszék vizsgálataira is reagálva felszámolják ezen a területen a kormányzati nemtörődomség okozta káoszt, és melyek azok az irányzatok, amelyek ezt a játszani engedést, ezt a kreativitást megengedik a magyar tudományban, és úgy állítják helyre a kutatás-fejlesztés törvényes működését, hogy egyébként nem ölik meg a tudomány kreativitását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Hoffmann Rózsának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fontos, időszerű, aktuális és hiánypótló törvényjavaslat fekszik előttünk. Mert miről van benne szó? A fejlesztésről és az innovációról, azaz a fejlődésről és az ezt megalapozó kutatásról.

És ha már az előttem szóló Kiss László képviselő úr itt irodalommal példálózott, én sem tudom megállni, hogy ide ne hozzam Vörösmarty Mihálynak azt az ismert kérdését, hogy ment-e előbbre a világ a könyvek által. Nem szó szerint idéztem. Nagyon sok ember felteszi azt a kérdést, hogy és megy-e előbbre az életünk, az emberiség a tudomány, a kutatás, a technológiai fejlődés által. És jóllehet tudjuk, hogy a tudományt, a kutatást, az eredményeket bizony az emberiség a történelem során nagyon sokszor rossz célokra is fordította, a válaszuk, a Kereszténydemokrata Néppárt válasza is egyértelműen csak az lehet, hogy igen, ez az, ami előbbre viszi a világot. Különösen így van ez a mai felgyorsult világunkban, ahol a gazdasági kitörésnek, az ország fejlődésének, megkockáztatom: fennmaradásának legfontosabb eszköze a kutatás, az innováció, a fejlődés és a fejlesztés.

Szemben az előttem szólóval a Kereszténydemokrata Néppárt úgy látja, hogy azokra a problémákra, amelyeket a vezérszónok úr és más szónokok is, az ÁSZ elnöke is felhozott, megfelelő, adekvát választ ad ez a törvényjavaslat. Mert mi kell ahhoz, hogy a kutatás-fejlesztés, innováció szárnyaljon,

lendületet kapjon? Kell hozzá megfelelő intézményrendszer, kell hozzá olyan humánpolitika, amely szolgálja a legmegfelelőbb kutatásokat és az embereket. Kell hozzá olyan versenyfinanszírozási átlátható rendszer, amely a pénzek elosztását tisztába teszi, valamint kell hozzá természetesen az, hogy az eredményekkel is foglalkozzék ez a hivatal.

Nos, a törvény létrehoz egy ilyen hivatal, Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal, tehát az NKFI nevű hivatal, amelyben megold nagyon sok olyan problémát, amelyet nem ismétel meg, a vezérszónok úr elmondta, szétaprózottságot, párhuzamos finanszírozást és így tovább. Persze, egy-egy rendszert lehet így is meg amúgy is működtetni, de miután az elmúlt 24 év azt igazolta, hogy nem volt igazi gazdája a fejlesztésnek, kutatásnak, innovációnak, és nagyon sok problémát feltártak az előttem szólók is, ezért nagy valószínűséggel azt mondhatjuk, hogy ez a hivatal, amelyben anyagi és szellemi potenciálja az országnak összpontosulni fog, meg fogja oldani ezt a problémát. Az intézményes háttér tehát meglesz, ezt a törvény garantálja.

Ami a megfelelő humánpolitikát vagy személyzeti politikát illeti, én kiemelném a törvénynek azt a részét, amely arról szól, hogy az NKFI a stratégiaalkotásban az elnökkel, a Tudományos Akadémia elnökével és a megfelelő szakminiszterekkel együttműködve hozza meg mindazokat a stratégiai döntéseket, amelyek ilyen nagy horderejű kérdések jó menedzseléséhez szükségesek. És ez azért egy kiváló javaslat - szívből kívánom és azt remélem, hogy ez sikerüljön -, mert ma már a kutatás nem egyetlen tudományágra összpontosul, míg a szétaprózott kutatásfinanszírozás ezt ösztönözte volna. Elég evidens példákat tudunk mondani: egy orvostudományi kutatásban a biológián kívül ott van a fizika, a mikrobiológia, a kémia, informatika és így tovább. Amennyiben egyetlen hivatal, egyetlen intézmény menedzseli, koordinálja, finanszírozza a kutatásokat, akkor ezen tudományágaknak és ezek művelőinek az együttműködésére is jobb a garancia. De hogy a humán tudományokról is szó essék, mert az is fontos, és erre is megfelelő lehetőséget kínál a törvény, mondjuk, egy informatikai kutatás eredményeképpen fejlődhet a történetkutatás, történelemkutatás vagy éppen a régészet.

Ami a finanszírozást illeti, a törvény felsorolja a hivatal finanszírozási forrásait. Ezek közül kiemelném azt, hogy az innovációs járulékot nagyon helyesen nem veti ki a nonprofit szervezetekre, valamint a mikro- és kisvállalkozásokra. Nagyon helyesen az állam garanciát vállal arra, hogy finanszírozza, hozzájárul tehát a finanszírozáshoz, de más forrásokat is felsorol, amelyeket nem akarnék most ideidézni, hiszen mindannyian olvastuk, gondolom, a törvényt.

A 10. §-ban szó van a monitorozásról is, amely megint csak nagyon helyes, bár az előttem szólók itt

több szót ejtettek arról, hogy hogyan lehet a kutatások eredményességét mérni és így tovább, viszont semmilyen nagy rendszer nem működhet anélkül, hogy valamilyen formában az eredményességét ne ellenőriznék, azaz ne monitoroznák. Felhívom a figyelmet arra, hogy jó lenne, ha majd a jogalkalmazás során a hivatal nemcsak a pénzügyi ellenőrzésre fordítana figyelmet, hanem arra is, hogy a fejlesztéseknek, az innovációknak milyen a gyakorlati hasznosulása, hiszen ez a lényeg. Azt eléggé jól megtapasztaltuk az elmúlt években, hogy a pénzügyi elszámolásokat elég rendszeresen le lehet papírozni, kutatásoknál, fejlesztéseknél persze ez alapvetően fontos, de arra kellene nagyobb figyelmet fordítani, hogy a gyakorlati életben hogy valósulnak meg és mikor valósulnak meg azok a fejlesztések, innovációk, amelyek megtörténtek; hogy Magyarország továbbra is arról lesz-e híres, hogy egy fejlesztés eredményére, az iparban való, gazdaságban való megjelenésére tíz, tizenöt vagy húsz évet kell várni, esetleg még akkor is hiába, vagy egy gyors, lendületes eredményt hoz mindez. Tehát a hasznosulása, nyomon követése a kutatásnak, fejlesztésnek hangsúlyos feladata kell hogy legyen ennek a hivatalnak.

A humán oldalt tekintve helyesen említi a törvény, és én erre csak hangsúlyt szeretnék helyezni, a felsőoktatási kutatásokra, az ott dolgozó emberekre fordított nagyobb figyelmet. Nem fog megvalósulni ez a cél akkor, ha a felsőoktatási oktatók helyzete rövid vagy középtávon nem rendeződik. Mire gondolok egészen pontosan? Egy fiatal tanácsadót ma akkor tud elmenteni egy külföldi konferenciára és ott bemutatni esetleg a saját eredményeit és tanulni sokat, ha sikerül megnyernie egy OTKA-pályázatot, ami most bevonul majd ebbe a hivatalba. Ha ezt nem tudja megtenni, az egyetemek, főiskolák legtöbbike nem nagyon tudja ezt finanszírozni.

(22.50)

Jövedelmi viszonyaik olyan alacsonyak, hogy maguknak viszont nem tudnak még egy európai utazást sem, tengerentúli utazást pedig pláne nem finanszírozni. Ezért tehát a felsőoktatásban oktatók és kutatással foglalkozó oktatók helyzetét ezzel párhuzamosan rendezni kellene, hogyha azt szeretnénk, hogy az egyetemek kutatói jobb eredményeket érjenek el, és nagyobb affinitással és sikerességgel végezzék a kutatást.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet a humániorák területén végzett kutatásokra. A törvény szövege jó, mert sehol nem használ jelzőt. Óva intnék attól, hogy csak a műszaki és a természettudományokra koncentráljunk, pontosan tudhatjuk, hogy ezeknek a fejlődéséhez is hozzájárulnak a humán tudományok, az viszi előre az emberi gondolkodást, a lelket, a szívet. Figyeljünk azokra a kutatásokra is,

amelyek a hungarikumnak tekinthető, például zenetörténetre vagy zeneművészetekre irányulnak, még akkor is, hogy ha ezeknek az eredménye nem fordítható ugyan egy az egyben valahogy gazdasági haszonná, illetve ez nem kimutatható, de mégis mindannyian tudjuk, hogy hozzájárul.

És ha azzal kezdtem, hogy a Vörösmarty-idézet analógiájára nézzünk szembe azzal a kérdéssel, hogy előrébb megy-e a világ a kutatások, a technológiai fejlődés révén, a Kereszténydemokrata Néppárt válasza erre az volt, hogy igen, de csak akkor, ha minden kutatást és fejlesztést jó célra használunk. Azt hiszem, hogy ez is a hivatalnak az egyik dolga lesz, hogy a kutatások, fejlesztések körüli, mondjuk, etikai kérdésekkel is foglalkozzék, amennyiben erre sor kerül.

Egyébként a törvényjavaslatot a Kereszténydemokrata Néppárt jó szívvel támogatja. Köszönöm. Elnézést kérek, kicsit nehezen beszéltem. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik üdvözlí azt, hogy egy, a kutatás-fejlesztés és innováció témakörével kiemelten foglalkozó törvényjavaslat került elénk. Azt pedig különösen pozitívként értékeljük, hogy vállalat is található az előttünk fekvő javaslatban középtávú program elkészítésére vonatkozóan.

Számtalan alkalommal hangot adtunk az elmúlt évek során annak az álláspontunknak, akár országgyűlési felszólalásokban, akár a programunkban, akár egyéb fórumokon, hogy igenis érdemes a kutatás-fejlesztés területét középpontba állítani, és emellett minden alkalommal kiemelten szoltunk a hazai kis- és középvállalkozások helyzetbe hozásának fontosságáról, valamint a felsőoktatás és a vállalkozások együttműködésének javításáról. Ezek alapján a javaslat megfogalmazott céljával azonosulni tudunk, ami nagyjából abban áll, hogy az új kihívásokhoz igazodva a kutatás-fejlesztés és innováció finanszírozással kapcsolatos kérdéseit össze kell fogni, és komoly átalakításokat szükséges tenni ezen a területen. A pályázatok összehangolása irányába tervezett lépésekről van itt szó, és az ezt irányító hivatal struktúrájának és feladatainak újragondolása szerepel kiemelt célként az előttünk fekvő javaslatban.

De hogy ne csak a saját magunk által megfogalmazott véleményre alapozzam a felszólalásomat, szeretnék utalni arra is, hogy éppen múlt héten volt vendégünk az Európai ügyek bizottságának ülésén a Magyar Európai Üzleti Tanács, az HEBC, és ennek a testületnek a tagjai évről évre megfogalmazzák egy országstratégia elkészítésének a fontosságát, hogy

ezáltal a polgárok, a vállalatok és a befektetők számára is egy egységes jövőkép alakulhasson ki. Ez, úgy gondolom, hogy érdemben hozzájárulhatna a gazdasági növekedéshez, a befektetői bizalom emelkedéséhez és értékteremtő munkahelyek létrehozásához. Fontos lenne megbízható és stabil környezetet teremteni, azzal a jelenlegi állapottal szemben, amikor sokszor hirtelen döntésektől vezérelt intézkedésekkel kell szembeállnunk.

A kiszámíthatóság és a tervezhetőség tehát a kulcsszavak, kulcskérdések ebben a vonatkozásban, és én úgy hiszem, hogy csak ezek elsődlegesként magunk elé állításával lesz kifizetődő például a nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs alapnak a létrehozása is.

Az szintén üdvözlendő, hogy az ellenőrzés és az értékelés bevezetése hangsúlyosan megjelenik a javaslatban, valamint több helyen is szerepel utalás a mikro-, kis- és középvállalkozások kedvezményes feltételekben történő részesítéséről. Valamint az is előrevívó, hogy a stratégia elkészítése itt megjelenik. Mondom, fontos lenne az, hogy ne csak ezen a területen, hanem a gazdasági élet más területein is rendelkezzen hazánk egy ilyen stratégiával, amelynek jó része nyilvános kellene hogy legyen a tervezhetőség szempontjait szemünk előtt tartva. Ebben a javaslatban az tehát pozitív, hogy egy ilyen irányú kötelezettséggel találkozhatunk.

A „Befektetés a jövőbe” című nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégia azt a célt tűzte ki - összhangban az Európa 2020 programmal -, hogy 2020-ra a GDP 1,8 százaléka növeljük a kutatás-fejlesztési támogatásokat. Európai uniós szinten 3 százalék ez a bizonyos vállalás, bár egyértelműen látszik, hogy ez nem fog tudni megvalósulni az Unióban. És azt persze el kell ismerni, és mindenképpen pozitívként értékelhetjük, hogy az elmúlt évek során e tekintetben, tehát a ráfordítások arányában valóban előrelépések történtek hazánkban, és növekedésről beszélhetünk.

Szintén pozitívként szólhatok arról is, jelzi talán, hogy a kormány valóban kiemelten tekint erre a területre, hogy az előző ciklusban működött itt az Országgyűlésben egy eseti bizottság, az Innovációs és Fejlesztési eseti bizottság, melynek magam is tagja voltam. Tehát ezek azt támasztják alá, hogy valóban kormányzati szintről is érzik e terület fontosságát. Az, mondjuk, kevésbé támasztja ezt alá, hogy ilyenkor, késő esti órában kell hogy vitatkozzunk egy ilyen horderejű javaslatról.

De azért bőven vannak még teendők a kutatás-fejlesztés területén. Itt elég csak arra utalnom, hogy az a helyzet hazánkban, hogy a kis- és középvállalkozásoknak mindössze nagyjából 13 százaléka végez önálló innovációs tevékenységet, miközben az uniós átlag nagyjából 30 százalék körül mozog. Itt tehát komoly előrelépéseket kellene tennünk, a mikro-,

kis- és középvállalkozások innovációs tevékenységét mindenképpen növelni kellene, és az innováció, kutatás serkentése érdekében további lépésekre lenne szükség, hiszen ez járulhat hozzá érdemben a magyar gazdaság fellendüléséhez és értékteremtő munkahelyek létrehozásához. Azt ugyanis statisztikai adatok is egyértelműen alátámasztják, hogy az innovatív vállalatok nagyobb arányban tudják bővíteni alkalmazotti létszámukat, és ez egyébként a közepes és kis-méretű vállalkozások érdekében kiemelten igaz.

Üdvözlendő ezzel összefüggésben természetesen az is, hogy rögzíti a javaslat a kis- és középvállalkozások innovációs járulék alóli mentességét.

Tisztelt Országgyűlés! Egy másik fontos terület, melyet mindenképpen érintenem kell még, a K+F és az oktatás kérdésköre, hiszen ahhoz, hogy sikeresen tudjuk ösztönözni a hazai kutatás-fejlesztést, mindenképpen olyan irányban kell megtenni az átalakításokat a felsőoktatás területén, hogy a magyar fiatalok itthon láthassanak maguk előtt perspektívát és lehetőségeket. Persze a Jobbik soha nem kérdőjelezte meg annak fontosságát, hogy külföldön is tapasztalatot szerezzenek a tehetséges magyar fiatalok, sőt ezt a magunk részéről természetesen mi is támogatjuk, de sajnos az elmúlt évek során azért egy olyan folyamat alakult ki, hogy nagyon sokan hosszú távon külföldön képzelik el a jövőjüket. Akár ez a kutatói pálya tekintetében is elmondható, mert bizony nem állnak rendelkezésre azok a feltételek - és itt nem is csak az anyagi megbecsülésre gondolok kizárólag -, amelyek az itthoni boldogulást eredményezhetnék számukra, és ezért jellemző az, hogy sokan inkább külföldön kamatoztatják a tudásukat.

(23.00)

Pedig nagyon komoly potenciál van ezen a területen, és jó lenne, ha ezt jobban ki tudnánk aknázni. Ezért én bízom benne, hogy a következő hónapokban szakértők bevonásával erről a kérdésről érdemben vitát lehet majd folytatni; arról, hogy milyen további lépésekkel lehetne ösztönözni a hazai kutatás-fejlesztés és innováció bővülését.

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal, röviden az NKFI működésével kapcsolatban azt mi nagyon fontosnak tartanánk, hogy ez ellássa majd azt a célt, amelyet kitűztek elé, és valóban szakszerűen és megfelelően tudjon működni. Ezért ezzel kapcsolatban erős fenntartásaink vannak, mert ha visszagondolunk az elmúlt évek hasonló jellegű átalakításaira, akkor talán nem csoda az, hogy van bennünk bizalmatlanság a kormánnyal szemben ezen a téren.

Például az NKFI Hivatal elnökének megválasztása tekintetében az szerepel a javaslatban, hogy őt a miniszterelnök nevezi ki. Azzal összefüggésben nem találtunk semmit, hogy milyen követelményeknek

kell megfelelnie, milyen előélettel, szaktudással kell rendelkeznie, melyek azok az elvárások, szempontok, amelyeket teljesíteni kellene. No persze, lehetséges, hogy már jóval régebb óta megvan az a személy, akit önök ennek a hivatalnak az élére szánnak, de akkor ezt is egyértelműbbé kellene tenni. Én ugyanis úgy hiszem, hogy egy ilyen hivatalnak nem egy adott kormányt kellene szolgálnia, hanem az ország kutatás-fejlesztési lehetőségeinek kiaknázását, ami ciklusokon átívelő feladat.

Az NKFI Alap tekintetében természetesen az odáig rendben van, hogy pályázat útján lehet itt majd hozzájutni összegekhez, de ami itt nagyon fontos lenne - fideszes, kormánypárti oldalról is elhangzott ez a szempont -, az bizony az átláthatóság, tehát hogy valóban ez a pályázati eljárás úgy történjen majd, hogy megfelelő nyilvánosságot kapjon, kellő információkhoz tudjunk hozzájutni ezzel kapcsolatban, és mondjuk, ne a kormányközelség legyen az elsődleges szempontok egyike. Tehát itt az elbírálás folyamatára azért mindenképpen kell biztosítani a megfelelő rálátást, és elfogulatlan döntésekre van szükség e tekintetben. Már csak azért is, mert az előttünk álló többéves uniós tervezési ciklusban, a 2014-2020-as időszakban jelentős mértékben emelkednek a kutatás-fejlesztésre és innovációra fordítható források az előző hétéves időszakkal összevetve, tehát nagyjából két és félszeresére. Magyarország tekintetében itt 700 milliárd forintról beszélhetünk, és egyáltalán nem mindegy, hogyan élünk ezzel a lehetőséggel.

Azt a magunk részéről több fórumon is üdvözlöttük, hogy a kormány tett egy olyan vállalást, hogy a 2014-2020-as ciklusban a források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre kívánják fordítani, de ezen belül mindenképpen fontos lenne az, hogy kellő súllyal jelenhessen meg a kutatás-fejlesztés területe.

Néhány paragrafus bekezdéseivel kapcsolatban lennének még észrevételeim. Az egyik a 19. § c) pontja, ahol az szerepel, hogy mikro-, kis- és közép vállalkozások számára az általánostól eltérő pályázati feltételeket lehet meghatározni az Európai Unió vonatkozó előírásaival összhangban. Már utaltam rá persze, hogy természetesen ezt a célkitűzést üdvözljük, de úgy vélem, jóval pontosabban kellett volna itt megfogalmazni azt, hogy mire is gondolnak, úgy, mint, mondjuk, a 32. § b) pontjában, ahol egyértelműen szerepel például az a nagyon üdvözlendő szempont, hogy a szellemi alkotások magyarországi hasznosítására való törekvést mindenképpen ösztönözni kívánják. Ezzel természetesen mi is egyet tudunk érteni.

A támogatási szabályoknál - itt átolvasva a 19. §-tól nagyjából a 25. §-ig terjedő részeket - azt lehet mondani, hogy a célokot elég részletesen lefektették, viszont magukat a támogatási szabályokat jóval egyértelműbben kellett volna megfogalmazniuk.

Összességében tehát a magunk részéről a Jobbik véleményeként azt tudom mondani, tisztelt Országgyűlés, hogy az irányt mindenképpen jónak tartjuk, viszont a pályázatok tekintetében szeretnénk kellő rálátást kapni majd arra, hogy az eljárási folyamat hogyan is fog zajlani. Érvényesülnie kellene itt a transzparencia elvének, és az lenne a legfontosabb szempont, hogy valóban szakmai alapon szülessenek majd meg a döntések e téren, hiszen csak ilyen módon lehetünk biztosak abban, hogy megfelelő módon tudjuk felhasználni a rendelkezésünkre álló összegeket, jó célokra mennek majd ezek a pályázatok, és érdemben hozzá tudnak majd járulni Magyarország versenyképességéhez és hazánk fejlődéséhez.

Ezekkel a kiegészítésekkel állunk tehát a törvényjavaslat elé. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja részéről.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Lázár János a múlt héten nyújtotta be a tudományos kutatási, fejlesztési és innovációs terület újraszabályozásáról szóló törvényjavaslatot, amelyet viszonylag hamar, tehát egy héten belül tárgyal is az Országgyűlés, itt vagyunk.

A javaslat gyökeresen átalakítja a terület intézményfinanszírozási rendszerét. A változások azonnal, illetve a jövő év elejétől életbe is lépnek, ami rendkívül rövid felkészülési, átmeneti időt biztosít. Szerencsésebb lett volna vagy előbb tárgyalni ezt a javaslatot, vagy a hatálybalépést eltolni. Annak viszont örülünk, hogy nem egyéni képviselői indítvány útján került betervezésre a javaslat, így legalább egy minimális társadalmi konzultációt lefolytatott a kormány a különböző szereplőkkel, bár ettől sokat nem várhatunk, sajnos.

Az LMP egyetért abban, hogy az eddig szétaprózott szabályozást és a széttagolt intézményi környezet helyett új kereteket kell felállítani ezen a rendkívül fontos területen. Magyarország régóta adós azzal, hogy egységesen kezelje a K+F ráfordításokat. Eddig ezek a források elaprózottan, áttekinthetetlenül szerepeltek a költségvetésben, ezért a felhasználás hatékonyságának ellenőrzése, a megfelelő korrekciók végrehajtása nem volt követhető, és nem volt egységes elvek szerint megvalósítható. Ezen a helyzeten már régóta változtatni kellett volna.

Lázár János javaslata egy kézben összpontosítaná a tudományos innovációs politika irányítását, a kontrollálást és a forráselosztás mechanizmusát. Jelenleg egy átláthatatlan rendszerben sokféle szereplő között tűnik el az innovációs támogatások egy jelentős része, a forráselosztás nem hatékony, de igazából ez az egyetlen, amit biztosan állíthatunk.

Sem az előző szocialista kormányok idejében, sem pedig a Fidesz-KDNP-kormányzás alatt nem volt az soha világos, hogy a tudományos kutatási, fejlesztési, innovációs területekre szánt támogatások mennyire hatékonyak és mennyire eredményesek. Természetesen voltak az eddigi rendszereknek is jól működő részei, gondoljunk csak az OTKA-támogatásokra.

Az új rendszerben létrejön a területre szánt forrásokat összegyűjtő Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap, valamint a mindent irányító és kontrolláló, a források elosztásáról, a pályázatok elbírálásáról döntő Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal.

De valójában a teljes centralizáció, a központosítás a jó megoldás? Az egyébként jól felépített és logikus törvénytervezettel az LMP-nek ez a legfőbb aggálya. Ha a miniszterelnök által kinevezett hivatalvezető dönt mindenről, akkor mi a garancia arra, hogy nem a különböző lobbierdekek szerint alakul a nyertes pályázatok kiválasztása? Az LMP éppen ezért a szakmai kontroll erősítését javasolja. Be fogjuk nyújtani a módosító javaslatunkat - már el is készült -, amelyben kezdeményezzük, hogy ne egyszemélyi, hanem testületi döntések szülessenek a források elosztásánál. Az LMP szerint mind a támogatási célok, mind pedig a pályázatok elbírálása tekintetében szükséges megadni legalább a Magyar Tudományos Akadémiának az együttdöntési jogosítványokat, de be kell vonni lehetőleg a szakmai szervezeteket, kamarákat, szakszervezeteket is a döntések meghozatalába. Emellett a Lehet Más a Politika a teljes nyilvánosság biztosítását és a civil kontroll feltételeinek megteremtését is javasolni fogja.

A legfontosabb tehát a megfelelő garanciák, biztosítékok beépítése a törvénytervezetbe. Ha ez nem történik meg, az LMP nem fogja tudni támogatni a terület újraszabályozását, hiszen semmi sem fog változni akkor, ha a források a jövőben nem széttagolt módon, hanem üzemszerűen, kézi vezérléssel egy csatornából folynak el az eredeti céloktól eltérően, a különböző lobbierdekek mentén.

(23.10)

Mindannyian tudjuk, hogy ezek a lobbierdekek igenis léteznek, és sajnos komoly hatással voltak a kormány eddigi pénzelosztó tevékenységére is. A fideszes oligarchák éhsége azóta sem csillapodott, ezért kellene a szakmai kontroll garanciái és a teljes nyilvánosság biztosítása a pályázati rendszerben.

További probléma, hogy a törvényjavaslat kapcsán egyelőre nagy a bizonytalanság, sok a kérdőjel. Számos részlet majd később, különböző kormányrendeletekben kerül meghatározásra. A törvény csupán a főbb kereteket s a főbb irányokat jelöli ki, de a parlamentnek és a nyilvánosságnak a részletszabályok megalkotására semmilyen ráhatása nem lesz, ez

tehát egy komoly kockázat egy ilyen fontos terület újraszabályozásánál.

Bizonytalanságot jelent az is, hogy senki sem tudja, mi lesz az eddigi jó kezdeményezésekkel. A tudományos társadalom most írja lázasan az OTKA-pályázatokat, hisz ezeket nemrég írták ki, 6 nappal a törvény beterjesztése előtt. Most viszont Lázár János javaslata megszünteti az OTKA-pályázatok eddigi rendszerét, és a törvénytervezetből nem derül ki, hogy pontosan mi lesz az, ami ezt felváltja. Mi lesz így a kutatókkal, mi lesz a most benyújtott pályázatokkal? Ezt a kérdést lehetőleg még a törvény elfogadása előtt rendezni kell, ezért is szeretnénk felhívni erre a kormány figyelmét.

Tisztelt Ház! Az LMP régóta hangoztatja, hogy a kutatás-fejlesztés és az innováció a magyar gazdasági fejlődés meghatározó tényezője. A kutatás-fejlesztés és az innováció gyakorlatilag az egyetlen kitérés lehetőség Magyarország számára. A magyar gazdaság és a társadalom nemzetközi versenyképessége, a fenntartható fejlődés csak akkor biztosított, ha a magyar K+F teljesítményünk jelentősen javulni tud. Ha ez nem következik be, nem leszünk sikeres ország. Ez jelenti egyrészt a források bővítését, másrészt a meglévő egyenlőtlenségek kiegyenlítését.

Jelenleg rendkívül alacsony a terület GDP-arányos finanszírozása. A K+F ráfordítások csupán a GDP 1,2 százalékát teszik ki évente, ennek csak kisebb része költségvetési támogatás, ez igen komoly lemaradást jelent a sikeres északi vagy a nyugati uniós országokhoz képest. Sajnos ez a minimális arány nem változik jövőre sem, a 2015-ös költségvetés nem jelent érdemi előrelépést a korábbiakhoz képest. Ha valójában ez a terület a magyar gazdaság kitérésének alapja, akkor minden megtermelt 100 forintból nem 1 forint 20 fillért, hanem legalább 2-3 forintot kellene innovációra költenünk.

Az egy főre jutó K+F ráfordítás az EU-átlag negyede, ugyanakkor még ennek a kevés ráfordításnak sem ismerjük a tényleges hasznosulását, eredményességét. Itt a távol-keleti és felzárkózó országokról nem is szóltunk, ahol kifejezetten több, tehát többszöröse még a nyugat-európainak is, vagy legalábbis lényegesen magasabb a nyugat-európaiaknál. De azt tudjuk, hogy a források elosztása rendkívül egyenlőtlen. Jelenleg az innovációs források majdnem kétharmadát a fővárosban használják el, miközben az innováció a vidék számára is kitérés lehetőségét jelent. Nem lehet Magyarországot kizárólag a fővárosból megújítani.

Változtatni kell azon az egyenlőtlen elosztáson is, hogy a K+F ráfordítás inkább a nagyobb vállalatokra jellemző, a hazai kvv-k igencsak el vannak maradva ezen a téren. Nem fogják Magyarországot kizárólag a multinacionális nagyvállalatok sem megújítani. A multik jellemzően nem innoválni jönnek ebbe az országba, hanem olcsó munkaerővel összerakolni. Hiába beszél a kormány európai szintű

innovációs politikáról, ha egyébként a többi intézkedésével olcsó és kiszolgáltatott munkaerőt biztosít a multik részére. Talán el lehetne gondolkodni éppen ezért ezen az ötleten is, hogy a stratégiai szerződésekben rögzíteni kellene az innovációs ráfordításokat a cégek részéről. De nem csupán a nagyvállalatoktól kellene várni az innovációs beruházásokat. A kis- és középvállalkozások nagyobb részvétele nélkül nem fog sikerülni Magyarország megújítása és kitörése, nemzetközi versenyképességének javítása. A kkv-k innovációs tevékenységét ezért kiemelten kell támogatni, ösztönözni.

Az elmúlt időszakban számos ország lépett előre annak érdekében, hogy a kkv-k kutatás-fejlesztési tevékenységét támogassa. Az elmúlt évtizedekben Belgium, Írország és Norvégia új adóösztönzési rendszereket hozott létre, és ezzel a K+F vonatkozásában ilyen módszert alkalmazó OECD-országok száma 18-ra nőtt. Magyarországon is ki kéne építeni egy ilyen rendszert, persze ez részben túlmutat az előttünk lévő törvényjavaslat keretein, de a megfelelő gazdaságösztönző adó- és egyéb elemek nélkül nem lehet komoly eredményeket elérni.

Tisztelt Ház! A jól kezelt K+F a tudásalapú társadalom szempontjából kiemelkedően fontos. A nemzetközi globalizációs versenyben csak ennek eredményeként tudunk jobb pozíciót elérni. Csak a jól kitalált innovációs politika következtében és annak eredményeként tudjuk újrapozicionálni magunkat, ami alapvető feltétele a magasabb jövedelemnek, jobb életszínvonalnak.

Hangsúlyozni kell, hogy ez az egész téma, amelyről most vitatkozunk, elválaszthatatlan a közoktatás és a felsőoktatás rendszerétől. Kikből lesznek az innovatív szakemberek? Mi azt gondoljuk, hogy a magyar fiatalokban megvan az a tehetség és kezdeményezőkézség, amely sikeressé teheti ezt az országot, ugyanakkor sokszor elkeserít minket a közoktatási rendszer átalakítása, amely uniformizálni és egységesíteni szeretne minket. Ez a túlzott központosítás vagy a múltba révedő tananyag bevezetése, a frontális oktatás előretörése pontosan a kezdeményezőkézséget és az innovatív hajlamot fogja megfojtani. Beszélhetnénk még a tankötelezettségi korhatár csökkentéséről, a szakképzési idő 4 évről 3 évre csökkentéséről és a gimnáziumi férőhelyek megfelelésének tervéről, a felsőoktatás kapuinak bezárásáról is. Ha valódi európai szintű innovációs politikát szeretnénk, akkor meg kell teremteni ennek a tudásalapját is, ehhez megfelelő készségekre, képességekre, kompetenciákra van szükség, olyan oktatási rendszerre, amely ezeket biztosítani tudja az iskola-rendszer minden szintjén. Ez a tudásalapú társadalom kiinduló alapja, ebből következik majd a sikeres kutatás-fejlesztés és innováció.

Tisztelt Ház! A fenti példák is mutatják, hogy valóban szükség van komolyabb és határozottabb állami beavatkozásra. Nemcsak az K+F és innovációs

politikának kell új irányt szabni, hanem ennek az egész tevékenységnek meg kell teremteni a szélesebb feltételrendszerét is. Ennek eleme a gazdaságpolitikai ösztönzés, az adórendszer innovációbaráttá tétele, valamint a tudásalapú társadalmat szolgáló oktatási rendszer felépítése.

A konkrét törvényjavaslatnál maradva, még egyszer összefoglalva: a szétaprózott, széttagolt jogszabályi környezet és az intézményrendszer egységesítését jó iránynak gondoljuk, de komoly veszélyeket és kockázatokat is tartogat az új szabályozási javaslat jelen formájában. Ha nem lesznek beépítve a megfelelő garanciák és szakmai biztosítékok, akkor félok, hogy a különböző lobbierdekek fogják meghatározni a pénzek elosztását, ezzel kockára téve a magyar gazdaság és társadalom versenyképességének növelését, a kitörési lehetőségek megragadását.

Köszönöm a figyelmüket. *(Sallai R. Benedek és Kiss László tapsol.)*

ELNÖK: Ezzel a vezérszónoki felszólalások végeére értünk, most elsőként a független képviselő szólhat 15 perces időkeretben. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma már ez a második olyan alkalom itt az Országgyűlésben, amikor a szűk szakterületemhez kapcsolódó téma kerül szóba, és én úgy álltam hozzá ehhez a naphoz ma reggel, hogy győzzenek meg a kormány képviselői, hiszen én is alapvetően érdekelt vagyok abban, hogy mind a felsőoktatásban, mind a kutatásban előrelépjen az ország. A Kulturális bizottság ülésén ott volt ma Palkovics államtitkár úr, amikor eljutottunk odáig, hogy a duális szakképzést ő sem gondolja kiterjeszteni a teljes hazai felsőoktatásra, egy viszonylag szűk szegmensben gondolja megvalósíthatónak, onnantól kezdve én magam megnyugodtam, és teljes mellszélességgel ki fogok állni az ő elképzelései mellett; abszolút meggyőzött, meg utána hosszasan beszélgettünk is erről.

Megmondom őszintén, ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban abszolút nem győztek meg a kormánypárti hozzászólók, illetve a kormány képviselőiben L. Simon László államtitkár úr. Mint egyetemi oktató, kutató, én egészen komoly problémákat látok ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban.

(23.20)

Talán azt mindenki tudja, még az is, aki nem egyetemi oktatással, kutatással foglalkozik, hogy az utóbbi években egy olyan hazai finanszírozási formája van az egyetemi kutatásnak, ami stabilnak, kiszámíthatónak és szakmai értelemben szakszerű elbírálásúnak tekinthető. Ez a bizonyos OTKA, aminek az

éves költségvetése az utóbbi években olyan 6-7 milliárd forint körül alakul éves szinten. Ez nagyjából olyan 300-400-500 új pályázat befogadását tette lehetővé minden évben, ezek többéves pályázatok, tehát nagyjából 1000-1200 futó pályázattal vagy projekttel kellett számolni az OTKA keretében az utóbbi években.

Azért említettem azt, hogy ez egy szakmailag kiszámítható, az értékelését tekintve szakszerűnek tekinthető alap volt, mert a hosszú évek, lehet most már azt mondani, hogy évtizedek alatt - hiszen 1986-ban jött létre az OTKA, és '91 óta függetlennek tekinthető - kialakult egy olyan értékelési, bírálati rendszere, amit mindenki elfogadott a szakmán belül. Persze, azt tudjuk nagyon jól, hogy viszonylag kevés pénz volt a rendszerben, ismeri talán a statisztikát államtitkár úr is, hogy körülbelül a pályázatok felét nyilvánították kiválóknak, de hát egy nagyobb részükre azt kellett mondani, hogy források hiányában nincsen rá pénz, és akkor ebből mindenféle konteók születtek, hogy csak nagy kapcsolatokkal rendelkező kutatók juthatnak pályázathoz és a többi. De önmagában, ha megvizsgáltuk ezt a rendszert, azt lehet mondani, hogy ez abszolút egy szakmai alapon történő elbíráláson alapult, és inkább csak ilyen városi legendáknak minősültek utólag ezek a bírálatok. És egyébként is itt ugye, többnyire a társadalomtudományok terén voltak ilyen bírálatok, ahol a tudományos teljesítményt viszonylag nehezebb mérni. Ugye, ott nem olyan egyszerűek az indikátorok, mint a természettudományok területén.

Ráadásul az OTKA azért is fontos, mert a kutatói életpálya különböző szakaszainak megfelelő pályázatok lehetnek beadni, kezdő kutatók, már nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező fiatal kutatók, senior kutatók adhattak be pályázatokat, a senior kutatók pályázata révén a PhD-hallgatók juthattak lehetőséghez, lehetett őket foglalkoztatni. Itt Hoffmann Rózsa képviselő asszony említette, hogy milyen nehéz konferenciára jutni a tanársegédeknek. Ugye, ők nem, többnyire legalábbis nem OTKA-pályázatból, hanem senior kutatók OTKA-pályázatából jutottak konferenciára, vagy legfeljebb annyi utasítást, irányelvet kaptak, mint én a tanszékvezetőmtől, hogy fektessek be a saját pénzemből pár milliót, és akkor majd biztos jó nemzetközi kutató lesz belőlem - de ez csak zárójeles megjegyzés volt.

Szóval, az OTKA ilyen értelemben is fontos volt, hogy a kutatói életpálya különböző szakaszaihoz jól igazodott vagy igazodik, illetve, hogy a különböző tudományterületeket is nagyon jól lefedi, és mint említettem, alapvetően függetlennek tekinthető. Magát az OTKA Bizottságot nemcsak úgy kinevezi a miniszterelnök az OTKA-törvény alapján, hanem a miniszter az MTA elnökével közösen tesz erre javaslatot. Az OTKA Bizottság alelnökeire javaslatot tesz, hogy bevonják az eljárásba a Rektori Konferenciát, a Művészeti Egyetemek Rektori Székét többek között,

az MTA-t, utána feláll az OTKA Bizottság, amibe nem csak a kormány delegál tagokat, sőt, a direkt kormánydelegáltak kisebbségben vannak, utána az OTKA bizottsági tagok javaslatára választják ki a szakterületi kollégiumok vezetőit, annak a tagjait, utána épülnek rá a zsűriek. Tehát abszolút azt lehet mondani, hogy független módon, autonóm módon működik. És ez biztosította azt, hogy a szakmán belül alapvetően elfogadottnak tekintett az OTKA bírálati, eljárási rendje. Érdemben ezt komoly kritikák az utóbbi 10-15 évben nem nagyon érték, sőt voltaképpen a kollégák nagy része ezt teljes mértékben szakszerűnek és jónak tartja, én magam is részt vettem pályázóként is, értékelőként is, és teljesen jól működő rendszerként ismertem meg.

Most ehhez képest furcsa ez a törvényjavaslat, amelyik voltaképpen ezt a fajta autonómiát teljes mértékben megszünteti. Több hozzászóló is már említette, hogy ez a bizonyos létrejövő NKFI Hivatal minden, csak nem autonóm valami. Ez egy kormányhivatal, kinevezi a vezetőjét a miniszterelnök anélkül, hogy bárkivel beszélne egyébként, utána nagyon furcsa módon, megmondom őszintén, ezt nem is értem, a törvényjavaslatban az szerepel, hogy az NKFI elnöke az érintett szakterület meghatározó kutatás-fejlesztési műhelyeinek javaslatait figyelembe véve kinevezi a kollégium vezetőit és tagjait. Ha nekem valaki azt megmondja, hogy hogy lehet definiálni azt, hogy meghatározó, mit tekintünk kutatás-fejlesztési műhelynek, és egyébként hányat kell neki megkérdezni, azt egyébként megköszönném, mert egyszerűen ez egy gumiszabály.

Másrészt, mint említettem, az NKFI Hivatal vezetőjét a miniszterelnök nevezi ki. A korábbi OTKA-törvény szakmai szervezetek javaslatát is figyelembe vette, amikor a szervezet különböző vezetőit kinevezte. Én azt kérném a kormány képviselőitől és a kormánypártoktól a képviselőitől, hogy majd a részletes vita során a bizottságokban támogassák azt a javaslatunkat, amit tervezünk beadni, nevezetesen, hogy legalább a hivatal vezetőjének a kinevezésénél vegyék figyelembe a szakmai szervezeteknek, testületeknek a támogatását, azoknak a testületeknek a támogatását vagy javaslatát, akiket az OTKA Bizottság esetében az OTKA-törvény például korábban előírt.

És lenne egy konkrét kérdésem még. Ugye, a most beterjesztett, a Ház elé beterjesztett következő évi, 2015-ös költségvetési törvényjavaslatban az OTKA részére elvileg szerepel egy több mint hétmilliárdos keret, plusz még az OTKA Irodára pár száz millió forint. Gondolom, ha a törvényt elfogadja a parlament, akkor ez értelmét veszti. Hová lesz átcsoportosítva, az NKFI Alapba vagy nem tudom, hová, ha esetleg erre kaphatnánk konkrét választ.

És egyben azt szeretném majd még kérni, hogy esetleg azon gondolkozzanak még el, hogy az OTKA-nak azt a fajta szellemiségét, azt a szakszerűségét,

amit kialakított az utóbbi évtizedekben, hogyan lehetne esetleg átültetni ebbe az új hivatalba. Elsősorban itt azt gondolom, hogy a kollégiumok és a zsűrik kiválasztásában, jelölésében és aztán a döntéshozatali mechanizmusban lehetne talán finomítani.

Azt gondolom egyébként, hogy ha azt a szakszerűséget, azt a hozzáállást lehetne kivetíteni vagy megvalósítani minden kutatás-fejlesztési támogatás esetében, ami az OTKA-nál működött, ami mondjuk, persze csak egy pár milliárdos, míg most összességében valami 70 milliárd körüli összegről beszélünk, ha jól emlékszem az NKFI Alap esetében, akkor valószínűleg jól működne a rendszer, és talán ez lenne a pozitív irány. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknak adom meg a szót. Ennek értelmében Pósan László képviselő úr a szó.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Elég sok minden elhangzott itt az elmúlt több mint egy órában, én azért azt hadd jegyezzem már meg, hogy ha szakmai kérdésről vitatkozunk vagy beszélgetünk, márpedig szinte kifejezetten a mostani törvény ilyen, akkor nem árt, ha végigolvassuk a törvény szövegét, és meg is értjük a leírtakat. Ugyanis itt voltak olyan felvetések, amelyek arról szólnak, hogy a döntéshozatalnál milyen garanciák vannak vagy éppen nincsenek.

(23.30)

Benne van a törvényben nagyon világosan, hogy szakterületi kollégiumokat kell létrehozni, szakértői csoportok értékelnek, rangsorolnak, tehát ebből a szempontból azok a fajta döntéshozatali mechanizmusok, amelyek egyébként ma is vannak - éppen az előbb beszélt róla Szabó Szabolcs képviselőtársunk, hogy az OTKA-nál ez jól működik, lényegében ez a konstrukció van most is -, továbbélnének ebben a rendszerben.

Elhangzott Ikotity képviselő úrtól az a kérdés vagy kifogás, hogy az OTKA esetében mi lesz akkor a most benyújtott pályázatokkal. Az átmeneti rendelkezéseket el kell olvasni, és ott szerepel benne, hogy a benyújtott OTKA-pályázatokat ugyanolyan rendben fogják elbírálni, ahogyan eddig is volt, és az OTKA nem megszűnik, hanem egy jóval nagyobb alap részévé válik, ami reményeim szerint azt jelenti, hogy jóval nagyobb forrással lehet gazdálkodni minden olyan kutatási területen, ahol eddig az OTKA jelentette a keretet.

Kiss László képviselő úr azt mondta, hogy ő történelemtanár. Ha történelemtanár, akkor a tényeket és a múltban történt eseményeket illene jobban is-

merni és tisztelni. Ő úgy fogalmazott, hogy itt egy központosítás történik. Szeretném megjegyezni, hogy az Innovációs Alapot és a hozzá kapcsolódó hivatalt - aminek most az átszervezéséről van szó - 2004-ben fogadta el a Magyar Országgyűlés, Magyar Bálintnak hívták akkor azt a minisztert, aki betervezte, és ennek az Innovációs Alapnak az egész konstrukcióját, ami arról szól, hogy magántőke-befizetés és ehhez hozzátesz a központi költségvetés, akkor találta ki a Ház. Tehát ha központosítási problémái vannak, akkor címezze egyébként a saját pártjának először is ezt a kifogást.

Amikor arról beszélt, hogy szerinte az elmúlt négy évben voltak problémák a tudományfinanszírozással meg a kutatással kapcsolatban, akkor vélhetően nem figyelt arra, amikor Domokos elnök úr ismertette, hogy az ÁSZ milyen időkeretekben végzett vizsgálatokat, az pontosan mikortól kezdődött és meddig tartott. 2008-tól 2010-ig és 2008-tól 2012-ig többféle ilyen vizsgálatot folytattak, tehát nem az elmúlt négy évet vizsgálták, hanem, ha úgy tetszik, az ezt megelőző ciklusról vagy pedig a két cikluson átnyúló időkeretről van szó. Ez így korrekt, ha erről azért szót ejtünk.

A felsőoktatási intézmények érdekeltségének a megszűnésére: én nem is tudom, honnan vette ezt a fajta ötletet, ugyanis a felsőoktatási intézmények abban való érdekeltsége, hogy milyen külső forrásokat tudnak bevonni, most is megvan, és nem is fog eltűnni ezzel, már csak azért sem, mert meglévő jogszabályi keretek ebből a szempontból ösztönzik erre. Gondoljunk arra, hogy például a kiválósági címek elnyerésének, ami egyébként pluszforrással is jár, van számos olyan kritériumrendszere, aminek külső kapcsolati, ipari, gazdasági vetületei mind-mind megvannak, tehát jó, ha ezeket tudjuk.

Bana képviselő úrral egyet kell értenünk, hiszen együtt voltunk abban a bizonyos Kutatási és innovációs bizottságban, hogy bizony, ott gyakran megfogalmazódott az a fajta igény, joggal, hogy a tudománynak, a kutatásnak, az innovációnak valahogy az egész irányítása szétfolyó, amiről többen korábban már szóltak. Én ezt nem kívánom megismételni, csak hogy ennek az indoklására rávilágítsak, hadd mondjak néhány konkrét példát, ami jó, ha a fejekben azért ott van. A Magyar Tudományos Akadémián hosszú-hosszú időn keresztül volt egy olyan futó program - ez még emlékeim szerint Glatz Ferenc elnöksége alatt indult -, hogy „Stratégiai kutatások a Magyar Tudományos Akadémián”, kiváló könyvek sorozata született ezzel kapcsolatban, de hogy ezek közül egyébként mi hasznosult aztán a későbbiekben, bármelyik tudományterületnek a gyakorlati oldalát, ha megnézzük, akkor azt kell mondanunk, hogy a hasznosulás ebből a szempontból hihetetlenül csekély volt, mert egész egyszerűen valahol a szálat nem fogták össze. Egyik oldalon volt egy nagyon komoly tudományos teljesítmény, de annak a to-

vábvitele lényegében a politika részéről, ha úgy tetszik, elmaradt. Tehát ilyenekről van szó.

Vagy mondok egy másik példát: amikor a PPP-konstrukció dolgáról beszélünk, akkor az önmagában nem csak és kizárólag arról szól, hogy ennek mennyi a pénzügyi terhe - nem kevés egyébként -, de egyszerűen arról is szól a dolog, hogy rengeteg helyen - a felsőoktatásban döntően, most erről van szó, ha kutatásról beszélünk - olyan típusú kapacitáskiépítésekre került sor, amit nem előzött meg véletlenül sem egy olyan egységes tudománypolitikai stratégia, hogy hol, mit, miért fejlesztünk. Itt ez is volt, az is volt, minden volt az égvilágon, és valahol megint csak nem érnek össze a szálak. Tehát szerintem ezek így nincsenek rendjén.

L. Simon államtitkár úr azt mondta, hogy a rendszerváltás óta lényegében nem volt olyan tudományirányítási rendszer, amely meghatározta volna a kutatás, fejlesztés és innováció prioritásait. Ez alapvetően így igaz, egy apró kitévőt, pontosítást azért szeretnék tenni. Az első Orbán-kormány idején volt egy ilyen stratégia, meg volt nevezve hat nagy terület, amelyre koncentrálni kellene a forrásokat. A probléma ott volt, hogy 2002-ben a Medgyessy-kormány kidobott a szemétkosárba mindent az égvilágon, többek között ezt is, pedig akkor volt egy elindulás az élettudományok területétől kezdve nagyon sok irányba.

Azt követően pedig hosszú évekig azzal a ténnyel kellett szembesülni, hogy nemes egyszerűséggel a Tudománypolitikai Tanácsot nem hívták össze a szocialista miniszterelnökök, pedig ez a miniszterelnököknek lett volna a feladata. Ezt akkor a parlamentben többször szóvá is tették több oldalról is, nem csak kizárólag ellenzéki oldalról, vissza lehet keresni egyébként a jegyzőkönyvekben. Tehát amikor konkrét példát keresünk arra nézve, hogy volt-e irányítása, bármiféle stratégiája a kutatásnak, a fejlesztésnek, az innovációnak, akkor bizony ezeket jó, ha így látjuk: nem volt, egyik esetben sem volt. Elég szomorú, hogy ilyen szempontból ez bekövetkezhetett.

Azt gondolom, hogy ez a mostani törvényjavaslat arra tesz kísérletet - reményeim szerint egyébként, és a megfogalmazott törvényszöveg alapján jó bizodalommal mondhatjuk -, hogy ez tudja koncentrálni a forrásokat, képes lesz arra, hogy jóval nagyobb lökést adjon a kutatásnak, az innovációnak, és valóban lesz egy világos gazdája - már bocsánat a kifejezésért, de mégiscsak lesz egy gazdája - annak a területnek, ami egyébként a XXI. században mindenhol az egyik legfontosabb gazdasági húzóágazat kell hogy legyen.

Természetesen a tudományos kutatásoknak van egy másik aspektusa - ezzel is foglalkozik a törvény -, amit úgy nevezünk, hogy alapkutatások vagy felfedező kutatások. Ez az a terület, aminél, ha úgy tetszik, a legnagyobb olyan értelemben a kockázat, hogy nem lehet tudni, hogy amikor belekezdünk valamibe,

abból mi sül ki. Ennek a fajta felfedező kutatásnak a finanszírozását végezte eddig az OTKA, ha szabad így fogalmazni. Én most abban bízom, és azt remélem, hogy erre nagyobb forrásokat lehet fordítani, pontosan azért, mert be kell vállalni azt a fajta kockázatot, hogy nem látjuk előre azt, hogy bizonyos kutatásoknak lesz-e olyan értelemben vett hasznosulható terméke, eredménye, produktuma, ami gazdasági értelemben is lefordítható. Nem biztos, hogy mindegyiknél lesz, de ezt a kockázatot muszáj bevállalni.

Viszont ennek a megítélésénél, én azt gondolom, hogy érdemes azt az elvet megtartani - és szerintem itt nem is lesz probléma -, hogy az alapkutatások területén a bíráló szakmai kollégiumok, felkért bírálók, szakértők esetében érdemes a Tudományos Akadémiához fordulni, a Tudományos Akadémia tagságához, akadémikusaihoz, akik azt meg tudják azért ítélni, hogy bizonyos kutatási ötlet, még ha van is benne kockázat, de tudományosan egyébként a kiindulópontok mennyire megalapozottak. Szerintem ilyen szempontból akkor egyáltalán nem lesz probléma ott sem, ha valaki most az OTKA rendszerét félti. Itt látok kellő mozgásteret.

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökének a koordinálásával - ahogy fogalmazott a törvényjavaslat - miniszterek, valamint az Akadémia elnöke venne részt a kormányzati kutatási, fejlesztési, innovációs stratégia kidolgozásában, megvalósításában, nem idézem szó szerint. Érdemes lenne viszont elgondolkodni azon a lehetőségen - javaslatként mondom majd részben a tárca felé is -, hogy van Magyarországon néhány olyan nagy egyetem, ahol a kutatás, a fejlesztés területén elég komoly, kiterjedt ipari kapcsolatrendszerek alakultak már ki, és ezek viszonylag jól működnek. Én a Debreceni Egyetemről jöttem, és azt tudom, hogy ott a Debreceni Egyetemhez kapcsolódóan van egy olyan kiterjedt klaszterrendszer, amely bizony több tucat vállalatot foglal magában, de ugyanez nyilván a Műszaki Egyemtől kezdve sok helyen megvan.

Ebből következően érdemes lenne azon elgondolkodni, hogy az ilyen típusú stratégiaalkotásokba vagy akár -megvalósításba ezen nagy egyetemek bevonása rektori szinten vagy éppen rektorhelyettesi szinten vagy bármilyen egyéb formában hogyan történjen meg. Az is meglehet egész egyszerűen, hogy az elnök felkéri az adott rektorokat. Tehát ez nézőpont kérdése meg technikai kérdés, de ezen érdemes lenne szerintem elgondolkodni, mert ebben szerintem van ráció arra nézve, hogy a jövőt illetően merre és hogy alakuljanak ezek a dolgok.

(23.40)

Szerintem a törvény alapvetően jó irányokat szolgál. Azt gondolom, hogy azokat a fő célkitűzéseket, amelyeket előttem többen már elmondtak, tudja szolgálni, és kifejezetten abból a szempontból, hogy a

következő uniós ciklusban rendelkezésre álló lehetséges forrásokat milyen mértékben tudja Magyarország felhasználni, kulcsfontosságú. Annál is inkább, mert a tudományos kutatás területén azok a típusú kvóták, amelyek korábban voltak, nincsenek. Tehát direkt módon kell pályázni. A direkt módon történő pályázáshoz pedig kellő felkészültségre van szükség, és nem egy esetben kellő önrészre is van szükség, ez pedig bizonyos koncentrációt igényel.

Úgyhogy mindenkinek azt tudom mondani, hogy szerintem ez a törvény jó szívvel megszavazható. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Következő hozzászólásra Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is engedjék meg, hogy elmondjam, talán a törvény tárgyalásának kezdeténél sokan úgy érezhették, akik követték ilyen késői órán is ezt a tárgyalást, hogy L. Simon László esetleg unja azt is, amit ő mond. Pedig nem így van. Csak nem kellene ilyen időpontban tárgyalni. Lehet, hogy fáradt, államtitkár úr. Nem kellene ilyen időpontban tárgyalni egy ilyen fontos törvényt (*L. Simon László: Minek kötözködsz mindig!*), hiszen ez a törvénytervezet véleményem szerint nagyon sok ember érdeklődésére számot tartana. Lehetne, mondjuk, kétnapos üléseket is tervezni, és akkor holnap, kedden lehetett volna ezt akár tévéadásban... (*Szávay István: A Fidesznek frakcióülése van!*) - ja, igen -, lehetett volna véleményem szerint esetleg tévéadásban tárgyalni ezt a nagyon fontos kérdést, de örülök, hogy végre a Ház elé került.

A másik, amit szeretnék megjegyezni a felszólalásom elején, Pósnak Lászlónak szól. Jelzem, hogy elolvastam a törvényt, talán meg is értettem, és kérem, hogy úgy figyelje a felszólalásomat, főként a garanciális elemeket illetően, hogy elolvastam ezt a törvényt, és megpróbáltam értelmezni.

A javaslat általános indokolásában foglalt probléma felismerése, miszerint az elmúlt évek, illetve évtizedek hatékonyan nem nevezhető és koordinálatlan forrásfelhasználása jelentős pazarláshoz vezetett, valós kormányzati és intézményi párhuzamoságok feltárásán alapul. A kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenység intézményrendszerének, szabályozási környezetének harmonizálatlansága, valamint a kialakult intézményi rossz gyakorlatok megváltoztatása időszerű és fontos kérdés véleményünk szerint is. Sajnálatos módon azonban a törvényjavaslat álláspontom szerint nem rendelkezik azon garanciális elemekkel, amelyek a korábbi anomáliák kiküszöbölését, illetve azonos problémák ismételt kialakulásának megelőzését eredményesen képesek lennének biztosítani.

A javaslat deklaráltan legfontosabb célja, hogy törvénnyel megteremtse a tudományos kutatási te-

vékenység Alaptörvényben is rögzített autonómiáját. Az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak. Ezzel szemben a javaslatban a kutatási-fejlesztési feladatokat ellátó hivatallal szemben semmiféle minimális peremfeltétel nem került megfogalmazásra azzal kapcsolatosan, hogy a tevékenységét milyen szakértelemmel, szak tudással rendelkező személyek bevonásával vagy alkalmazásával láthatja el. A felállításra kerülő hivatal a kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatok elsődleges végrehajtója és felügyelője, az ezen tevékenységre fordított hazai és külföldi források elosztásának fő felelőse, tehát a tudományos kutatások értékelését végzi, illetve arra vonatkozóan meghatározó befolyással rendelkezik majd.

Nem került azonban meghatározásra, hogy legalább a hivatal elnöke, akinek igen széles jogkörrel biztosít a javaslat, valamely tudomány művelője legyen, az alelnökökről már nem is beszélve. A javaslat jelenlegi szövege tehát nem zárja ki annak a szomorú esetnek a megismétlődését, hogy a fejlesztéspolitikát és az ehhez kapcsolódó forráselosztást egy olyan személy irányítsa, felügyelje éveken át, aki nem rendelkezik tudományos fokozattal, sőt még csak felsőfokú végzettséggel sem. A javaslat ezen hiányosságát mindenképpen orvosolni szükséges, ellenkező esetben ezen a területen továbbra is a szakmai szempontok mellőzése és a politikai befolyás marad a jellemző, ami további átláthatatlan, megmagyarázhatatlan és sokszor vállalhatatlan döntéseket eredményezhet majd.

De azt szeretném mondani, hogy mivel esetleg államtitkár urat is érdeklí, mi szeretnénk konstruktívan hozzáállni ehhez a törvényhez, ezért nyújtottunk be módosító javaslatokat. Ehhez a részhez az első módosító javaslat, amit benyújtottunk, és ajánlom figyelmébe, hogy a törvényjavaslat 8. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészülne ki, meghatározná azt, hogy milyen személy vezethetné az NKFI Hivatalt. Az NKFI Hivatal elnökévé olyan személy nevezhető ki, aki a) felsőfokú végzettséggel, b) tudományos fokozattal, c) kutatóhelyen vagy kutatási intézményben eltöltött legalább öt év szakmai gyakorlattal, d) kutatási intézmény vezetőjeként vagy helyettes vezetőjeként szerzett legalább háromévi tapasztalattal rendelkezik. Ezek szerintem elfogadható feltételek lennének, tehát ezt meg kellene határozni. Nem tudom, hogy a teremben van-e esetleg olyan, aki rendelkezik ezekkel a feltételekkel, azt sem tudom, hogy önök kit akarnak ennek az intézménynek, hivatalnak a vezetőjévé, mindenesetre köszöntöm Pálincás József urat, aki végighallgatja ezt az egész vitát jelen pillanatban.

Menjünk tovább! A tudományos kutatási tevékenység autonómiájával kapcsolatosan aggályos továbbá, hogy az ezen tevékenység ösztönzésének

alpjául szolgáló kutatás-fejlesztési stratégiát a mindenkor kormány határozza meg, amit ráadásul tettszése szerint egyszerű kormányhatározattal, akár év közben is módosíthat, megváltoztathat. Ha a kormánynak ilyen erős jogosítványa van a tudományos-kutatási tevékenység irányítása és támogatása terén, úgy a tevékenység autonómiája csupán továbbra is egy hangzatos és kívánatos, de soha be nem váltott ígéret marad. Valójában arra lett volna szükség, hogy a törvényben megfelelő garanciális elemek legyenek meghatározva a kutatás-fejlesztési stratégia megalkotásával, a megalkotásban részt vevők személyével, valamint a stratégia módosításával kapcsolatosan.

A kutatás-fejlesztési és innovációs célokra fordított támogatási források elosztásával szemben megfogalmazott igény, miszerint azok átláthatóan, kiszámíthatóan és a lehető legszélesebb érdeklődői kör számára elérhetően kerüljenek odaítélésre, méltányolható. A javaslat azonban nem veszi figyelembe kellőképpen ezt az elvárást. A támogatásokról meghozott döntés előkészítésére ugyan meghatároz valamiféle szakmai testületet, azonban a döntés meghozatalát az elnök hatáskörébe utalja anélkül, hogy a döntéshozatalt összekapcsolná a döntés-előkészítéssel. Előállhat tehát az a helyzet, hogy az elnök a szakmai testülettől eltérő álláspontra helyezkedik egy vagy több projekt támogatásával kapcsolatosan és saját belátásának megfelelően a javaslattól eltérő döntést hoz.

Korábban sajnos túlságosan is sokszor olvashattunk olyan sajtóhíreket, miszerint a támogatási döntéshozó a döntés-előkészítők által felállított szakmai sorrendet megváltoztatta, vagy az elutasító javaslat ellenére mégis támogató döntést hozott, vagy fordítva. Ezen esetekre nézve a korábbi szabályozás a döntéshozó részletes, tételes, írásbeli indoklást kötelezettségét írta elő, amit az érintettek megismerhettek. Jelen javaslat ezt a minimális indoklási kötelezettséget sem tartalmazza, nyoma sincs annak a törekvésnek, hogy a döntéshozatal során a szubjektív benyomások és személyes érdekeltségek háttérbe szorításra kerüljenek. Ha valóban a korábbi rossz gyakorlatok felszámolása a cél, akkor feltétlenül magában a törvényben szükséges meghatározni azon alapvető követelményeket, amelyeknek a jövőben a megalkotásra kerülő alacsonyabb rendű szabályozók meg kell hogy feleljenek. Ilyen alapvetések például a döntési folyamat tartalmi és időbeli korlátainak meghatározása, a döntéshozó és a döntés-előkészítő viszonyrendszerének leírása és rögzítése, valamint az érintett pályázó jogorvoslati, illetve panasztételi jogának garantálása a vele szemben elkövetett jogsértések esetére.

Erre a részre is nyújtottunk be módosító javaslatokat. Ezt is ajánlom az államtitkár úr figyelmébe. Méghozzá úgy, hogy a támogatási döntést az NKFI Hivatal elnöke hozza meg azzal, hogy a döntéshozatalra legkésőbb a pályázat benyújtását követő 60 napon belül sor kerül. A nyertes pályázóval az NKFI

Hivatal köt támogatási szerződést vagy ad ki támogató okiratot, a pályázati döntéssel szemben a nem nyertes pályázó a döntés meghozatalától számított 15 napon belül bírósághoz fordulhat. A bírósági eljárásra a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 20. fejezetét kell megfelelően alkalmazni. Úgy érzem, hogy a pályázati szabályozás pongyola és kidolgozatlan, számos garanciális szabályt nélkülöz, ez a módosító javaslat ezt korrigálná.

(23.50)

Azonkívül szeretnénk azt is, és erre is módosító javaslatot nyújtottunk be, hogy az NKFI Hivatal elnöke döntése során eltérhet a testület javaslatától, azonban a testületi javaslattól eltérő döntését írásban részletesen indokolni köteles, amely indoklást az ügyfél az értékeléssel azonos feltételek mellett megismerheti. Erre is nyújtottunk be módosító javaslatot, szerintem ez is egy olyan javaslat, amely elfogadható lehet az önkormányzatok szempontjából. Kérem, hogy majd fontolják meg ezeknek a módosító javaslatoknak is a támogatását.

Aggályos továbbá a forrásfelhasználásra vonatkozó azon rendelkezési javaslat, miszerint a kormány egyedi határozattal jogosult pályázatát nélkül közfinanszírozású támogatást odaítélni, közpénzből a neki tetsző projektet finanszírozni. Ezt a lehetőséget ráadásul a javaslat 2. § (1) bekezdés b) pontja alapelveként is rögzíti. A kormány jogosultságával kapcsolatosan a javaslat mindezen felül ellentmondásosan fogalmaz, mivel a 9. § szerint a hivatal számára csak jogszabály írhat elő feladatot.

A törvényjavaslat szerint a hivatal feladata többek között a KFI-stratégia végrehajtása és a forrásokat biztosító alap kezelése. Azonban a kormány jogosult nem jogszabállyal, egyedi döntéssel pályázatát nélkül az alaphoz projektet finanszírozni. Tehát a hivatal olyan feladatot is kénytelen lesz végrehajtani, amit a kormány számára határozatlanban ír majd elő, a kormányhatározat azonban nem jogszabály. Ezen ellentmondás feloldása nélkül a javaslat gyakorlati végrehajtása a döntéshozatalra jogosult személyt, a hivatal mindenkor elnökét méltatlan helyzetbe hozhatja.

Itt utalnék vissza a javaslatnak arra a célkitűzésére, miszerint ezen szabályozás a kutatási tevékenység autonómiáját hivatott garantálni. Ez a célkitűzés a kormány egyedi döntéshozatali jogkörének ilyen mértékű szélesítésével biztosan nem valósítható meg. Erre is benyújtottunk egy módosító javaslatot a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről, ami azt jelentené, hogy dönt az NKFI Alap terhére hazai közfinanszírozású támogatás odaítéléséről törvény, kormányrendelet - a kormányhatározatot kivettük ebből a paragrafusból - nemzetközi szerződés, egyedi támogatás és kérelem alapján. Ez mindenképpen

kellene, mert itt ellentmondás van, tehát a kormányhatározat nem megfelelő, ha önök már így kívánták beletenni a törvénybe.

A javaslat részletes eljárási szabályokat határoz meg az alap terhére befizetendő innovációs járulék befizetésének módjáról, valamint annak esedékességéről. Ezzel szemben csupán egy általános, garanciális elemektől mentes rövidke rendelkezést tartalmaz arról, hogy a NAV által beszedett innovációs járulék mikor és hogyan kerül a hivatal kincstári számlájára.

Szintén a korábbi évek költségvetési trükközésére utalva álláspontom szerint törvényi szinten szükséges azt rögzíteni, hogy az alap működéséhez szükséges forrásokat a megfelelő időben a NAV ténylegesen a hivatal rendelkezésére bocsássa. Ellenkező esetben a folyamatban lévő projektek finanszírozása akadozhat, ahogyan azt több ízben is láthattuk a korábbi kormányok alatt. Fokozottan érvényes ez a kockázat a hazai közfinanszírozású támogatásokra.

A törvénytervezet szövege hosszan taglalja a költségvetési kutatóhelynél keletkező szellemi alkotásokhoz fűződő jogok hasznosításának feltételeit. A költségvetési kutatóhelyek feladatait, működésének és gazdálkodásának rendjét jogszabályok rendezik széles körben, ezért a törvényjavaslatban foglalt szabályozás részletezettsége indokolatlan. Ez a részletezettség különösen disszonáns abban a tekintetben, hogy a nem költségvetési kutatóhelyek által megvalósított támogatott kutatási és fejlesztési tevékenységek eredményeinek hasznosítására vonatkozóan szinte semmiféle rendelkezés nem szerepel a tervezetben. A törvényjavaslat szellemének figyelembevételével szükséges a közzszférán kívüli szereplők által megvalósított támogatott projektek eredményeinek hasznosítására vonatkozóan minimális elvárásokat, esetlegesen kötelező vállalásokat meghatározni, különös tekintettel arra, hogy a tervezet preambulumban alapvetésként került megfogalmazásra, hogy a szabályozott és támogatott innovációs tevékenység a magyar gazdaság és társadalom versenyképességét és fenntartható fejlődését szolgálja.

A kutatás-fejlesztési tevékenység minősítése egy olyan új elem a törvénytervezetben, amely valóban fontos és szükséges területe a központi szabályozásnak. A javaslat szövege részletesen szabályozza a minősítési eljárás terjedelmét, egyes lépéseit, valamint azok határidejét. Érthetetlen tehát, hogy miért került kizárásra a minősítési eljárás során a rendes jogorvoslat lehetősége. Erre a kérdésre az indokolás szövege sem tér ki.

Kifogásolható továbbá, hogy a minősítési eljárás során az eljáró hatóság miért csak kérelemre tájékoztatja az ügyfelet azokról az alapadatokról - iktatási szám, ügyintéző neve, a hivatal elérhetősége, az ügyfél jogai s a többi -, amely adatok nélkül az ügyfél az alapvető jogait nem gyakorolhatja.

Súlyosan aggályos a törvényjavaslatnak az a része, amely a minősítéssel kapcsolatosan szakértői

véleményalkotásra kötelezi a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát az adóhatóság erre irányuló megkeresése esetén. A szakvélemény alkotása során csak a számára az adóhatóság megkeresésében foglalt adatok állnak rendelkezésre, és a szakvélemény megalkotásához egyéb bizonyítási cselekményeket vagy adatgyűjtést nem köteles végezni. Ez a gyakorlat olyan visszás helyzetek kialakulását eredményezheti, amelyekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala korábban az ügyfél kérelmére és költségére lefolytatott minősítési eljárás során hozott döntésével ellentétes szakvéleményt alkothat, mire a szakvélemény-alkotásokkal eltérő adatok állnak majd rendelkezésére, mint az adatminősítési eljárásban. A leginkább kifogásolható ebben az, hogy a szakvélemény-alkotási folyamatról az ügyfél csak utólag szerezhet tudomást, illetve a szakvéleménnyel kapcsolatosan az ügyfelet jogorvoslat illeti meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Majd folytatni fogom, mert még van, és ehhez is hozzáírtam egy-két módosító javaslatot, amit majd államtitkár úr figyelmébe fogok ajánlani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólalásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon konkrét és nagyon szakmai felszólalás után kérem, engedjenek meg egy kevésbé konkrétat, ugyanis én kevésbé a jogszabályról, mint korábban a vitában elhangzottakról szeretnék néhány gondolatot elmondani. Teszem ezt azért, mert a mai nap folyamán a napirend utánik között lett volna egy címem, amikor arról szerettem volna beszélni, hogy a tudomány felszámolásához nem kell tudomány - gondolatok a magyar tudomány ünnepe alkalmából. E felszólalásom során jó lett volna, ha tudjuk esetleg azt a kiindulási állapotot, amiből elindulunk.

Nemrégem látott napvilágot a Világ gazdasági Fórum legfrissebb versenyképességi rangsora, amelyben Magyarország három helyet csúszott vissza, és a 63. helyre kerültünk, döntően a tudományos, innovációs területen való rosszul teljesítés miatt. Mondanám az öt legérdekesebb pontot. Az átalakítás folyamodványként a szellemi tulajdonvédelemben 2009-ben mért 48. helyezésünk 2013-ra az 58.-ra csökkent. A tudományos kutatóhelyek minősége csak kismértékben romlott, de ott is látható romlás. A rendelkezésre álló kutatók és mérnökök számában szignifikáns a visszaesés, a korábbi 57. helyett most a 60. helyet csíptük meg. A negyedik: az 1 millió lakosra jutó nemzetközi szabadalmi bejegyzések terén is visszaesztünk a 27. helyről, de csak kismértékben. A legdrámaibb pozícióromlás az innovációs teljesítmény, itt négy esztendő alatt a 45. helyről a 97. helyre zuhantunk.

Kiss László képviselő úrtól eltérően az államtitkár úr felvezetését Széchenyi gondolataival én nem tartottam teljesen illendőnek, hiszen, mint ahogy a napirend utániban mondani akartam, a tudomány felszámolásához nem kell tudomány. Pont azokra a folyamatokra szerettem volna rávilágítani, amelyek nyilvánvalóan tapasztalhatók az országban.

Ugyanakkor a magam részéről - és az LMP is a korábbi felszólalásaiban - mindig is a konstruktív ellenzékiiséget ígértem, tehát nem szeretném elvetni alaptól a jogszabály elfogadásának a lehetőségét. Ezt az Ikotity István képviselőtársam által benyújtott módosító indítványok elfogadása esetén akár támogathatónak is megítélhetjük. Ha megengedik, felidézem azt a gondolatot, amit Sólyom államfő vagy köztársasági elnök úr mondott az Alaptörvény elfogadásakor, aki az Alaptörvényt az új Nemzeti Színházhoz hasonlította, és azt mondta, igaz, hogy az építész szakma tiltakozása mellett épült meg, igaz, hogy nem teljesen olyan lett esztétikailag, mint amilyennek lenni kellett volna, de ha van jó rendező és van jó színdarab, lehet benne nagyszerűen játszani. Ebben a jogszabályban is benne van a lehetőség, hogy szolgáljon valódi előrelépési lehetőséget a tudomány finanszírozásában. Viszont szemléletileg a korábbi felszólalásokra pont azért szerettem volna reagálni, mert nem nagyon volt a szívemhez illő vagy való az a megközelítés, ami a tudomány, a kutatás, a fejlesztés és innováció fogalom összezárásánál gyakorlatilag a versenyképesség szó folyamatos hangoztatása mellett emlegeti ezeket a kifejezéseket.

(0.00)

Mіндеz azért, mert a tudomány területe jó néhány esetben véleményem szerint egyértelmű, hogy olyan területeket is érint, főleg humán területen, amelyek nem szolgálnak feltétlenül versenyképességet, ugyanakkor a tudomány részére nemzeti identitásunk megtartása érdekében vagy éppen természet-tudományi ismereteink megszerzése érdekében nélkülözhetetlen feladatokat jelentenek. És emiatt a versenyképesség folyamatos hangsúlyozása egy picit aggályos számomra, míg más esetben viszont kívánatos.

Ugye, az LMP a paksi viták során folyamatosan hangoztatta azt, hogy az ország kutatási és fejlesztési forrásokkal nem kellő finanszírozása miatt van abban a helyzetben, hogy nem lát a magyar kormány alternatívát Paks bővítésére. Holott, ha kellő mértékben finanszírozná azokat az újító jellegű kutatásokat, amelyeknek csak egy részéből lehet innováció, ugyanakkor kutatásokat és előkészítéseket igényel, mint azt Pósnán képviselő úr már ezen a területen észrevételezte, ugyanúgy fontos a finanszírozás, hogy ezekre a folyamatos háttér megteremtődjön.

Ugyanakkor el szeretném mondani azt, hogy nem arról kívánok még beszélni, hogy mi az, ami

benne van a jogszabályban, és esetleg nem jó, és módosításra javasolt, hiszen ezt képviselőtársam megtette, hanem azt, hogy mi az, ami szemléletileg esetleg számomra egy nagyon picit jó lenne, ha a válaszokban vagy az államtitkár úr válaszában megnyugtatót adna nekünk. Az egyik ilyen a magyarországi kutatóműhelyek, régi kutatóintézetek finanszírozásának kérdése, amely pusztán pályázati és programalapon szerintem ma már nem fenntartható és nem lehetséges. Megnéztem a kutatóműhelyek, részben a minisztériumokhoz tartozó kutatóintézetek fenntartási költségeit a költségvetési törvénytervezetben, ugyanúgy aggályokat kelt bennem az, hogy jó néhány kutatóintézet összeolvasztása, megszüntetése, leépítése, költségvetési forrásainak megszüntetése várható. És nem tudom biztosan, hogy vajon az itt rendelkezésre álló majdani források vajon az ezen intézetek fenntartásához és kutatási tevékenységéhez nyújtanak-e forrásokat, mert ez jelentene esetleg garanciát.

Ugyanígy nagyon sok esetben a tudományos fozkozat megszerzésére irányuló fiatal PhD-hallgatók finanszírozásában is több esetben látható az az aggály, hogy addig, míg például humán területen meg tudják tartani esetleg a jobb képességű hallgatókat PhD-tanulmányokra, addig a versenyszférának azon területein, mint a programozó matematikusok vagy az informatikai algoritmusokkal foglalkozó szakemberek, már sajnos nem lehetséges ez, mert a versenyszféra lenyúlja a legjobbakat, és nem nyújt kellő lehetőséget a tudományban való megtartásukra. Szintén kérdés az, hogy ez az új rendszer fogja-e tudni ellensúlyozni és „versenyképességet” nyújtani a tudományban való megtartására a legjobbaknak.

Összességében több alkalommal hangzott el az a kormányzati oldalról, hogy az indokoltság egyik legfontosabb része az, hogy jelen pillanatban átlátható többoldali finanszírozás valósulhatott meg egy-egy kutatás területén. Nem tudom felmérni ennek lehetőségét, hogy az ÁSZ ezen álláspontja mekkora károkat okozott a magyar költségvetésnek, milyen mértékűt. Minden bizonnyal, ha én lennék az ÁSZ átvilágítója, én is találnék az ÁSZ költségvetésében is hibákat. Tehát ha célzottan valaki erre megy, nem tudom, hogy az mennyire produktív. Ugyanakkor nyilvánvalóan a helyzet az, hogy egy diverzifikált finanszírozási rendszer esetleg sok területen lényegesen tudja elősegíteni a politikasemlegességét és a tudományos szempontok előtérbe hozását egy-egy kutatási területnek.

Nagyon-nagyon sokat rágódtam azon, amit Szilágyi képviselő úr említett, mégpedig azon, hogy a kormány közvetlenül tud kutatási projekteket finanszírozni, ez vajon az ördögtől való ötlet-e vagy sem. Összességében itt megint a puding próbája az evés, hiszen ez akár jó célokat is szolgálhat; hiszen lehetnek egy-egy kormánynak olyan területei, amin igenis célzottan lehetséges vagy szükséges. Ha az LMP

kormányozna, ugye, a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos kutatás éppen lehetne egy ilyen, de minden bizonnyal az ideológia alapján más-más kormányoknak más-más ilyen területe van.

Viszont milyen lehetőségeket fog ez teremteni? Mert ebben nemcsak a lehetőség van, hanem a kockázat is, hogy esetleg a kutatási források egy része nem feltétlenül társadalmi hasznosulással, hanem egyszerűen politikai döntéshozással fog megvalósulni. De nem szeretnék rosszhiszemű politikai állásfoglalást tenni ez ügyben. Tehát a lehetőség benne van abban, hogy ebből egy előremutatóbb és jobb finanszírozási rendszer valósuljon meg. A jogszabályjavaslat átnézésében benne van az az aggály, hogy lényegesen romolhat az az átláthatósági képesség, hogy milyen célból, milyen megfontolásból, milyen motívációk alapján fog finanszírozódni a kutatás-fejlesztés a következő időszakban. Aggályokat kelt bennem az, hogy vajon a nem konkrét versenyképességet szolgáló gazdasági szektorhoz tartozó tudományos kutatások finanszírozása miként marad meg, és milyen arányban marad meg.

Egyben azt szeretném nagyon kérni és államtitkár úr figyelmébe ajánlani, hogy a tudomány finanszírozásának kérdése mellett sok más olyan terület van, ahol a tudomány segítésére ezzel párhuzamosan nagy-nagy szükség lenne. És bocsássanak meg, hogy saját szakterületre megyek egy kicsit vissza, de el kell mondjam, hogy az elmúlt négy évben rettenetes módon lelassult és megnehezült egy-egy kutatási engedély megszerzése, mondjuk, természettudományos területen, tehát élővizeknél a faunisztikai kutatásokra, botanikai kutatásokra a tudományos kutatási engedélyek kiadása lassult. És mindezek összhangja, az, hogy a finanszírozás mellé egy ezen kutatási tevékenységeket segítő kormányzati törekvés is megvalósuljon, az mindenképpen kívánatos lenne a kormányzati célok és a jogszabályban megfogalmazott célok elérése érdekében.

Tehát a módosító indítványokat benyújtjuk, kérjük a tisztelt államtitkár urat és a kormányt, hogy érdemben fontolja meg ezeket, és ezek esetleges pozitív elbírálása esetén akár támogatható is lehet, sok-sok aggálllyal, de azzal a hittel, hogy esetleg a rendszer javulását is szolgálhatja a módosító javaslat. Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Pósan képviselő úr felvetésére szeretnék reagálni. Persze, természetesen elolvastuk, és vannak itt, ahogy ő is mondta, szakterületi kollégiumok, nem is arról van szó, hogy ezek nincsenek. Ezen szakterületi kollégiumok kapcsán nagyon általánosan fogalmaz a most előttünk fekvő törvény. Olyasmi körvonalazódik, mintha a rendszer

maga maradna, de a végső döntést meghozó Nemzeti Kutatási és Fejlesztési Innovációs Alap elnöke egyértelműen a politikum által kinevezett személy. Tehát ő fogja meghozni ezeket a döntéseket, nem pedig, mint az OTKA-nál korábban, ezek a kollégiumok. A '97-es OTKA-törvényenél is összenéztük ezt a javaslatot természetesen, még korábban az OTKA-elnök, alelnökök, illetve ezen bizonyos bizottságok tagjainak kinevezése lényegesen szélesebb legitimitációval bírt, hiszen itt a Rektori Konferenciának, az MTA-nak, a művészeti egyetem rektori székének is volt beleszólása ezeknek a személyeknek a kinevezésébe.

A korábbinál jóval általánosabb a megfogalmazás ott is, ahol az alsóbb döntéshozók, például szakterületi kollégiumok tagjainak, illetve ezek elnökének kiválasztásáról van szó. Idéznék egy részt: az adott szakterület meghatározó kutatás-fejlesztési műhelyei javaslatainak figyelembevételével hozza meg az elnök a döntést. Na, csak az a kérdés, ki dönti el azt, hogy egy adott tudományterületen melyik a meghatározó kutatási-fejlesztési műhely. Ez sehol nincs meghatározva.

Ezért is mondjuk azt, hogy ebben a törvényben nagyon sok általánosság van, amit aztán kormányrendeletekkel persze szabályozni fognak, csak az az átláthatóságtól nagyon-nagyon messze lesz várhatóan. Köszönöm a szót. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Pósan László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Pár dolgot szeretnék csak megjegyezni. Szilágyi képviselő úr azt említette, hogy probléma a pályázat nélküli finanszírozás a kormány részéről. Sallai Benedek azt mondta, hogy ez lehet jó. Szeretnék konkrét példát is mondani, hogy érthető legyen, hogy erre azért szükség van. A szegedi lézerberuházás többek között például olyan beruházás, ami egy ilyen műfajba illeszkedik. Vagy szeretném megjegyezni azt is, hogy Debrecenben azért nem valósult meg a részecskegyorsító anyagkutatáshoz kapcsolódó nagyberuházás svéd, illetve spanyol versenytársakkal szemben, mert a Gyurcsány-kormány egész egyszerűen ebből a szempontból elég szűkmarkúnak bizonyult, és nem voltunk versenyképesek. De egyik sem egy pályázati konstrukció keretében működhetett volna.

Szeretném megjegyezni azt a szakterületi kollégiumok kérdését és az ezzel kapcsolatos bírálatot illetően, hogy tulajdonképpen, ha ez a logika most megkérdőjelezhető, akkor meg kellett volna kérdőjelezni az egész Lendület-program dolgát is, ahol szintén az Akadémián belül voltak ajánlások, és de jure az elnök hozta meg a döntését. És az eredmények egyébként azt mutatják, hogy ezek jó döntések voltak, és sikeresnek bizonyultak.

(0.10)

Tehát nem tudom, hogy ebből a szempontból miért kell feltétlenül rosszhiszeműen hozzáállni, hiszen korábbi példa egy hasonló területen már bizonyított.

Szeretném azt is megjegyezni, hogy a visszaesés, amiről Sallai úr beszélt... - számos mutatóval sok mindent lehet mérni. Ha megnézzük a Magyar Tudományos Akadémia beszámolóit a magyar tudomány helyzetéről - ezek rendszeres időközönként mindig megszületnek -, azokból elég jó tendenciák rajzolhatók ki, és az is látszik egyértelműen, hogy a 2008-as válság sok szempontból mindenhol problémát okozott, és az elmúlt négy év meg jórészt arról szólt, hogy ahhoz, hogy kutatás legyen, előbb kutatókra van szükség, a kutatókat meg haza kell hozni, meg itthon kell tartani, és a források alapvetően ebbe az irányba mentek. Úgyhogy szerintem ezeket érdemes figyelembe venni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most normál szót kérőként Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Pósnán képviselő úr, én nem azt mondtam, hogy aggályos az, hogy a kormány esetleg bizonyos projekteket támogatni kíván. Én azt mondtam, hogy az aggályos, ha a törvényben az van meghatározva az NKFI Hivatalnak, hogy neki jogszabályok alapján kell működnie, akkor az az aggályos, ha a kormány kormányhatározattal határoz meg ebből az alpból bizonyos támogatásokat, mert a kormányhatározat nem jogszabály. Én ezt mondtam, és ezért kormányrendeletet írunk elő, mondjuk, a módosításnál. Tehát nem azt kifogásoltuk, hogy esetleg lehetnek a kormánynak olyan célkitűzései, hogy bizonyos projekteket támogasson, hanem azt, hogy ezt jogszabályszerűen próbálja meg támogatni.

A másik, államtitkár úrtól szeretnék esetleg elnézést kérni, ha félreérthető voltam: nem a személyének szólt, amit az előbb mondtam, hanem annak, hogy én annyira fontosnak tartom végre ezt a törvényt, és annyira fontosnak tartom ezt a témát, hogy azt tartom méltánytalannak, hogy mondjuk, negyed egykor tárgyaljuk ezt a törvényt. Én azt vettem fel, hogy esetleg sokkal célszerűbb lett volna ezt valamilyen napközben megtenni.

Hiszem azt, hogy ebben az országban széles körben, széles érdeklődésre tarthatna számot ez a törvény, egy olyan országban, amely ország nagyon-nagyon sok tudományos eredményt mondhat magáénak, nagyon-nagyon sok feltalálót, nagyon-nagyon sok világhírű tudóst adott ez az ország. Hiszem azt, hogy még mindig nagy érdeklődésre tartana számot ez a törvényjavaslat, hogy hogy lesz a továbbiakban, és hogy fogunk a továbbiakban a tudományos kutatásokról, fejlesztésekről és az innovációról ebben az

országban dönteni, és ezt hogy fogjuk esetleg adott esetben finanszírozni.

Tehát ott tartottam egyébként a felszólalásomban, hogy a törvényjavaslat a minősítéssel kapcsolatosan szakértői véleményalkotásra kötelezi a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát, az adóhatóság erre irányuló megkeresése alapján, és hogy a szakvélemény alkotása során csak a számára az adóhatóság megkeresésében foglalt adatok állnak rendelkezésre a szakvéleménye megalkotásához. Tehát erre is benyújtottunk egy módosító javaslatot, hiszen véleményünk szerint a szakértői vélemény megadása körében indokolt, hogy a korábbi, már rendelkezésre álló iratok felhasználhatóak legyenek ebben az eljárásban is. Ez azért szükséges, hogy a szakvélemény kialakítása ne vezethessen ellentétes eredményre, mint ami az eredetileg már lefolytatott eljárásban megszületett döntés tartalma volt.

Éppen ezért a törvényjavaslat 42. § (4) bekezdését módosítanánk, mégpedig úgy, hogy az (1) és (3) bekezdés szerinti eljárásban az SZTNH a feltett kérdések és benyújtott iratok alapján, a rendelkezésre álló adatok és a korábbi eljárásban keletkezett iratok felhasználásával alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást, és nem tart helyszíni szemlét, szükség esetén azonban az SZTNH további adatok szolgáltatását kérheti a megkereső bíróságtól vagy hatóságtól. Ha méltányolni tudják esetleg ezt a módosító javaslatot, akkor ezt is ajánlom szíves figyelmükbe.

Összefoglalva a törvényjavaslatban és annak indoklásában foglaltakat, megállapítható, hogy a szabályozási igény, valamint a kialakítandó új szerv és intézmények valós és égető problémára kívánnak választ adni. Megállapítható azonban az is, hogy a jelenlegi szövegtervezet nélküli mindazon garanciális elemeket, amelyek a szabályozandó területen korábban kialakult és még jelenleg is fennálló tarthatatlan állapotokat megszüntetnék, illetve a jövőre nézve megelőznék. Bízom abban, hogy a garanciális elemek hiánya nem a háttérben meghúzódó tényleges törvényhozói szándéokra, hanem csupán a kodifikációt végzők hanyag és pontatlan előkészítői munkájára vezethető vissza.

Végezetül felhívom a figyelmet arra, hogy a múlt hibáinak felismerése és a rossz gyakorlat felszámolása a jövőre vonatkozó szabályozás jobbításán túl azt is megköveteli, hogy a feltárt hibákért és a rossz gyakorlat kialakulásáért való felelősség megállapításra kerüljön, és az elszámoltatás megtörténjen a lehető legszélesebb nyilvánosság bevonásával; tehát, ha voltak ilyenek, akkor ezt is kellene.

És tényleg egy utolsó módosító javaslatot ajánlanék még államtitkár úr figyelmébe - látja, hogy próbálunk konstruktívan hozzáállni a törvényhez -, mégpedig a 24. § (3) bekezdés teljes elhagyását szeretnénk kérni. Méghozzá meg is indoklom, hogy miért. A jelenlegi szövegben ugyanis az szerepel,

hogy a pályázati támogatás nyereségre fedezetet nem tartalmazhat. Véleményünk szerint ez értelmetlen és ráadásul félreérthető, illetve ellenőrizhetetlen követelményt támaszt. A nyereség csak gazdasági tevékenység esetén értelmezhető fogalom. Támogatási forrásból különféle eszközök, anyagok és szolgáltatások beszerzése is finanszírozható.

Vegyük azt a példát, hogy egy eszköz beszerzése során a támogatott az eszközforgalmazótól vásárol, ahol a vételár értelemszerűen a forgalmazó hasznát, azaz a nyereségét is tartalmazza. Ugyanez elmondható azon esetekre is, amikor szolgáltatás kerül beszerzésre. A jelenlegi szöveg nem fejezi ki véleményünk szerint a jogalkotói szándékot olyan érthető módon, ahogyan az a jogalkotásról szóló törvény szerint egy törvényszövegtől elvárható lenne. Úgyhogy ezt a módosító javaslatot is ajánlom államtitkár úr figyelmébe.

Higgye el, ahogy elmondta képviselőtársam is, mi örülünk ennek a törvénynek, mi támogatjuk ezt a törvényt, fontosnak tartjuk ezt a törvényt valóban. Ezeket a módosító javaslatokat nem a kormány végzése miatt vagy bármi egyéb más okból nyújtottuk be, hanem azért, hogy konstruktívan megpróbáljunk hozzájárulni ahhoz, hogy ez a törvény még jobb legyen, még inkább szolgálja azt a célt, amit gondolom, önök is maguk elé tűztek.

Tehát kérem, hogy fontolják meg a módosító javaslatunk elfogadását, és az új elnöknek és az új hivatalnak pedig jó munkát fogok kívánni a jövőre nézve. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. Akkor az általános vitát lezárom.

Megkérdézem L. Simon Lászlót. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy kíván hozzászólni a végén, úgyhogy megadom államtitkár úrnak a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem fogok minden elhangzott felvetésre reagálni, már csak azért sem, mert a felszólaló képviselők egy része elhagyta a termet, meg azért sem, mert Pósnán képviselőtársam több fontos felvetésre érdemben reagált.

Mindenesetre nem kerülhetem meg Kiss László MSZP-s országgyűlési képviselő felszólalását, még akkor sem, ha már nincs itt. Hozzá vagyok szokva ahhoz, hogy ha előterjesztőként képviselem a kormányt, akkor a lehangosabb bírálatot megfogalmazó képviselők a választ meg nem várva elhagyják a termet. Úgy gondolják, hogy ez így elegáns. Ezt szóvá tettem eddig is, és a jövőben is szóvá fogom tenni, mert a parlamenti vita egy olyan műfaj, ahol, ha a kormány képviselője végighallgatja a képviselőtársai felszólalását, ráadásul erre még próbál érdemben is

valamilyen módon reagálni, akkor mégiscsak elvárható az, hogy a bírálatot, a kritikát megfogalmazó képviselő a teremben legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az az igazság, hogy én arra számítottam, hogy a mai vita egy alapvetően jó hangulatú és konstruktív vita lesz. Meglepő módon ehhez a legtöbbet jobbikos képviselőtársaim tették hozzá... *(Kiss László visszatér a terembe és közbeszól: Na, jó estét kívánok!)* Na, csak megérkezett Kiss képviselő úr, meghallotta a felszólításomat.

Arra számítottam, hogy ez a képviselőtársaim többsége által egy támogatandó törvényjavaslat lesz, és hogy súlyos vitákat nem fog kiváltani, legfeljebb szabályozási részletkérdésekben nem fogunk egyet-érteni. Lám, az előbb Szilágyi képviselőtársam ennek a tanújelét is adta, aki már az általános vitából rögtön részletes vitát varázsolt azzal, hogy az összes módosító indítványát is ismertette.

Kiss képviselőtársam viszont meglepett, mert teljesen érthetetlen módon egyébként egy mindenféle identitásvitát kerülő törvényjavaslatnál, amely szerintem kellően megalapozott és szakszerű, egyetlen támogatásra méltó pontot nem talált, és csak a kritikáit fogalmazta meg. Ráadásul nem is értettem, hogy mit akar mondani, már az elején, amikor Széchenyi István-idezzettel példálózott, és ott történelemtanárként reagált. Idézem, hogy pontosan mit mondtam: 189 évvel ezelőtt, november 3-án Széchenyi István birtokainak egyévi jövedelmét ajánlotta fel a Magyar Tudós Társaság alapításának céljára.

(0.20)

A képviselő úr azt mondta, hogy ő történelemtanár, és ez nem így volt. Nem tudom pontosan, hogy mit mondott Széchenyi, segítsen, képviselő úr. *(Kiss László: Ezt mondta!)* Akkor nem tudom, mit kifogásolt ezzel kapcsolatban, de akkor idézzük magát Széchenyit, aki 1825. november 3-án a következőket mondta: „Nekem itt szavam nincs. Nem vagyok tagja a követek házában. De biztos vagyok...” *(Ikotity István: Birtokos!)* „birtokos vagyok;” - köszönöm, nem tudom elolvasni a saját írásomat – „és ha feláll oly intézet, mely a magyar nyelvet kifejtse, mely avval segítse elő honosainknak magyar neveltetését, jószágomnak egy évi jövedelmét feláldozom reá.” Én ezt nem tudom máshogy értelmezni, mint hogy az egyévi jövedelmét felajánlotta a Magyar Tudományos Akadémia megalapításához. Nem tudom, mit tetszett ezen kötözködni, de hát nagyon érdemi nem volt a megszólalás.

Azt sem értettem, hogy mi a probléma a humán és a reáltudományokkal, miért kell azokat szembeállítani, és miért gondolja úgy, hogy egyébként mi állítjuk szembe ezeket. Hála a Jóistennek, Hoffmann Rózsa képviselőtársam valamilyen módon ezt a megszólalását Kiss képviselő úrnak rendbe tette. Hogy

Széchenyi annak idején olyan célok mentén ajánlotta fel az egyévi jövedelmét, amely a magyar tudományosság középpontjába a magyar nyelvet állította, az a reformországgyűlés idején teljesen természetes volt, főleg egy olyan korban, amikor még a tudományok részét képezték valójában a művészetek is. Gondoljanak arra, hogy olyan jeles személyiségek tevékenykedtek a Magyar Tudományos Akadémiában, mint például Arany János, tehát alapvetően a szépirodalom területén jeleskedő alkotók is a Tudományos Akadémia tagságához tartoztak nagyon sokáig.

Én mindenesetre azt szeretném mondani képviselő úrnak, hogy Széchenyi mind a humán, mind a reáلتudományok területén jeleskedett, és fontos életművet hagyott maga után. Ha csak a reáلتudományokra utalunk, akkor néhány ismeretterjesztő és tudományos értékű munkájára hívom fel a képviselő úr figyelmét - habár történelemtanár -, például a róka- és szarvasvadászatra vonatkozó kiadványa 1823-ból, A lovakról szóló írása 1828-ból, a Hítel - talán ezt ismeri - 1830-ból. Ez történelem szakon kötelező olvasmány volt - én is történelem szakot végeztem. A Kedves jobbágyaim című 1831-es írása egyébként a kolerával kapcsolatos, tehát ez is a reáلتudományokról szól. Az 1840-es Selyemről szóló könyve: talán emlékszik, milyen fontos volt Széchenyi tevékenysége a selyemhernyó-tenyésztés magyarországi meghonosításában. Az 1844-es - kifejezetten fontos - Adó és garas című munkája vagy az 1846-os nevezetes Balatoni gőzhajózás, erről bizonyosan hallott, mert a gimnáziumi harmadik osztályos történelemkönyvben ennek a megemlékezésekor még egy gőzhajó rajza is látható. Ha jól emlékszem, 1979-ben született, akkor még jó eséllyel a Závodszy-történelemkönyvből tanult, és abban benne volt; ha nem csal az emlékezetem, páratlan oldalon volt látható ez a rajz. *(Derűltég.)* De hát ön történelemtanárnaként ezt bizonyára jól tudja. És a Javaslat a magyar közlekedésügy rendezéséről című 1848-as méltán fontos műve Széchenyinek mindenképpen megemléltendő egy történelemtanárnak. Szóval, képviselőtársam, én nem tudom, önnek mi baja van a törvényjavaslattal, arról nem sokat beszélt, de amit mondott, azt is jobb lett volna, ha megtartja magának. *(Kiss László közbeszól.)* Én olyan tisztelettel és némán hallgattam végig az ön felszólalását, képviselő úr, hallgasson ön is végig engem! Köszönöm szépen.

Azt sem értem, hogy mit magyarázott a központosításról, mert korábban ön is elismerte azt, amit én az előterjesztői expozéban elmondtam, hogy széttagság jellemzi a területet. Ha széttagság jellemzi a területet, és ezt ön is ismeri, akkor miért probléma az, hogy tulajdonképpen itt rendet akarunk vágni, és valamilyen módon ezt a széttagságot felszámolva egy nagyon hatékony, új hivatalon keresztül akarjuk a tudomány támogatási rendszerét megoldani?

Az ön felszólalásához képest üdítő volt Bana Tibor képviselőtársam felszólalása, amit ezúton köszönök meg. Csak néhány részletre szeretnék reagálni. Ön is kiemelte azt, ami a törvényjavaslat egyértelmű szándéka, hogy a kkv-kat szeretné valamilyen módon helyzetbe hozni a kormányzat. Jegyezzük meg azt, hogy ez nem egyszerű dolog. Ezt nem lehet egyik pillanatról a másikra megoldani. Ma az innovációs képesség a magyar kis- és középvállalkozások nagy részénél rendkívül alacsony. Ezt nem lehet pusztán támogatással megoldani. Nagyon sok európai uniós támogatás jelen pillanatban is a kkv-szektor túlélését szolgálja, mondhatni, hogy a likviditási problémáikat kezelik egy sor uniós és hazai támogatással is. Nyilvánvalóan nem engedheti meg magának ez az ország, hogy a tudományra, a kutatásra, a fejlesztésre és az innovációra fordítandó forrásokat a kis- és közepes vállalkozások a likviditási problémáik kezelésére fordítsák. Mégis bízunk abban, hogy ezen a területen lehet nyerteket előrelépni.

Ez a központosított hivatal ennek lehet a záloga, azaz hogy megtalálja a megfelelő utat azon kis- és közepes vállalkozásokhoz, amelyekben egyébként igény van az innovációra, a kutatásra és a fejlesztésre. Mint ahogy Magyarországon a kkv-szektorban rendkívül sok vállalkozás kényszervállalkozás, ott nyilvánvalóan nem is számíthatunk arra, hogy majd komoly tudományos kutatás és fejlesztés megindul, de hála a Jóistennek, nagyon sok olyan példát is tudunk, amely erre rácsófol.

A felsőoktatás és gazdaság kapcsolatát a képviselő úr is kiemelte. Azt gondolom, a törvényjavaslat és a kormánypárti képviselőtársaim elhangzott felszólalásai is szépen bizonyítják - majd néhány konkrét példát én is fogok említeni -, hogy ez mennyire fontos, és hogy ezt mennyire komolyan gondolja a kormányoldal.

A hivatal vezetőjével kapcsolatban Bana képviselő úr és Szilágyi képviselő úr is kritikát fogalmazott meg, mármint a kinevezés feltételrendszerével kapcsolatosan. Azt mondta Bana képviselő úr, hogy az ország tudományos életét kell szolgálni és nem egy pártot. Mi is így gondoljuk. Nem is olvastam a törvényjavaslatban olyan kitételt, hogy pártot kellene szolgálnia a hivatal vezetőjének. Biztos vagyok benne, hogy a törvényjavaslat elfogadása után a miniszterelnök úr olyan személyt fog kinevezni ennek a hivatalnak az élére, aki méltó ennek a hivatalnak a vezetésére, és a magyar tudományos életben számos területen már bizonyított.

A pályázati elbírálás folyamatában átláthatóságot igényel és vár a képviselő úr. Mi is ezt várjuk, és abban bízunk, hogy ez a törvényjavaslat kellő garanciát fog jelenteni az átlátható értékelési és döntéshozatali folyamatban. Mindenesetre azt köszönöm, hogy összességében, ha jól írtam le, azt mondta a képviselő úr a felszólalása zárásaként, hogy jónak tartja az irányt.

Ikotity István képviselőtársam az LMP részéről egyetért azzal, hogy eddig széttagolt volt a rendszer, és új kezdetek kellenek. Azt hittem, hogy innentől fogva nagyon pozitív felszólalás lesz, de aztán innentől fogva a saját alapvető állítását rombolta le, hiszen utána végig olyan pontokat kritizált, amelyek egyébként éppen az egységes rendszert feltételeznék és indokolnák.

Csak nagyon röviden szeretnék kitérni arra, amit már részben Pósnán képviselőtársam elmondott, hogy miért nem igaz az az állítása Ikotity képviselőtársamnak, hogy a miniszterelnök által kinevezett hivatalvezető dönt mindenről. Én a 25. § (1) és (2) bekezdését javaslom elsősorban, amit fel is olvasok most önnek. „Az NKFI Alap terhére finanszírozott kutatás-fejlesztési pályázati kiírásról az NKFI Hivatal elnöke a kormány által jóváhagyott programstratégia alapján dönt. A pályázati kiírást az NKFI Hivatal teszi közzé, a pályázatokat az NKFI Hivatalhoz kell benyújtani.” Tehát a pályázati kiírásról dönt, és nem magáról a pályázat elbírálásáról - ez nagy különbség, tisztelt képviselőtársam - a hivatal elnöke!

És most jön a második pont. „A pályázatokat formailag az NKFI Hivatal, tartalmilag az NKFI Hivatal által felkért szakterületi kollégiumok ellenőrzik. A kollégiumok javaslata alapján az NKFI Hivatal által megbízott szakértői csoportok a pályázatokat a vonatkozó pályázati kiírás kiválasztási kritériumainak való megfelelés szempontjából egyenként értékelik és rangsorolják. A szakértői csoportok munkájuk során - a pályázati kiírásban meghatározottak szerint - kikérhetik további anonim szakértők véleményét. A kollégiumok a szakértői csoportok pályázati értékelési eredményei és rangsorolása alapján tesznek javaslatot az NKFI Hivatal elnökének az egyes pályázatok támogatására.” Ez teljesen egyértelmű: a szakmai döntéshozatal a szakembereknél van.

Az OTKA megszüntetésével kapcsolatosan azt tudom mondani, hogy szerintem teljesen világos a törvényjavaslat. A képviselőtársaim is elmondták, egységes pályázattal rendszer lesz, és akkor itt válaszolok Szabó képviselőtársam kérdésére is, hogy azok a források, amelyeket a 2015-ös költségvetésben az OTKA számára beterveztünk, azok nyilvánvalóan ide fognak kerülni, és a tudományos kutatás célját fogják szolgálni.

(0.30)

Ikotity képviselőtársam azt mondta, hogy az a politika, amit mi képviselünk, tulajdonképpen csak a multik azon érdekét és célját szolgálja, hogy ide olcsó munkaerőt hozzanak (*Sic!*), és tulajdonképpen ennek köszönhetően, annak a befektetési politikának köszönhetően, amit mi támogatunk, nincs innováci-

ós eredménye. Ezt a kifejezést ugyan nem használta, de az volt az üzenete annak, amit elmondott, hogy betanított munkásokat és nem szakembereket alkalmaznak.

Én azért szeretném azt elmondani, képviselő úr, hogy bőven több mint 30 stratégiai megállapodást kötöttünk magyarországi nagyvállalatokkal, amelyek egyébként javarészt külföldi tulajdonú vagy többségében külföldi tulajdonú és multinacionális vállalatok. Ezeknek a stratégiai megállapodásoknak - mind-egyiknek - része volt a K+F együttműködés.

Nagyon sok konkrét példát tudok mondani. Az én korábbi körzetemben, Rácalmáson működik a Hankook gumigyár, amely egy koreai gumigyár. Tessék megnézni azt, hogy a munkája eredményeképpen gumiipari szakmunkásképzés indult Dunaújvárosban, gumiiparimérnök-képzés indult a dunaújvárosi főiskolán, és a szakemberképzésen túl olyan önálló kutatási programok is beindultak, amelyek a magyar gumiipart szolgálják.

De mondhatnám a győri Audi K+F központját, amelyet egyébként a kormánnyal való megállapodás eredményeképpen alapított az Audi, de mondhatnám a kecskeméti Mercedes-gyárat, vagy a stratégiai megállapodások közül kiemelhetem az Egis Gyógyszergyárat vagy a Richter Gedeon Gyógyszergyárat.

2012-ben, amikor a stratégiai megállapodást kötötte a kormány a Richter Gyógyszergyárral, akkor Bogsch Erik vezérigazgató bejelentette, hogy a megállapodásban vállalta a Richter Gyógyszergyár, hogy az árbevételének legalább 8 százalékát kutatás-fejlesztésre és innovációs célokra fogja fordítani, és azt is vállalta egyébként a Richter, hogy a különféle gyáregységeiben, illetve azon egységeiben, amelyekben innovációs célokkal és kutatás-fejlesztéssel foglalkoznak, 800 főt fognak foglalkoztatni. Szerintem ez önmagáért beszél.

De ha megnézzük azt, tisztelt képviselő úr, hogy a kutatás-fejlesztés ráfordítása a GDP-hez viszonyítva hogyan néz ki ma Magyarországon - mert azt is kifogásolta, és mondta, hogy mi lenne az optimális -, szerintem azt nézzük meg, hogy honnan indultunk. 1998-ban, amikor az első Orbán-kormány átvette a kormányzást a szocialistáktól, azóta nő folyamatosan a kutatás-fejlesztés. Jelenleg, 2012-ben már meghaladta az 1,2 százalékot.

Tessék ezt összehasonlítani azzal, hogy a rendszerváltáskor szépen ment lefelé, 1991-ben még 1 százalék volt, 1995-re már a GDP-hez viszonyítva 0,6 százalékra csökkent a K+F-re fordított forrás a GDP-hez viszonyítva, és innen kellett fölfelé indulni, és 1998-tól fölfelé indulni. Az elmúlt négy évben, a második Orbán-kormány kormányzása idején ez az összeg folyamatosan nőtt, tehát ennek köszönhető az, hogy most 1,2 százalék fölött tartunk már. Mi is örülnénk annak, ha ez 2,5 százalék lenne, valami ilyen arányt mondott a képviselő úr, de jelen pillanatban nem tartunk itt, és a magyar gazdaság

terhelhető képességére is tekintettel kell lenni. Én abban, hogy létrehozunk egy ilyen hivatalt, azt a lehetőséget látom, hogy lesz értelme egyébként ezeket az arányokat növelni, és lehet majd értelmesen fölhasználni a forrásokat.

Szabó Szabolcs képviselőtársam figyelmébe ajánlom az értelmező rendelkezéseket, mert jó pár olyan fogalomra kérdezett rá, amiket szerintem eléggé pontosan, sőt úgy fogalmazok, hogy nem eléggé pontosan, hanem pontosan definiál az értelmező rendelkezések része a jogszabálytervezetnek.

Az OTKA költségvetésére reagáltam.

A szakszerűséget említette az egyik leghangsúlyosabb kritikaként, illetve a szakszerűség hiányát, hogy meglesz-e vajon ebben a döntéshozatali eljárásban a szakszerűség. Én a jogszabálytervezetben erre kellő garanciákat látok.

Szilágyi képviselőtársam, miközben részletes vitát varázsolt itt az általános vitából, és ismertette az összes módosító indítványt, nem éppen házszabályszerűen, de örültünk neki, hogy legalább végighallgathattuk ezeket a remek módosító indítványokat; fölolvasta azt a módosító indítványt is, amely az elnök kinevezésének a feltételeit akarja valamilyen módon pontosítani.

Én nem igazodom ki önökön. Legutóbb itt egy olyan vitában vettem részt, ahol azt kérték rajtunk számon, hogy mi miért írunk elnökjelöltekre mindenféle előzetes jelzőket és kategóriákat. *(Szávay István: Mert konkrétan ráhúztátok valakire!)* Képviselő úr, hadd mondjam végig! De ha már közbekiabált, azt állította itt képviselőtársam közbekiabálással, hogy konkrétan valakire ráírtuk.

Ha ilyen pontosan megfogalmaztuk volna a feltételeket, mint ahogy ezt a módosító indítványából felolvasta, akkor még azt mondták volna a vitában, hogy mi esetlegesen Pálincás Istvánra írtuk a törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat még azt is lehetővé teszi, hogy akár ön is... Pálincás Józsefre, már félrebeszélék én is. *(Derűltég. - A páholyban helyet foglaló dr. Pálincás József felé fordulva.)* Elnézést kérek, elnök úr, ne haragudj! *(Derűltég.)* Pálincás István egy kiváló költő barátom, úgyhogy ezt már tudjuk be annak, hogy éjjel fél 1 múlt 5 perccel!

Tehát Pálincás József elnök úrra írtuk a törvényjavaslatot, de így akár még ön is lehet elnöke ennek a hivatalnak, mert a jelenlegi, nem éppen szigorú feltételrendszernek ön is megfelel *(Derűltég.)*, de elgondolkozunk azon, tisztelt képviselőtársam, hogy elfogadjuk-e a módosító indítványát.

Viszont a másik módosító indítványát rendkívül aggályosnak tartom, hogy a nem nyertes pályázat ellen jogorvoslati lehetőséggel lehessen élni bíróságon. Ez lenne a szakszerűség teljes felrúgása. Képzelve el azt, hogy egy atomfizikával - ez jó példa lesz, elnök úr? - kapcsolatos, rendkívül összetett kutatási pályázat esetén a vesztes pályázók bírósághoz fordulnak.

Hogyan, milyen bírósági procedúra során fogja eldönteni azt a bírónő - mondjuk - vagy a bíró, ne-hogy diszkriminatívnak állítsanak be, hogy én bírónőt mondtam, tehát a bíró vagy a bírónő... *(Szilágyi György: Olyat nem hallott, hogy eljárási szabályokat nem tartanak be?)* Képviselő úr, ne kiabáljunk már! Hadd mondjam el! *(Szilágyi György: Nem kell kiforgatni a szavakat, államtitkár úr!)* Nem forogtom én ki, képviselő úr, csak próbálok kellően komolyan reagálni az ön megszólalására. *(Szilágyi György többször közbeszól. - Zaj.)* Jó, de akkor még egyszer: hadd mondjam végig! Tehát szeretnénk azt megnézni, hogy hogyan tud egy bíróság egy szigorúan szak tudományos kérdésben *(Szilágyi György közbeszól. - Az elnök csenget.)* állást foglalni.

Én nagyon-nagyon óvatos lennék: sehol a világon nincs arra példa, hogy akár művészeti, akár tudományos pályázatokban jogorvoslati lehetőség van, sőt az elutasított pályázatokat indokolni sem kell, és ez így érthető és így helyes. Nekem volt abban a szerencsétlenségben részem, hogy vesztes OTKA-pályázatot írtam, és nem tudtam mit csinálni, el kellett fogadnom azt, hogy az a pályázat nem nyert.

Sallai R. Benedek képviselőtársamnak mondom, mert Szilágyi képviselő úr most már türelmetlen *(Szilágyi György: Ha hülyeségeket beszél, államtitkár úr, persze, hogy az vagyok! - Egy hang a kormánypartok padsoraiból: Azért tiszteljük egymást! - Sallai R. Benedek: Nem fontos, nyugodtan lépjünk tovább!)* Nem, azért reagálok, még van egy kis időm. Ha akarják, végigbeszélék a tíz percet.

Szóval, Sallai képviselőtársam azt mondta, hogy a humán tudományok javarészt nem szolgálják a versenyképességet, csak inkább a reáltudományok, legalábbis a versenyképesség fogalma értelmezhetetlen a humán tudományoknál. Én ezt erőteljesen megkérdőjelezem.

Szeretettel hívom föl a figyelmét Klebelsberg Kunó autóversenyes hasonlatára, hogy miért fontos egyébként a humán tudományok művelése, akár a középkorra épülő versenyszituáció, vagy miért fontosak a művészetek, a művészeti területek. Egyébként Csath Magdolna A humán tőke mint versenyképességi tényező című remek írásában a kreativitást emeli ki mint az egyik legfontosabb szempontot. Ha valaki végiggondolja a Fasori Evangélikus Gimnázium Nobel-díjasainak sikertörténetét, és megnézi, hogy a visszaemlékezéseikben mire emlékeznek leginkább a Fasori Gimnáziumból mint magas színvonalú oktatásról, akkor egyikük sem a fizika- vagy a matematikaoktatást emeli ki, hanem az ének-zene oktatást, amely a kreativitásukat erősítette és szolgálta. Én tehát csak azt szeretném mondani, hogy mind a művészetek, mind a humán tudományok rendkívüli módon szolgálják a versenyképességet. A nyelvtanításról ne beszéljünk, és a többitől. Én tehát azt gondolom, hogy a versenyképesség egyébként a tudományon belül is, hiszen humán tudományos műhe-

lyek, történeti műhelyek, és a többi is, versengenek egymással; hazai és nemzetközi megközelítésben is igaz ez, amit mondok. Tehát igenis szolgálják a versenyképességet, úgyhogy amikor mi a versenyképességet magát, illetve annak a szolgálatát a tudományon, a tudománypolitikán és a támogatási rendszeren keresztül a támogatás fókuszába állítjuk, akkor, tisztelt képviselőtársam, azt gondolom, hogy ezzel igenis a humán tudományokat is figyelembe vettük és azokat is szolgáljuk.

(0.40)

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, én megköszönöm azt, hogy ezen a késői órán ilyen sokan részt vettek a vitán, és hogy ennyi érdemi fölshó-lalás volt. Köszönöm szépen azt, hogy az ellenzéki képviselőtársaim, mind az LMP-s, mind a jobbikos képviselőtársaim érdemben és valóban konstruktívan szóltak hozzá. Azon túl, hogy néhány módosító indítványával nem értettem egyet Szilágyi képviselő úrnak, még ő is mondott olyanokat, amelyeket kifejezetten megfontolandónak tartok. Azt sajnálom, hogy az MSZP nem Hiller Istvánt küldte ide, mert akkor legalább lett volna értelme a vitának, így az MSZP részéről túl sok értelme a jelenlétnak nem volt.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és szíveskedjenek szavazatukkal hozzájárulni ahhoz, hogy ezt a Ház mihamarabb elfogadhassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásban meghatározott nyilatkozatok megtételéről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1762. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető, mindenki olvashatja. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatta le.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja az Európai Unió,

valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodáshoz fűzendő magyar nyilatkozatok megtétele. A megállapodás aláírására 2006. június 28-án került sor, hatályba még nem lépett. Hatálybalépéséig Magyarország és Izland, valamint Norvégia között a kiadási ügyek intézése az Európa Tanács kiadási egyezménye és annak kiegészítő jegyzőkönyvei alapján történik, amelyet az 1994. évi XVIII. törvény hirdetett ki.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 216. cikk (2) bekezdése értelmében a megállapodás kötelező Magyarországra, így annak magyarországi alkalmazásához nincs szükség külön jogalkotási intézkedésre. A megállapodás célja a kiadási ügyek gyorsítása és egyszerűsítése, fokozva ezzel a nemzetközi bűnüldözés és a büntetőjogi felelősségre vonás hatékonyságát.

A megállapodás szerint az EU tagállamai, illetve Izland és Norvégia a megállapodás melléklete szerinti formában kiállított elfogatóparancs alapján, amennyiben nem áll fenn megtagadási ok, átadják a területükön elfogott személyt a kibocsátó állam hatóságai részére. A megállapodás szerinti elfogatóparancs végrehajtása elsődlegesen az igazságügyi hatóságok közötti eljárásra épül. A megállapodás előírja a tagállamoknak, hogy nyilatkozatokat tegyenek meghatározott cikkekhez, és megküldjék azokat az Európai Unió Tanácsa főtákarának. A nyilatkozatok a megállapodás meghatározott rendelkezéseinek tagállami alkalmazásáról, annak részletszabályairól rendelkeznek. A nyilatkozatokat törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdések szabályozásáról van szó.

A megállapodás rendelkezései az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat rendelkezéseinek szem előtt tartásával kerültek kidolgozásra. Ezzel összhangban a törvényjavaslatban szereplő nyilatkozatok megfelelnek az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározatot átültető hazai törvény, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény szabályainak.

Alapvető célunk volt, hogy a jelen megállapodás alkalmazandó tartalmát a lehető legjobban közelíteni kívánjuk e kerethatározat rendelkezéseire, ezért a megállapodáshoz olyan nyilatkozatokat és fenntartásokat fűzünk, amelyek megfelelnek a kerethatározatot átültető hazai törvény szabályainak. A megállapodásban nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései az irányadók. A megállapodás akkor léphet hatályba, ha valamennyi EU-tagállam megteszi a szükséges nyilatkozatokat. Magyarország érdeke is, hogy a magyar jognak megfelelő nyilatkozatokat időben megtegyük, és a megállapodás hatálybalépését elősegítsük.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék csak szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról. A kormány október végén nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely az Európai Unió tagállamai, az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés javítását célozza.

A benyújtott javaslat előzménye, hogy az Európai Unió Tanácsa a 2006/697/EK határozatában adott felhatalmazást arra, hogy a fent említett országok aláírják a közöttük fennálló átadási eljárásról szóló megállapodást. Ez alapján az Európai Unió kötelezettséget vállal az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti igazságügyi együttműködés javítására az egyéni szabadságot védő szabályok sérelme nélkül. A megállapodás megkötése az Európai Unió működéséről szóló szerződés 216. cikkén alapul. A cikk (2) bekezdése kimondja, hogy az Unió által megkötött megállapodások kötelezőek az Unió intézményeire és tagállamaira. Ebből következik, hogy a megállapodás kötelező Magyarországra. Alkalmazásához nincs szükség jogalkotási intézkedésre, csupán meghatározott nyilatkozat megtételét írja elő a szerződő feleknek, így Magyarország számára is.

A javaslat tehát nyilatkozatot a tagállami alkalmazásáról, és annak részletszabályozásairól nyújt tájékoztatást. E keretek között aláírt megállapodás célja a kiadatási ügyek gyorsítása és egyszerűsítése. Ezen átadási rendszer segítségével egyrészt felgyorsítható a gyanúsítottak és elítéltek átadása, másrészt hatékonyabban ellenőrizhetők az elfogatóparancsok végrehajtásáról szóló határozatok. A megállapodás szerint a tagállamok, valamint Izland és Norvégia a megállapodás melléklete szerinti formában kiállított elfogatóparancs alapján átadják a területükön elfogott személyt a kibocsátó állam hatóságai részére.

A megállapodás rendelkezéseit célszerű a lehető legjobban közelíteni az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat rendelkezéseéhez, így indokolt, hogy a melléklethez Magyarország olyan nyilatkozatokat fűzzön, amelyek megfelelnek az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározatot átültető hazai törvény szabályainak. A megállapodás alap gondolata az, hogy ha az igazságügyi hatóság által kibocsátott jogi aktus alapján valamely büntető-eljárás alatt álló vagy már elítélt személy átadását

kéri, e határozat alapján a részes másik államban végrehajthatják, és a személyt a lehető legrövidebb időn belül átadják. Az új eljárási rendszerben az államközi kapcsolatokat lényegében felváltják az igazságügyi hatóságok közötti kapcsolatok. A megállapodás szerinti elfogatóparancs végrehajtása ugyanis elsődlegesen az igazságügyi hatóságok közötti eljárásra épül, és megszűnik a hagyományos kiadatási eljárásban jelen lévő közigazgatási és politikai döntési szint.

Végezetül hangsúlyoznám, hogy az Unió által megkötött megállapodások kötelezőek az Unió intézményeire és tagállamaira, így a megállapodás kötelező Magyarországra is, ezért tisztelt képviselőtársaim, kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, az MSZP részéről.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Mivel úgy láttam az előző vitában, hogy a magyar nyelv alapvető ismerete sem mindig reális célkitűzés, ezért most egyszerűbben szeretnék fogalmazni, hogy ne legyen félreértés abból, hogy a magyarul mondott mondatokat nem sikerül értelmezni a kormányoldalnak.

(0.50)

Mivel a megállapodás célja a kiadatási ügyek gyorsítása és egyszerűsítése, és mivel az MSZP világért se akar gátja lenni, hogy ezt a törvényjavaslatot ne fogadjuk el, ezért ezen célok mentén az MSZP támogatja a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megkérdezem Répássy államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Nem.

Akkor ezzel lezárom a napirendi pontot. Jelzem, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Ander Balázs képviselő úr. Megadom önnek a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A demográfiai összeomlás szélére sodródott Magyarország döbbenetesen rossz népesedési mutatóinál Somogy megye eredményei még tragikusabbak, itt válik még egyér-

telmübbé, hogy a népességszökkenés mielőbbi megállítására létkérdés a magyarság számára.

Somogyban a természetes fogyás az országos tendenciákat is megelőzve már 1978 óta folyamatos, 1980-ban ezer lakosra 13,5 élve születés és 15,3 halálozás jutott. Ugyanezen mutatók a 2001-es évre 9,4-re és 13,6 változtak, ami a fogyás ütemének több mint megduplázódását jelenti. Az 1980-as census adatfelvételének idején még 360 ezer főt, tíz évvel később, 1990-ben 345 ezret, a 2001-es népszámlálás alkalmával viszont már csak 338 ezer lakost írtak össze Somogy megyében. Ez a népességszám a 2011-es népszámlálás adatai szerint pedig 316 ezer főre olvadt. Tehát harminc év alatt Somogy lakossága 360 ezerről 316 ezerre apadt, ami az országos mérték majdnem dupláját, azaz 12 százalékot meghaladó csökkenést jelez.

A népesség újratermelését meggátoló folyamatnak a gyökere egészen a XIX. század első feléig nyúlik vissza, és a dél-baranyai Ormánságból begyűrtözött nemzetemésztő egykezés miatt az 1965-ös esztendőben Somogy megye 252 településéből már 163-ban volt kimutatható természetes fogyás.

A KSH felméréseiből rendre kiviláglik, hogy a negatív folyamatok, tehát a születések számának csökkenése és a természetes fogyás fokozódása felgyorsultak, illetve a halandóság mérséklődése túlságosan lassú javulást mutat. A lefelé mutató spirál hatásaként mára odáig jutottunk, hogy a népességfogyás mérhető gazdasági kiesést okoz.

A tavalyi esztendőben Somogyban alig 2400 gyermek jött világra, viszont majdnem 5 ezren elhaláloztak. Azaz ott tartunk, hogy Koppány földjén minden születésre immáron két temetés jut. Ez a katasztrófáisan rossz országos adatokhoz képest is elszomorító kép nyilvánvalóbbá teszi, hogy nemzeti sorskérdésünk tényleg a népesedés, és a jövőnk valóban a magyar anyák körében fog eldőlni.

A KSH által szolgáltatott adatok alapján egyértelműen kiolvasható, hogy Somogyország lakossága éves szinten - ismétlődő módon - legalább 2200-2600 fővel fogyatkozik, azaz a csökkenés mértéke egy itteni kisebb város vagy nagyobb község lakosságával vetekszik. Ha pedig a számításba beleszámítjuk a negatív vándorlási folyamatok migrációs eredményeként külföldre távozó fiataljainkat is, akkor még aggasztóbb kép bontakozik ki. Süllyedő Atlantiszként tűnik el évről évre egy népesebb falu lakossága, és a már most 1 százalékot elérő népességfogyás egyre gyorsuló tendenciája kérlelhetetlenül sodorja a megyét egy totális demográfiai összeomlás felé.

Az adatok még az országos számoknál is elkésőbbek, hiszen a tavalyi és sajnos az idei évre is országosan prognosztizálható majd' két Mohácsnyi, 40 ezres fogyásból az ország lakosságának 3 százalékát kitevő Somogy majdnem 6 százalékkal vette ki, illetve fogja kivenni a részét. Míg országos szinten

minden születésre még csupán másfél halálozás jut, addig nálunk minden születésre két elhalálozást számíthatunk.

A bajokat tetézi a megye regionális folyamataiban megfigyelhető északkelet-déli lejtő, melynek következtében Somogy déli kistérségeit, tehát a nagyatádi, csurgói, barcsi járások területét a már felvázoltaknál is komolyabb demográfiai erózió jellemzi, mely a munkaképes lakosság elvándorlásával könyörtelenül az elmaradott gazdaság konzerválódását fogja eredményezni.

Már a neves angol közgazdász, Keynes is úgy vélte, hogy egyértelmű kölcsönhatás mutatható ki a gazdaság és a népesedés között, hiszen a fogyó, elöregedő népesség mellett tovább nőnek az infrastrukturális és intézményi költségek, a befektetési lehetőségek pedig törvényszerűen beszűkülnek. A korszerkezet arányainak az eltolódása még inkább hozzájárul a legdinamikusabb néprétegek elvándorlásához, és így megyénk humán erőforrásai is legyengülnek.

Mivel az országos szinten a század közepére jószolt demográfiai katasztrófát már egy másfél évtizeddel korábban elérjük Somogyban, így kreativitásról, innovációs hajlandóságról, gazdasági fellendülésről beszélni ilyen feltételek közepette irreális lenne, ezért a valósággal nem számoló területfejlesztési koncepciók is csak üres szövegek maradnak.

Mindezekről azonban majd legközelebb kívánok beszélni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr: „Nem muzsik - csak zseni. 125 éve született az egyetlen magyar világláger, a Szomorú vasárnap szerzője, Seress Rezső” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 125 éve, 1889. november 3-án született Seress Rezső, az egyetlen magyar világláger, a Szomorú vasárnap szerzője. Arról a dalról van szó, amellyel 1935 telén tíz napon belül közel 300 európai lap cikke foglalkozott.

A rövid idő alatt világhírűvé vált zeneszerző Spitzer Rudolfként látta meg a napvilágot Budapesten, egy zsidó származású, de addigra már kikeresztelkedett szegény család gyermekeként. Iskolai tanulmányait korán abbahagyta, artista szeretett volna lenni, ám majdnem végzetes esése a trapézról megakadályozta ebben.

Egy Üllői úti kiskocsmában ismerte meg Bilicsi Tivadart, az ő tanácsára csapott fel színésznek. Kilencc évet töltött a városligeti Műszínparkban, állandó nélkülözések közepette, hiszen a világháborút elvesztett, Trianonban megcsönkített és a kommunista rémuralom során kivéreztetett magyar társadalomnak nem volt pénze kultúrára, szórakozásra.

Paradox módon mégis a világháborús vereség indítja el Serest a világhírnév útján, Magyarország számára ugyanis tilos volt a hanglemezgyártás, a rádió még a kevesek kiváltsága, így a húszas években egyre szélesebb tömegek hallgatnak estéről estére élőzenét eldugott kis mulatókban. A városligeti Műszínparkban komponálgató, saját szerzeményeit zongorázgató Seress 1925-ben fut be Még egy éjszaka... című dalával, amelyet cseléd, cipőpucoló és kocsis egyaránt dalolt akkoriban Pesten. Innentől a VII. kerületben a Dohány utcai Kulacs vendéglőben játszik, és önszántából soha többé nem is hagyja el azt a környéket.

1923 és 1933 között sorra születnek az olyan slágerek, mint a Gyere, Bodri kutyám..., a Csillogó hópehely vagy a Szeressük egymást, gyerekek.

Gazdag katonatisztól szereti el feleségét, a nála két fejjel magasabb, Pest legszebb asszonyának tartott Helénkét, ám dalai mégis szomorúságot, csalódottságot, világfájdalmat tükröznek, ám ezek teszik népszerűvé a kor közönsége számára.

1935-ben Jávör László, a 8 Órai Újság című bűnügyi lap akkor már hírnevet szerzett publicistája keresi fel egy dalszöveggel, amelynek megzenésítésével születik meg a Szomorú vasárnap. Máig tartja magát az akkori korabeli népszerű pletyka, miszerint a remek rendőrségi kapcsolatokkal rendelkező Jávör intézte úgy, hogy a dal egy-egy példányát találják meg két akkori öngyilkos kezében is, amely sejtelmesség keltette hírverés kétségtelenül is segített a mű gyors elterjedésében. Az öngyilkosok himnuszaként ismertté vált és sokak szemében rettegetté vált melódia ezt követően gyorsan hódított, szerzőjét hamarosan Kínától Amerikáig mindenhol ismerték.

Seress mégis megmaradt ugyanaz a füstös kis budapesti kocsmában zenélgető muzsikus, aki este hattól hajnalig felejthetetlen hangulatot tudott varázsolni, mindössze jobb keze két ujjának játékaival, merthogy zongorázni soha nem tanult meg igazán, karcos, rekedtes hangjával, mert állandóan cigarettázott, és azokkal a dalokkal, amelyeket elfütyülve szerzett, merthogy kottát nem ismert, mások kottázták le dallamait. Hiába van palotád Budán, Engem még nem szeretett senki, Csendes ember lettem, Én úgy szeretek részeg lenni című dalai átszótták és betöltötték a harmincas-egyvenes évek pesti éjszakáit.

Amikor munkaszolgálatra vitték, akkor egy német tiszt, aki maga is hallotta egyszer Pesten játszani, és felismerte őt, mentette meg életét. Amikor pedig a kommunisták a Horthy-kor kiszolgáltatásának vádjával indexre tették szerzeményeit, a személyes dalai iránt rajongó és jó pártbeli kapcsolatokkal rendelkező Gobbi Hilda érte el rehabilitációját.

(1.00)

Amerikában mesés vagyton, 370 ezer dollár várta, hisz 28 nyelvre lefordított, tízmilliós nagyság-

rendben elkelt Szomorú vasárnapját olyan világhírű előadók tűzték műsorukra, mint Ray Charles, Josephine Baker, Louis Armstrong vagy éppen Frank Sinatra.

Ő azonban a világért sem mozdult volna ki Erzsébetvárosból. A 60-as évektől, amikor már a Kispipában játszott, egyre kevesebben jártak hozzá, a nép a televízió előtt ült vagy rock 'n' rollt hallgatott, zenéjére már nem volt igény. „Én egy ideig egy házban laktam Seress Rezsővel, épp az alatta lévő emeleten. Emlékszem, mindig a Szomorú vasárnapot hallgatta, mindennap, pontosan kettőtől hatig, egyik feldolgozást a másik után.” - emlékezett vissza a már depresszióba esett zenészre Presser Gábor.

Seress Rezső végül elmagányosodva, nélkülözések közepette vetette ki magát lakása erkélyéről. A zuhanást túlélte ugyan, de szándékában eltökélt maradt: 1968. január 11-én, egy szomorú csütörtökön a MÁV-kórházban megfojtotta magát a gipszének elensúlyát tartó dróttal.

Müller Péter 1983-ban színdarabot rendezett róla, 1999-ben legnagyobb slágerével azonos címmel egy film is készült, amelyet személye ihletett, neve sajnos mégsem vált a széles közvélemény számára ismertté, bár örömmel olvastam az imént egyébként, hogy az MTI ma megemlékezett születésének évfordulójáról. Elvis Presley-ről teret neveztek el Budapesten, Columbo hadnagy és kutyája köztéri szobrot kapott a Falk Miksa utca elején, Seress Rezsőre azonban csak egykori lakóhelyén, a VII. kerületi Dob utca 46. szám alatt emlékeztet egy 2009-ben kihelezett emléktábla.

Otto Klemperer, a kor egyik legnagyobb karmestere ezt írta Seress azóta elkallódott vendégkönyvébe: „Nem zenész - csak zseni.” (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) Úgy gondolom, hogy e hányattott életű zseni is megérdemelné, hogy Budapesten közterület viselhesse méltatlanul elfeledett nevét.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirendi utáni felszólalásra Kiss László képviselő úr jelentkezett: „Az ukrajnai választások nemzetpolitikai értékelése” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mint ahogy ismeretes, Ukrajnában 2014. október 26-án tartottak előrehozott, egyfordulós parlamenti választásokat. Érdeemes felidézni, hogy az ukrán törvényhozás, a rada 450 fős helyének fele pártlistán dől el, fele pedig az egyéni körzetekben. A 203 bejegyzett politikai párt közül 29 állított országos listát, és 52,42 százalékos részvétel mellett zajlott ez a választás.

Az Arszenyij Jacenyuk jelenlegi kormányfő vezette Népi Front nyerte ezt a választást, de itt van

jelentősége a rada összetételének, hiszen az egyéni körzetekben bejutott jelöltekkel együtt a Petro Porosenko Blokk már átvette a vezetést, hiszen több egyéni körzetben győzött. El is kezdődött a két párt közötti huzavona, hogy hogyan történjen a kormányalakítás. A harmadik helyet a lemergi polgármester vezette Önségítés szerezte meg. Érdekesség, hogy az egykori Régiók Pártjából szerveződött Ellenzéki Blokk 10 százalék alatti eredményt ért el, Timosenko pártja pedig alig jutott be a törvényhozásba.

Az ukrán elnök már bejelentette, hogy azt javasolta a mögötte álló és a nevét viselő pártszövetség leendő képviselőcsoportjának, hogy a jelenlegi miniszterelnököt jelöljék ismét kormányfői posztra; Ukrajna tehát, úgy tűnik, a változás útjára lépett.

Magyar szempontból rendkívül fontos és a Magyar Szocialista Párt is üdvözli, hogy az ukrán törvényhozásnak magyar képviselője is lesz, hiszen Brenzovics László, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke a Porosenko Blokk listáján mandátumot szerzett.

Azt kell mondjam, nem előzmények nélküli az, hogy magyar képviselő más párt listáján szerez mandátumot az ukrán törvényhozásban, hiszen előtte Gajdos István személyében is volt magyar tagja a törvényhozásnak. Ugyanúgy, mint Brenzovics, ő is egy ukrán párt listáján jutott mandátumhoz, és várhatóan Brenzovicsnak is le kell mondania a magyar pártban viselt párttagságáról ennek következtében. Érdekes azonban, hogy Brenzovicsal ellentétben Gajdos a jelenlegi magyar kormány nem tekintette magyarnak, és pont emiatt is, mert más párt színeiben, más párt listáján jutott mandátumhoz; erről korábban meg is emlékeztünk. Azt gondolom, fontos, hogy változtasson a kormány jelenlegi gyakorlatán, és attól még, hogy Brenzovics nem a magyar párt listáján szerzett mandátumot, tekintse legitim magyar képviselőnek őt, bár azt gondolom, hogy a kormánynak talán ez most menni fog.

Azt kell mondjam azonban, hogy vannak olyan vitás pontok még ukrán-magyar vonatkozásban, amelyeknek a megoldása várat magára, a 2012-től hatályos nyelvtörvényt törölte ugyanis idén februárban az ukrán parlament, igaz, az államfő még ezt nem írta alá. A Petro Porosenko ukrán elnök által idén július 3-án bejelentett alkotmánymódosítás azonban a jelenleginél jóval kisebb lehetőséget biztosítana a kisebbségi nyelvek regionális használatára, a tervezet szerint ugyanis nem állami szinten, hanem a helyi önkormányzatok szintjén hoznának döntést a kisebbségi nyelvek különleges jogállásának biztosításáról az érintett közigazgatási egységekben.

Minden valószínűség szerint tehát csak azok a képviselő-testületek döntenének e nyelvek speciális jogállásának megadásáról, amelyekben az adott kisebbségek képviselői vannak többségben, illetve értelemszerűen e kisebbségek tagjai teszik ki a lakosság túlnyomó részét az érintett közigazgatási egysé-

gekben, tehát ténylegesen 50 százalékra emelkedne a jelenleg 10 százalékos küszöb. Ez nagyon fontos kérdés, és nemzetpolitikai szempontból a magyar álláspontot is mindenképpen reakcióra kényszeríti, hiszen ez mindenképpen visszalépés lenne a jelenlegi gyakorlathoz képest.

Ugyancsak nagyon fontos kérdés a magyar választókerület kérdése, amit Porosenko ugyan megígért, de ez csupán ígéret maradt. Itt fontos arról megemlékeznünk, hogy Brenzovics elnök úr pontosan ezért kapta, úgymond kárpótlásként az előkelő listás helyet Porosenko elnök úr pártjától, mert nem valósult meg, illetve csak ígéret maradt a magyar választókerület. Azt gondolom, ettől függetlenül a magyar kormánynak folyamatosan jelen kell lennie, és támogatnia kell a helyiek küzdelmét a magyar önálló választókerület kialakítása kapcsán.

Végezetül, a jövőbeli Európa-barát ukrán kormánynak rendeznie kellene a kettős állampolgárság kérdését is, hiszen az ukrán alkotmány 4. cikkelye kimondja, idézem: „Ukrajnában egyetlen állampolgárság létezik.” Ezzel megegyező módon rendelkezik a 2001-ben elfogadott hatályos állampolgársági törvény is, amely szintén egyetlen állampolgárságot ismer el. Ukrajnáról egyelőre nem mutatkozott nyilvános szándék ennek hivatalos kezelésére, de úgy gondolom, ez fontos nemzetpolitikai kérdése lenne az új kormánnyal kapcsolatos magyar irányoknak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak ezen az estén. *(Taps az MSZP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra Ikotity István képviselő úr jelentkezett: „Betonba öntött jövő” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapokban sok szó esett nagyvárosokról és egészen kis településekről, éppen legutóbb Somogyországról hallottunk, azonban ritkán esik szó a kis- és közepes méretű városokról. Ezekről és ezeknek a városoknak, településeknek a perspektívájáról szeretnék néhány szót ejteni.

Láthatjuk, hogy a kistelepülések is sorra egymás után veszítik el működésük gazdasági alapjait, gyakorlatilag ami miatt valamikor ott jöttek létre, ahol létrejöttek - legyen az mezőgazdaság vagy valamilyen bányászati tevékenység vagy bármi -, az nincsen már ott meg helyben. Tehát gyakorlatilag a megszokás köti azokat az embereket oda, és egyre inkább látszik ez sajnos a városoknál is. Ahogy a falvak elveszítik a gazdasági alapjukat, egyre inkább a városok is.

Egyetlenegy város példáján szeretném azt bemutatni, hogy *-(Szávay István: Baja.)* köszönöm a segítséget - ez mennyire jól látható, és mennyire jól látható az is, hogy ezek a települések a meglévő európai uniós forrásokat sem arra hasznosítják, amivel

kihúzhatnak magukat, és megteremtenék újra a gazdasági alapjukat.

Így van, Baja, Bajáról szólnék néhány szót. Nézzék el nekem, hogy teljesen elfogult vagyok, sok száz éve él a családom ebben a városban, nagyon kötődöm hozzá, és nagyon szomorú vagyok, amikor erről kell beszámoljak. Csak néhány szót a városról! Nyilván nem a neves szülötteiről vagy a remek fekvéséről szólnék, de azt gondolom, a magyarok között az, hogy milyen nehéz sorsú egy település, mindig elismerést vált ki.

Képzelnék el egy olyan települést - egy kis földrajz -, amely településhez öt magyarországi város és még ezen kívül jó pár külföldi is közelebb van, mint a megyeszékhely. Elsorolva: Szekszárd 40 kilométerre, a közeli Zombor 60 kilométerre - ami Szerbiában van, régen egy megyébe tartoztak Bajával -, Pécs 80 kilométerre, Szabadka ugyanúgy 80 kilométerre, Szeged 100 kilométerre, Kaposvár légvonalban 100 kilométerre, Eszék 105 kilométerre, és Kecskemét, a megyeszékhely pedig 110 kilométerre van; egészen döbbenetes helyzet. Na most, ennek ellenére is autópálya már van a közelben, tehát nem lenne az a fajta akadály egy település fejlődésének útjában, amit sokszor emlegettek, hiszen Bátaszékenél az M6-os autópálya egész közel van.

(1.10)

Nézzük meg, hogy mire is fordít ez a település! Én kikerestem szépen sorban azokat a pályázatokat, amelyeket elnyert az elmúlt ciklusban. Ezek a pályázatok: több mint 10 milliárd forint fordítódott olyan pályázatokra, amelyek óriásberuházások, egy magas partfal megerősítése, több mint 2 milliárd 250 millió forint értékben, turisztikai beruházás olyan értelmetlen elemekkel, amik nem minősülnek turisztikai attrakcióknak, nem vonzzák oda a turistákat. Hidak két árvízi pont között például, és sorolhatnám. Csatornafejlesztések, amikre nem feltétlenül van szükség, olyan ivóvízminőség-javítási beruházások, amelyekre nem feltétlenül van szükség. És jó néhány olyan, több mint tízmilliárd forint értékben, gondolják el, hogy tízmilliárd forintból egészen pontosan öt munkahely jött létre egy egész ciklus alatt. Ugye, ez egészen elkészerítő.

És hogy miért is adtam ezt a címet neki? Látható, hogy ezekből a beruházásokból, egy elrontott főtérfejlesztési beruházásból, partfal-megerősítésből hogy fog, nyilván nem fog egy település talpra állni, nem születnek meg azok az alapok, hogy stabil gazdasággal rendelkezzen a város.

A betonba öntött jövő kifejezést használtam. Annak idején, amikor az európai uniós pályázatok elindultak Magyarországon, nagyon gyakran lehetett azt hallani szakértőktől, hogy kétféleképpen lehet az európai uniós forrásokat felhasználni. Az egyik mód-

ja az, amikor a déli országok mintájára betonba öntik úgymond, tehát hatalmas autópályákat, utakat, építményeket hoznak létre. Ez egy rossz út.

A másik lehetőség, amikor az emberekbe fektetik ezt, tehát tudásba, oktatásba, különböző innovációs fejlesztésekbe, akár vállalkozásfejlesztésbe, ami aztán megtérül olyan módon is, hogy ezek aztán jövedelmező vállalkozások, és újratermelik, visszaforgatják ezt a pénzt, amiből aztán lehet autópályákat és nagyberuházásokat tenni. Hát látjuk, hogy sajnos mi betonba öntöttük ezeket az összegeket, és nyilván keressük a kiutat.

Elégé szomorú jövő elé néz így egy kistélepülés, ezzel együtt sok más is, sajnos. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Bodó Sándor képviselő úr jelentkezett, a Fidesz részéről: „Megszületett a döntés a szociális tűzifa-támogatásokról, megérkeztek az első szállítmányok” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban így van, mai napirend utáni hozzászólásom címe: „Döntés született a 2014. évi szociális tűzifa-támogatásokról”. Nos, ennek a címnek, ennek a tartalomnak bizonyára nincs túl sok új információértéke az önök figyelmében, hiszen, ahogy hallottam itt az előző hozzászólásokból is, a vidéki Magyarország iránt elkötelezett képviselők ülnek még itt ezen a késői vagy talán inkább korai órában. De mégiscsak az ügy fontossága, illetve hordereje indokolta teszi, hogy egy kicsit a döntés hátterét, részleteit, tartalma- it itt, az ország Házában is megbeszéljük, erről szót váltsunk.

Nos, 2014. október 27-én kormányzati, illetve belügyminisztériumi döntés született arról, hogy a 2014. évi szociális tűzifa-támogatások hogyan és miként alakulnak. Természetes módon a kormányzat a korábbi évekhez hasonlóan tanúbizonyságot tett ezzel az intézkedéssel a szociális érzékenységről, tehát az önkormányzatokat segítő szándékáról is. A pályázati kiírás szerint az 5 ezer fő alatti lakosság- számú települések voltak jogosultak támogatást igényelni. Ez egy fontos információ, hiszen a nagyobb településvezetőket bizony gyakran illetik azzal a váddal, hogy ők vajon miért nem. Nos, hát nekik egyelőre nincs erre lehetőségük, de mindenképpen érdemes elgondolni, hogy esetleg az 5 ezer fő feletti településeken is lenne-e erre igény, ott is laknak olyan személyek, akik rászorultak lehetnek.

A korábbi évek gyakorlatát folytatva és részben megújítva, a tűzifa mellett lehetőség volt arra is, hogy barnakőszénre is pályázzanak az önkormányzatok, vagyis mindenképpen gazdagabb volt a választék, a pályázati lehetőség. A kormányzati segítség súlyát jellemzi néhány konkrét adat: 2068 település

részesült valamilyen mértékű támogatásban, vagyis Magyarország településeinek közel kétharmada. A programban felhasznált összeg majdnem elérte a 3 milliárd forintot, és egy még konkrétabb adat, hogy egy kicsit életközelibb legyen a megközelítés, hogy például Hajdú-Bihar megyéből 56 település részesült támogatásban, ami szintén nagyjából egy kétharmados arányt bizonyít.

És hogy konkrétabb legyenek még inkább, Hajdú-Bihar megye 5. számú választókerületéből, ahonnan érkeztem, a 15 településből 9 volt jogosult pályázni, és mindegyik település be is kapcsolódott ebbe a programba. A települések igényeinek közel 40-55 százaléka kielégítésére volt forrás, vagyis helyelközzel az igényelt támogatások 50 százalékát bizony megkapták az önkormányzatok.

Fontos mérőszám volt a bírálóban, és ezt szintén érdemes tudni, hogy a lakásfenntartási támogatásban részesülők aránya volt az egyik meghatározó mutató. A teljes lakossághoz képest ez a választókerület vonatkozásában a 4,2, illetve a 15,6 százalék között van. Érdemes tudni még azt is, hogy hogyan viszonyul a támogatási összeg és a tartalom egymáshoz. Tűzifa esetében például egy 7,4 milliós támogatás 389 köbméter tűzifát jelent, míg a barnakőszén esetében, mondjuk, egy 11 millió forintos támogatás, amire van példa, 2503 mázsa tüzelőt jelent az önkormányzatnak, illetve a rászoruló családoknak. Nos hát, ezekből az adatokból, ezekből a tényekből is látszik, hogy a szándék nemes, a pályázat kivitelezhető, és mindenképpen érdemes gondolkodni az esetleges bővítésén is.

A program nagyságrendje, hordereje komoly odafigyelést és jelentős nyilvánosságot igényel valamennyiünk részéről, az érintettek részéről, és azt gondolom, hogy ezzel mindenképpen segíteni tudunk a vidéki önkormányzatoknak, a kistelepüléseknek, illetve az ott élő rászoruló családoknak. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Demeter Márta képviselő jelentkezett: „2013 a honvédelem és a rendvédelem leépítésének éve volt” címmel. Képviselő asszony, ön é a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hamarosan tárgyalja a parlament a 2015-ös költségvetést, és úgy gondolom, hogy szükséges megnéznünk azt, hogy 2010 óta mi történt a honvédelem és rendvédelem területén. Egzakt adatok állnak rendelkezésünkre a 2013-as zárszámadás kapcsán, azt gondolom, hogy ebből érdemes kiindulnunk, amikor majd vizsgáljuk a 2015-ös költségvetést.

Akkor erről a zárszámadásról mondanék pár mondatot. Orbán Viktor második kormányzati ciklusában arányaiban a Honvédelmi Minisztérium szenvedte el a legsúlyosabb mértékű megszorítást, hiszen

ennek a fejezetnek a teljesített kiadási főösszege a GDP arányában 2010-ben 1,2 százalék, '11-ben 0,97 százalék, 2012-ben 0,95 százalék volt, míg a 2013-as beszámoló szerint csupán 0,88 százalék.

(1.20)

Abszolút számokban kifejezve mindez azt jelenti, hogy míg 2010-ben a HM-fejezet teljesített kiadási főösszege meghaladta a 317 milliárd forintot, addig 2013-ban ez csupán 257 milliárd forint volt. Az elmúlt évekre jellemző alulfinanszírozottság pusztító hatása a 2013-as zárszámadásból is világosan látható.

A Honvédelmi Minisztérium a 2012-es 44 milliárd forint után 2013-ban újabb 20 milliárd forintos vagyonszűkítést szenvedett el. A fejezet nullára leírt eszközeinek 2013-ban az állománya 230,7 millió forint, a bruttó értékhez képest pedig a nullára leírt eszközök aránya 20,9 százalékról a múlt évben 28,6 százalékra nőtt, ami a feladatvégzéshez kapcsolódó eszközök elöregedését jelzi. Miközben a Honvédelmi Minisztérium nemzeti és katonai fejlesztési programokra még 2012-höz képest is kevesebb forrást biztosított.

Az elmúlt évek mélyrepülése után tovább csökkent a Magyar Honvédség katonai állománya 391 fővel, ezen belül is a legnagyobb mértékben a szerződéses legénységi állomány létszáma csökkent. A beszámoló szerint a létszám feltöltetlenségéből, valamint a béren kívüli juttatások megtakarításaiból adódó előirányzatokat a Honvédelmi Minisztérium a működőképesség fenntartására fordította.

Összességében a 2013. évi költség végrehajtásáról szóló beszámoló világosan mutatja, hogy a 2013-ban előirányzott költségvetési támogatások elégtelensége és a források hasznosításának jelenlegi struktúrája a Magyar Honvédség alapvető feladatainak az ellátását veszélyezteti, ami összességében az Alaptörvény 45. cikk (1) bekezdés sérelmére vezet, ami a következő: Magyarország fegyveres ereje a Magyar Honvédség. A Magyar Honvédség alapvető feladata Magyarország függetlenségének, területi épségének és határainak katonai védelme, nemzetközi szerződésből eredő közös védelmi és békefenntartó feladatok ellátása, valamint a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenység végzése. Tehát alapvetően ezt a működőképességet sodorja veszélybe ez a vészes alulfinanszírozottság. Tehát mára a kormány hibás politikája, a folyamatos forráselvonás és a felelőtlen döntések miatt a honvédség a működésképtelenség határára sodródott, és hogy egyáltalán még működni tud, kizárólag a katonáink kiváló teljesítményének köszönhető.

A rendvédelem területén sem láthatunk rózsás dolgokat. Miközben a beszámoló stabil, kiegyensúlyozott finanszírozást hangsúlyozott, addig az állomány szolgálatteljesítés közben folyamatosan kény-

telen megküzdni a mindennapi munkát megkeserítő hiányosságokkal. A rendőrség költségvetése évről évre alultervezett, így a működőképessége csak az eseti jelleggel juttatott évközi pluszforrásokkal biztosítható. Mindez rendkívül megnehezíti az ésszerű, tervszerű gazdálkodást, és nem nyújt biztos hátteret a rendőrség kiegyensúlyozott, szakmai működéséhez.

Tehát alapvetően elmondhatjuk, hogy a 2013. év mind a honvédelem, mind a rendvédelem területén katasztrofális év volt, a finanszírozást és a működési feltételeket tekintve. 2014-ben sem változott a helyzet, nyilván ennek az egzakt számait fogjuk jövőre látni, és a 2015-ös költségvetésből előzetesen ami megállapítható, az az, hogy a kormány 2015-ben sem fogja megváltani a világot ezeken a területeken, pe-

dig éppen ideje lenne, hogy felelősen gondolkodjon mind a két említett témában.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: A kormány képviselője jelezte, hogy Bodó Sándor képviselő úr és Demeter Márta képviselő asszony esetében írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére várhatóan 2014. november 10-én kerül sor.**

Köszönöm szépen a munkájukat, az ülést bezárom.

(Az ülés 1 óra 23 perckor ért véget.)

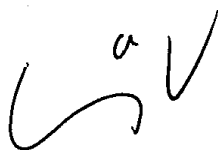
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)